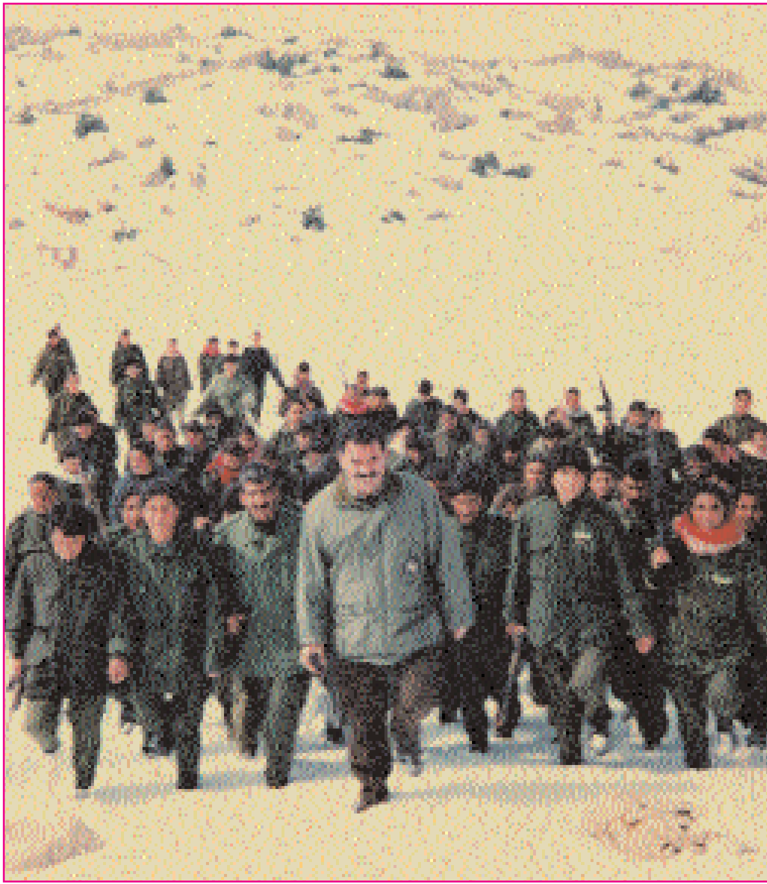

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 23 / Sayı: 271 / Temmuz 2004

21. YÜZYIL KÜRTLERİN YÜZYILI OLACAKTIR

● Gerilla sadece meşru savunma çizgisinin aktif ve örgütlü gücü olarak demokratik siyasal mücadeleyi, özgürlükçü gelişmeleri, sosyal, kültürel gelişmeleri korumak, savunmak ve onun güvenliğini sağlamak değildir. En önemlisi de tıkandığı yerde, siyasal mücadelenin ve özgürlük mücadelemizin önünü açmadaki öncü rolünün devam etmesidir. Yaşanan gelişmeler bu gerçekliği bir daha doğruladı. Çünkü tartışmaları yaratan, PKK'nin yenilmediğini gösteren, Kürt sorununun çözümünü dayatan, saldırılara cevap veren eylemlerin sahibi HPG oluyor, gerilla oluyor. 2'de

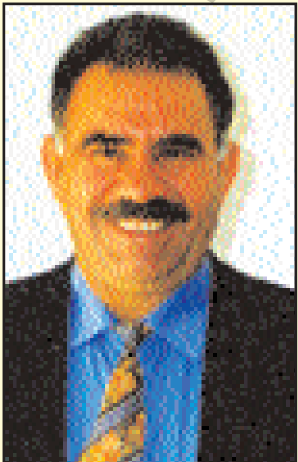
HPG'nin başlattığı yeni süreç mücadelemizin kaderini tayin edecekir

● Bir bütün olarak gelişen örgütsel, siyasal süreçte HPG'nin önemli bir rolü olmuştur. Her ne kadar HPG özerk bir yapılanma olsa da, KONGRA GEL ile fiili bir örgütsel bağı olmasa da temel bir Apocu çizgi gücü olarak HPG'nin bu geçmiş dönemde gerçekleştirdiği Önderlik çizgisindeki duruşu, tüm hareketimizin Önderlik çizgisi etrafında sağlamca durmasında önemli bir rol oynamıştır. HPG'nin duruşu, Apocu fedai ruhtaki kararlılığı, ülkenin dört bir tarafına güçlerini mevzilendirmesi ve bunu büyük bir kararlılıkla geliştiriyor olması herkes için en önemli mesaj ve kararlılık çağrısı olmuştur. 8'de

PJA V. Kongresi Önderlik çizgisinde yeniden yapılanma sözleşmesidir

● Erkek egemenlikli kültür milliyetçilik boyutunda kurumlaşmasını en fazla Ortadoğu'da geliştirmiş durumda. Kadın hareketi siyasete doğru bir giriş yaptığı taktirde her türlü milliyetçiliğe karşı Ortadoğu'da halklar lehine bütün kimlikleri açığa çıkaracak bir potansiyele sahiptir. Kürtlerin özü, kadın özüdür. Özellikle Kadın hareketi, Kürt halkının tarihsel değerleriyle bütünleşip, o değerleri açığa çıkarmaya dönük kendi dinamik gücünü ortaya çıkarırsa; Ortadoğu'da siyasetin yenilikçi özünü temsil edecektir. 12'de

BİR HALKI SAVUNMAK

ABDULLAH ÖCALAN

Ortaçağ köleci devlet sisteminin çözülüşüne yol açan etkenler esas olarak içerdendir. Çözülmesi için dıştan yeni etnik saldırılara, içten yeni dinlere ihtiyaç yoktur. Çözülüşün potansiyelleri içerde yeterince birikmiştir. Devlet sınırları içine alınmış etnisitenin üst düzeyi, yeni yükselen burjuva orta kesim, dinsel mezhepler ve ayrı kavimler adına başkaldıran kesimler olarak, mutlak devlet olarak düşünülen monarşiye başkaldıracak temel güçtürler. Etnisite hareketinin ulusal devlet talebiyle kentin orta sınıfının, özellikle ticaret burjuvazisinin ulusal sınırlar talebi çakışarak, tarihin en büyük dönüm noktalarından olan ulusal devleti ve kapitalist toplumu doğuracaktır. Zihniyet ve maddi teknikteki gelişim düzeyi, artık toplum için devlet tarzı örgütlenmeyi gereksiz, ayak bağı bir kurumsal süreç olarak irdeleyebilecektir. 16'da

İçindekiler

21. YÜZYIL KÜRTLERİN YÜZYILI OLACAKTIR

Hareketimiz, yeniden bir sistem kazanma ve pratikleşme çalışması içindeyken, geçtiğimiz bahar sürecinde bir yeniden durum değerlendirmesine gittik. Hareketimiz, bu yoğun süreci değerlendirme, kendini yeniden kararlaştırma, planlama çalışmalarını yürüttü. Yeniden kararlaştırma, planlama ve buna uygun işbölümü, örgütleme çalışmalarını bu geçen süreçte büyük ölçüde yürüttük. Geçmişte yapılan yanlışlıkların bir kısmını düzeltmeye çalıştık. Yeniden yapılanmada eksik kalan yönleri anlamaya, kavramaya bu temelde onları gidermeye çalıştık. Yeni dönemi anlamaya, onun temel görevlerini ortaya çıkarmaya ve onları pratikleştirmek için kendimizi kararlı ve örgütlü hale getirmeye yöneldik. Bütün bunlarda bize Önderliğin savunmaları yol gösterdi. Temel bakış açımızı ve teorik çerçevemizi oluşturdu. Daha derli toplu, kendini yeniden kararlaştırmış, toparlamış, örgütsel sistemini geliştirme adımlarını atmış ve bu temelde aktif pratik yürütmeye büyük ölçüde hazır bir hareket haline geldik. Bu önemli bir durum. Özellikle de KONGRA GEL II. Genel Kurulu'yla birlikte bu daha çok belirginlik kazandı. Yeniden yapılanmamızın çerçevesi, yeni sürecin planlaması orada ortaya çıktı. Genel kurulun başarıyla gerçekleşmesinde Önderliğimizin savunmaları yine temel yol gösterici, aydınlatıcı bir klavuz oldu. PJA kongresi de bunun ideolojik duruşu, temel özgürlükçü kadro duruşu konusunda önemli bir kararlaşmayı, netleşmeyi ortaya çıkarttı. Temel misyonu buydu ve başarısı bu yeniden yapılanma, kendimizi planlama sürecinde ideolojik netleşmeyi, doğru örgüt ve kadro duruşunu sağlamak oluyor. Zor da olsa uzun tartışmalar da içerse böyle bir çalışma yapılmıştır, başarılmıştır. Böylece hem temel çerçeveyi iyi çizme ve görevleri belirleme hem de onun ideolojik özünü netleştirme bakımından hareketimiz kendini önemli ölçüde yenilemiş oldu. Bundan sonra bunlar pratiğe geçecek.

Yapılan bu çalışmaların sonuçları, pratik mücadelede, politik gelişmelerde kendini gösterecektir. Nitekim şimdiden de bu yapılan çalışmaların politik süreç ve gelişmeler üzerindeki yoğun etkisini görebiliyoruz. KONGRA GEL Genel Kurulu'nun tamamlanmasından bu yana geçen bir aylık süre içerisinde bu net olarak kendini gösterdi. Hareketimizin yeniden kendini kararlaştırması ve planlaması çerçevesinde siyasi gelişmeler üzerinde güçlü bir etkide bulunma gerçeği ortaya çıktı. Özgürlük mücadelemizin gündeme etkili bir biçimde girdiğini söyleyebiliriz. Yeni bir gündem de yarattı, denilebilir. Esas olarak da siyasi gelişme süreci üzerinde dışımızdaki güçlerin de belirlediği gündem içerisinde yeniden etkinlik kazanma, rol oynama sürecine girdi. Haziran ayı boyunca yaşanan gelişmeler bunu açıkça gösteriyor.

Genel Kurul kararları, sonuçları, özellikle de tek yanlı ateşkese son verme ve çift yanlı ateşkes talep etme kararı yoğun tartışmaya yol açtı. Adeta Türkiye siyasetini yönlendirir hale geldi. Bu, bölge ve uluslararası siyasal ortamı da hızla etkiledi. En son NATO zirvesini gördük. Neredeyse gündemin birinci maddesi PKK oldu. İster Türk-Amerikan ikili görüşmelerinde olsun, isterse Türkiye'nin NATO çalışmalarına katılımı düzeyinde olsun, Kürt sorununa demokratik çözüm ile toplumsal özgürlüklerin geliştirilmesi önemli yer tuttu. Bunu bütün çevreler de böyle değerlendiriyor. Daha sonrasında da bu gelişmeler tartışmalar biçiminde devam etti. Hareketimiz, yeniden siyaset gündeminin birinci konusu haline gelmiş bulunuyor. Buradan şu sonucu çıkartıyoruz; yapılan çalışmalar önemli olmakla birlikte zamanında da olmuştur.

Kürt sorununun adil ve acil çözümü yeniden siyasi gündemin önceliği haline geldi

Önderliğimizin, 1 Haziran'a kadar örgütün her türlü mücadeleye hazır hale gelmesi yönündeki öngörüsü ve isteminin ne kadar doğru, tutarlı olduğu açığa çıkmıştır. Eğer böyle bir hazırlık çalışması yapılamamış olsaydı, dışımızda siyasi gündemleri etkileme gücümüz kuşkusuz olmayacaktı. Dışlanma durumumuz bile yaşanacaktı. Bunlar ciddi hususlar. Tam istendiği gibi başarıyla yerine getirilemese de Önderliğin öngördüklerinin asgari düzeyde yerine getirilmesi bile hareketimizi yeniden güçlü bir siyasal pozisyona ulaştırdı. Bundan ne sonuç çıkartacağız? Bir aylık süre içinde yapılan bu çalışmaların, siyasi gündeme yansımasıyla ortaya çıkan durumu iyi değerlendirmeliyiz. Siyasi gündeme bu biçimiyle etki yapmamız, Kürt sorununun bir kere daha çözümünün dayatılmasını beraberinde getirdi. Bazıları sorunun çözüldüğünü ya da aşıldığını düşünüyordu. Öyle olmasını istiyordu ve bu yönlü yoğun çabalar vardı. Bir tasfiye hareketi bu temelde Kürt özgürlük hareketine dayatılıyordu. Bunun böyle olmadığı, Kürt sorununun öyle kolay aşılamayacak, yok sayılamayacak, çözümsüz tutulamayacak bir sorun olduğu bir daha görüldü. Güncel gelişmeler kapsamında, Kürt sorununun adil ve acil çözüm istediği yeniden siyasi gündemin önceliği haline geldi.

Hareketimizin yaptığı toplantılar ve onun haziran ayı boyunca politik gündeme yansıyışı bu gerçekleri bir kere daha ortaya çıkardı. İkinci önemli sonuç olarak da Kürt sorunu ve sorunun çözümünde PKK'nin yeri ve rolü bir kere daha açığa çıktı. Sorunu daha doğru tanımlayan ve doğru çözüm öneren, Kürt sorununa çözüm gücü olan hareketin kim olduğu, hangisi olduğu ve ne durumda olduğu bu sonuçlarla bir kere daha görüldü. Bazıları PKK'nin artık böyle bir gücünün kalmadığını düşünüyorlardı. Aşıldığını, dağıldığını, tasfiye olduğunu söylüyorlardı. Kürt sorununun artık PKK'yle temsilinin gündemden çıktığını düşünüyorlardı.

Tabii böyle olması için yoğun çaba da harcıyorlardı. Halk üzerinde yine bölgedeki kardeş halklar üzerinde, uluslararası alanda ve dostlarımız üzerinde yoğun ve bunaltıcı bir propaganda bu çerçevede yürütülüyordu. Hazirandaki siyasi gelişmeler bu değerlendirmelerin de boş, yanlış, saptırma olduğunu ortaya çıkardı. Bu sözlerin gerçeği değil de bazı gerici çevrelerin hayallerini, umutlarını, istemlerini yansıttığını ortaya koydu. PKK'nin siyasi gündemi etkileme gücünü, halkı harekete geçirme gücünü ortaya çıkardı. Böylece bir kere daha bırakılım aşılmayı, güçlü bir biçimde kendini toparlamış, örgütlenmiş ve siyasi gelişmeler üzerinde eskisinden daha fazla etkide bulunabilen bir hareket olduğunu, bu süreçle kanıtlamış oldu.

Bir üçüncü sonuç, hala esas etkenin gerilla olduğu ortaya çıktı. Bazıları artık gerillanın tümüyle rolünün bittiğini, dağıldığını söylüyorlardı. Önderlik çizgisi için direnecek, zorluklara katlanacak, silah sıkacak kimsenin bulunamayacağını umut eden, bunu bekleyen çevrelerin sayısı epeyce çoğalmıştı. İçimizde de dışımızda da bunlar vardı. Böyle bir duruma gerillayı getirebilmek için, yoğun bir dağıtıcı, tasfiye edici bir çalışmanın propagandadan pratiğe kadar, dışımızda olduğu kadar içimizde de yürütüldüğünü de biliyoruz. Gerillanın artık değerden düşmüş, aşınmış, rolünü tamamlamış bir güç olduğu düşünülüyor ve bu yönlü propagandalar yapılıyordu. Onun için 'gerillacı olmak anlamsızdır' diyenler vardı içimizde. 'Gerillaya yatırım yapmak, suya para atmak gibidir, geleceği yoktur, ne anlamı var gerillacı olmanın, kendimize bireysel gelecek çizecek çalışmalar içinde olmalıyız' biçiminde farklı arayışlara giren birçok insan vardı içimizde. Sonuç bu tür yaklaşımların yanlış olduğunu, böyle hesapların boş hesaplar olduğunu, aslında bu sözlerin boşa yatırım yapmak olduğunu ortaya çıkardı. Mevcut sonuçlar gösterdi ki, gerilla Özgürlük mücadelemizin gelişmesinde önemli güç olma rolünü, misyonunu sürdürüyor. Gerilla sadece meşru savunma çizgisinin aktif ve örgütlü gücü olarak demokratik siyasal mücadeleyi, özgürlükçü gelişmeleri, sosyal, kültürel gelişmeleri korumak, savunmak ve onun güvenliğini sağlamak değildir. En önemlisi de tıkandığı yerde, siyasal mücadelenin ve özgürlük mücadelemizin önünü açmadaki öncü rolünün devam etmesidir. Yaşanan gelişmeler bu gerçekliği bir daha doğruladı. Çünkü tartışmaları yaratan, PKK'nin yenilmediğini gösteren, Kürt sorununun çözümünü dayatan, saldırılara cevap veren eylemlerin sahibi HPG oluyor, gerilla oluyor.

Geçtiğimiz bir ay içerisinde hemen her gün başta Türkiye olmak üzere bölgede, dünyada PKK'nin tartışılmasına neden olan temel konu ateşkesin tek yanlı sona erdirilerek çift yanlı ateşkes istenmesi oluyor. Bu şunu ifade ediyor, demek ki siyasi değer burada var. Siyasi rol oynayan Kürt gücü daha çok da bu güçtür, başka herhangi bir güç değil. Nitekim, birçok değerlendirme ve ABD Başkanı Bush'un yarım saatlik İstanbul konuşmasına kadar gündeme oturan PKK ve ateşkesin sona erdirilip, aktif meşru savunmaya geçilmesi olgusu oldu. Olay ve olguları doğru anlamamız gerekiyor. Taktiklerimizi ve politik güç kaynaklarımızı iyi görmek ve doğru tanımlamamız lazım. Gerçekçi olmayan, somut verilere dayanmayan, sadece bireysel yaşam arayışlarını teori haline getirmeye dayalı olarak ortaya çıkan, can sıkıntılarını yansıtan ve pratikte ise beş para etmediği gibi çok tehlikeli sonuçları da ortaya çıkarabilen düşünceciklere de aldanmamamız gerekiyor. Gerillayı doğru anlamak önemli. Bu konuda da en az diğer konularda olduğu gibi Önderliği doğru izlemek gerekiyor. Çünkü Önderlik hep gerillanın rolü üzerinde duruyor. Büyütülmesini, eğitilmesini ve çeteci etkilerden kurtarılmasını istiyor.

Örgütsel sorunlar serhildan taktiğini geliştirilemeyişiyle bağlantılıdır

Gerillanın yeniden aktif savunma konumuna geçmesi, stratejimizin zorunlu bir gereği değil, başka taktiklerle stratejiyi hayata geçirememenin zorunlu sonucu olarak ortaya çıktı. Bu gerçeği de görmekte, tanımlamakta fayda var. Aksi yanlış olur. Bu belirttiklerimizden, 'temel taktiğimiz gerilladır, temel mücadelemiz gerilla mücadelesidir' gibi bir sonuç asla ve kesinlikle çıkarılmamalıdır. Bu, geçmişteki stratejik ve taktik yaklaşımımızdı, bu konuda kesin bir değişiklik yaptık. Şimdi, demokratik siyasal mücadele stratejisi ve bunun temel mücadele biçimi olarak demokratik halk serhildanı anlayışımız sürüyor. Gerillanın aktif savunma pozisyonuna geçmesi gerekliliğini, serhildandaki zayıflıkta görmek gerekiyor. Bu bizim isteğimiz olarak ortaya çıkmadı. Tersine, serhildanı geliştirememenin dolayısıyla temel mücadeleyi hayata geçirememenin zorunlu sonucu olarak gerilla aktif meşru savunma konumuna geçmek zorunda kaldı. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, eğer serhildan zamanında adım adım güçlü bir biçimde geliştirilse, siyasi gündem üzerinde etkili olsa, her türlü gericiliğe karşı parçalayıcı ve darbe vurucu bir mücadele biçimi ortaya çıksaydı, o zaman böyle aktif silahlı savunma ihtiyacı oluşmayacaktı. Belki silahlı savunmaya yine ihtiyaç olabilirdi, ama kesinlikle bu düzeyde olmayacaktı. O halde serhildanı neden geliştiremedik, nasıl geliştirmek gerekirdi, serhildan tanımı neydi diye değerlendirip, kapsamlı eleştiri ve özeleştiri yapmamız gerekiyor. Geçen tartışma süreci bunları büyük ölçüde aydınlatan etkenler oldu. Şu sonuca vardık ki; bırakalım serhildanı geliştirememenin özeleştirisini yapmayı, serhildan diye bir şey olamayacağını düşünen beyinlerin bile içimizde olduğu açığa çıktı.

Serhildan istenilen düzeyde gelişmediyse Kürdistan'da koşulları olmadığı için ya da halk mücadele etmek istemediği için değildir. Böyle söyleyenler gerçeği saptırmış olurlar. Tam tersine Kürdistan koşulları fazlasıyla buna müsait. Halk gücü dünyanın hiçbir yerinde bulunamayacak kadar var ve halk zaten kendi başına belirli düzeyde serhildana kalkıyor. Önderlik, serhildanın örgütlenmesini istedi. Atina Savunması okunursa, Filistin'den Güney Afrika'ya, Latin Amerika'dan Hindistan'a kadar halk serhildanları ve intifadaların geliştiği bütün alanlara dikkat çektiği görülecektir. Bu deneyimlerin incelenmesini ve Kürdistan'da pratiğin geliştirilmesini istedi. Hareketimiz bunu çeşitli toplantılarda değerlendirdi, tartıştı, ama pratikte örgütleme ve yürütme gelişmedi. Yeniden bu düzeyde meşru savunmayı aktif biçimde yürütmek zorunda kalmamız, bu gerçeklerle bağlantılı görülmelidir.

Örgütsel sorunlar denen örgüt içi karşılıkların bu biçimde açığa çıkması aslında serhildanın geliştirilmemesinden kaynaklandı. Bazılarının dediği gibi aktif meşru savunma örgüt içi sorunlardan dolayı ileri gelmedi. Aksine zamanında aktif meşru savunmaya geçilmediği için bu sorunlar çıktı. Stratejik çizgi doğrultusunda serhildan geliştirmeyen ve kendisini pratiğe sevkedemeyen hareket kendi içinde didişen bir duruma düştü. Pratik karşısında oportunist tutumun örgüt içinde kargaşa, dedikodu ve parçalanma biçiminde ortaya çıkacağı anlaşılır bir durumdur. Geçen süreçte biz bunu da yaşadık. Dolayısıyla serhildanı küçümsememek gerekiyor. O zaman aktif meşru savunmanın temel işlevinin; korumak, savunmak ve güvenlik sağlamakla birlikte ön açmak olduğunu, pratikte serhil-

Serxwebûn internet adresi:
www. serxwebun.com
E-mail adresi:
serxwebun@serxwebun.com

Serxwebûn' dan

"Talabani, şirret birisidir, kolay kolay durdurulamaz. Beli kemiksiz bir oportünisttir. Hiçbir ilkesi yoktur, sadece kendi çıkarları neyi gerektiriyorsa onu yapıyor ve onun için Kürdistan'ı ve Kürt yurtseverliğini bir araç olarak kullanıyor. 2000 yılında da kaçanlara sarıldı ve bildiğimiz savaşı çıkardı. İran'la birlikte bize teslimiyet dayatıldı. Kendisine teslim olmayınca bizi savaşla teslim almak istemişti. Benzer durumu şimdi de geliştirmeye çalışıyor."

dan eylemini yaratmak olduğu açıktır. Onunla bütünleşmek durumunda. Bir yanda gericiliği darbeler, hareketi yeniden güçlü bir siyasi pozisyona kavuştururken diğer yandan halkın demokratik serhildana aktif kalkışının da koşullarını yaratıyor, moral düzeyini oluşturuyor. Halkı buna teşvik ederken en önemlisi de imha saldırılarına ve inkarcılığa aktif cevap vererek halka öncülük yapması gereken kadroya güç veriyor, moral veriyor, bilinç ve ruh veriyor, mücadele etme azmi veriyor.

Sonuçları bu şekilde değerlendirebileceğimiz bu sürece, daha ayrıntılı bakabiliriz; çünkü geçtiğimiz haziran ayındaki gelişmeleri ve güncel yaşanan olayları daha derin incelemeye ve doğru anlamaya ihtiyaç var.

ABD PKK'den kaçanlarla yeni bir UNİTA oluşturmaya çalışıyor

Ortadoğu'da yeni denge arayışlarında olan uluslararası ve bölge güçleriyle hareketimiz arasında öteden beri süregelen bir mücadele söz konusudur. YNK, çeşitli örgütlerin Celal Talabani'nin etrafında oluşturduğu bir birlikti. Talabani, bunu '70'lerde tüm Kürdistan'a yaymak istiyordu. Ancak Başkan Apo öncülüğündeki PKK mücadelesi bunu boşa çıkardı. Önemli gelişmeler sağlanıp Kuzey'de diğer bütün örgütler silinip süpürülünce Talabani'nin oyunları boşa çıktı. Kürdistan liderliği üzerine daha o zamandan başlayan bir mücadele söz konusu. Celal Talabani bunu hiçbir zaman unutmadı ve hep intikam alma peşinde oldu. Bir fırsatını bulup da Önderliği etkisizleştirmenin, aşmanın yollarını aradı. '88'de İran-Irak Savaşı durdurulduğunda Güney'de kalamayınca gidip Önderlikle ilişkilenmesi de böyle oldu. '93'de gidip Özal'a *'arabuluculuk yapayım'* demesi de onun içindi. Bütün bunlarla amaçlarına ulaşamayınca, PKK'nin gelişimini engelleyemeyince en son Eylül 1998'de Washington'da uluslararası komplo anlaşmasını imzaladıklarını biliyoruz. Bu komplonun altında Celal Talabani'nin imzası var. Talabani Washington'a gitmişti ve gelince şunu söylemişti: *"Belki başlangıçta biraz zorluklar olacak, ama ardından güzel günler gelecek."* Önderliğe bu bilgiyi ilettiğimizde, *"hain adam, bizim kafamızı yedikten sonra kendisi için güzel günler gelecektir"* demişti. Sadece bir hafta sonra da 9 Ekim komplosu başladı. Komplonun altında KDP ve YNK'nin imzası var. Özellikle Celal Talabani'nin çalışmaları var. Şimdi aynı çabayı bu biçimde sürdürmek istiyor. 15 Şubat gerçekleşse de bu örgütü dağıtma fırsatı bulamadılar. Celal, 17 Şubat günü örgüte haber göndermişti, filan filan gelsinler, görüşme yapacağım diye. Komplodan sonra Türkiye'yi ve kompolyu kınayacak en küçük bir açıklama yapmadı, ama bizi görüşmeye davet etti. Aslında teslimiyet çağrısı yapacaktı. Görüşmeye gidilse, 'kendinizi yeniden örgütleyin ve benim birliğime katılın' diyecekti.

Görüşme reddedilince aramızda gerginlik gelişti. Talabani, şirret birisidir, kolay kolay durdurulamaz. Beli kemiksiz bir oportünisttir. Hiçbir ilkesi yoktur, sadece kendi çıkarları neyi gerektiriyorsa onu yapıyor ve onun için Kürdistan'ı ve Kürt yurtseverliğini bir araç olarak kullanıyor. Şimdi Botan ve Ferhat'ı da yıllardır arayıp da bulamadığı kişilikler olarak görüyor. 2000 yılında da kaçanlara sarıldı ve bildiğimiz savaşı çıkardı. İran'la birlikte bize teslimiyet dayatıldı. Kendisine teslim olmayınca bizi savaşla teslim almak istemişti. Benzer durumu şimdi de geliştirmeye çalışıyor. Botan ve Ferhat'ın eskiden beri ilişkileri var bunlarla. '92'den beri süregeliyor. İdeolojik ve politik olarak her zaman yakınlardı. 1997-98'de zaten çok içli dışlı olmuşlardı. 2000'deki savaşta tasfiye edilmek istenmemize rağmen Botan, güç göndermedi YNK üzerine, bize destek vermedi. Anakarargahtı üstelik. Şimdi, tüm bunları daha ileri bir düzeyde Önderlik karşıtı bir birliğe dönüştürerek Önderliğe saldırıyorlar.

Komplo bugün Önderlik yanında örgütü de tasfiyeyi hedefleyen biçimde devam ediyor. DEP milletvekillerinin bırakılması ve sonrası yapılan dayatmalar da bir komplo planlamasıdır. Kimse bırakılmalarına karşı değildir, ama cezaları zaten bitmişti. Bırakılmalarının hukuki olarak bir değeri yoktur, on sene yatanlar yedi sekiz ay daha yatarlardı. Türkiye, siyasi yumuşama mesajları vermek için DEP milletvekillerini bırakmadı. Aksine Özgürlük mücadelesini etkisizleştirmede nasıl yararlanırım düşüncesiyle bu yolu seçti. Nitekim Türkiye bundan siyasi kazanç sağlamaya çalıştı. Basında açıkça ifade edildiği gibi bırakıldıktan sonra da 'KONGRA GEL'e tutum alacaksınız' dayatması yapıldı. Dolayısıyla bırakılmalarının insani hiçbir yanı da yok, AB'ye girmek için bir jest de değildir. AB'ye girişi de olumlu etkiler biçiminde bir yan yarar düşünmüştürler, ama belirleyici, birinci etken değildir. Esas olarak, ABD'nin ve Türkiye'nin harekete yönelik uluslararası saldırılarının bir adımıdır. Örgütümüzün geneline karşı yürütülen saldırılarla birlikte ele alınmalıdır.

Önderliğe karşı yürütülen tecrit de uluslararası komplo çerçevesindedir. Ne zaman ki, örgüt netleşti, kararlaştı, tasfiyecilik mahkum edildi, örgüt pratikleşme aşamasına geldi, yeniden tecridi gündeme koydular. Talabani'nin aktifleşmesi ve kaçanlarla birlikte tecridi uluslararası komplonun birer uygulaması olarak yeniden devreye koydular. DEP milletvekillerini de bu sırada bırakıp örgütle karşı karşıya getirmek istediler. Toplu saldırı devam ediyor, bunu görmemiz ve anlamamız gerekiyor.

Komplo böyle devam etmesine rağmen her şeye komplocular hakimdir demek yanlış olur. Komplocular ve büyük güçler el attığı her şeyde başarılı oluyor demek de doğru değil. Amerika, Önderliği reddediyor. Uluslararası kompolyu buna göre düzenledi. Bu kararı devam ediyor. Örgütü, özellikle gerillayı tasfiye etmek istiyor. Ama hareketi tümden ortadan kaldırma istemi yok. Kaçanların örgüt olması için çalışıyor, aldığımız bilgilere göre UNİTA gibi bir örgüt yaratmaya çalışıyorlar. Şimdiye kadar YNK'ye, KDP'ye sığınmış olanları, bu yeni kaçanların etrafında birleştirerek, yeni bir çete örgütü olarak PKK'ye karşı kurma çabası içindeler. Buna ABD öncülük ediyor. Zaten UNİTA da bir Amerikan örgütüydü. Önderlik, *"Şemdin Sakık ile böyle bir örgütlenme geliştirmek istiyorlar"* demişti. Şimdi bu planı kaçanlar eliyle ete kemiğe büründürmeye çalışıyorlar.

Amerika bölgede zorlandı, zorlanıyor. Zorlandıkça değişik güçlere ihtiyaç duyuyor. Bu bakımdan bizim aktif savunma pozisyonuna geçişimize çok fazla tepki göstermiş değil. Türkiye ile çatışmalı olmamıza mevcut durumda çok karşıt değil çünkü Amerika bundan yararlanıyor. Biz Türkiye'yi zorladıkça, Türkiye daha fazla Amerika'ya muhtaç hale geliyor. Nitekim Ahmet Necdet Sezer, George Bush ile görüştüğünde bu ortaya çıktı. Sezer, PKK'nin ne kadar tehlikeli olduğunu, PKK'ye karşı verdikleri sözü gerçekleştirmediklerini Bush'a söyleyince Bush da cevap olarak İran'ın nükleer silah ürettiğini, büyük bir tehdit olduğunu, Türkiye'nin bu tehditten korkup korkmadığını soruyor. O da İran'ı hedef gösteriyor. Şu demeye getiriliyor, eğer İran'a karşı politikalarıma evet derseniz, ben de sizin PKK'ye karşı politikalarınıza evet diyebilirim, bu temelde pazarlık yapalım, diyor.Türkiye ile Amerika arasında böyle bir pazarlığın çok derinden sürdürüldüğü tartışmasızdır. Henüz anlaşılamamış, anlaşma olmamış. Bizim Türkiye'yi daha fazla zorlamamız, tehdit etmemiz Amerika'ya acaba Türkiye bana teslim olmaz mı umudu veriyor. ABD öyle hemen bize karşı harekete geçecek durumda da değil. Zaten Bush İstanbul konuşmasında PKK için terör örgütü demedi, *'PKK ateşkesi bozdu, yeniden saldırılara başladı'* dedi. Oysa ki KONGRA GEL çift taraflı ateşkes yapmaya hazır olduğunu ilan etti. HPG de bunu belirtmiş durumda. Ateşkesi bozmak bir askeri durumdur. Yeniden ateşkes de yapılabilir. Ateşkes yapanlar arkasından barış görüşmeleri de yapabilirler.

Türkiye'de çeşitli çevreler ABD'nin, PKK gerillasına karşı bir askeri operasyon yapıp yapamayacağını değerlendiriyor. ABD'nin buna gücünün olmadığını söylüyorlar, çıkarlarının buna elvermediğini söylüyorlar. ABD'nin Türkiye'nin askeri operasyonlarına izin verebilmesine razı olmuşlar. Irak hükümetini, KDP'yi ve YNK'yi Türkiye ile işbirliğine teşvik edebilir ya da siyasi destek verebilir, değerlendirmeleri yapıyorlar. Söz konusu güçlerin aralarında bu yönlü sürdürdükleri askeri pazarlıklar da var. Birçok uzman Amerika'ya bu kadar PKK'yi dayatmalarının kendileri açısından zararlı olduğunu da değerlendirdiler. Bazı çevreler abartma olduğunu, bundan PKK'nin yarar gördüğünü, büyük bir siyasi değerinin ortaya çıktığını söylüyorlar. Çünkü daha önce Türkiye, 'herşeyi çözdük, böyle bir sorunumuz kalmadı' propagandası yapıyordu. Şimdiyse, bütün siyasi adımları getirip PKK olgusuna bağlayınca geçmişte söylediklerinin gerçek dışı olduğu açığa çıkıyor ve güvenirliği sarsılıyor. Ayrıca bu durum, PKK'nin Türkiye oligarşini en az geçmişteki kadar tehdit eden büyük bir güç olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor. Özellikle ABD ile görüşmelerinde PKK'nin çok öne çıkması bu gerçeği bir daha kanıtladı.

AB ise Ortadoğu'da yeni bir politika üretmemekle birlikte aslında Amerika ile çelişkili. ABD'nin NATO'yu Irak'a aktif müdahale ettirme istemine Fransa, Almanya şiddetli biçimde karşı çıktı. Sadece eğitim kararlaştırıldı. Bu da önemli bir gelişme. NATO'nun Ortadoğu'ya yönelimini gösteriyor. NATO artık bir Avrupa örgütü olmaktan çıkıyor, Ortadoğu'ya müdahale eden bir örgüt haline gelmiş oluyor. Ancak bu müdahale yine de Amerika'nın istediği düzeyde yapılmıyor. Avrupa ile ABD arasındaki çelişki, Türkiye'nin AB üyeliği konusunda da bariz olarak açığa çıktı. Bush'un Türkiye'nin birliğe alınması yönündeki açıklamasına Fransa Cumhurbaşkanı çok sert tepki gösterdi. Buna rağmen Bush, İstanbul konuşmasında yeniden aynı konuya değindi. Görülüyor ki ciddi çelişkiler, çekişmeler var. Bu önemli bizim için. Ortadoğu genelinde ortaya çıkan ve Türkiye üzerinde yoğunlaşan bu durum Kürdistan'ı ve bizi çok yakından etkiliyor. Tabii ki değerlendirebileceğimiz bir çelişkidir bu. Diğer yandan AB-Türkiye ilişkileri bir noktaya doğru gidiyor. Avrupa, son zamanlara kadar Türkiye'ye dayatmada bulunmak için DEP milletvekillerini bir vesile yapmıştı. Şimdi onlar çıktığına göre farklı gerekçeler bulmak zorunda. Türkiye'ye en çok dayatmada bulunulacak konu Kürdistan ve Kürt sorunudur. Böylece Avrupa'nın, Kürt sorunuyla biraz daha yakından ilgilenmesi gündeme gelecek. Bu da Avrupa ile diplomasi yapmamızın imkanlarını artırmış olacaktır.

Mücadelede etkili hale gelmemiz bir yandan bizi güç yaparken diğer yandan Kürt sorununun AB çerçevesinde çözümünü dayatıyor, hem de Türkiye'yi daha kapsamlı ve daha demokratik olmaya zorluyor. Son NATO zirvesi ile şunu gördük ki, Türkiye yönetimi içinde birlik yok! Cumhurbaşkanı ayrı bir çizgide gidiyor, başbakan ayrı bir çizgide. Cumhurbaşkanını yalnız bir güç olarak değerlendirmemek lazım; arkasında kemalistler var, ordu var. Türkiye yönetimi bu yönüyle ortak bir yönetim olmak yerine bir ittifak aslında. Öyle bir ittifak ki, bizim ezilmemiz konusunda karar alabilen, ama diğer hiçbir konuda hemfikir olamayan bir ittifak konumunda duruyor. Basit bir durum değildir bu. Çünkü bütün devlet başkanlarını, başbakanları topladılar, ancak bunların karşısında kendileri bir araya gelemediler. Ortadoğu ve Kürdistan'daki gelişmeler karşısında bölünmüşlük, parçalanmışlık sadece bizde yaşanmıyor. Türkiye yönetiminde de aynı durum söz konusu. CHP'yi de gördük ayrıca. CHP bir devlet partisi, cumhuriyeti kuran parti. Yani cumhuriyetin yaşadığı çelişkiler, çatışmalar, sarsıntılar CHP'de de yaşanıyor. CHP'deki durum cumhuriyetin içinde bulunduğu durumu ifade eder. Anlaşılmalı ki, Türkiye yönetimi çok etkili bir yönetim değil. Kurulan ittifak Kürt sorununu ezmek üzerine kurulmuş. Ordunun gerillayı ezme yaklaşımına karşılık AKP, "bunu ben yapabilirim" diyor. Ordu da, AKP'nin halk desteğine ve ABD ile ilişkilerine güvenerek bunu yapmasını istiyor ve bunun karşılığında da iktidarda kalmasına fırsat veriyor. AKP de bütün gücünü hareketimizi tasfiye üzerinde yoğunlaştırıyor.

Kürt özgürlük hareketi şiddetle bastırılamaz

Devlet ve hükümet demokratik açılım falan yapmış da değil. Önderlik çok net belirtti ve seçimlerden sonra AKP hükümetine üç ay zaman tanımıştı. Aslında bir değişim göstermediği için bu süreden sonra çok aktif mücadele etmek gerekirdi. AKP hükümetinin uyguladığı program, inkar sisteminin programıdır. Öyle demokratikleşme falan yok. Yaptığı kimi değişiklikler olsa da bunlar devletin kabul ettiği değişikliklerdir. Zaten 2 Ağustos 2002 kararları ve AB'ye uyum paketlerinin birçoğu Ecevit hükümeti zamanında çıkarılmıştı. AKP'nin kendi başına demokratik açılım yapma gücü ve cesareti yoktur. Sadece kendi hükümetini yaşatma kaygısı peşindedir. Fazilet'ten ayrıldığından bu yana kendi iktidarı için ilkesiz ittifaklara hazır durumdadır. Bu çerçevede zaten sistemle uyuşmuş ve ona teslim olma durumunu yaşıyor. Bizim tasfiyemizi de Amerika'ya ihale etmeye çalışıyor. Bunu Amerika'ya yaptırabilirse, orduya ve kemalistlere şirin görünecek, iş yaptığını gösterecek ve dolayısıyla kendi iktidarını biraz daha kurtaracak. ABD ise sadece cepheden karşıya almakla, şiddet uygulamakla Kürt özgürlük hareketinin bastırılamayacağını, bazı tavizlerle eritmek gerektiğini düşünüyor. Buna yatkın çevreleri kendiyle işbirliği içinde kullanmak istiyor.

AKP hükümetinin yaşadığı bir ikilem var. Bizi aşmak istiyorlar, ama aşılamazsa o zaman 'uzlaşma olamaz mı' arayışına girecektir. Mevcut yaklaşımlar bunu işaret ediyor. Bir saldırı yürütüyorlar ve onu Güney'i de kapsayacak biçimde daha geniş bir askeri operasyona da dönüştürmeye çalışıyorlar. Yapabilmeleri, ABD'den destek almaya, KDP ve YNK ile uzlaşmalarına bağlı. Bu koşullar olmadan Türkiye'nin tek başına askeri operasyon yapması mümkün değil. İstediği desteği alabilirse saldırıya girişebilirler. Bu saldırıda eğer gerilla aktif meşru savunmada başarılı sonuç alırsa, Türkiye yeniden durum değerlendirmesine gider.

Suriye açısından, geçtiğimiz süreçte, Newroz'daki durum esastı. Ülke içindeki mücadele Kürtlere de şiddet ve baskı olarak yansıdı. Suriye kendi içinde karışıktır. ABD ve İsrail'in, Suriye'yi teslim alma çalışmaları sürüyor. Bugünlerde ABD seçimleri gündemde olduğu için Amerika Ortadoğu'da yeni bir aktivite geliştiremiyor. Bu durum seçime kadar da büyük ihtimalle devam edecek. Ancak seçimden sonra yeni kurulacak ABD hükümeti aktif bir Ortadoğu planı hazırlayabilir. Demokratlar bunu siyasi ağırlıklı yaparken, Cumhuriyetçiler askeri ağırlıklı düşünüyorlar. Suriye'nin durumu da buna göre doğrultu kazanacak. Suriye, aslında bu aylarda ciddi bir değişikliği yaşamak zorunda. Gerçekleştiremezlerse, ABD seçimleri ardından çok ağır bir tehdit ile yüz yüze gelebilir. Kaldı ki, Kürtler başta olmak üzere Suriye'nin iç dinamikleri de demokratik değişimi kaçınılmaz kılmaktadır. Suriye, Türkiye ile anlaşarak ya da ABD'ye bazı tavizler vererek kendini kurtarma yerine kendi halkı için gerekli olan demokratik reformları yaparsa geleceği açısından daha olumlu bir sürece girebilir. Bu yeteneği gösteremediği taktirde ya dış güçlere daha fazla bağlılık ya da dış güçlerin dayatmasıyla çözülüşe uğrayacaktır.

Irak'taki durum, çok çözüm içermedi. Bir çatışmalı düzeye oturdu kaldı. Bir süre önce Saddam Hüseyin'in mahkemesini gündeme getirdiler. Onunla, ABD seçimlerini etkilemek istediler. Saddam da öyle değerlendirdi. ABD, yeni Irak hükümetini, bu yargılama üzerinden güç yapmaya çalışıyor. Saddam'ı yargılayan bir hükümet belki iktidarda güç olur. Saddam Hüseyin bunları bilerek hareket etti, ABD seçimlerinin bir aracı olarak kullanılmayı deşifre etmeye çalıştı. Duruşuyla, yeni hükümetin otorite kazanmasını zayıf kılmaya çalıştı. Çok kolay yararlanılacak bir kişilik olmadığı görülüyor. Saddam, Irak'taki kitleleri daha derinden etkiledi bu tavrıyla. Irak'taki mevcut çatışmalı durum devam edecek. Yeni hükümet, işgal gücünün bir memuru olarak değerlendirilebilir. Eskiden ABD hem yapıyordu hem de valiliği (sivil temsilciliği) kanalıyla sorumluluğu üstleniyordu. Şimdi de yine kendi yapacak sorumluluğu da yönetime getirilen Iraklılar taşıyacak. Yani davulu hükümetin boynuna astı, tokmak kendi elindedir.

İran'la ise bu kıştan beri dalgalı bir durumumuz oldu. Siyasi süreç teorik olarak değerlendirildiğinde İran'ın biraz daha yumuşak davranması gerekiyordu bize karşı. Aynı zamanda Kürt sorununda açılımlar yapması zorunluydu. Çünkü Kürt sorununda açılımlar yapamayan Saddam Hüseyin, hemen yanı başında yıkılıp gitti. Bunu herkes gibi kendileri de bu biçimde değerlendiriyor. Eğer Saddam yönetimi Kürt sorununda açılım yapabilse, Kürtlerle ilişkileri düzeltip ittifak yapabilseydi böyle bir saldırıya maruz kalmazdı. Şimdi aynı durumu devam ettirirse İran da aynı sonla yüzyüze gelebilir. Bu bakımdan değişiklik yapması gerekiyor. İran'dan yansıyan havalar bazı değişiklikler yapacakları yönünde, ama bunlar sürekli sözde kalıyor ve pratiğe geçmiyor. Her dönem bu yönlü sözler sarf edildi, ama hiçbir pratik yaşanmadı. İran'da da karışık bir yönetim söz konusu, sanki birileri bir şeyler yapmak istiyor, ama bazıları da istemiyor gibi. İçte bir parçalılık var. Sonuçta çözüm karşıtları etkili oluyor ve bir birliğe varamıyorlar. Bu durum giderek birkaç yerde çatışmalı süreci getirdi. Şehidan'da büyük çatışmalar yaşandı. Küçük bir olay değil ve nereye gideceği de kesinlik kazanmadı. Çözümsüzlük çatışmayı gündeme getirdi. Zamanında çözüm adımları olsaydı, bu sonuçlar ortaya çıkmazdı. Bizim de yeniden toparlanma ve planlama çerçevesinde Doğu'ya dönük ciddi adımlarımız oldu. Çözüme karşıt olanlar bunu önemsediler ve çatışmayı gündeme getirdiler. Tesadüfen gelişmiş çatışmalar değil, giderek derinleşebilir de. Ancak karşılıklı yararları içeren bir uzlaşmaya da gidebilir. Üzerimize gelmeye devam ederlerse Kuzey'deki

"AKP hükümetinin yaşadığı bir ikilem var. Bizi aşmak istiyorlar, ama aşılamazsa o zaman 'uzlaşma olamaz mı' arayışına girecektir. Mevcut yaklaşımlar bunu işaret ediyor. Bir saldırı yürütüyorlar ve onu Güney'i de kapsayacak biçimde daha geniş bir askeri operasyona da dönüştürmeye çalışıyorlar. Yapabilmeleri, ABD'den destek almaya, KDP ve YNK ile uzlaşmalarına bağlı. Bu koşullar olmadan Türkiye'nin tek başına askeri operasyon yapması mümkün değil."

gibi bir meşru savunma siyaseti izleyebiliriz. Bundan geri durmayız. Bu bir ilke olmakla birlikte, karşılıklı yararları gözeten, Kürt sorununun çözümünde İran'ın açılımlar yapmasını içeren bir uzlaşmaya gitmek daha isabetli ve gerçekçi olacaktır.

Şehidan'daki çatışmalardan sonra yapılan Türkiye-İran görüşmeleri bize karşı ortak tutum alma konusunda bazı konularda anlaştıklarını gösteriyor. Türkiye, İran ile olan sürtüşmemizi derinleştirerek bizi İran ile daha derinleşmiş bir çatışmaya sürüklemek istiyor. Böylelikle bize karşıt oluşturduğu cepheyi genişletmeye çalışıyor. İran ise Türkiye'nin hareketimiz konusundaki hassasiyetini bilerek bizimle ortaya çıkan gerilimi Türkiye ile ilişkileri geliştirme ve ABD'nin üzerlerinde yaptığı baskıyı hafifletmek için Türkiye'yi kullanmayı hesaplıyor. Ya da Türkiye'nin ABD'nin politikalarına tam destek vermesini engellemeye çalışıyor. Ancak İran'ın bu çatışmaları çok ileri götürmesi mümkün değildir. Böyle bir durumda bizden daha fazla İran zararlı çıkar. Ancak ciddi bir askeri ve siyasi güç olduğumuz için herkes bizim durumumuzu başkasına karşı kullanıp siyasi kazanç sağlamaya çalışıyor. Ortadoğu'da mücadele etmenin cilvelerinden biri de bu oluyor.

YNK uzun süredir içimize yönelik çalışmalar yaptı. Özellikle Kandil üzerinden geliştirdi. Sözde, Irak'a gidiş gelişleri serbest bırakıyordu. Aslında bir yığın çabayla, yoğun paralar akıtarak kaçışları teşvik etmeye çalıştılar. Kandil'de oluşan olaylar kendiliğinden değil. Talabani Türkiye'ye gittiğinde kendi askeri güçlerine, kaçanlara iyi davranılmasını söylemiş.

Türkiye'ye gidişi de zaten danışıklıydı. Amerika'nın talebi üzerine anlaşma yapmak için gitmişti. Türkiye ABD'den, bu kaçanların iadesini istiyordu aracı olarak Talabani'yi gönderdiler. Talabani'de, iadelerin Türkiye'ye bir sonuç getirmeyeceğini, mevcut haliyle ABD'nin ve YNK'nin denetimi altında olmalarının daha faydalı olacağını söyledi. Çünkü bunlar üzerinden PKK içinde bölücü çalışmalar yapabileceklerini planladılar. YNK, örgütümüzün bölünüp parçalandığını ifade eden, mücadelemize saldıran, karalayan ve bunu Önderliğe saldırıyla birleştiren bir siyaset izliyor. Bu çerçevede Türkiye ile birlikte bize yönelik saldırı ilişkisine açık olduğunu da düşünmek lazım. Zaten Amerika'nın teşvikleri de bu yönlüdür. YNK; "bizim bir ilkemiz yok, kararımız yok, ABD ne söylerse biz onu yaparız" diyormuş. Bizden kaçarak YNK ile birleşenlerin mevcut politikaları da bu eksende. Dolayısıyla YNK, bizi dağıtma çalışmasında Türkiye ile mutabık. Talabani Türkiye'ye gittiğinde bu konuda güvence aldı ve karşılığında Süleymaniye havaalanının açılmasını talep etti.

KDP açısından durum biraz daha farklı. KDP aslında egemen sınıfın devletleşmesini temsil ediyor. Tam devlet olmasa bile feodal beylikten devlete geçişi içeriyor ve devlet olmaya da gayret ediyorlar. O açıdan bununla çelişen Irak politikalarına da ABD politikalarına da karşı çıkıyorlar. Nitekim, Mesut Barzani, yaptığı açıklamalarda ABD'yi ve Irak yönetimini uyardı. Eğer federasyon kabul edilmezse ayrı devlet kuracaklarını söyledi. Talabani ise hemen 'biz ayrılıkçı değiliz' diye açıklama yaparak bunu yumuşatmaya çalıştı. KDP'nin yaklaşımı da tabii ki bizi tasfiye etmek amaçlıdır. Ancak onlar da mevcut durumda bizleri politik amaçları doğrultusunda kullanıyorlar. Bizim gücümüzü siyasi pazarlık konuları haline getiriyorlar. Yarattığımız aktif mücadele ortamından en fazla yararlanan bir güç de KDP oluyor. Türkiye'yi zorladıkça, Türkiye kendisine daha muhtaç hale geliyor. Bush da Türkiye'ye, bize yönelik operasyon isteminde KDP'yi adres gösterdi. KDP, Türkiye ile YNK ittifakına katılırsa bir operasyon olabilir, katılmazsa Türkiye'nin bunu gerçekleştirmesi mümkün değil. Şimdiye kadar Türkiye bir defa tek başına (1995 Çelik Operasyonu) operasyon yaptı. Onda da bozguna uğradı. O açıdan KDP şimdi kilit noktada duruyor. Pazarlıklar bu temelde sürüyor. Eğer Türkiye Güney'deki federasyonu çok açık bir biçimde kabullenirse KDP, Türkiye'nin istemine yanaşır. Kabul ettiremediği müddetçe bizim varlığımızdan yararlanmayı sürdürme politikası izler.

"Demokrasinin dili eylemdir"

Hareketimiz, son süreçte yaptığı kongreler ile bir toparlanmayı açığa çıkardı. Bu sonuçların pratiğe yansıması, siyasi gündeme oldukça önemli etkide bulundu. Siyaset gündemine PKK yeniden aktif bir biçimde oturdu. Bu çerçevede yoğun bir siyasi mücadele sürüyor ve çeşitli güçler bunun etkisi altındalar. Türkiye yönetimi, bizi imha edecek bir ittifak yaratmaya çalışıyor. Diğer güçlerin yaklaşımı da kendi çıkarları doğrultusunda gelişiyor. Önderlik, haziranda saldırıların ve çatışmalı bir durumun gelişebileceğini söylemişti. Eğer çatışmalı durum, yaygın bir biçimde gelişmediyse bunun karşıtlarımızın zayıflığından kaynaklandığını görmek gerekir. Bu da, bize hem mücadele etme hem de mücadeyi çeşitlendirme imkanı sağlıyor. Her şeyden önce bizim açımızdan aktivite gerekiyor. Artık biz tartışmayla, propagandayla yetinemeyiz. Meşru savunma kapsamında gerillanın aktif savunma pozisyonu kazanma durumunu siyasi serhildan ile birleştirmek gerek. Bu şekilde güçlü bir hamle gerçekleştirebiliriz. Gerillanın, meşru savunma kapsamında aktivitesini doğru taktiklerle yürütmek ve beslemek lazım. Meşru savunma pozisyonumuzu etkili ve yaratıcı eylemlerle Türkiye'ye de taşırmamız gerekir. Ekonomik ve siyasi gücü zayıflatmayı hedefleyen bir düzeye ulaşmalı ve tüm alanlara yayılmalıdır. Taktik olarak, güçlü ve planlı eylem dalgaları biçiminde hareket etme daha doğru olacaktır. Gerillanın yenilmezliğini, Kürt ulusal demokratik direnişinin kesinliğini gösterecek ateşkese davet etmek, olmazsa daha kapsamlı direnişler göstermek kaçınılmazdır.

En önemlisi de meşru savunma pozisyonu ve bunun yarattığı dinamizmi geciktirmeden güçlü serhildanlara dönüştürebilmeliyiz. Bu konuda bazılarının ve tasfiyeci eğilimin dayattığı inançsız yaklaşımları kesinlikle aşmalıyız. Halk hareketimiz artık KONGRA GEL oldu ve bu yönüyle kitlelere öncülük eden, onları örgütleyip eyleme geçiren bir hareket haline gelmesi lazım. KONGRA GEL, bir diplomasi hareketi değil bir serhildan hareketidir. Halkın eylemini ortaya çıkaran demokratik örgütlenmesidir. Önderlik, *"demokrasinin dili eylemdir"* diyor. Eylemsiz demokrasi olmaz. Dolayısıyla içinde bulunduğumuz süreçte demokratik eylemlilik çok daha önem kazanıyor. Bu mücadele ilerletildikçe, diplomasi çalışmasının da önü açılacaktır.

Öte yandan Önderliğin belirttiği gibi mücadelemizin yüzde doksandan fazlası ideolojiktir. Geri kalanı siyasal, askeri, diplomatik, kültürel vb boyuttadır. Her zaman olacak olan ve tüm alanları tamamlayacak olan bu düzeyde ve önemde yürütülecek olan ideolojik mücadeledir. Biz diğer mücadeleler ile ilerleyemeyiz. Bizim özümüz bu. Öte yandan Önderliğin son yıllarda yaptığı çözümlemeler Kürt'e esas olarak kazandıracak ideolojik düzeydir. Kürt halkının bu ideolojik hamlesi Ortadoğu'da 21. yüzyılı da Kürtlerin yüzyılı haline getirecektir. Dolayısıyla bu ideolojik temelde çok kapsamlı örgütlenmelere gidilmeli, gerici ideolojik güçler teşhir edilip geriletilmelidir.

Komplo bugün çeşitli düzeylerde devam ediyor. Irak, bir buçuk senedir yağmalanıyor. Yalnız Irak değil Ortadoğu'nun tümü yağmalanıyor. Çünkü Ortadoğu'da halkların çıkarını temsil edecek demokratik ve özgürlükçü iktidarlar bulunmuyor. Tüm bu gerçeklikler karşısında Kürt kitleleri her alanda doğru eğitilip duyarlı kılınmalı, Kürt halkının demokratik ve özgürlükçü birikimini tasfiye etmek isteyenlere karşı örgütlendirilmeli, Kürt halkının çıkarını koruyacak tepkiler yerinde ve zamanında ortaya çıkarılmalıdır. Kendi içimizde de çok yoğun ideolojik mücadele etmeye ihtiyacımız var. Mevcut olumsuzlukları aşmanın tek ilacı doğru duruş ve ideolojik mücadeledir. Geçen bir yıllık süreçte ABD operasyonu altında bir yığın kafa karışıklığı yaşadık. Amaçları da buydu zaten. Umutsuzluk, inançsızlık yayarak dağılmamız öngörülüyordu. Bizi ideolojik ve politik güç olan bir hareket değil ideolojik ve politik doğrultusunu kaybetmiş bir yığın haline getirmek istiyorlardı. Amerika'nın içimize yönelik taktiği buydu. *"Biz Türkiye'den ayrı yöntemlerle PKK ile mücadele ediyoruz"* söylemlerinin temelinde de bu vardı.

Hareketimiz verdiği mücadele ile bir netleşme yaşasa da tasfiyecilik bir zehir ve fitne gibi saçılmış durumda. Değdiği yeri çürüten, yakan, eriten bir zehir gibi. Ulaştığı yerde insanların ruhunu kurutuyor, insanlıktan çıkarıyor. Bunu Irak'ta çalışmaya giden birçok bireyde gördük. Fedakarlık bitiyor, cesaret bitiyor, ulusal duygu bitiyor, toplumsal duyarlılık bitiyor. İnsanlar tuhaf varlıklar haline geliyorlar. Yılların savaşçısı bile bambaşka bir hale geliyor. Çok tehlikeli, çok kötü bir durum. Bunu yalnız içimizdeki tasfiyecilik ile açıklamak doğru değildir. Dışarıdan da çeşitli biçimlerde teşvik edilmektedir. İdeolojik mücadele demek, hareketimiz içerisine doğru hücum eden tasfiye kuvvetlerine karşı sağlam durmak, mücadeleci bir kadro ve örgüt haline gelerek bunları aşmak demektir.

Uluslararası komplo dayatmaları bu sonuçları yarattı. Provokasyon, tasfiyecilik, sağlam ideolojik duruş içinde olamama ile birleşince bu durum önlenemedi. Ferhat ve Botan'ın karı kocalığı içimizde yaymak istemeleri, örgütü içten tasfiye etme çabaları bazılarını etkiledi. Eğer daha fazla etkili olacaklarını düşünselerdi içimizde kalarak bu fitneyi yayacaklardı. Ama bu tasfiyeciliğe karşı mücadele başlayıp da kadro tavrını koyunca kaçtılar. Ancak hala etkileri belirli düzeyde devam ediyor. Çünkü hiçbir zaman bu kadar içimize tasfiyecilik sirayet etmemişti. Komplocular hiçbir zaman bu kadar örgütlü olamadılar, cüretli hareket etmediler. Dolayısıyla böyle bir noktada yanlışlarla mücadele edip kendimizi düzeltmemiz gerekiyor. Bizi mücadeleden alıkoyan tutumları, anlayışları tespit edip, bizi özgürlük ve demokrasi mücadelesine daha çok bağlayan kararlı, inançlı, duyarlı, mücadeleci hale getiren tutumları esas almalıyız. Çok basit, hiç değer ifade etmeyen tutumlar sürüyor. Göz göre göre kişiler kendilerini mesele haline getirmişler. Halkın meselesi, ulusal mesele, ülke meselesi, özgürlük meselesi unutulmuş, 'ben kendimi nasıl kurtaracağım' telaşına düşülmüş. Bu, tasfiyeciliğin yarattığı eğilimdir. Onun için dikkatli olmak gerekiyor, ölçülerimizi net koymalıyız.

Hareketimiz bir sürü mücadele kararı almış, planlamalar yapmış, aktif savunma pozisyonuna geçmişiz, ama diğer yandan bazı insanlar kendilerini bu mücadele gerçeğinden uzaklaştıracak tutumların peşine takılmışlar. Buna değer veremeyiz, kaçkınlığı meşru hale getiremez hiçkimse. Net, kararlı tutum takınmalıyız. Otuz senedir özgürlük mücadelesi yürütüyoruz, bazı kişilerin tutumunda görüldüğü gibi sonunda insanlar ailelerine muhtaç hale geldiyse bizim özgürlük ilkemiz kalmamıştır. Bunun ***Apoculukla***, ***Kemal Pir*** ve ***Beritan*** duruşuyla ne alakası olabilir! Önderlik gerçeği, düşüncesiyle, ilkeleriyle, eylemiyle ortadadır. Sağa sola çekilemeyecek kadar nettir. İstedikleri kadar tecrite koydular yine saptıramadılar. Özgürlük kutsal bir olaydır, kolay bir iş değildir. Mücadele gerektirir, tutku düzeyinde bağlılık gerektirir.

"Başkan Apo sık sık Kemal Pir yoldaşı hatırlatıyor bizlere. Görüşme notunda daha da vurgulu hatırlatıyor. Bizlerin önüne Kemal Pir militanlığını koyuyor. Özellikle bu süreçte bunun üzerinde daha fazla düşünmemiz gerekiyor. Bir Halkı Savunmak çözümlemelerinin militanlığının ve sahipliğinin ancak Kemal Pir'in yaşam ve mücadele çizgisiyle olacağını gösteriyor. Hepimizin bu dönemde en çok Kemal Pir'e ihtiyacı olduğu mesajını ve talimatını gönderiyor."

Kemal demek, PKK'nin yaşam ve mücadele felsefesi demektir

Onuruyla özgürlüğünü yüksekte tutanlar insanlık davasına iz bırakacak katkılar sunacaktır. Diğerinin bir değeri olamaz. Egemen düzenin, sınıflı toplum uygarlığının bizde yarattığı alışkanlıklara kaptıramayız kendimizi. O ruh hallerini kesinlikle aşmak gerekir. Kendini muğlaştırmak, bireyciliğin esiri olmak kirlenmektir. İnsanın doğası bu değildir, sömürü düzenine karşı çıkarak insan doğasını yeniden düzeltelim. Önderlik, *"bu örgütün edebiyatına her sözcük giremez"* demişti. Şimdi biz her söze değer biçemeyiz, her şarkıyı dinleyemeyiz. Amerika içerideki zayıflığa da dayanarak beş senede koskoca Sovyet sistemini paramparça etti, ama PKK'ye yıllardır saldırıyor hala götüremedi. Bu yapısından dolayıdır. Sağa sola savrulmaları kınıyoruz, buna hiçkimsenin tenezzül etmemesi gerekir. Bu kadar harcanmış emeğe sahip çıkmak önemlidir. Akıtılan kana, verilen canlara sahip çıkılmalıdır. Kutsaldılar, daha da yüceltceğiz.

Başkan Apo sık sık Kemal Pir yoldaşı hatırlatıyor bizlere. Son görüşme notunda daha da vurgulu hatırlatıyor. Bizlerin önüne Kemal Pir militanlığını koyuyor. Özellikle bu süreçte bunun üzerinde daha fazla düşünmemiz gerekiyor. Bir Halkı Savunmak çözümlemelerinin militanlığının ve sahipliğinin ancak Kemal Pir'in yaşam ve mücadele çizgisiyle olacağını gösteriyor. Hepimizin bu dönemde en fazla da Kemal Pir'e ihtiyacı olduğu mesajını ve talimatını gönderiyor. Böylelikle kaçanların şahsında örgüt içine sokulmak istenen tasfiyeciliğe, fitneye en doğru cevabın böyle verileceğini söylüyor. Dolayısıyla Kemal Pir ve Beritan'ın örgüt, yaşam ve mücadele çizgisini kendimize kılavuz edinmek gerekir. Ancak böyle *"anıları mücadelemizde önderdir"* sözüne bağlı kalabiliriz.

Kemal demek, PKK'nin yaşam ve mücadele felsefesi demektir. Basit yaşam peşinde değil, uğruna ölünecek kadar değerli bir yaşam felsefesi ve arayışı içinde olmaktır. Kemal Pir, örgütün en zor döneminde bir devrimcinin tavrının ne olması gerektiğine örnektir. Hepimize, Önderliğe ve örgüte böyle bağlı olunur, mesajı vermiştir.

Önderlik bu kadar Kemal Pir ve Beritan'ı dile getirdikten sonra kimse kafamız karışık diyemez. Kemal'in yaşam, örgüt anlayışı ve mücadele çizgisi o kadar nettir ki, hiç kimse sağa sola çekemez. Ha keza Beritan'ın çizgisi de o kadar nettir. Beritan Güneyli örgütlerde temsilini bulan teslimiyetçi çizgiye karşı net bir tavırdır. Bugün Beritan'ın vurgulanması, işbirlikçi milliyetçi çizginin güncelleşmesi ve mücadelemize karşı saldırı ve komplo içinde olmalarıdır.

Kemal Önderliğe inanarak ve çok bağlı olarak mücadeleye katıldı. Bütün yaşam ve mücadele çizgisi böyle sürdü. Karılarıyla kaçanların manevi önder ilan ederek Önderliği, ABD ve işbirlikçi güçler karşısında satmak istemelerine karşı da Kemal'in hatırlatılması önemlidir.

Tasfiyeci eğilim Önderliğin dört duvar arasında olmasını fırsat bilerek, Önderliğin örgüt üzerindeki bağlayıcılığını ortadan kaldırmak istediler. Böylece Önderlik karşıtı tasfiyeci çizgiyi hakim kılmak isteyeceklerdi. Ancak örgütümüz bu eğilime karşı, Önderliği ve ideolojik politik çizgisini savunarak hesapları boşa çıkarmıştır.

Üzerinde durulması gereken diğer bir önemli konu da 'mücadele her yerde var' gibi anlayışlar geliştiriliyor. Mücadele heryerde olabilir, ama Almanya'nın bir kentinde ayda bir gazete dağıtmak ayrıdır, Cilo dağında kan dökmek ayrıdır. İkisine de aynı değerde olan çalışmalardır diyemeyiz. Öyle dersek adil davranmamış oluruz. 'Ne var, dağda durmak da neymiş, Avrupa'da da militan olurum' demek çarpıtmadır. Avrupa'daki çalışmaları önemsiyoruz, küçümsemiyoruz. 25 yıldır bu harekete kattığı çok büyük değerler vardır. Bunu her zaman taktir ediyoruz, saygıyla karşılıyoruz, ama dağdaki yaşam kutsaldır. Gerillacılığı, şehitleri birer kutsal varlık olarak görüp, yüceltmeliyiz. Gerçekten bir adaletten bahsedeceksek hakkı sahiplerine vermeliyiz. O açıdan kafamıza gelen her düşünceye uyamayız, söylenen her söze değer veremeyiz.

Bir de bu son süreçte hırsızlar ile emekçiler ayrıştı, ayrışıyor. Bu hırsızlık çok tehlikeli, rantçılık deniyor buna. Başkaları yapabilir belki, ama bizim içimizdekilere ne demeli! Halkımızın ve değerli yoldaşlarımızın canları, kanları üzerinde kendi bireysel yaşamlarını örgütlemeye kalkanlara ne diyeceğiz? Sorun, kaçmış ölçüleri düzeltme sorunudur. Tasfiyeciliğin, ihanetin kaçırttığı, bozduğu ölçülerdir bunlar. Yani uluslararası komployu yönlendiren ABD'nin dayattığı ölçülerdir. Önderliğe o kadar baskı yapan, kime sahip çıkar ki! Önderlik, *"bir diyalog ve çözüm arayışı içindeler ise ben buradayım, niye benimle olmuyor"* dedi. Burada çözülmeyen Bağdat'ta nasıl çözülecekmiş? Bir yandan İmralı sıkılıyor, boğduruluyor, diğer yandan Bağdat'ta ya da Babil'in Asma Bahçeleri'nde yaşanıyor. Bunlar görülmeyecek ve anlaşılmayacak hususlar değildir.

İnsanlar dağda boşuna çıkmadılar, bu kararlılığı sürdürmek gerek. Hiçbir şekilde ikircilik, kaygı, yalpalanma yaşanmamalı. Geçmişte, *"bu örgütün tek bir neferi de kalsa mücadele devam edecek"* derdik. ABD'nin vaatleri bazılarının gözlerini köreltmiş olabilir, ama bizlerin gözlerini ve vicdanını hiç kimse köreltemez. Kemaller, Akifler ölüm orucunda gözlerini vererek bizlere halkın gözü olmamız gerektiğini emrettiler. Bu nedenle halkımız da bu tasfiyeciliğe çok öfkeli. Çocuklarını böyle davranmaları için büyütmediklerini söylüyorlar, tutum istiyorlar. Militanlığın gereklerinin yerine getirilmesini istiyorlar. Bu isteklere göre hareket etmek zorundayız. Bu konuda, karamsarlık, kötümserlik, fitne fesat geliştirenleri dizginleyeceğiz. Örgütümüz, kadrolarımız, halkımız bunlara fırsat vermeyecektir. Biz bu örgütü ve değerleri sokakta bulmadık.

Önderlik geçmişin tüm devrimlerini daha devrimci bir temelde eleştiriden geçirdi. En radikal devrimciliği önümüze koydu. Onu iyi özümseyip birleşerek özgürlük mücadelemizin temel değerlerine bağlı, onları ilerletici bir noktada yürümeliyiz. Silahı koyup, yemin edip de ondan sonra kaldırıp atana asla güvenmemek lazım. Daha mücadeleci düşünen her türlü zorluğu yenen kişilikler olmalıyız. 14 Temmuz direnişçiliği zorluklar karşısında tutumun ne olması gerektiğini önümüze koydular. Net ölçüler var elimizde. Bize yakışan bu değerlere bağlı olmak, tüm gericilikleri yenmek, özgürlük ve demokrasi için mücadele edecek bir azmi, kararlılığı ve bilinci kendimizde yaratmaktır.

"Ortadoğu'da halkların çıkarını temsil edecek demokratik ve özgürlükçü iktidarlar bulunmuyor. Bu yüzden Kürt kitleleri her alanda eğitilip duyarlı kılınmalı, demokratik birikimini tasfiye etmek isteyenlere karşı örgütlendirilmeli, halkın çıkarlarını koruyacak tepkiler yerinde ve zamanında ortaya çıkarılmalıdır. Kendi içimizde de çok yoğun ideolojik mücadele ihtiyacımız var. Mevcut olumsuzlukları aşmanın tek ilacı bu duruş ve ideolojik mücadeledir."

Tüm HPG komuta ve savaşçılarına

HPG'nin başlattığı yeni süreç mücadelemizin kaderini tayin edecektir

KONGRA GEL Meşru Savunma Komitesi

Değerli yoldaşlar

Mücadelemiz tarihinin en önemli sürecinden geçerken, bu önemli ve tarihi süreci başarıyla cevaplama ve Kürdistan özgürlük mücadelesini yeni bir aşamaya taşımada tüm Kürdistan halkının mücadelesi açısından, meşru savunma güçlerinin oynadığı ve oynayacağı rol dönem açısından belirleyici olacaktır.

Özellikle bölgemiz Ortadoğu'da yaşanan kaotik sürecin henüz aşılamaması ve dahası gün geçtikçe derinleşmesi temelinde bölge üzerinde uluslararası güçler ile bölge statükocu güçlerinin çekişmesi, çatışması derinleşmektedir. Bölgenin en önemli ve stratejik bir noktasında yer alan Kürdistan ve Kürt sorununun bu kaotik sürecin en önemli bir aktörü olduğu tartışılmazdır. Bu nedenden dolayı, bölgede yaşanan kaotik durumdan yine bölge üzerinde çekişen, çatışan güçlerin karakterinden ötürü, Kürdistan üzerinde de bir çekişme ve çatışma sürdürülmektedir... sinde ısrarı, ciddiyeti, samimiyeti, halkların birliğinden, kardeşliğinden ve demokratik çözümden yana tutarlı tutumu, nihai sonucu almada belirleyici olacaktır.

Biz eski paradigmayı aşan bir hareketiz. Siyah beyaz eksenindeki yaklaşımı aşan bir hareketiz. Bölgede gerçekten başta Kürt sorunu olmak üzere, halkların yaşadığı temel sorunları çözen, gerçek anlamda demokratikleşmeye yol açan bütün politik girişimlere sıcak bakacağımız gibi, halkları iradesizleştiren, eski, statükocu, baskısı, inkarcı politikalarda ısrar eden politik tutumlara karşı da her bakımdan mücadele edeceğimiz açıktır. Böylesine hareketli, canlı ve kritik bir sürecin yaşandığı bu tarihi aşamada, halkımızın özgürlük davası ve bölge halklarının çıkarı açısından hareketimize her zamankinden daha fazla rol düşmektedir.

Hareketimizin üstüne düşen rolü, tarihin bu önemli döneminde layıkıyla oynayabilmesi için öncelikle her bakımdan dönem görevlerine hazır olması ve sürece etkili bir şerek Kongre'nin altyapısını hazırlama, başta örgütsel sorunlar olmak üzere yaşanan sorunların netleştirilmesi temelinde Olağanüstü II. Genel Kurul Toplantısı'na gitme çalışmaları gündeme konulmuştur. Önderliğimiz bu çalışmanın çizgiye uygun bir biçimde geliştirilmesi amacıyla "***Bir Halkı Savunmak***" adlı perspektifini sunmuş, bu anlamda üstüne düşen rolün bütün gereklerini yerine getirmiştir.

Bu temelde iki aylık bir hazırlık çalışmasıyla gidilen II. Olağanüstü Genel Kurul Toplantısı, mücadele tarihimizin önemli bir zirvesi olarak tarihe geçmiştir. Özellikle yaşanan örgütsel sorunlarda bir netleşmenin sağlanması, Önderlik çizgisinde birleşme ve yürümenin bütün boyutlarıyla netleştirilmiş olması, toplantımızın en önemli kararlaşması ve çalışması olmuştur. Yine I. Genel Kurul Toplantısı'na teorik düzeyde çerçevesi çizilen ve ancak sabote edildiğinden hayata geçmeyen KONGRA GEL projesinin hayata geçirilmesi için gerekli tüm dü- siyasal, örgütsel, diplomatik ve meşru savunma çizgisinde hamlesel bir çıkışın gerçekleştirilmesi için gerekli olan kararlılık düzeyi ve duruş biçimi ortaya çıkarılmıştır. Böylece hareketimizin yukarıda izah ettiğimiz tarihsel görevlerinin yerine getirilmesi ve bütün hareketin hazırlanması çalışmaları olarak tarihe geçmiştir. Burada Önderliğimizin ve hareketimizin tüm çabası Ortadoğu'da ve Kürdistan'da yaşanan bu hassas ve kritik aşamada üstüne düşen rolü oynamak için gerekli düzeltme, yenilenme ve toparlanmayı gerçekleştirmekti ve kongremiz buna cevap olmuştur. Bunun için gerekli olan kararlaşma, toparlanma ve Önderlik çizgisinde kararlıca yürüme düzeyini ortaya çıkarmıştır.

Bunun karşısında bazılarının bütün bu tarihsel sürecin önemine, halkımızın özgürlük özlemlerine ve hareketimizin toparlanma çabalarına cevap olma girişimlerine karşı hareketin bu çalışmalarını darbeleme, Önderliğin yürüttüğü bu faaliyeti boşa çıkarma

Önderliğimizin en temel çalışması örgütsel çalışma olmuştur

Bütün bunlarla birlikte özellikle son bir yıldan bu yana merkez sahalarda yaşanan gelişmeleri takip edemeyen arkadaşlar açısından ve yine uzaktan izleyen tüm arkadaş ve dost çevreler açısından şöyle bir soru akla gelebilir, ortaya çıkan sorun neydi? Bu anlamda konunun anlaşılması ve herkes tarafından netçe görülmesi için 'hareketimizin yaşadığı bu örgütsel sorun neydi, ne değildi?' hususlarını açmakta fayda vardır. Lime lime edilmiş, dört parçaya bölünmüş, kendi içinde de çeşitli çelişkilere dayalı olarak daha fazla parçalanmış bir ülkede, sömürgeci politikalarla kişilik yapısı oldukça zedelenmiş bir halk gerçekliğini temsil ediyoruz. Ulusal birlik, ulusal kişilik, çağdaş demokratik düşünce sistemi ve bakış açısının önemli bir ihtiyaç halinde kendisini dayattığı Kürdistan gerçekliğinde. PKK gibi felsefi gerçeğe dayalı bir hareketi

"Önderliğimiz gündemimizi işgal eden sorunların aşılması ve hareketin dönem görevlerine hazır hale getirilmesi amacıyla yoğun çabalar gelişmiştir. Bu çabaların önemli bir aşamaya vardığı bir süreçte Önderliğimiz herkese Medya Savunma Alanları'nda buluşmak için çağırmış ve hem de sorunun çözümüiçin PKK'yi Yeniden Yapılandırma Komitesi'ni görevlendirme perspektifi geliştirmiştir. "

"Apocu hareketin kendi özgücüne dayanarak, demokratik ekolojik toplum paradigması ekseninde halkların iradeleşmesini ve demokratik çözümünü öngören siyasal çizgisinin önemi daha da artmaktadır. Halkımızın ve bölge halklarının iradi bir güç olması ve kendi demokratik çözümünü geliştirmesi açısından Başkan Apo'nun geliştirdiği çağdaş, demokratik uygarlık çizgisi tek çözüm yöntemi olarak gündemdedir."

mektedir. Çeşitli biçimlerde gelişen politikalarla herkesin kendi çizgisine göre biçimlendirme çabaları gün geçtikçe artmaktadır. Böylesine kritik, çekişmeli ve çatışmalı bir ortamda Apocu hareketin kendi özgücüne dayanarak, demokratik ekolojik toplum paradigması ekseninde halkların iradeleşmesini ve demokratik çözümünü öngören siyasal çizgisinin önemi daha da artmaktadır. Halkımızın ve bölge halklarının iradi bir güç olması ve kendi demokratik çözümünü geliştirmesi açısından Başkan Apo'nun geliştirdiği çağdaş, demokratik uygarlık çizgisi tek çözüm yöntemi olarak gündemdedir. Çizgimizin halkların özgücüne dayanması, değişim-dönüşümden ve demokratikleşmeden yana olması, esas olarak çağdaş demokratik uygarlığın Ortadoğu somutunda en iddialı bir çözüm projesi olarak kendini gündeme koyması çeşitli güçlerin dikkatini çekmektedir. Bu nedenle de hareketimiz üzerinde değişik güçlerin, değişik politikalarla yönelim göstermesi ve kendi açılarından sonuç almaya dönük, içten-dıştan bir hayli politika biçimlendirmesi bugün daha net bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Bütün bunlara karşın, hareketimizin kendi çizgi- katılımı gerçekleştirmesi gerekmektedir. Ancak hareketimiz bu noktada, böylesine kritik bir aşamada, KONGRA GEL ile birlikte büyük bir değişim dönüşümü gerçekleştirmeye çalışırken, kendisini hareketimizin gündemine dayatarak, Kürdistan somutunda ve Ortadoğu genelinde oynaması gereken rolün önüne geçmeye çalışan anlayışların, tutumların ve bunlardan kaynaklı derinleşen örgütsel sorunların gündemimizi bir hayli işgal ettiği bilinmektedir.

Önderlik çizgisinde netleşme toplantımızın en temel sonucudur

Önderliğimiz gündemimizi işgal eden bu sorunların aşılması ve hareketin dönem görevlerine hazır hale getirilmesi amacıyla yoğun çabalar gelişmiştir. Bu çabaların önemli bir aşamaya vardığı bir süreçte Önderliğimiz herkese Medya Savunma Alanları'nda buluşma, herkesi Medya Savunma Alanları'na çağırma ve hem de sorunun çözümü için PKK'yi Yeniden Yapılandırma Komitesi'ni görevlendirme perspektifi geliştirmiştir. Bu perspektif temelinde, Newroz'dan bu yana sorunların aşılmasına dönük yoğun bir tartışma süreci geli- zeltmeleri yaparak, çizgi dışı mahiyetinde yanlışlıkları bulunan kararları düzelterek, KONGRA GEL projesinin Önderlik çizgisine ve paradigmasına uygun bir biçimde hayata geçmesi için gerekli tüm kararları almıştır. Öncelikle KONGRA GEL sisteminin pratikleşmesi için somut koşullarımıza uygun projeler geliştirilmiş, pratik planlamalar karar altına alınmıştır. Kongre zirvesinin en önemli tartışmasını teşkil eden Meşru Savunma Çizgisi'ne dönük kararlaşması tüm kongre sürecine damgasını vuran en önemli bir kararlaşma düzeyini ortaya çıkarmıştır. Bu konuda HPG'nin şubat ayındaki Genişletilmiş Meclis Toplantı çalışmasında almış olduğu kararı –ki bu karar gelinen noktada meşru savunma savaşının zorunluluk olduğunu ve artık pratikleşmesi gerektiğini içeriyordu– KONGRA GEL bu kararı yerinde, doğru ve meşru görmüştür. Bir bütün olarak II. Olağanüstü Genel Kurul Toplantısı hareketimizde yaşanan dalgalanmayı, çeşitli düzeylerde kendisini ortaya koyan kırılmayı aşarak, köklü bir değişim dönüşüm ve yeniden yapılan projesiyle beraber her alanda güçlü bir toparlanmanın geliştirilmesi için gerekli tüm kararlaşma ve planlama düzeyine ulaşmıştır. Bu temelde ve kendi açısından onda bir gedik açarak toparlanma sürecini provoke etmeye dönük bir kaçış olayı yaşanmıştır. Bu kaçışın herhangi bir biçimde bir bütünen kararlaştırılan bu süreci sekteye uğratması ya da gevşetmesi asla mümkün değildir. Gündeme bile alınacak bir konu olma konumunu yitirmiş kaçıştır. Çünkü tamamen felsefi, ideolojik ve ruhsal kopuşun sonucu yaşanan ve hiçbir siyasal temeli olmayan düşkünleşmenin varacağı bir noktadır. Düşkünleşmenin varacağı yere varması durumu yaşanmıştır. Bu herhangi bir biçimde özgürlük hareketimizin bir bütünen kalkışa geçtiği, toparlanma sürecine girdiği, sorunlarını çözme temelinde hamlesel çıkışı hedeflediği tarihsel bir sürecin ağırlaştırılmasına ya da bir biçimde sabote edilmesine yetmeyecek kadar basit bir tutumdur. Bu açıdan çok fazla gündeme alma gereğini bile duymuyoruz. Çünkü gündemimiz bellidir. Gündemimiz meşru savunma savaşı sürecidir, toparlanmadır, örgütsel, siyasal ve diplomatik hamlenin geliştirilmesidir, KONGRA GEL'in demokratik sisteminin her alanda güçlü bir biçimde oturtularak, Apocu hareketin halklaşma projesinin başarıyla hayata geçirilmesidir. Ana gündemimizi bu konular oluşturmaktadır.

şekillendirmek, geliştirmek, onun militan yapısını ortaya çıkarmak kolay bir çalışma değildir. Bazı partiler vardır, yaşı elliyi aşkındır, ama halen bir yöre partisidir. Neden? Çünkü bu ülkede kişilikler parçalanmıştır, zedelenmiştir, mezhepçilik, bölgecilik, aşiretçilik ulusal anlamda birliği neredeyse imkansız hale getirmiştir. Böylesi bir toplumsal gerçeklikte yetişen kişileri bir çizgiye getirmek, ulusal bir şekil vermek bir hayli zordur. Bu nedenle hareketimizin oluşumundan bu yana Önderliğimizin en temel çalışması örgütsel çalışma olmuştur. Eğitsel faaliyetle ve çeşitli biçimlerde yoğunlaştırarak, değişim dönüşüme uğratarak hareketin ideolojik, felsefik gerçeğine uygun bir kadrosal şekillenmeyi geliştirme çalışmasını Önderlik hep ana bir halka olarak ele almıştır. Diyebiliriz ki, '99'a kadar Önderliğimizin çalışmasının en önemli bölümünü kapsayan temel faaliyet, örgütsel faaliyet olmuştur. Geçmişte hareketimizin örgütsel sorunlarını direk Önderliğimiz çözüyor, ilgileniyor ve geliştiriyordu. Zaman zaman ileri gelen kadro yapısını sahasına çektiği, eğiterek, eleştiri özeleştiriye tabi tutarak anlayış düzeltmesini geliştirdiği, çizgi dışılık-

ları böylelikle giderdiği, Önderliğin en temelde böyle bir çalışmayı yürüttüğü hepimiz tarafından bilinmektedir. Ancak Önderlik esir düştükten sonra artık böyle bir çalışmayı yürütmesi olanak dışıydı. Bu nedenle Önderlik daha çok mücadelenin stratejisiyle uğraştı, stratejiyi gündemine koydu. Bu konuda yürüttüğü çalışmaların sonuçları ortadadır. Çağa uygun, köklü bir değişim ve dönüşümle, yeni bir paradigmayı hem tüm insanlık ve bölge için, hem de Kürdistan özgürlük davası için önemli bir hizmet olarak gündemimize sundu. Bu konuda Önderliğimizin stratejiye ilişkin yürüttüğü çalışma, salt mücadelemiz açısından değil, tüm insanlık açısından önemli bir çalışma olarak daha şimdiden tarihe mal olmuştur.

Örgütsel sorunları ise bizim çözmemiz gerekiyordu. Örgütsel sorunların çözümü doğal olarak hareketin yönetimine kalmıştı. Başta Başkanlık Konseyi olmak üzere, Merkez Yönetimi bu konuda üstüne düşen rolü oynamadı. Görevini layıkıyla yapmadı. Bu nedenden dolayı son altı yıldan bu yana örgütsel sorunlarımız köklü çözümlere kavuşturulamadı. Zaman zaman ortaya çıkan bu tür sorunlara el atıldı, hatta gündeme de konuldu. Yine bazıları bazı zamanlarda sıkı eleştiriye de tabi tutuldu. Çeşitli çizgi dışı anlayışlar geçmişte mahkum edilmedi değil, mahkum da edildi, ancak Önderlik çizgisi kapsamlıca yaşamsallaştırılamadı. Bir çizgiyi mahkum edip, yerine Önderlik çizgisini koyar, hakim hale getirirsen bu doğru bir çalışma olur. Ama bir çizgiyi mahkum ederken, öte yandan Önderlik çizgisini fazla anlamlandırılamayacak tutum ve yaklaşımlarla muğlaklaştırma tutumu doğru bir çalışma değildir. Yaşanan bu olmuştur. Önderlik çizgisini yaşamın tüm alanlarında temel bir uygulama perspektifi olarak ele alma yaklaşımı gelişmemiştir.

Sağ ve sol yaklaşımlar hareketimize büyük zarar vermiştir

Esas olarak da ortaya çıkan örgütsel sorunlar köklü çözümlere kavuşturulamamıştır. Bu konuda örgütsel bir oportünizm, uzlaşmacılık ve idarecilik yaşanmıştır. Bazı sorunlar deşifre edilmiş, ama üzerine gidilmemiştir. Köklü çözümüne dönük gerekli faaliyet, netleştirme geliştirilmemiştir. Bundan dolayı örgütsel sorunlar üst üste birikmiş, gittikçe ağırlaşarak KONGRA GEL sürecine kadar gelmiş; KONGRA GEL süreciyle birlikte kendisini örgüte dayatmıştır. Örgüt çizgisine dayatmıştır. Yaşanan dalgalanmanın, kırılmaların, parçalı duruşların ana nedeni esas olarak budur. Bu sorunlardan dolayı KONGRA GEL sürecine kimileri; "PKK ve devamı olan KADEK feshedildi, dolayısıyla herkes serbesttir, dilediği gibi çalışır ya da çalışmaz, fırsat bu fırsat" diyerek kendilerini konuşturma ve yaşama havasına girmişlerdir. Kimileri de "değişim bu değildir" deyip, doğru değişim çizgisini pratikleştireceğine, yaşananlardan da ürkerek daha fazla kendisini geriye çekmiştir. Böylece Önderliğin, sağ sol tasfiyecilik biçiminde tanımladığı tutumlar ortaya çıkmıştır. Bir taraftan değişim adı altında müthiş bir savrulma, diğer taraftan değerleri koruma adı altında bir daraltma ve geriye çekme yaşanmıştır. Açıktır ki, her iki yaklaşım da Önderliğin uygulama projesine denk değildir. Yaşanan sorunların olayın esas kaynağı ve nedeni bunlardır. Yukarıda bahsettiğimiz Önderlik müdahalesi buna gerçekleşti. Müdahale olduktan sonra herkes bir araya geldi, tartışıldı, kim doğru kim yanlış netleşti. Birçok kişi bu noktada özeleştirisini verdi. Bu temelde yönetimsel yapı dahil, hareketin komple yenilenmesi için kararlar alındı. Demokratik bir tartışma üslubu ve kültürüyle her şey ortaya konuldu. Bazıları KONGRA GEL içinde ayrı bir eğilim olmak istiyorsa bunun da olabileceği kabul edildi. KONGRA GEL tüzüğü buna el veriyor. Ama herkes, "hayır, biz Önderliğin çizgisiyle bütünleşmeyi esas alacağız" dedi, bu temelde sözler verildi. Bu konuda bazı itiraflar da oldu. Örneğin sağ teslimiyetçi çizginin sahipleri, daha '99'da –esasen savaşta– nasıl bir kırılmayı yaşadıklarını, yine '99'daki geri çekilmeyle birlikte bu kırılmanın nasıl derinleştiğini, bu temelde nasıl arayışa girerek, gruplaştıklarını, 2002'de grubun biraz deşifre edilmesiyle birlikte nasıl yol ayırımına geldiklerini, bu aşamada ya bunu bırakma ya da sürdürmeden yana karar aldıklarını, KONGRA GEL sürecinde ise bazılarının değişmeyeceğine inandıklarından dolayı nasıl onları aşmayı yöneldiklerini, bunun parçalı duruşa yol açarak harekete ne kadar zarar verdiğini itiraf ettiler. Yaşanan tahribatların en temel sebeplerinin bunlar olduğunu kendileri söyledi. Bunun özeleştirisini de, itirafını da ortaya koydular ve yeniden bütünleşme sözü verdiler. İdeolojik, ruhsal kopuşu da ifade ettiler, ama yine de Önderlik çizgisiyle yürüyeceklerini, bununla bütünleşmeye dönük yoğunlaşmaya gireceklerini söylediler. Bu temelde bir netleşme yaşandı. Net olmayan bir sorun kalmadı. Bir de bir fiili durum vardı, bazıları evlenmişti. Fakat Önderlik bizim sosyal yaşama ilişkin perspektifimizi net bir biçimde ortaya koymuştu. Durumları bununla çelişiyordu, bundan dolayı ciddi zorlandılar. Hareket farklı yönelebilir biçiminde endişelere de girdiler. Bunun dışında esasta herhangi bir sorun yoktu. Netleşen bu düzey bütün yapımıza, elbetteki artık bir tutum, bir netleşme, bir militanca katılım imkanını ve zeminini sunmaktadır. Bunu herkese sunuyor. Buna rağmen bu kaçışı yaşayanların tutumu art niyetli, hareketi bu önemli dönemde arkadan hançerleme dışında hiçbir amacı olmayan, düşkünce, kariyerist ve kinci bir tutumdan başka bir anlam ifade etmiyor. Zaten gitmiş ve bilenen güçlere sığınmışlardır. Sığındıkları güçler nezdinde hareketimizi hedef gösterme tutumu ve çabası içindedirler. İdeolojik, ruhsal kopuş ve tükeniş kişiyi düşkünleşmeye götürür. Böyle bir kişilik her şeyi düşkünlüğüne heba edebilir. Bu, bu kişileri ilgilendiren bir şeydir. Fakat siyasal anlamda KONGRA GEL çatısı altında herkesin faaliyet yürütebilmesi için en demokratik bir ortam ve yine mücadele tarzıyla herkesin kendini ifade edebilmesi için gerekli zemin yaratılmıştır. Muğlak bir şey kalmamıştır. Sağ nedir? Ne yaptı? Sol nedir? Ne yaptı? Bunların hepsi netleşmiştir.

Yaşanan durum, kaçanların durumu bu çerçevededir. Artık herhangi bir siyasal içerik taşımayan, Önderliğimizin dediği biçimiyle, çorbacılığı esas alan, kendisini bu anlamda mücadeleye, mücadelenin değerlerine değil de, düşkün yaşam arayışlarına adayan tutumun sergilenmesidir. Kendilerine siyasal kılıflar uydurabilirler, ama bu beyhude bir çaba olur. Çünkü her şey açık ve ortadadır, hiçbir gerekçeleri yoktur. Söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktur. Yaşanan, ideolojik ve ruhsal kopuşun yol açtığı düşkünlüktür. Yaşanan bu durum, bu irade kırılması, tükenme nereye götürür? Özgüce güven zayıflığına götürür. Dolayısıyla şuna, buna dayanma, onun bunun adamı olma temel yaklaşım olacaktır. Zaten içine düştükleri tutum da budur. Bu tür kişiliklerden Kürdistan halkına hiçbir hayır gelmeyeceği aşikardır. Bu kişiliklerin gerçeği böyle anlaşılmalıdır. Şunu da belirtmekte fayda vardır; kaçıştan sonra bir ara bunlarla hareket eden arkadaşlarımız başta olmak üzere tüm yapımız en sert tavrı almıştır. Özellikle hareketimizin meşru savunma sürecini yükselttiği bir dönemde böylesine bir tutuma girmenin olumlu hiçbir izahı olamaz. Başka hiç bir anlamı olmayan bu tutum ve sahipleri artık gündemimizde bile yer almaması gereken bir durumu ifade etmektedirler. Fakat ilk olması ve tüm yapımızın durumu net kavraması açısından bunları belirtmeyi gerekli gördük. Siyasal olarak eğer bu kadar netlik sağlanmasa, örgütsel olarak bu kadar netlik yakalanmasa bu kişiler daha baş ağrıtıcı olabilirlerdi. Çünkü bu kişiler şöyle ve böyle hareket içinde belli bir düzeyi olan kişilerdi. Ama Kongre tarafından bu durum aşılmıştır. Herkesin katıldığı Kongre zemininde sağlanan netleşme ve kararlaşmanın ortaya çıkmasıyla artık kişilerin rolü önemini yitirmiştir. Önemli olan kararlaşma düzeyimizdir. Önemli olan genel sürecin temel perspektifi ve bunu yüksek bir kararlıkla uygulama iradesini gösteren militanlar topluluğunun duruşudur. Önderliğin perspektiflerini hayata geçirmede fedaice mücadeleye atılan kadro yapımızın duruşu sonucu tayin etmede esas faktör olacaktır.

Değerli arkadaşlar

KONGRA GEL'e ilişkin olarak en temelde söylenebilecek hususlar bunlardır. Halk Savunma Komitesi olarak bu dönemde KONGRA GEL'in yürüttüğü bu örgütsel çalışmalara katıldık. Bundan dolayı Meşru Savunma Güçleri'yle yeterince ilgilenemedik. Bunu tüm arkadaşların anlayacağını düşünüyoruz. Fakat bundan böyle KONGRA GEL Savunma Komitesi olarak, zaman zaman tüm meşru savunma güçleriyle tartışmalarımızın olabileceğini, bu konuda bir dayanışma ve yardımlaşmayı sürdüreceğimizi; bu temelde üstümüze düşen rolün gereklerini yerine getirmeye çalışacağımızı belirtiyoruz.

Önderlikle çizgisinde yaşam ve mücadele kazandıracaktır

Bir bütün olarak gelişen örgütsel, siyasal süreçte HPG'nin önemli bir rolü olmuştur. Her ne kadar HPG özerk bir yapılanma olsa da, KONGRA GEL ile fiili bir örgütsel bağı olmasa da temel bir Apocu çizgi gücü olarak HPG'nin bu geçmiş dönemde gerçekleştirdiği Önderlik çizgisindeki duruşu, tüm hareketimizin Önderlik çizgisi etrafında sağlamca durmasında önemli bir rol oynamıştır. HPG'nin duruşu, Apocu fedai ruhtaki kararlılığı, ülkenin dört bir tarafına güçlerini mevzilendirmesi ve bunu büyük bir kararlılıkla geliştiriyor olması herkes için en önemli mesaj ve kararlılık çağrısı olmuştur. Buradan da anlaşılacağı üzere, HPG'nin Kürdistan Özgürlük mücadelesindeki rolü sadece meşru savunma savaşını yürütmek değildir. Bunun yanında tüm hareketimizin Apocu çizgideki duruşunu sağlamada en temel faktör, en temel dinamiktir. Bütün arkadaşlar bu konudaki rollerini bilmeli ve kendisini bu temelde ele almalıdır. HPG güçlerimiz eğer bugün Dersim'de, Amanos'da, Serhat'da ve ülkemizin her yerinde bulunuyorsa ve yüksek bir kararlılıkla meşru savunma çizgisini pratikleştiriyorsa, bunun çeşitli güçlerin hareketimiz üzerindeki hesaplarına karşı en güçlü bir zırh olduğunu, yine saflarımızda kararlaşmanın, toparlanmanın temel bir dinamiği olduğunu böyle bir misyonu yüklenmiş olduğunu tespit etmemiz gerekiyor. Bu anlamda tüm HPG güçleri, hem dönemsel olarak karşı karşıya bulunduğu meşru savunma savaşını geliştirmede ve hem de örgütsel toparlanmada, yine örgütsel ve siyasal hamlenin gerçekleştirilmesinde gerçekten önemli bir misyonun gereğini yerine getirdiğini bilmelidir. Bu açıdan da kendi çalışmalarına daha güçlü, daha istekli, daha moralli ve daha coşkulu katılmalıdır.

Bu gerçeği en iyi tespit eden Önderliğimizdir. Önderliğimiz bu örgütsel dalgalanma sürecinde HPG'ye ve PJA'ya çağrılar yapmıştır. Toparlama görevini bu iki güce vermiştir. Bilindiği gibi yeniden yapılanmayı, özellikle PKK'nin yeniden inşasını bu iki güce dayandırmaktadır. Dolayısıyla PKK'yi Yeniden Yapılandırma Komitesi ağırlıklı olarak HPG ve PJA'dan oluşturulmuştur. Bu en temel iki çizgi gücümüz, mücadeleyi omuzlayan esas güçler durumunda oldukları için Önderlik bu görevi bu iki güce vermiştir. "Bir Halkı Savunmak" isimli son savunmasını HPG'ye adaması oldukça anlamlıdır. Her HPG militanı bunu doğru anlamalı ve güçlü sahiplenmelidir. Her şeyden önce savunmadaki bütün perspektifleri, içeriği, derinliği yakalamak, savunmayı bu temelde içselleştirmek ve onun pratikte militan bir uygulayıcısı olmak her HPG'linin en başta yapması gereken görevi durumundadır. En başta böyle bir sonuç çıkarmak zaruridir. Son savunmalar bu anlamda her arkadaşın cebinde bulunmalı ve herkes özümsemelidir.

Diğer önemli bir husus; savunmadaki demokratik ekolojik toplum paradigmasının ve programının her alanda yetkince uygulanması için HPG buna sahiplik etmelidir. HPG savunmaları sadece kendisi okuyup, kendisi uygulamakla kalmayacak; bununla birlikte tüm Kürdistan'da bu paradigmaya uygun bir pratiğin geliştirilmesi için üstüne düşeni yapacaktır. Önderliğimizin, "son savunmamı HPG'ye atfediyorum" sözünden bu anlamı çıkarmak gerekir. HPG buna sahiplenecek, özümseyecek, içselleştirecek, uygulayacak, uygulanması için üstüne düşen görevlerin gereklerini layıkıyla yerine getirecektir. Savunmaların HPG'ye atfedilmesi böyle bir perspektifi içermektedir.

Hareketimiz son beş altı yıldan bu yana ilk kez bu denli önemli kararlar almıştır. Yine hareketin Önderlik çizgisinden kopuşunu tespit etme temelinde, Önderlik çizgisiyle buluşma ve bütünleşme temelinde ciddi bir kararlılık sergilemiştir. Bunu dışımızdaki güçler de itiraf etmektedir. Önderlikle örgüt buluşmuştur, bütünleşmiştir. Bu anlamda HPG'nin temelde sorumlu olduğu ve bugün başlatmış olduğu meşru savunma savaşı sürecinin başarılı bir biçimde götürmesi, Apocu anlayışa uygun bir tarzda pratikleştirmesi, onun gerekli olan tüm görev kapsamını yeterli derinlikle ele alıp uygulamaya geçirmesi çok çok önemlidir. Çünkü HPG'nin başlattığı bu süreç tüm Kürdistan özgürlük mücadelesinin kaderini tayin edecek olan bir süreçtir. Tüm arkadaşlarımız bunun bilinciyle hareket etmelidir. Kendileri kararlaştırıp, pratikleştirmektedirler, ama bu tüm hareketimizi ilgilendirmektedir. Bu anlamda tüm arkadaşları şimdiye kadar olduğu gibi bundan böyle de çizginin yetkin bir takipçisi ve uygulayıcısı olmaya çağırıyor, bu temelde tüm yoldaşları büyük bir içtenlikle selamlıyor, üstün başarılar diliyoruz.

4 Temmuz 2004

"Bir taraftan değişim adı altında müthiş bir savrulma, diğer taraftan değerleri koruma adı altında bir daraltma ve geriye çekme yaşanmıştır. Açıktır ki, her iki yaklaşım da Önderliğin uygulama projesine denk değildir. Yaşanan sorunların olayın esas kaynağı ve nedeni bunlardır. Yukarıda bahsettiğimiz Önderlik müdahalesi buna gerçekleşti. Bu temelde bir netleşme yaşandı. Net olmayan bir sorun kalmadı."

"Önderliğimiz bu örgütsel dalgalanma sürecinde HPG'ye ve PJA'ya çağrılar yapmıştır. Toparlama görevini bu iki güce vermiştir. Bilindiği gibi yeniden yapılanmayı ve PKK'nin yeniden inşasını bu iki güce dayandırmaktadır. Dolayısıyla PKK'yi Yeniden Yapılandırma Komitesi ağırlıklı olarak HPG ve PJA'dan oluşturulmuştur. Bu iki çizgi gücümüz, mücadeleyi omuzlayan esas güçler oldukları için Önderlik görevi bunlara vermiştir."

BİRLİK KÜRT HALKININ EN TEMEL İHTİYACIDIR

PKK Yeniden İnşa Komitesi Başkanı ve KONGRA GEL Meşru Savunma Komitesi Başkanı Murat Karayılan ile Türk devletinin Kürt özgürlük hareketine karşı Kürdistan'da hayata geçirdiği koruculuk sistemi üzerine yapılan röportaj

Serxwebûn: *Uzun yıllardır Türk devleti tarafından korucular Kürdistan özgürlük mücadelesine karşı örgütlendiriliyor. Öncelikle koruculuk sistemini nasıl yorumluyorsunuz ve onun tarihsel nedenlerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu sistem devlet tarafından hangi amaçla geliştirildi ve bundan nasıl bir sonuç almak istedi?*

Murat Karayılan: Kürdistan tarihinde bütün Kürt serhildanları Kürtlerin elleriyle etkisizleştirilip bastırıldı. Sömürgeci güçler Kürt halkının serhildanlarına karşı Kürt toplumu içinde bireyleri ya zorla ya da parayla kandırmış ve bu kişileri serhildana karşı kullanmıştır. Böylelikle Kürt halkının serhildanları etkisizleştirildi. Kürdistan tarihine baktığımızda bu gerçeklik çok açık bir şekilde göz önüne gelecektir. Bu Kürdistan tarihinde kara bir lekedir. Kürdistan özgürlük hareketinin her süreçte yenilgiye uğramasının altında yine bu kara leke yatıyor. En köklü nedeni Kürdistan toplumu içinde ulusal birlik ruhunun fazla gelişmemesi ve zayıf kalmasıdır. Sömürgeci devletler de bundan yararlanarak bazı Kürtleri örgütleyerek Kürdistan özgürlük hareketi üzerine salıyor. Amaçları Kürt'ü Kürt'e kırdırmak ve bu şekilde sonuca gitmektir. Nasıl Kürdistan tarihinde bu tür olaylar bu şekilde gelişmişse, çağdaş Kürdistan özgürlük hareketine karşı da aynı şeyler yapılmıştır. Bilindiği gibi Kürdistan tarihinde düşmanın bu taktiği 1890 yılında Hamidiye Alayları'yla en üst düzeye çıkarılmıştır. Bu Hamidiye Alayları 20 yıl hatta 30 yıl boyunca Kürt halkı içinde çok kötü bir rol oynadı. Hem toplum içindeki çelişkileri derinleştirdi hem de ulusal birlik ruhunu geriletti. Bu güç, cumhuriyet sürecinde de Kürt isyanlarına karşı aynı şekilde kullanıldı. Kuzey Kürdistan'daki serhildanlara karşı da aynı şekilde kullanıldı. İşte bu taktiği bizim hareketimize karşı da kapsamlıca pratiğe geçirdiler. Hatta kanun eski kanundu. '24'te anayasada koruculuk yasası vardı ve bizim hareketimize karşı da korucular bu esaslar çerçevesinde örgütlendirildi.

– TC, Kürdistan'da özellikle de bu sistemin hayata geçirilmesi için hangi tampon bölgeler seçildi. Bu bölgelerin sizin için önemi nedir?

– Başlangıçta gerilla hareketinin geliştiği ve halk içinde destek bulduğu alanlarda geliştirildi. Yani yurtseverlik ve Kürtlüğün önde olduğu, gerilla hareketinin bu tabana dayanarak gelişim gösterdiği bölgelerde geliştirildi. Mardin, Zagros, Botan, Garzan gibi bölgelerde yoğunlaştı. Ama daha sonra bunu bütün Kürdistan bölgelerine yaydılar ve koruculuk sistemini geliştirdiler. Daha önce belirttiğimiz gibi her ne kadar Kürdistan tarihinde bu sistemin zemini olsa da, bunun temelinde yatan şey, ulusal birlik ruhunun zayıflatılması ve bilinçsizliktir. Her ne kadar temelinde bu gerçeklik yatsa da hiç kimse kendi istemiyle korucu olmadı. Baskı ve zor kullanıldı; büyük çoğunluğu zorla örgütlendirildi. Yani gönüllü temelde korucu olanların sayısı çok azdır. Genellikle zorla geliştirildi. Tabii bizim de hatalarımız, eksikliklerimiz oldu. Bu da koruculuk sisteminin Kürdistan' da başarılı olmasında önemli bir etken oldu. Fakat bu sistem devletin istediği gibi gelişmedi. Onlar daha geniş bir şekilde örgütlendirmek istiyorlardı. Fakat buna karşı halkımızın yurtseverlik tavrı bu politikanın başarıya ulaşmasını engelledi. Binlerce Kürdistan köyü koruculuğu kabul etmedikleri için boşaltıldı. Katliam ve dayaktan geçirildiler. Birçok insan faili meçhul cinayetlerle katledildi. Yani devletin koruculuk siyasetine karşı halkımızın da bir direnişi gelişti.

– Bazı yanlışlıklardan bahsettiniz. Ne gibi yanlışlıklar yapıldı.?

– Mücadelemizde her zaman iki çizgi vardı. Bunlardan bir tanesi Başkan Apo'nun çizgisidir ve bu hareketimizin esas çizgisidir. Diğer çizgi de temelini toplumun gericiliği ve sömürgeciliğin etkisinden alan ve farklı farklı duruşlarla hareketimizi içerisinde Önderlik çizgisine karşıt bir duruş sergilemiştir. Biz iç mücadeleyle Apocu yaklaşımı kendi içimizde geliştirip hakim kıldığımız oranda bu yanlış ve bizden olmayan yaklaşımlar da saflarımızda azalacaktır.

Sömürgeciliğin Kürdistan'da koruculuğu geliştirdiği '87 yıllarından '90'lı yıllara kadar gerilla safları içerisinde dile getirdiğim şekilde farklı bir çizgi kendisini öne verdi. Biz buna dörtlü çete çizgisi diyoruz. Bunun sorumluları Hogır, Kör Cemal, Metin (Şahin Baliç) ve Parmaksız Zeki (Şemdin Sakık)'dır. Bunlar o süreçte gerilla içerisinde özellikle gerilla komutasında güçlü kılıp kendi yaklaşımlarını hakim kıldılar. Bunun için hareketimizin bakış açısı, Önderliğimizin çizgisini birçok alanda ters yüz ettiler. Örgütsel alanda, kadroya yaklaşımda, savaş taktiği ve halka yaklaşım konusunda bizim çizgimizi ters yüz ettiler ve bu şekilde çok fazla bir tahribat yarattılar. Hareketimize zarar verdiler. İşte bu süreçte koruculaşma sorunu ortaya çıktı. Bu kişiler korucuların hepsini hedef aldılar ve büyük oranda zor kullanarak üzerlerine gittiler. Bizim halka ve koruculara yaklaşımımızı ters yüz ettiler. Bu çok zarar verdi ve tahribat yarattı. Bir yandan düşman halka koruculaşması için baskı yaratıyor öte yandan bu çetelerin yaklaşımı devletin bu siyasetinin yaşamsallaşmasında yardımcı oluyordu.

Elbette ki biz koruculuğa karşıyız. Koruculuk kökenini Kürt tarihinde yurtseverlik ruhunun yetersizliği ve işbirlikçilikten alıyor. Bundan dolayı doğru ve iyi bir şey değil ve biz buna karşıyız. Fakat hepsini yok etme ve tümünü hedefleme biçiminde bir siyasetimiz yoktu. Bizim siyasetimizde bazılarını korkutma, ikna etme hatta bazen eylemlerle onlara doğruları göstermekti. Koruculuk sisteminin gelişmemesi için biz böyle bir politika geliştirdik ve temel politikamız buydu. Biz zor ve baskıyla koruculuğu kabul etmiş kişileri hedeflemiyorduk. Hatta bu dörtlü çetenin hedeflediği birçok kişi korucu değildi. Yani tereddütteydiler. Örneğin Jirki, Yezdinan, Batu ve Alan aşiretleri daha koruculaşmadan bu dörtlü çetenin silahlı saldırılarını maruz kaldı. Aşiret reislerini hedeflediler. Bu yaklaşımlar bu aşiretlerin düşman safına geçmesine neden oldu ki, bu bizim siyasetimiz değildir ve yanlıştır. Bunlar sadece bu yönüyle bize zarar vermediler, kadro politikasında, örgüte yaklaşım konusunda da zarar verdiler. Yani bu dörtlü çetenin yarattığı zararlar sadece halka yaklaşım ve korucular konusunda değil bütün alanlara yönelikti. Sonuçta da büyük bir tahribat yarattılar ve harekete zarar verdiler. Hareketin kendisini doğru bir şekilde herkese tanıtması ve daha güçlü bir şekilde ulusal birliği sağlamasını engellediler. Bunların yaklaşımları bu tür gelişmelerin önüne bir set çekti.

Her ne kadar '90'lı yıllarda bunlara müdahale edilip, bu yaklaşımlar sahipleri yargılanıp mahkum edilmişse de bunun etkileri '95'lere kadar kısmen de olsa devam etti. Yani önü alındı, fakat '95 yılına kadar da zaman zaman onlardan etkilenmiş kişiler benzer pratikler yapıyorlardı ve parti sürekli böyle şeylerin üzerine gidiyordu. Aslında Önderliğimiz her şeyden önce bu çeteci kesimlere karşı mücadele etti. Önderliğimizin bunlara karşı içerdeki mücadelesi yoğunlaştı. Çünkü biz şuna inanıyorduk; biz içimizdeki yanlış yaklaşımları ortadan kaldırıp Apocu yaklaşımı hakim kıldığımız oranda başarıya ulaşacaktık. Bunun için sürekli iç mücadelemiz hep devam etti ve bu şekilde her yönüyle ideolojimizin doğru temelde yaşamsallaşması için mücadele verildi ve koruculara yönelik yaklaşım da düzeltilmiş oldu.

– Apocu harekketteki stratejik değişim ve savaşın beş yıldır fiili durdurulması koruculuk sistemini nasıl etkiledi. Yeni süreçte bu konuya ilişkin bakış açınız ve görüşleriniz nelerdir?

– Sömürgeciliğin baskısı ve bizim içimizdeki bazı yanlış yaklaşımlar yüzünden birçok kişi mecburiyetten koruculuğu kabul etti. Bundan dolayı biz birçok defa yaşanan bu yanlışların telafi edilmesi ve onlara fırsat tanımak için af etme kararı aldık. Bunun amacı; yanlışlıkların ortadan kaldırılması, gönülsüz bir şekilde koruculaşmış ve yurtsever kişilerin bir kez daha yurtseverleşmesi ve halkın saflarından uzaklaşmamasıydı. Şimdi bu yeni süreçte de hareketimizde büyük bir değişim yaşandı. Her şeyden önce bizim mücadele stratejimiz değişti. Yeni stratejimiz; meşru savunma stratejisidir. Meşru savunmada, eğer bize saldırmazsalar biz de onlara saldırmayacağız ilkesini esas alacağız ve meşru savunmanın içeriği budur. Bu herkes için geçerlidir. Yani eğer devlette halkımıza, hareketimize ve Önderliğimize saldırmazsa biz de saldırmayacağız. Taktiğimiz yine gerilla taktiğidir. Gerilla taktiğiyle kendimizi, halkımızı ve değerlerimizi koruyacağız. Biz halkların birliğinin gelişmesi ve halkın siyasi ve demokratik mücadelesinin başarıya ulaşmasını istiyoruz. Zaten meşru savunmanın içeriği de siyasi mücadeledir. Bu stratejimize göre koruculara yönelik yaklaşımda daha çok netleşme yaşandı ve değişiklikler içerdi. Koruculara karşı ben bunu kesin bir şekilde dile getiriyorum. Yeni stratejimizde yeni süreçte korucular kesin bir şekilde hedef değildir. Silah bırakıp halkın safları içerisinde yer almaları gerekir. Şayet silah bırakamıyorlarsa da yine bizim hedefimiz değildir. Onları hedef almayacağız. Fakat gerilla gücümüze ve halkımıza yönelik saldırı geliştiren her kim olursa –ister korucu olsun ister olmasın– bu tür saldırılara cevap vereceğiz. Herkesin bunu iyi anlaması lazım. Kürdistan'daki hiçbir korucu bizim hedefimiz değildir. Fakat gerillanın peşine düşerek kanını akıtan, elini gerillanın kanına bulaştıran kişilere karşı gerilla da sert bir cevap verecektir. Bundan dolayı herkesin bilmesi gerekir ve devletin propagandasına kanmasınlar. Biz yeni bir sayfa açmak istiyoruz. Ve biz bu derin yarayı tedavi etmek istiyoruz. İnanıyoruz ki, halkımızın durumu da eskisi gibi değildir, korucuların durumu da eskisi gibi değildir. İlerleme ve gelişme vardır. Yani bilinçlenme gelişmiştir. Bütün dünyada bilim ve teknoloji gelişti. Radyo, internet, telefon vb iletişim araçları gelişti. Herkes bilinçlendi. Kürt halkı da bilinçlendi. Bizim 30 yıllık mücadelemiz birçok şeyi netleştirdi, halkın iradesini açığa çıkardı, örgütledi ve halkımız bu mücadele içerisinde bilinçlendi. Eski cehalet büyük oranda aşıldı. Bu gelişmeler korucu saflarında da yaşandı. Bundan dolayı biz bugün bu temelin daha güçlü olduğuna inanıyoruz. Yani yeni bir sayfa açmanın temelleri daha güçlü olmuştur. Korucular da artık eskisi gibi bilinçsiz değil, onlarda da ulusal bir ruh var. Biz onları biliyor ve tanıyoruz. Bundan dolayı biz artık bu hususlarda yeni bir sayfa açmak istiyoruz bu şekilde bütün yurtsever kesimlerin kendi gücü oranında Kürdistan özgürlük mücadelesi içerisinde yer alması, yapabildiği oranda katılım sağlaması ve bu temelde ulusal demokratik bir birliği geliştirmesini bekliyoruz. Çalışmalarımız bunun içindir. Buna yönelik gelişmeler var ve temeli güçlüdür.

Aynı zamanda biz kendimiz de otuz yıldır bu mücadele içerisindeyiz. Bizde de gelişmeler yaşandı, değişimler yaşandı. Biz bu halk için mücadele ediyoruz. Kürt halkının namus ve onuru için biz bu yola baş koyduk. Biz halkımıza hizmet ediyoruz. Halkımızın değerli, özgür, bağımsız ve demokratik bir yaşam sürdürmesi için dağlara çıktık ve bunun için devrimci siyasi ve örgütsel bir mücadele yürütüyoruz. Korucularda Kürt halkının bir parçası. Herkesin bilmesi gerekir ki, bu süreçte bütün Kürtlerin birbirini tutması gerekir. Güneybatı Kürdistan'da halkımıza nasıl yönelindi herkes gördü. Arap şovenistlerinin ellerine silah alarak halkımıza nasıl saldırdığını gördük. Evlerine işyerlerine saldırdılar. Bu açıdan Kürtler birlik olması gerekir. Bilinçsizliği aşmaları gerekir. Bu konuda hareketimiz de geçmişte yaşanan eksikliklerden kendisini arındırmıştır ve bunlardan tecrübe kazanmıştır. Geçmişte yaşanan hataları telafi etmemiz gerekir. Bu hataların tekrarlanmaması gerekir. Eskide yaşananlar geride kaldı. Her ne kadar birbirimizi incitmiş

"Yeni stratejimizde yeni süreçte korucular kesin bir şekilde hedef değildir. Silah bırakıp halkın safları içerisinde yer almaları gerekir. Şayet silah bırakamıyorlarsa da yine bizim hedefimiz değildir. Onları hedef almayacağız. Fakat gerilla gücümüze ve halkımıza yönelik saldırı geliştiren her kim olursa –ister korucu olsun ister olmasın– bu tür saldırılara cevap vereceğiz. Herkesin bunu iyi anlaması lazım."

olsak da –ki, bazı korucular gerçekten de bizi çok zorladı, biz de bazılarını çok zorladık– bizim bunu ulusal birlik temelinde çözüme kavuşturmamız gerekir. Aşiretsel bir zihniyetle intikamcı bir şekilde düşünmemek gerekir. Kürt halkının çıkarlarını düşünmemiz gerekir ve bu temelde eski hataları aşmamız lazım. Ulusal birlik ruhu, demokrasi ve işbirliği ruhunu içimizde geliştirmemiz gerekir. Bizim bütün Kürtlere özellikle de koruculara çağrımız budur. Yeni dönemde de yanlışlıklar yapmayın.

– Uzun zamandır mücadele içerisinde olan bir insansınız. Savaş içerisinde görebildiğiniz kadarıyla korucular devlet tarafından nasıl kullanıldı? Çatışmalarda bir korucu öldürüldüğü zaman gerilla neyi hissediyor?

– Devlet bizim elimizle korucuların öldürülmesini çok istiyordu. Daha çok öldürülsün ki onların akraba ve çocukları da daha fazla devlete hizmet etsin. Yani özellikle devletin böylesi bir siyaseti vardı. Yani korucuları ön saflara değil bir dedektör olarak kullanıyorlardı. Nerede mayın varsa korucuları oraya sürüyorlardı. Yani Kürtleri bir insan gibi değil bir malzeme gibi ele alıyordu. Bizzat korucular içerisinde yer alanlar da hatırlayacaklar, Türk devletin amacı Kürt'ü Kürt'e öldürterek Kürdistan özgürlük hareketini Kürtlerin bir iç savaşı haline getirmekti. Devletin temel politikası buydu. Ben kendim de gördüm. Öldürülen her korucu için devlet seviniyordu. Korucuların öldürülmesi için onları en tehlikeli alanlara, çatışmanın göbeğine gönderiyorlardı. Yani gerillayla korucuların çatışmaya girmesini, birbirini vurmasını sağlamaya çalışıyorlardı. Yani devletin böyle çok kirli bir siyaseti vardı. Devletin bu kirli siyasetini gördüğümüzde vicdanımız sızlıyordu. Bunu ben kendim çok yaşadım. Bundan dolayı elimizden geldiğinde koruculara karşı öldürmeye yönelik eylemlerin azalması için çaba harcadık. Çünkü devlet sürekli bütün eylemlerimizin koruculara yönelik olmasını istiyordu. Zaten dörtlü çetenin yaptığı da buydu. Dörtlü çete '87 yılından '90 yılına kadar çok fazla Türk ordusuna yönelik eylem yapmamıştır. Daha fazla korucular üzerine eylem yapmışlardır. Yani devletin bu konudaki politikası zaten açık ve netti. Nerede devlete karşı bir yönelim olursa öncelikle korucuları öne sürüyorlardı. Yani devletin Kürtlerin birbirini öldürme ve bir Kürt savaşı yaratma politikası açıktı. Korucuların ölümlerinden sevinç duymuyoruz. Hatta belki bazen bazı korucular çok fazla suç işleyip bize zarar verdiler ve bunların ölümünden bazı arkadaşlarımız sevinç duydular, fakat genel anlamda biz hiçbir zaman bundan mutluluk duymadık. Çünkü devlet de bunların öldürülmesini istiyor. Koruculara ne kadar darbe vurulsa da bu düşmanı geriletmez tam tersine düşmanın kendisini daha da güçlendirerek harekete geçmesini sağlar. Bundan dolayı bunun değişmesi gerekirdi. Bunun için çoğu zaman af çıkardık, çağrılar yaptık ve birçok yerde yurtsever ve gerillaya karşı savaşmayan korucularla ilişki ve dostluk geliştirdik. Hepsini hedeflemedik. Onların saflarında da yurtseverler çok. Hatta hizmet edenler var. Bunları biz de biliyoruz, devlet de biliyor. Bu oyunu sonlandırmamız gerekir. Bu devletin kirli bir oyunudur. Eğer devletin kendisi devletse gelip kendisi korusun. Eğer gelip Kürdistan'ı zapt etmişse kendisi Kürdistan'da askeri güçlerini korusun ve savaştırsın. Neden gelip orada Kürtlerden insan seçerek parayla veya zorla savaştırıyor? Onların bu oyununu çocuklar bile anlayabilir. Maalesef yanlışlıklar yapıldı bazıları bu oyunu anlamadı ve bu oyuna geldiler. Artık bu yeni süreçte bu oyuna son vermemiz gerekir. Bu temelde her Kürt aşireti ve kesimi arasında birliği sağlamak istiyoruz. Kardeşliği geliştirmek istiyoruz. Kürt Kürt'ün kanını akıtmasın, Kürt Kürt'ü öldürmesin. Bu temelde şimdi gerillamız silahının namlusunu Kürde çevirmeyecek ve korucuları hedef almayacaktır. Fakat eğer buna rağmen düşmanın yanında yer alan ve sürekli gerillayı, yurtsever kesimleri vurmak isteyen, kontra rolü oynayan kişilere karşı elbette ki kendimizi koruyacağız. Kim olursa olsun gerillanın meşru savunma hakkı vardır. böyle yaklaşmayanlar rahat olsunlar yurtsever safta yer alsınlar ve eski defteri kapatsınlar. Bizden korkmasınlar. İster bize yardım etsinler ister etmesinler, ama Kürt gibi yaşasınlar. Şerefleri, hassiyetleri ve toprakları üzerinde insanca yaşasınlar. Kendilerini kullandırtmasın ve bu tür politikalara alet ettirmesinler. Bir makine gibi kullanılma pozisyonundan çıkmalıdırlar. Bu temelde vatandaşlık ruhuyla Kürdistan'da dürüst bir yaşam yaşasınlar. Çağrımız budur. Bundan sonra da siyasetimiz bu yaklaşımımızın başarıya ulaşması her yerde demokratik ve ulusal bir ruhun gelişmesi için yine eski yaraların tedavi edilmesi ve bu oyunun sonlanarak, halkımızın Kürdistan özgürlük mücadelesi çizgisinde birliğe ulaşması için her yönüyle kararlılık ve çaba sahibi olacağız. Biz bunda kesin kararlıyız.

"Başkanımız esirdir, ama buna rağmen Kürt halkının başarıya ulaşması için perspektif ve çabalarını sürdürüyor. Başkan Apo üzerindeki tecrit esas olarak Kürt halkı üzerinde bir tecrittir. Önderliğin özgürlüğü Kürtlerin özgürlüğüdür. Bu tarihi dönemde Önderliğin özgürlüğü, Kürt halkının özgürlüğü için her bir Kürt'ün kendini sorumlu görmesi ve başarı için olgunlaşmış koşulları ve fırsatları değerlendirerek özgürlük mücadelesine katılması gerekir."

– Devletin koruculara yönelik yaklaşımlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

– Devletin yaklaşımı kullanma temelindedir. Bir şeye ihtiyaç duyduğun oranda kullanırsın, ihtiyaç bittikten sonra da bir kenara atarsın. Devletin yaklaşımı da bu temeldedir. Yani şimdi savaş durdurulmuş birçok yerde onlara ihtiyacı yok onun için onlara hakarette bulunuyor, küçümsüyor. Yani onları her yönüyle basit bir şekilde ele alıyor. Eğer yarın öbür gün bizimle devlet arasına bir anlaşma olursa eminim onlara hiçbir itibar bile göstermez. Nitekim tarihte bunun örnekleri vardır. Tarihten sürekli ders çıkarmak gerekir. Kürdistan ve Türk devletinin tarihine bakın sürekli görürsünüz ki, Kürdistan'da serhildan olduğunda bazı kesimler devlete arka çıkıp koruculaşmışlardır, fakat serhildan bastırıldıktan sonra devlet o kişileri de katletmiştir. Onları da sürgün etmiştir. Yani onları da affetmemişlerdir. Örneğin Dersim ve Şex Sait isyanında kesinlikle böyle olmuştur. Yani kendi ulusuna ihanet eden ve devlet saflarında yer alan Kürtler daha sonra ihtiyaç kalmadığında onlar da tasfiye edilmişlerdir. Bu çok açıktır. Hatta bu hususta birçok örnek vardır. Dersim isyanında Seyit Rıza'nın amca oğlu Reber vardı. Reber kelle avcılığı yapıyordu ve birçok Kürt'ü öldürdü. Öldürdüğü her Kürt'ün kellesi için bir altın alıyordu. Fakat Dersim isyanı bastırıldıktan sonra düşmanın kendisi onu vurdu. Buna benzer yüzlerce örnek verebiliriz. Elbette koruculuk bir sistem değildir ve konjektüreldir. Biz varoldukça bunlar kullanılacak ve besleneceklerdir. Eğer Kürt sorunu çözüme kavuşursa bunlara ihtiyaç duyulmayacak ve devreden çıkartılacaklardır. Fakat eğer Kürdistan özgürlük mücadelesi yenilgiye uğrarsa onlar da hedef olacaklardır. Ama Önderliğimizin geliştirdiği tedbirlerle Özgürlük mücadelesinin yenilgisinin önü alınmıştır. Yani yenilgi mümkün değildir. Belki mücadele uzun sürebilir, ama yenilgi mümkün değildir. Biz uzun sürmeyeceğine dair umutluyuz ve kısa bir zaman içerisinde meşru savunma çizgisi temelinde siyasi ve demokratik mücadele ile gerillanın korumasıyla Kürdistan özgürlük mücadelesi hamlesel bir yaklaşımla zafere, başarıya ulaşacaktır. Dünyanın, Ortadoğu'nun ve halkımızın koşulları bunun için olgunlaşmıştır. Halkımız birlik olursa biz de başarıya ulaşacağız, ki bu gün halkımız içerisinde birliğin temeli gelişiyor. Kürtlük artık Türkiye'de inkar edilemez bir olgu olmuştur. İşte bazı şeyleri kabul etmeye mecbur oldular. Örneğin bazı Kürtçe dil kurslarının açılması, radyo ve televizyondan 45 dakikalık Kürtçe yayın yapılması vb şeyler de gösteriyor ki demek ki Kürtlük vardır ve artık inkar edilemez. İnkar ve imha siyasetinde gedik açılmıştır. Bu gedik daha da genişleyecektir. Devletin şimdiki yaklaşımları Kürtlere dil kursu ve sadece 45 dakikalık yayın hakkının tanınması Kürt halkına karşı bir hakarettir. Eğer Türkiye'de 20 milyon Kürt yaşıyorsa, Türkler hangi haklara sahipse Kürtler de aynı haklara sahiptir. Madem ki bir Kürt dili var o zaman neden bu kadar baskı yapılıyor ve 45 dakikalık Kürtçe yayında bile Türkçe alt yazı geçme ihtiyacı duyuyor. Bu neyi gösteriyor? Devlet Kürtlere güvenmiyor, kuşkulu yaklaşıyor ve küçümsüyor. Devletin bu tür yaklaşımları Kürt halkına harakettir ve bizim bunu kabul etmemiz mümkün değil. Biz de Türkiye'nin vatandaşlarıyız ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda Kürtlerin de kanı aktı. Bunun için Türkiye ve Kürdistan'da Türklerin ne kadar hakları varsa Kürtlerin de aynı düzeyde hakları vardır. Eşitlik, kardeşlik ve barış ancak bu şekilde gelişir. Bundan dolayı bütün halkımızın omuz omuza ve ele ele vermesi gerekir. İşte Güney Kürdistan'da bir düzey yakalandı. Federal sistem gelişiyor. Onlar bunun önünü alamazlar. Güney Kürdistan dört beş milyondur ve bir federasyon olacak, Kuzey Kürdistan'da 20 milyondur onlar neden baskı ve zor altında tutuluyor. Artık tankıyla, topuyla silahıyla hiçbir ordu Kürt özgürlük mücadelesi önünde duramaz. Şunu da belirtmek istiyorum özellikle korucular için. Güney Kürdistan'da gelişen '91 serhildanları korucular öncülüğünde olmuştur. Bu korucular da Saddam diktatörlüğüne büyük hizmet ettiler, fakat onlar sonradan anladılar ki kendileri de Kürttür ve son aşamada kendileri de hedeflenecektir. Bunun için isyana kalktılar. Her korucu şunu anlamalı ki kendisi de bir Kürt'tür ve bundan kaçamaz. Madem Kürt'tür sürekli küçümsenecek, hor görülecek ve ihtiyaç duyulmadığı zaman da hedef alınacaktır. Bunu hiç kimsenin unutmaması gerekir. Elini vicdanına koyarak, ulusal birlik ve Kürt halkının hakları için gerekeni yapmalı ve karşısında durmamalıdır. Düşmanla bir olmamalı ve halkın saflarında yer almalıdır. Biz bugün bunun Kürdistan'da gelişebileceğine inanıyoruz ve bu yakın bir süreçte Kürdistan'da zaferi getirecektir. Hiç kimse bu zafer yürüyüşünün önünde duramaz.

– KONGRA-Gel Meşru Savunma Komitesi olarak gönüllü veya gönülsüz bir şekilde korucu olan kesimlere yönelik mesajınız ne olacak?

– Bu tarihi süreçte herkesin kendi sorumluluklarına sahip çıkması gerekir. Kürdistan özgürlük hareketi çok hassas, kritik ve önemli bir süreçten geçiyor. Bu süreçte hem Kürdistan özgürlük hareketi üzerinde büyük tehlikeler var, hem de zaferin güçlü temelleri de var. Eğer biz Kürtler doğru bir siyaset ve yerinde bir politikayla mücadele yürütürsek bugün bu tarihi süreçte her zamankinden daha fazla başarının koşulları oluşmuştur. Bu bir fırsattır ve bizim bu fırsatı elden kaçırmamamız gerekir. Başkanımız esirdir, ama buna rağmen Kürt halkının başarıya ulaşması için perspektif ve çabalarını sürdürüyor. Başkan Apo üzerindeki tecrit esas olarak Kürt halkı üzerinde bir tecrittir. Önderliğin özgürlüğü Kürtlerin özgürlüğüdür. Bu tarihi dönemde Önderliğin özgürlüğü, Kürt halkının özgürlüğü için her bir Kürt'ün kendini sorumlu görmesi ve başarı için olgunlaşmış koşulları ve fırsatları değerlendirerek özgürlük mücadelesine katılması gerekir. Bu temelde biz bu tarihi süreçte olmazsa olmaz kabilinden bir yürüyüşün sahibi olmalı, kararlıca, cesaretli ve fedakarca Başkan Apo'nun çizgisinde bu tarihi fırsatları kaçırmayarak mutlaka zafer yürüyüşünün sahibi olmalıyız. Halkımız ve şimdiye kadar korucu olan kesimler için çağrımız ve umudumuz budur. Özellikle suç işleyen korucular kendilerini halka affettirmelidirler. Bunu nasıl yapacaklar? Yurtseverlik çalışmalarında daha güçlü yer alarak yapacaklar. Yurtsever safta yer alsınlar ve kendilerini affettirsinler. Hareketimiz de bu konuda onlara yardımcı olacaktır. Fakat eğer bunu yapmazda eskisi gibi hatalar yapmaya devam ederlerse o zaman affedilmezler. Bu kritik ve hassas süreçte Kürt özgürlük hareketine karşı yine saldırıda bulunanlar artık affedilmeyecek ve ailesi üzerinde kara bir leke oluşturacaktır. Biz affetsek bile önümüzdeki nesiller onları affetmeyecektir. Yani halk söylemeyecek mi "sen en zor süreçte baskı altında kabul ettin, ama bu harat süreçte Kürt özgürlük mücadelesinin zafere yakınlaştığı bir dönemde neden yine kötülük yaptın." Bunu soracaklardır. Tarih bunu soracak. Kendi çocukları onlardan bu hesabı soracak. Bunun için kimse alnına kara leke sürmesin. Bu kritik ve hassas dönemde mutlaka yurtseverlik saflarında yer alarak kendilerini affettirsinler ve geçmişte içine girdikleri yanlışlıkları telafi etsinler. Bizim çağrımız budur. Bu temelde diyoruz ki bu tarihi süreçte Kürdistan özgürlük mücadelesinin zaferi için her birimiz elimizi vicdanımıza koyarak üzerimize düşen her ne ise onu yapalım. Biz çalışma içerisinde yer alan biri olarak bunun sözünü verebiliriz. Bu tarihi dönemde elimizden geleni ardımıza koymayacağız. Başkan Apo ve kahraman şehitlerimizin yolundaki yürüyüşümüz bundan sonra daha da kararlı olacak ve başarı olmazsa olmaz şiarını esas alacaktır.

PJA V. KONGRESİ ÖNDERLİK ÇİZGİSİNDE YENİDEN YAPILANMA SÖZLEŞMESİDİR

Atina Savunması'yla başlayan, KONGRA GEL'in kuruluş süreciyle derinleşen 2003 Kasım ayından itibaren çok zorlu, sancılı ve kayıplı geçen bir örgütsel kriz yaşadık. Haziranın yakıcı sorgulamasında bu krizden özgürlük temelinde çıkış yapmak üzere bütün kadro yapısı olarak bir araya geldik. Yaşadığımız krizin ve yaşattığımız zorlamaların içinden geçtiğimiz çağın kaosu ve krizleriyle bağını anlamlandırmada son savunmalar bize büyük bir nefes aldırttı. Ancak yaşadığımız sorunlarda kadın hareketi olarak payımız vardı. Oynamamız gereken öncülük rolüne hakkını verememiş olmanın ağır sorumluluğuyla karşı karşıyaydık. Haziranın hiç bir mazaret kabul etmeden özgürlüğe kilitlenmiş kararlılığıyla yeniden başlama gücünü yaratmamız gerektiğinin farkındaydık. Kongre bileşimimizde, yaşanan son derece ağır bir süreçten sonra "ne kadar başarırız? Bu krizden çıkabilicek miyiz? Kongremiz nasıl geçecek?" sorularını sormayan yok gibiydi. Gözlerde, sözlerde yaşadığımız sürecin yarattığı acılar kadar, Apocu felsefenin *"uçurumun kenarında kanatlanan"* gücünü bilmenin umudu da yansıyordu. Bir de bu felsefeye göre son nefeslerini veren büyük şehitlerin anıları... Bir anamızın dediği gibi *"her taşın altında yatan"* büyük yürekler. Bizi yaşamın kutsallığında sorgulayan, hep konuşan şehit gerçeği. Bunu bilmenin gücü kadar utancı da dövüyor yüreklerimizi. Konuşmak herkes için her zamankinden zor, ama doğru konuşmak, doğru kararlaşmak bir vicdan borcu. Atmosfer ağır, duygulu, kırılgan ve bir o kadar da hiç bitmeyen umutlarımızla karışık, iç içe. Tarif etmesi zor duygu karmaşıklığında ve İmralı'ya uzanıp giden düşünsel yolculuklarla başlıyor kongremiz. *"Gökyüzünde bir tek Güneş var"* diyen Sema'nın Yüceliğinde, kadının adaletine olan güvenle 17 Haziran'da açılış konuşmasıyla giriş yapıyoruz yeni bir özgürlük kararlaşmasına.

"PJA V. Kongremize hepiniz hoş geldiniz. Bütün kongre delegelerine başarılar diliyoruz. Böyle bir Kongreyi başarıyla sürdürmek ve sonuçlandırmak bir borç bizim için. En başta onurumuz olan Önderliğimize, devrim şehitlerine, halkımıza ve tüm özgürlük savaşçılarına kutlu olsun diyoruz. Başta Önderliğimizi büyük bir bağlılıkla selamlıyor, şehitlerimizin yüce anıları karşısında saygıyla eğiliyoruz. Halkımıza başarı sözümüzü tekrarlıyoruz. Özgürlük militanları için önümüzdeki süreçteki mücadelemizde başarı diliyoruz. Kongremiz önemli; olağanüstü bir Kongre değil, ama olağanüstü bir süreçte gerçekleşiyor. Bugün Sema arkadaşın şehadet yıldönümü, kongremizi kahramanca bir şehadetin yaşandığı onurlu bir günde başlattık. Kongremizin mücadelemizde bir açılım, güçlü bir adım olacağına inancımız güçlü..."

"...Yaşadığımız pratikten kaynaklı olarak birçok arkadaş öfkeli olabilir, yaşanan durumdan dolayı tereddütlü ve düşünceli de olabilir. Arkadaşların kafasında 'acaba' soruları da olabilir. Fakat mücadele gerçekliğimizde, biz her şeyi maalesef düşe kalka öğreniyoruz, bu da bize birçok şeyi kaybettiriyor. Çok fazla acı çekerek başarı elde ediyoruz, çok fazla gel gitleri yaşıyoruz. Son dönemde kadın hareketi olarak çok ağır sorunlar; birçok konuda 'acaba'ları yaşadık. 'Acaba yürüyebilir miyiz' dedik. Ama bu kongreyle tekrardan özgürlüğe dair kararımızı yenileyip güçlendireceğiz. Bu nedenle kongremizi Sema yoldaş ruhuyla, gerçekliğiyle yapmak önemlidir. Bütün devrim şehitlerimiz, özellikle haziran şehitlerimiz ***Gulan***, ***Sema*** ve ***Zilan*** arkadaşlar çok zorlu dönemlerden geçerek özgürlükten yana adımlarını attılar. Onların kişiliğinde görülen; özgürlük kararındaki keskinlikti, özgürlük tercihindeki netlikti. Bir eksikliğe, yanlış konuma da girsek, bir noktada amaçlarımızdan da uzaklaşsak, birey olarak veya hareket olarak en kötü tecrübeleri de yaşasak; eğer özgürlüğümüze bağlıysak, bu bizim için en büyük tecrübe olacak, büyük bir bilinçlenme ortaya çıkaracaktır. Bu bilinçle daha büyük bir mücadele yaratabiliriz. Yaşadıklarımızı gerçekten ciddi birikimlere dönüştürmeliyiz. Sema yoldaş gibi gücümüzü kararımızdan almalıyız. Özgürlük kararımızla başarılı bir gelecek yaratabiliriz...

> "Açılış konuşması yaşadıklarımızın, yaşamak istediklerimizin, kongremizin misyonunun özeti oluyor. Artık başladık. Kendisini iyice hissettiren haziran sıcağının zorlamaları olsa da ağırlıkta, bir an önce tartışıp kararlaşıp başarısızlıklarımızı telafi edecek bir pratiğe yönelme istemi ağır basıyor. Birçok arkadaş "heval, az tartışalım, çok iş yapalım bundan sonra" diye formüle ediyor. Ancak sorunlar ağır. Ve bizim uzun konuşma alışkanlığımız hemen bir kongrede aşılacak gibi görünmüyor."

...Bu kongremizde ciddi sorunlarımızı ele alacağız, birçok eleştiri ve özeleştiri geliştireceğiz, ama aynı zamanda yaratılan değerlerin, atılan adımların sonucu olarak PJA'nın yeniden yapılanması üzerinde duracağız. Biliniyor ki, bazı sorunlar yaşadık. Bütün bunlardan yola çıkarak köklü değişimler yaratmak istiyoruz. Bir kez daha devletçi ideolojiyi esas alan bütün yaklaşımları ve düşünüş tarzlarını aşmak istiyoruz. Ortadoğu gerçekliğinde ilk kez böylesi bir çıkış hareketimizce yaşanıyor. Bu gücünü de Önderlik gerçekliğinden alıyor. Önderliğin egemen sistemle verdiği savaşım; insanlık için, Kürt halkı ve kadın için önemli sonuçlar ortaya çıkarmakta. Kongremiz, Önderliğin son savunmaları temelinde bir derinlik kazanırsa, rolünü oynayabilecektir. Kongremiz PJA'nın yeniden yapılanmasını esas alıyor. Bugün PJA'yı daha büyük ve daha kapsamlı bir hareket halinde örgütlemek istiyor. Öyle bir örgütlenme ki, belki de üç dört hareketi içerisinde barındıracak. Bütün yaşadıklarımıza rağmen, hareket olarak iddiamız güçlüdür. Bunun için bu kongre, büyük bir iddiayla tartışarak PJA'nın yeniden yapılanmasını ortaya çıkaracaktır. Çok güçlü bir bileşim burada toplanmış, ne kadar ihtiyacımız varsa o kadar tartışalım, eleştirelim, özeleştiri verelim ve karar alalım. Bu noktada çok demokratik bir kongre; katılımda güçlü, özgürlük kararında, yenilenmede çok iddialı bir yürüyüş ortaya çıkmalı. Özgürlük siyasetini nasıl yürütebileceğimizi somutlaştıralım. Savunmalar temelinde; Önderliğe yaklaşımımızı, sevgimizi, bağlılığımızı, ilişkilerimizi yeniden tanımlamalı, güçlendirmeli ve oluşan zayıflığı aşmalıyız. Bu, kadının özüyle yeniden birliktir, özgürlükle birliktir. Bunun için aslında PJA'nın yeniden yapılanması sadece örgütsel ve siyasal yönden değil, duygudan tutalım, ruhsal dünyamıza, felsefik yönümüze kadar, kendini yeniden yaratma kararlaşmasıdır. Bu temelde her kongre üyesinin katılımının güçlü olmasını diliyoruz. Şehitlere, Önderliğe, halkımıza, kadına ve kendimize kadın özgürlüğü için verdiğimiz sözü yerine getirmek için, bütün arkadaşlar adına başarılı bir kongre gerçekleştireceğimize inanıyorum ve başarılar diliyorum."

Siyasetin öznesi olmak gerekiyor

Açılış konuşması yaşadıklarımızın, yaşamak istediklerimizin, kongremizin misyonunun özeti oluyor. Heyecan daha fazla derinleşiyor. Artık başladık. Aralarda arkadaşlar birbirine takılıyor *"başladık, bakalım bitirebilecek miyiz."* Kendisini iyice hissettiren haziran sıcağının zorlamaları olsa da ağırlıkta, bir an önce tartışıp kararlaşıp başarısızlıklarımızı telafi edecek bir pratiğe yönelme istemi ağır basıyor. Birçok arkadaş "heval, az tartışalım, çok iş yapalım bundan sonra" diye formüle ediyor. Ancak sorunlar ağır. Ve bizim uzun konuşma alışkanlığımız hemen bir kongrede aşılacak gibi görünmüyor. Gündem belirlendiğinde, herkesin kendisini şartlandırdığı "bir haftada kongreyi bitiririz" düşüncesinin gerçekçi olmadığı anlaşıldı. Anaların evde bıraktıkları çocuklar, ya da yarım bıraktıkları çalışmalar var. Değişik alanlardan gelen arkadaşları bekleyen görevler var. Herkesin acelesi var, ama herkes buradan çıkacak tartışma ve kararlaşma düzeyinin tüm çalışmaların kaderini her zamankinden çok belirlediğini bilmenin sağduyusunu elden bırakmıyor. Kadının sabrı ve sorumluluk duygusu devreye giriyor. Siyasal gelişmelerin değerlendirilmesiyle adım adım tartışmalar başlıyor. Gündem siyasal gelişmeler olsa da, yaşanan ağır örgütsel sorunların gölgesinde tartışılıyor. Arkadaşlar dikkat etse de örgütsel gündeme kaymadan konuşan yok gibi. Kongremiz siyasal gündem değerlendirmelerinde özeleştiri, eleştiri, kaygılar, beklentiler, öfkeler, umutlar iç içeliğinde önemli bir çerçeve açığa çıkarıyor:

"Genel anlamda erkek egemenlikli siyasetin yarattığı bir tıkanıklık durumu var. Kadın karakterine doğru evrilen 21. yüzyılda kadın kimliğiyle siyasal yaklaşım sergilemek önemlidir. Küresel anlamda gelişen emperyalist hareket, özgürlük, demokrasi kavramlarını içeriğinden boşaltıyor. Kadın gücünü sömürü altında tutuyor. Bu gerçeklikten hareketle, siyasete girmede iddia sahibi olmaz ve yenilikçi bir özü yakalayamazsak içine gireceğimiz her yaklaşım egemenlikli sisteme hizmet edecektir. Bu anlamda siyasetin öznesi olmak gerekiyor. Biz özne haline gelebildik mi? Özne olamadığımız bir gerçeklik. 21. yüzyılın karakteri olarak değerlendirildiğinde; uluslar üstü bir yaklaşım, aynı zamanda yerel anlamda kültürlerin kendisini ifade ettiği bir gerçeklik söz konusudur. Yerellik en fazla ana kültürünün özellikleridir. Biz yerelliğe nasıl yaklaşıyoruz, nasıl ele alıyoruz, bir çözüm gücü olarak ele alıyor muyuz? Bu konuda projelerimiz var mı, olacak mı? Siyaseti kendi işimiz olarak görmüyoruz. Bu neden kaynaklanıyor? Kadın hareketi olarak, ideolojik anlamda çok güçlü olabiliriz, ama politik hatta fazla somutlaşamıyoruz. PJA olarak avantajlı bir konumumuz var. Fakat bulunduğumuz koşulları ve mevcut sınırları aşamıyoruz. Ortadoğu'da siyasetin tıkanmasının en büyük etkenlerinin başında milliyetçilik geliyor. Bu milliyetçilik kültürünün ve onun yarattığı şiddet dozajının aşağı indirilmesi en fazla kadın kültürünün, kadın değerlerinin açığa çıkmasıyla olacak. Erkek egemenlikli kültür milliyetçilik boyutunda kurumlaşmasını en fazla Ortadoğu'da geliştirmiş durumda. Kadın hareketi siyasete doğru bir giriş yaptığı taktirde her türlü milliyetçiliğe karşı Ortadoğu'da halklar lehine bütün kimlikleri açığa çıkaracak bir potansiyele sahiptir. Kürtlerin özü, kadın özüdür. Özellikle Kadın hareketi, Kürt halkının tarihsel değerleriyle bütünleşip, o değerleri açığa çıkarmaya dönük kendi dinamik gücünü ortaya çıkarırsa; Ortadoğu'da siyasetin yenilikçi özünü temsil edecektir. Attığımız adımlar az değil, ama siyasi bir kimlik olarak tarihsel özümüzle, güncelle çok fazla bütünleşmiş, mevcut dünya sorunlarını çok fazla yerinde tahlil etmiş bir siyaset yaklaşımı geliştiremediğimizden iddialı bir duruşa sahip olamadık. Siyasete girişimiz biraz tamamlama şeklinde gelişti. Biz bundan sonraki süreçte, özellikle mevcut siyasi kişilikleri; PJA çizgisine, doğru siyasete davet etme yaklaşımını geliştirirsek, inanıyorum ki kadın siyasette bir kulanım aracı değil, daha fazla iş yapmanın ve halklar sorununu çözmenin, kardeşleşmeyi yaratmanın öznesi olacaktır. Fakat özellikle içine girdiğimiz erkek egemenlikli bakış açısından kaynaklı olarak, siyaset argümanlarımız benzeşiyor. Kendimizi çok fazla pratikleştiremiyoruz. Kendimizi çok fazla nötrleştiren bir konum içerisindeyiz. Eğer kadın değerlerini doğru bir temelde açığa çıkarırsak, halkların dayanışmasını geliştirmeye dönük bir mücadeleyi geliştirebiliriz."

"Siyasal anlamda kadına yönelik ciddi değişimler var. Bunlar girdiğimiz yeni yüzyılda çok belirgindir. Bu değişimlere denk politika geliştirmek, siyaset yapmak ve değişimlere öncülük etmek çok önemli. Eğer bunların bilincine varılmazsa yürüteceğimiz siyasette darbe yeriz. Çünkü esas alınan hedefler kadının dünyadaki politikasıdır. Ortadoğu ve dünyada kadına karşı gelişen yönelimleri, politikaları 20. yüzyıldaki gibi ele alamayız. Çünkü hem anlayışı, hem yaklaşımı, hem de politikası çok farklı. Kadına karşı yürütülen yönelim nasıldır? Kadının sistemini yaratma amaçlı yürütülen mücadelenin araçları kadının elinden alınıyor. Dünyada yaşanan bütün sorunlarda kadının konumu ve ortaya çıkardığı mücadele nedir? Ya da kadın bunlar içerisinde aktif midir, değil midir? Sorun sadece Kürt kadını ya da Ortadoğu kadını değil, eğer siyasetten söz edeceksek kadının dünyadaki konumundan söz etmek gerekiyor. En azından eskiden kadının bir hareketi vardı. Bazı konularda protestoları gelişiyordu. Bazı yerlerde önemli eylemler ve kongreler yapılıyordu. Ama global sistem gerçekliğine baktığımızda, kadının sesi çok zayıf ya da sesini yükselttiği zaman bu sistemin denetimi altında çıkıyor. Çünkü sistem, tüm mücadele araçlarını çok rahat bir biçimde kadının elinden alarak kendisi kadına sunuyor. Bu şekilde kadını çok rahat denetimi altına alarak sistemini yürütüyor. Kadın hareketleri bütün dünyada bir tehlike yaşıyor. Bu tehlike nedir; ya yeni kurulan sistemlerin etkisi altına girecek ya da bunlara karşı çok güçlü mücadele yürütecek. Bu sistemlere karşı mücadele yürüten ya çok zayıf kadınlardır ya da bu egemen sistemlerin oyunlarına gelerek kendi rengini açığa çıkaramıyor ve dolayısıyla da bir kimlik sahibi olamı-

yor. Bu tehlike her zaman var. Şimdi PJA içerisinde bu tartışılıyor mu, tartışılıyor. Önemi ortaya konuluyor mu, konuluyor. Ama bunların pratikleştirilmesinde bütün kadınları etkileyebilecek pratikler görülmüyor. Neden görülmüyor? Çünkü içimizde yaşanan sorunlar pratiğimizi engelliyor.

PJA olarak siyasi anlamda marjinalleştik

Yine Ortadoğu'da bir hareket olmayışımız bir tehlike. Bu hareket bağımsız bir siyaset yürütebilecek mi, yürütemeyecek mi? En önemli sorun budur. Bu konuda net olursak yaşadığımız kaosu dönemini atlatabiliriz. Yok eğer yaşadığımız bu sorunların ve kaosun etrafında dönüp dolaşırsak, yaşanan kaosu kendimizde ve kendi sistemimizde görmezsek, siyasal yönden aktifleşemeyiz. Güçlü bir siyaset sahibi ya da siyasal alanda aktif bir hareket olmak istiyorsak, bağımsız bir siyaset sahibi olmamız gerekiyor. Çünkü bizim bu konuda sorunlarımız var ve bunu tüm arkadaşlar iyi biliyor. İleriye dönük adım atmak istediğimizde, bir planlamaya gidip çalışma yapmak istediğimizde bile en son gelip bir noktaya dayanıyoruz. Zayıflıklarımızın yanı sıra, tecrübesizlik, siyasette yer almak istememe durumu hareketi getirip marjinal bir noktaya dayandırıyor. Bu noktaların görülmesi gerekiyor. PJA olarak siyasi anlamda marjinalleşmişiz. Ortadoğu'da imkanlar olmasına rağmen bu yönlü aktif bir mücadele içerisine giremiyoruz."

"Çok ciddi tehlikelerle karşı karşıyayız. Hala üzerimizde çok yönlü hesaplar, planlar yapılmakta. ABD'nin Irak'a müdahalesinin siyasal sonuçlarını çok fazla yorumlayamadık. Kadın hareketi olarak bu durumu ciddi ele almamız gerekir. ABD'nin Irak'a müdahalesiyle birlikte Kadın hareketi esas alınarak genel hareketimiz ciddi bir erezyona uğratılmaya çalışıldı. Ve ciddi tahribatlar, tehlikelerle karşı karşıya kalındı. Şimdi bu süreç içerisinde PJA olarak, buna karşı mücadelede belli bir yöntem ve politikamız olmadı. Ciddi bir mücadele içerisine girmedik. Kadına el atılarak siyasette, politikada, mücadelede etkisiz hale getirilmek istendik. Bir ölçüde bu noktalarda başarılı olundu. Bunu kabul etmek ve görmek gerekiyor. Bu tehlike devam ediyor. Bizim üzerimizden ısrarla sonuç alınmak isteniliyor. İşte içimizdeki parçalanmalar, tasfiyeler ortaya çıktı. Kendi çapında bir sonuca doğru gitti. Kadın hareketinin bunu çok ciddi bir tehlike olarak ele almaması, bir politika belirlememesi önemli bir etken oldu. Şimdi bu konudaki politikamız ne olacak? İdeolojisiz bir siyaset içerisine girildiğinde, mevcut tehlike bizi çok daha fazla erezyona uğratır. O açıdan her şeyden önce, çok ciddi bir ideolojik mücadele yürütmemiz gerekiyor. Fakat son bir iki yıllık pratiğimize baktığımızda ideolojik mücadeleyi arka plana ittiğimiz hatta bunu önemli olmaktan çıkaran bir yaklaşım içerisine girdiğimizi belirtmek gerekir..."

"...Kaos süreçlerinin en önemli özelliği, mutlak bir şeyin olmadığıdır. Bir şeye kesin gözüyle bakamıyorsun. Böylesi süreçlerde her iki kesim de aynı argümanları kullanıyor; demokrasi, barışa dayalı bir yaşam, istikrarlı bir sistem, kadının daha fazla rol sahibi olduğu bir sistem, yani bu kavramları sadece biz kullanmıyoruz. Burada ayrışan yönler nelerdir; içeriğinin nasıl doldurulduğudur. Bu süreçte yürüttüğümüz politikada bir istikrarsızlık görülüyor. Netsizlik var, muğlaklık var. Genel olarak bir zayıflık var bu yönlü. PJA olarak da biz bu durumu yaşıyoruz. Kendimize çok fazla güvenmiyoruz. Biz siyasete çok fazla hakim olamayız diyoruz ve ilk adımda siyasi anlamda sakatlık yaşamamıza neden oluyor. Yani hiç risk olmasın diyoruz. İşin kolayına kaçıyoruz. İçinden geçtiğimiz süreçte politika yapmak kolay değil. Zor bir iştir. Çünkü riskleri çok. İdeolojik anlamda güç olmak kadar, pratikleşmeyi gerektiriyor. Her ihtimalin göz önünde bulundurulması ve ona göre bir politika belirlemek gerekiyor. Örneğin Türkiye'deki mevcut yaşanan durumun olumlu ve olumsuz yönleri var. Anadil bakımından atılan adımlar, yine DEP'lilerin serbest bırakılması mücadelemiz sonucu gelişen şeylerdir. Bu nettir. Bu adımları Türkiye, AB'ye girmek için atmadı sadece. Biz zorladık, AB de zorladı, o temelde adım attı. Fakat biz tek yönlü kalıyoruz. Olumsuz yönünü değerlendirirken, olumlu yönünü görmüyoruz. Kadın siyaset içerisine girmemiş, siyasete katılmamış diyoruz. Başta siyaset nedir sorusunu sormamız gerekiyor. Erkek egemen yaklaşımda şu var; örneğin kadının ev emeğine çok fazla değer verilmez, çok para getirmez. Kadının siyaset içerisindeki çalışmalara da bu yönlü bir yaklaşım sergileniyor. Neden, çünkü iktidar gücü değildir. Kendisini bir iktidar gücü olarak ön plana vermiyor. Siyasete katılım biçimi böyledir. Genelde böyle değildir. Örneğin bu son süreçte kadın siyaset içerisine fazlasıyla girmiştir. Hiçbir zaman kadın taciz, tecavüz ve töre cinayetlerine karşı bu kadar direniş içerisinde olmamıştır, bu süreçte olduğu kadar hiçbir süreçte gündeme girmemiştir. Bu direnişi örgütlü bir biçimde sürdürüyor. Toplumun değişim ve dönüşümü için mücadelesiyle, eylem tarzıyla bir rol oynamıştır. Bir emek harcamıştır. En fazla çalışmalara katılan kadın ve gençliktir. En fazla emek harcayan onlar olduğu için eylem biçimleriyle de siyaseti belirliyorlar. Ama buna rağmen, en arka planda kalanlar onlardır. Neden böyle olduğunu iki noktayla belirtirsek: Birinci nokta, siyasete bakışla bağlantılı bir durumdur. Yani bunu bir siyaset olarak görmüyorlar. Kadının ve gençliğin yaptığını siyasal bir şey olarak ele almıyorlar. İkincisi, bu süreçte aktif mücadele yürütülmesine rağmen çok parçalı kalındı. Yani emek vardı, fakat derli toplu değildi. Sahiplenme zayıftı. Sonuç alma yönünde yetersiz kaldı. Bunun sonucu olarak, kalkıp burada siyasete hiç katılımımız olmamış diyebiliyoruz. Yaptığımız çalışmalara sahip çıkmadığımız için hiç yapılmamış gibi görünüyor. Bu ciddi bir noktadır. PJA olarak bunu sahiplenme ve siyasi bir ifadeye kavuşturma anlamında zayıflıklar var. Bu durum da harcanan emeğin boşa gitmesine neden olabiliyor. Diğer bir nokta ise, kadının diplomasi, askeri çalışmalar, halk çalışmaları, ideolojik çalışmalara ve bütün çalışmalara bir katılımı olabilmeli. Sadece bir noktadan katılımı olursa çok fazla gelişmez. Burada herkes PJA'dır, kimse kendisini farklı görmesin. Herkes PJA'nın kongresine katılmış, herkes bundan sorumludur. Herkes bu sorumluluğa göre yaklaşmalı. Yaptığımız çalışmaları toparlayıp bir siyasi ifadeye kavuşturmak kadar, ruhsal anlamda da bir bütünlüğün, birliğin olması gerekiyor."

"PJA olarak genel siyasetin dışına çıkamıyoruz. Siyasetimizde özgünlük yok. Yürüttüğümüz siyasette hala karışıklık var. Marjinal yaklaşımların olduğu ve yürütüldüğü bu sistemde, biz de siyaset yürütmek istiyoruz. Bunun aşılmasında iddiamız zayıf. Kendini örgütlemede, gücünü arttırmada, sonuna kadar tavır, tutum geliştirmede, bunun araçlarını güncelleştirip, kullanmada biz, egemen sistemin içinde gidip geliyoruz. Türkiye'deki seçimlerde de bu şekilde oldu. Erkek, yani egemen sistem Önderliğin çizgisi karşısında bazı zorluklar, bazı engeller oluşturabilir, biz bunları aşabilmeliyiz. Eğer kadın rengiyle aşmak istiyorsak, bazı yerlerde örnek olarak adım atalım. Kadın özgürlük hareketi olarak, egemenlerin siyasetinde tutum sahibi olursak, çözümü için girişimcilik ruhu ile kadın bu yükü omuzlarına alırsa, tehlikeleri olsa dahi adım atılır. Tehlike her zaman olacaktır. 'Siyasete girmeme kadının en derin hastalığıdır, en büyük korkusudur' değerlendirmesinden kurtulmalıyız. Bu güç var, o inancı var, adım atabiliriz..."

"PJA olarak genel siyasetin dışına çıkamıyoruz. Siyasetimizde özgünlük yok. Yürüttüğümüz siyasette hala karışıklık var. Marjinal yaklaşımların olduğu ve yürütüldüğü bu sistemde, biz de siyaset yürütmek istiyoruz. Bunun aşılmasında iddiamız zayıf. Kendini örgütlemede, gücünü arttırmada, sonuna kadar tavır, tutum geliştirmede, bunun araçlarını güncelleştirip, kullanmada biz, egemen sistemin içinde gidip geliyoruz. Türkiye'deki seçimlerde de bu şekilde oldu."

Halkların demokratik mücadelesinde en fazla PJA rol oynayabilir

Kadın hareketi k hem de siyasal olarak geniş bir mücadele yürütüyor. Her yerde ulusal demokratik mücadelemize paralel olarak olarak çok fedakar bir katılım sağlıyor. Birçok boyutta zorlanmayı da yaşıyor. Mücadele tarihimizde kadın büyük bedeller ödemiştir. Aktif bir katılımımız var, ama bu hareketin öncüsü örgütleme kimliğine ne kadar sahip çıkıyor ve tarihleştiriyor. Uzun vadeli bu kitleyi ne kadar derinleştirip bilinçlendirebiliriz ya da siyasal bir kimliği nasıl kazandırabiliriz? Pratik ve ideolojik olarak her yerde tanınıyoruz. Ama güncel boyutu eksik kalıyor. İdeolojiyi topluma mal etmeme bize ideolojik bir hareket olmaktan öteye, sol bir hareket izlenimi veriyor. Kaos aşamaları genelde olağanüstü özelliklere sahip olduğundan normal bir çalışma tarzı veya mekanizması ile cevap olunamaz. Olağanüstü bir çalışma tarzı gerektirir. Günlük olarak gelişmelerin merkezinde olan bir duruşun sahibi olmalıyız. Kürdistan'ın dört parçasında PJA nasıl bir siyasal kimliğe sahiptir? Toplumsal sorunların demokratik çözümü, kadın sorununun çözümü nasıl olacak? Her parçanın bir örgütü var, her parçada çalışma yürütülüyor, ama parçalı bir perspektif var. Herkes kendi bildiğine göre diplomatik, toplumsal ilişkileri yürütüyor. Bu da değişimi zorlamıyor. Pratik olarak tedbirimiz nedir ve bunu nasıl aşacağız? Bu soruya doğru yanıt vermemiz gerekiyor. Bundan sonra yeni sistemimiz içinde siyasal ve diplomatik faaliyetlerimizi yürüteceğimiz ortak bir merkezimiz olmalı. Hem dünyada hem de her dört parçada PJA'nın siyasetini güçlü bir şekilde belirleyebilecek, araştıracak ve günlük perspektif verebilecek bir örgütlenme!"

"Tüm bunlarla birlikte siyaset yapamayışımızın temel nedeni; halkın gündemine, kadının gündemine inmememizdir. En iyi siyasetçi halkın gündemini yakalayan ve ona göre kendi çözümleyici aracını kullanan siyasetçidir. Biz eğer halkın gündemine inmediysek ve halkın sorunlarına, ihtiyacına göre siyaset yürütemediysek bu halktan kopukluğumuzdan ileri geliyor. Halkın gündeminden ziyade, kendi gündemimizde yürümekten kaynaklanıyor. Halkın gündeminde ne var; yoksulluk var, şiddet, katliam, birçok olay, olgu var. Kadın gündeminde de yine töre cinayetleri var, yine onun sıkıştırılmışlığı, ezilmişliği var. Kadına giderken, böylesi çözümleyici yaklaşımla gidilirse, o zaman bizim de bir kadın bakış açımız, bir siyasetimiz olur..."

"...En önemli bir sorunumuz da özgürlüğü bir tercih olarak değil de, bir mecburiyet olarak ele almaya başlamamız oldu. Bize rağmen, bunu Önderlik geliştirdi. Bundan ötürü de insanın kendine ait olan bir şeye sahiplenip, pratik adımlarını atması farklı, tam özümseyip, oturtmadan sürekli dışardan bir gücün dayatmasıyla yaşaması farklıdır. Ama özgürlük kendisini ne zaman ki bize gösterdi, bizim için çok çekici geldi, o zaman zayıf da olsa peşine düştük. En azından bazı konularda ipin ucunu yakaladık. Biz davamıza sahip çıkamadık. Bir gün olsun partiye 'kendi kurtuluşumuz için özgün bir ideoloji yaratalım ya da özgün bir örgütlülüğe ihtiyacımız var' gibi bir bizim tarafımızdan yani kadından gelişmedi. Önderlik, büyük bir empati ile yani kendini kadının yerine koyarak ve neredeyse bir kadından daha derinlikli ele alarak önemli kararlar aldı. Bundandır ki, hepimiz onun etrafında toplandık. İşte komplo süreci geliştikten sonra gerçeğimiz tüm çıplaklığıyla ortaya çıktı. Birçok zorlanmalarla yüz yüze kaldık.

Genel örgütün versiyonu oluyoruz her zaman. Bu; irade olamayan, kendi kararlarını kendi alamayan, özgürlük tercihini, yürüyüşünü her yönüyle oturtamayan gerçekliğimizden kaynaklanıyor. Bu nedenle, mevcut sistemin arkasından sürükleniyoruz. Çünkü bu noktada kendimizi yaratamıyoruz. Önderlik bu konuda şunları belirtiyor; '95 yılına geldiğimizde, tüm çabalarımıza rağmen PKK esas hedefinden uzaklaşıyordu." Yani dikkat edelim, Kadın hareketi de '95'te kuruldu. YAJK o yıl gerçekleşen kongrede kuruldu. Bu ne anlama geliyor? Genel örgütte yaşanan tıkanıklığa karşı YAJK, açılım kilidiydi. Bunun aşılmasında, Önderlik YAJK'ı bir umut olarak ele alıyordu. Ama siyasi alandaki çocukluklarımız, misyonu anlayamama ya da istememe, adeta bunu görmeme, rolümüzü oynamayı engelledi. Önderlik, *'büyük bir umudu kadın hareketinde gördüm'* diyor ve *'bunun için bu çalışmaya ağırlık verdim'* demesi de buradan geliyor. Önderlik o zaman da diyordu: *'Siz ideolojik çizgimizi koruyacaksınız, YAJK örgütü korumak için elimde bir silahtır, eğer kadın militanlığı yerine getirilirse, yapabiliriz, örgüt silahı gibi kullanabiliriz.'* Bunlar basit tespitler değildi, ama maalesef anlayamadık. YAJK olsun, PJKK veya PJA olsun fark etmez, Kadın hareketi için verilen bu misyon her geçen gün mücadelemizin geçirdiği her süreçte katbekat arttı. Ama KONGRA GEL'e kadar da biz bu rolümüzü göremedik. Gördüğümüzde de geç olmuştu, kafamızı duvarlara da vurduk, faydası olmadı. Eğer bir sistemin içerisinde alternatif bir hareket oluşturamazsan o sistemi değiştiremezsin. Egemen özellikler, iktidar, devletçi mantık eğer sende varsa, egemenliği nasıl ortadan kaldıracaksın? Savunmalardan sonra Önderlik şu mantığı ortaya koyuyordu; sistemin içinde sistemi alt edeceksin, alternatif olacaksın. Tabii onun gibi olup da onu aşacağını söylersen, bence bu hayal olur. Bizim kayıplarımız buradan başladı. Kendimizi ele alış sorunumuzda cesaretsizliğimiz hala devam ediyor. Biz cesur değiliz. Bu halimizle kendimize de toz kondurmuyoruz. Kusurlarımızı hiç görmüyoruz.

Genel olarak KADEK ve KONGRA GEL yöneticileri olarak özeleştiri sürecindeyiz. Önderlik, *'ben bir devlet kadar büyük olsaydım bile, gördüm ki insan karşımda her geçen gün küçülüyor. Gördüm ki söylediğim şeyler kuşkuluydu, ama onların hiç kuşkuları yok, yüzde yüz inanarak hareket ediyorlar'* diyor. Cesur bir özeleştiri ve Önderliğin verdiği farklı farklı özeleştiriler var. Hala kendimize karşı bu cesareti gösteremiyoruz. Önderlik, o kadar insan yetiştirmesine rağmen özeleştiri veriyor. Biz ise bu gerçeklikten çok uzağız. Kırdığımız insanlar yine bazı farklı özelliklerinden dolayı kendi dışımızda tuttuğumuz insanlar var. Kendi sistemimiz içinde öğütülen insanları görelim. Önderliğin özeleştirisi karşısında ne kadar anlamsızız. Sadece erkekte, genel örgütümüzde yaşanmadı. Orada da değerlendirdik; ayrıksı insanları kabul etmeme, renkliliği kabul etmeme, tek renkliliğin dayatılması, her şeyin merkezinde kendini görme, bir şeyleri dayatma genelde olduğu gibi bizde de görüldü. Şimdi en zirvede yer aldığın bir durumda, niye yetenekli bir insanın sadece kusuru olduğu için önünü açmıyorsun? Hem bir yönetici olarak alternatifi olamıyor hem de olan alternatifleri etkisizleştiriyoruz. Bu eleştiri bizim sistemimiz için çok önemlidir.

Özgürlüğü soyut bir kavram olarak gördük

"Bizim şimdiye kadar örgütsel kaygılarımızı giderme biçimimiz genelde uzlaşma temelinde oldu, bunlar örgüte çok şey kaybettirdi. Önderlik son savunmalarda bunun çok köklü özeleştiri ile aşılması gerektiğini ortaya koyuyor. Milyonların binlerce yıllık umutlarını omuzlama misyonunu yerine getirebiliriz. Ama pratiğimiz bize gösterdi ki, biz buna hazır değiliz. Eğer bu misyonu omuzlarımıza alıyorsak, hangi değişiklikleri kendi gerçeğimizde yapmalıyız? Hiyerarşik örgüt gerçekliğimiz, mantığımız değişmedikçe, bu düzeyimizle bu misyonu kaldıramayız. Özellikle bu pratik gerçekliğimiz-

de çok net görüldü. Örgütsel tarzımız neydi? Eğer sen bütün insanlığın ideolojisini, yaşam tarzını hiyerarşik bir sistemle yürütürsen böylesi sonuçlar açığa çıkar. Bunun için marksist-leninist örgüt tarzını aşması gerekir. Bu kongrenin iradesiyle bunun kararını çıkarmak önemlidir."

"KONGRA GEL öncesi geliştirdiğimiz tartışma platformlarında Önderlikten kopuşun siyaset tarzımıza, harekete nasıl yansıdığını değerlendirdik, fakat kadın olarak hala kendimizi bunun kıyısında tutuyoruz, kendi kopuşumuzu güçlü sorgulamıyoruz. Önderlikle aramızdaki mesafeyi, aramızdaki, duvarları çok güçlü sorgulamayamıyoruz. Kendimizi hala kandırmaya devam ediyoruz. O açıdan itiraflar yapılacaksa, bu noktada yapılmalı. Bir arkadaş, *"Önderlikten koptuk, uzaklaştık"* dedi. Acaba sadece uzaklaştık mı? Ortaya çıkan pratiği ele alırsak Önderliğe karşıt bir pozisyona geldiğimiz açıktır.

Bir mücadele gücüydük, mevcut olanı, verili olanı kabul etmemesi gereken, bu temelde eğitilmiş insanlar topluluğuyduk. Arkadaşlıklarımız bu temelde gelişmişti. Bunun en temel bir araya getiricisi, bütünleştiricisi Önderlikti. Bu arkadaşlıkları çok mücadelesiz geliştirmedi bizde. Büyük bir mücadele, çatışma temelinde bir sevgi yarattı birbirimize dair. Bir arkadaşlık düzeyini açığa çıkardı, fakat biz giderek egemenlikli etkilenmelerle birlikte reel politikalara takılarak bu arkadaşlıklara duvarlar ördük. Aramıza ördüğümüz her bir duvar, birbirimize karşı sergilemiş olduğumuz her anlayışsızlık Önderlikle aramıza ördüğümüz duvarlardı. Öncelikle duyguda parçalandık, arkadaşlıklarda parçalandık. Birbirimizi ele alış tarzımız egemenliğin diliyle, egemenliğin yol ve yöntemleriyle oldu. Kendimize ait özgün bir dil, yöntem yakalayamadık ve bunun geliştirdiği uçurumlar derinleştikçe derinleşti. Bu bir kader değildi. O anlamıyla Önderlik felsefesiyle, ideolojisiyle aramıza giren her duvar sonuçta çalışma merkezlerinde herkesin kendi tarzını, kendi anlayışını kurumlaştırmasını, siyaset yapabilmek için erkeği esas aldığı, ona göre şekillendiği bir yapılanmayı kaçınılmaz olarak getirecekti. Giderilmesi gereken temel yan budur. Özgürlüğü biz soyut bir kavram, başka zamanların işi olarak gördük. Kendimizde özgürlüğü gerçekleştirdiğimize inandırdık. Gerçekleşmemişti, özgürlük bir yaratım işiydi, bir mücadele işiydi, kesintisizdi. O anlamıyla kendimizde dondurduğumuz savaşım birbirimizle ilişkilerdeki savaşımsızlığa dönüştü giderek. Öncesinde yöntemsiz savaşımlar, giderek başta kendi cinsiyle savaşımı durdurmaya götürdü. Cins savaşımını o anlamda biz erkeğe karşı durdurmadık. Kendi içimizde yarattığımız dengeler, kendi cinsimize karşı savaşımsızlığımızın göstergesidir. Ve giderek bu savaşımsızlık erkekle kurulan dengeleri ortaya çıkardı, çalışmalara yansıdı. O açıdan bu savaşımı doğru vermek gerekiyor. Çok tarihi bir dönemde bu kongreyi yapıyoruz. Sloganımız "Sema çizgisinde kararlaşma, Sema çizgisinde özeleştiri gücüne ulaşma, öz savaşım gücüne ulaşma." Bunu çok anlamlı buluyorum, kendisiyle savaşmayan, kendisinden hoşnut duruşumuzun aşılması gerektiğine inanıyorum.

"Her şeyden önce kongreye umutla yaklaştığımı belirtmek istiyorum, söylenmesi gerektiği için değil, ama yaşam her zaman mutlaka açık bir kapı bırakıyor insana. Şimdi çok ağır sonuçlarla karşı karşıya olduğumuz için çıkmazlar önümüzde bize daha fazla görünüyor. Her şeyden önce yaşama hep yaşanmış tarafından bakmamak gerekir. Daha yaşanmamış olanlar var önümüzde. Belki yaşamın gerçek tanımı da o. Her an ürettiğin ve üretmek üzere sana ait olan zaman üzerinden de bakmak, insana önemli bir ufuk açıyor. Ben o temelde bakıyorum. O temelde bakmamın nedeni var, çünkü kendime çok geri sınırlardan o ufku açtığıma göre, Kadın hareketi açısından onu aşmamanın hiçbir nedeni yok. O yüzden inancımın çok içten geldiğini düşünüyorum, çok içtenlikli belirtiyorum."

Örgütsel gündem sancılı, zorlu, meclisin

> **"En önemli sorunumuz, özgürlüğü bir tercih olarak değil de, bir mecburiyet olarak ele almaya başlamamız oldu. Bize rağmen, bunu Önderlik geliştirdi. Bundan ötürü de insanın kendine ait olan bir şeye sahiplenip, pratik adımlarını atması farklı, tam özümseyip, oturtmadan sürekli dışarıdan bir gücün dayatmasıyla yaşaması farklıdır. Ama özgürlük kendisini ne zaman ki bize gösterdi, bizim için çok çekici geldi, o zaman zayıf da olsa peşine düştük"**

özeleştirisi, kadronun ve halkın eleştirileri, uzayan konuşmaların sıkıcılığı ve özellikle aşırı tekrara gösterilen reflekslerle tamamlandı. Özellikle bu kadar uzun konuşmalara ve uzun süre dinlemeye alışık olmayan analarımız ve misafirlerimiz sorunlarımızın ağırlığı karşısında zorlu anlar yaşadılar. Giderek yakıcılaşan haziran sıcağında kongre salonundaki pervaneler de kar etmedi. Bir de her kalkan arkadaşın "zaten arkadaşlar belirtti, ben tekrar etmeyeceğim ve gerçekten kısa konuşacağım" sözünü tutamayışının yarattığı hayal kırıklığıyla buluşunca her ara büyük bir nefes aldırıyordu. Uzun konuşmalar meclis açısından, izahlı, gerekçeli konuşma alaşkanlığını aşamamanın bir sonucu olarak ele alındı. Ayrıca sorunlar gerçekten çok iç içe ve karmaşık olduğu için belirtilmesi gereken birçok sorun birikti. Aslında bu gündemde hepimiz şunda bir kez daha hem fikir olduk. "Zamanında tartışılmayan, paylaşılmayan ve çözümlenmeyen her sorun baş ağrıtır." Fedakar arkadaşlarımızın ara için hazırladığı limonatalarla serinlemeye çalışan delegeler salonun sıcak atmosferini birazcık olsun unutturuyordu. Ara bitmeye yakın herkes uzun konuşmaların kendilerini beklediğinin bilinciyle bir güzel saçlarını ıslatıp, yüzlerini yıkamayı ihmal etmediler hiç. Gerçekten analar, misafirler ve kadro delegeler büyük bir sabırla meclisin özeleştirisini dinledi. Yaşananların ağırlığı herkesi etkilediği için kimsenin söz hakkına kısıtlama getirmek istemeyen divanımız, kongre kurulundan çıkan protestoları, kızgın bakışlar ve sıkılma belirtileri yoğunlaşmayıncaya kadar müdahale etmedi. "Heval toparlayınız" kibar uyarısı ile konuşmacı ile delegeler arasında köprü olmaya çalıştı. Analar dışarı çıktıklarında hem birbirimize yönelik ağır eleştirileri kaldıramamaktan, hem bir parça hayal kırıklığından hem de çözüme, mücadeleye ve barışa kilitlenmiş yüce gönüllülüklerinden dolayı "heval yeter, biz bu kadarını kabul etmiyoruz. Birbirinize güç verin ve yarım kalmış bir mücadelemiz var hep birlikte yüklenip sonuç almaya bakalım.Çözümü tartışalım" yapıcı uyarılarını eksik etmediler. Bazı gündemler ağır geldiğinde katılmamayı tercih ettiler. Bazen sonuna kadar kalıp yaşadığımız zorlukları, sancıları bizimle paylaştılar. Meclis dışındaki kadro ise, tüm meclisten tutum istedi. Meclis tutumları uzattıkça, gerekçelendirdikçe eleştiriler de birikti. Tutumların ardından bir kez daha yapıdan arkadaşlar söz hakkı alıp değerlendirme yaptılar. Bu gündem çok uzun sürmesine rağmen eksik kalan birçok boyut da oldu. Ancak sorunlarımızın bir kongrede birden çözümlenemeyeceği açıktı. Meclis ve kadro açısından eksik kalan yönler ileriye dönük aldığımız kararlarla tamalanacak. Meclis açısından 6 ay içinde özeleştiri raporu yazılması, genel kadronun bundan sonra Önderliğe yıllık rapor yazması vb kararlar alındı. Her şeyden önemlisi de eksik kalan, bugün kadar yanlış yaptığımız birçok durum için bundan sonraki pratiğimizle özeleştiri vermeyi kararlaştırdık. Demokratik ve açık tartışma kültüründe kongremizin bu gündemi önemli bir adım oldu. Gerçekten çok zorlu ve ağırdı. Ancak bu kongrenin her anında olduğu gibi bu gündemde de umut ve kaygı, sevgi ve öfke hep el eleydi.

Buraya kadar ki kongre gündemlerimiz ağırlıklı sorunların tespitine ilişkindi. Çözüm ve bu örgütsel krizden çıkış yeniden yapılanma kapsamında ele alındı. Hem meclis raporunun yeniden yapılanma bölümü, hem program-tüzük, karar tasarıları, projeler, örgütsel krizimizin yoğun yansıdığı gündemlerin tartışılmasından sonra kongre atmosferine ve delegelere büyük bir umut ve coşku kazandırdı. Herkesin yüzünde, gözlerinde ve davranışlarında çözüme endeksli tartışmanın yarattığı umut, rahatlama, heyecan yansıyordu. Bir anaya sorduğumuzda *"kızım, bugün daha iyiyim. Çünkü çözümü tartışmaya başladık. Moralim çok iyi"* diyordu. Ana yüreği her zaman doğru söyler, yaşamın taa içinden, yüreğinden konuşur. Yeniden yapılanmanın asıl çerçevesini Önderliğin ***"Bir halkı savunmak"*** kitabı oluşturuyor. Bu kongremizin yaptığı, kararlaştırdığı bu bir ömür isteyen yeniden yapılanma çerçevesine bir giriş, başlangıç yapmaktı. Anlayış boyutu savunmaların özümsenmesiyle giderek gelişecek. Ancak kongremiz, bu savunma kapsamında yaptığımız ilk kongre olmasına rağmen ciddi bir anlayış gücüne sahipti.

PJA'nın yeniden yapılanma sürecine herbirimizin kişiliklerini yeniden yapılandırarak katılım sağlayabileceğini bu kongrede de net gördük. Yeniden yapılanma sürecinde, şu anda hepimiz özgürlük örgütlülüğüne, kadrolaşmasına yeniden aday konumunda katılıyoruz. Aday adayıyız yani. Kendimizi yarattıkça, hiyerarşik, erkek egemenlikli mantıktan, akıldan kurtardıkça, ataerkil kültürden koptukça, kadın olarak kendimiz olmayı başardıkça PAJK üyeleri olmaya hak kazanacağız. Bu anlamda PJA'nın üç temel örgütlenme biçiminde yeniden yapılanma süreci aynı zamanda hepimiz için bir sınav süreci de olacak. Yeniden yapılanmaya ilişkin de kongremizde çok önemli bir tartışma düzeyi açığa çıktı. Burada sadece sonuçlarını paylaşacağız:

Teori ve pratiğe kadın zekasıyla yaklaşmak kazandıracaktır

Tarihsel ve güncel gerçekliklerle birlikte değerlendirdiğimizde, her yeniden yapılanma sürecinin, eski yapılanmanın işlevsiz kalması üzerine ve hayati ihtiyaçlar nedeniyle gündeme girdiği görülecektir. Bu sürecin başarısı ise temel paradigma değişimini gerçekleştirebilmeyle ve öngörülen yeni paradigmayı yaşamsallaştırma düzeyiyle bağlantılı olmaktadır. Geçmişi telafi edecek, geleceği kazanacak ve yaşanan anın gerekli kıldığı değişim gücünü gösterebilmek, yeni yapılanmanın başarı düzeyini belirleyecektir. Bu doğrultuda yeniden yapılanmaya yönelirken, demokratik ekolojik toplum paradigmasına dayalı olarak ideolojik kimlikte derinleşmek ve sağlam bir teorik bilince ulaşmak, yeniden yapılanmamızın temel dayanağını oluşturmaktadır. Bu konuda yaşadığımız yüzeysellik, soyutluk, ideolojiyi özümsememe ve topluma ulaştıramama durumu, ideolojik amaçlara hizmet etmeyen yanlış pratikleşmeler ve pragmatist yaklaşım bizi bir örgütsel krizle ve tıkanmayla karşı karşıya bıraktı. Bu anlamda özellikle Önderlik çizgisinin yaşamsallaştırılmasında, çizgi karşıtı anlayışlarla mücadelede ve eleştiri-özeleştiri yetkinliğine ulaşarak dönüşüm ve yenilenme sağlamada teorik ideolojik donanım büyük bir önem taşımaktadır. Dolayısıyla yeniden yapılanmaya yöneldiğimiz bu süreçte krizden çıkışın ve geleceği kazanmanın temel dayanağını ideolojik derinleşme, teorik sağlamlık ve çizgi mücadelesi oluşturmaktadır. İdeolojik teorik amaçlarımızı, yani düşünce ve inanç değerlerimizi ilke haline getirdiğimiz ve özümseyerek yaşamsallaştırdığımız oranda yeniden yapılanmada başarı sağlayacağımız kesindir. Kendimizi sağlam bir ideolojik teorik zihniyete dayandırdığımız ve bu zihniyetin ilkelerine bağladığımızda en önemli adımı atmış olacağız. Zihniyet yapımızı güçlendirdiğimiz oranda temel ideolojik ve teorik ilkelerimizi yetkin uygulamalarla daha güçlü ve doğruya yakın yürütebileceğimiz açıktır. Teorik ideolojik güçlenmeyi yakaladığımız oranda pratik çözümleyiciliğimiz de o denli gelişecek ve yapılanma başarılacaktır. Yine kadının duygusal zekası ile analitik zekayı sentezlemek, yaşama dair tarihsel ve güncel tüm olguları kadın zekasıyla yorumlayıp pratikleştirmek gerekmektedir. Teori ve pratiğe kadın zekasıyla yaklaşmak, bizi doğaya daha yakın, barışçıl, özgürlükçü ve eşitlikçi bir dünyaya ve güzellik yüklü bir yaşama daha anlamlıca götürecektir. Bunun için tüm bilimsel gelişmeleri kapsayan ve aydınlatıcı bir güç olan sosyal bilim alanını, mitoloji, felsefe ve dini kadın zekası ile yorumlamak büyük önem taşımaktadır. Bu kapsamda akademik çalışmaları başlatmak ve çeşitli kurumlaşmalara gitmek, yeni zihniyet yapılanmasını gerçekleştirmenin temelini oluşturacaktır. Bunun için her şeyden önce dönemsel, yüzeysel, klasik, tekrarı içeren, yaratıcı olmayan, teorik ideolojik özümsemeyi yaratmayan, iradeli ve çözümleyici bir kişilik geliştirmeyen akademi, okul ve eğitim yaklaşımlarının aşılması gerekmektedir. Bunun yerine uzun vadeli bir iç yoğunlaşmayı, kendini bilmeyi, nefsini terbiye etmeyi, erdem ve yetenek kazanmayı sağlayacak akademik oluşum ve çalışmaların başlatılması ve teorik ideolojik üretim merkezleri düzeyine ulaştırılması temel yapılanma görevimiz olmalıdır. Bu çalışmalar kadın tarihinin değerlerini gün yüzüne çıkaracak, genel insanlık değerleriyle buluşturacak ve yeni bir yaşam sentezinin oluşturulmasına öncülük yapacaktır. Kadının tarihsel mirasının ve organik toplum yapılanmasındaki kadın bilgeliğinin yeniden açığa çıkarılması, demokratik ekolojik toplumun yaratılmasında da belirleyici rol oynayacaktır. Akademik çalışmalarda

> **"Yeniden yapılanmaya yöneldiğimiz bu süreçte krizden çıkışın ve geleceği kazanmanın temel dayanağını ideolojik derinleşme, teorik sağlamlık ve çizgi mücadelesi pratikleşmesi oluşturmaktadır. İdeolojik teorik amaçlarımızı ilke haline getirdiğimiz ve özümseyerek yaşamsallaştırdığımız oranda yeniden yapılanmada başarı sağlayacağımız kesindir. Kendimizi sağlam bir ideolojik teorik zihniyete dayandırdığımız ve bu zihniyetin ilkelerine bağladığımızda en önemli adımı atmış olacağız. "**

bu role denk bir bilgeleşme, üreticilik ve yaratıcılığın sağlanması, aynı zamanda bizi soyutluk, muğlaklık, eklektizm ve yüzeysellikten çıkaracaktır. Yine bu çalışmalarda topluma daha somut ve güçlü ulaşarak yaşamsallaşmamızı sağlayacak projelerin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu temelde bireyi yaratıcı özgür düşünmeye ve hareket etmeye sevk eden, ideolojik teorik temsil ve yoğunlaşmayı salt bir kesime ait olmaktan çıkararak yaygınlaştıran, pratik çözümleyicilik ve öncülük düzeyini geliştiren bir sistem dahilinde eğitim zihniyetimizi yeniden yapılandırmak önümüzdeki dönem açısından büyük önem taşımaktadır.

Yeniden yapılanma ihtiyaçları kadın özgürlük hareketi açısından kalıcı örgütlenme ve kurumlaşmaları gerekli kılmaktadır. Ataerkil devletçi sistemin varlığı ve toplumsal gerçeğimiz üzerindeki etkileri günümüz açısından bir parti örgütlenmesini gerekli kılmaktadır. Fakat yeni dönem partileşmesinde 19 ve 20. yüzyılın devlet ve iktidar odaklı parti anlayışı başta olmak üzere erkek egemenlikli sistemin üzerimizdeki etkilerini aşmak en yakıcı sorunumuzu oluşturmaktadır. Bu temelde yeni kadın partileşmesinde demokratik ekolojik toplum paradigmasının en başta örgüt içinde yaşamsal kılmak temel yaklaşımımız olmak durumundadır. Yüzyılımızda kadın özgürlük sorunun ulaştığı kapsam, yine tarihsel ve toplumsal gerçekliğimiz göz önünde bulundurulduğunda örgütlenmemiz kadro ve kitle olmak üzere iki temel ayağa dayanmak durumundadır. Bu tanım çerçevesinde Önderliğin PAJK olarak formüle ettiği özgür kadın partileşmesinin iki temel işlevi somutluk kazanmaktadır. Bu anlamda PAJK her şeyden önce özgürlüğün temel ideolojik ve politik ilkelerini oluşturmak, pratikleşmesini yürütmek ve denetlemek gibi temel bir göreve sahiptir. Ayrı kadın partileşmesi toplumsal özgürlük, eşitlik ve demokrasi mücadelesinde büyük bir rol oynama misyonuna sahiptir ve PAJK açısından özgürlükte ısrar vazgeçilmez önemdedir. Yine partileşmede yeniden yapılanmaya giderken ideolojik özümüze denk düşen bir örgütlenme anlayışı ve kadro politikasını oluşturmak gerekmektedir. Çünkü yeniden yapılanmanın yaşamsallaşması, ancak doğru bir örgütlenme tarzıyla ve yetkin kadrolaşma mümkündür. Bu anlamda PAJK'ın yeniden yapılanmasında ideolojik kimliğimiz yeni bir örgütlenme anlayışıyla biçim kazanmalı, hayat bulmalıdır. Örgütsüz bir partinin, hele de kadın partisinin iradesini işletemeyen, soyut, dar ve marjinalleşmiş bir duruma düşeceği açıktır. Dolayısıyla irademizi sağlam bir örgüt anlayışıyla yaşamsallaştıracak temel güç kadro olmaktadır. Bu anlamda geliştirmeyi amaçladığımız çekirdek kadro örgütlenmesi, toplumun da yeniden yapılanmasında ve şekillenmesinde en temel dayanak olacaktır. En geniş kadın kesimlerine birden ulaşamayacağımıza ve özgürleştiremeyeceğimize göre öncelikle çekirdek bir kadroyu yaratarak topluma ulaşmamız gerekmektedir. Önderlik bu konuda; *"davalar, partiler, güçlü kadrolarıyla temsil edildiklerinde ciddiye alınırlar. Dönüşümün kurmay ekibidir. Kadro olmak bir aşk, bir tutku işidir. Kendini amaçlarına sınırsız inanç, kararlılık ve aydınlıkla yatırma demektir. Kadrolaşma bir heves olmanın ötesinde teorik bir öngörü, programa derinliğine bağlılık ve parti binasını kurmada bir tutku insanını gerektirir"* değerlendirmesini yaparak, kadrolaşmanın hayatiyetine vurgu yapmaktadır. Bu temel ilkeler ışığında, önümüzdeki süreçte teori ile pratik bağı kurabilen, kişilik ve katılımında ideolojik kimliği ve politik hattı temsil edebilen, toplumsal ahlakı ve politikada yaratıcılığı kişiliğinde birleştirebilen ve kitlesel örgütlenmeyle etkinliği buluşturup yönetebilen kadro özelliklerini geliştirebilmek temel yaklaşımımız olmalıdır.

Yine öngördüğümüz kadronun salt mekanik şemalara göre örgütlenerek daraltılması yerine, işlevsel bir örgütlenmeye sevk edilmesi gerekmektedir. Kadroya göre iş bulma ve atama yapma yerine,

başarı bekleyen işler için atama yapma yaklaşımı esas alınmalıdır. Kadronun görev üstlendiğinde kolektivizm ve bireysel inisiyatifi içi içe kullanması da önemli bir husus olmaktadır. Çalışma tarzında hız, sonuç alıcılık, azimli olma özelliklerinin yanı sıra üslubu ve yaşam tarzıyla çekim gücü olan kadro yaklaşımının sergilenmesi gerekmektedir. Tüm bu hususların yaşamsallaşması için de örgüt anlayışımızda köklü değişikliklere gitmek önem taşımaktadır. Şimdiye kadar örgüt anlayışında düşünce, karar alma ve uygulama merkezi olarak salt dar bir yönetim bileşimini esas alan, bir yerleri ve birilerini hep denetleyerek ve müdahale ederek yönetmeye çalışan geleneksel otoriter yaklaşımların aşılması, bunun yerine her bireyin düşünce, görüş, öneri ve eleştirilerini esas alan ortak bir karar ve uygulama gücüne, yani iradeye kavuşmak gerekmektedir. Yani dikeyden yataya denetimi temel alan hiyerarşik mantık yerine kendi kendini kontrolü esas alan bir yaklaşıma ulaşma hedef alınmalıdır. Kuşkusuz karar alımında özgür iradeyi kullanma düzeyine ulaşmak, bireyin yetkinleşmesini ve daha fazla işlevselleşmesini beraberinde getirecektir. Bu kapsamda bireyin özgür iradesine, yani karar verme, seçim yapma ve bunlara uygun olarak hareket etme hakkına, öz bilincine ve yaratıcılığına güven duyan ve onu işleten bir yaklaşım tarzı zihniyetimizin temeline oturtulmalıdır. Bireyi bağımsızlaştıran ve sorumlu kılan tarza geçiş yapılmalı, bireyin kimliği, bireyselliği ve ayrı birisi oluşu, yani değeri kavranmalıdır. Bireyi tıpatıp kendisine benzetme, farklılıkları hoşgörüyle karşılamayıp aynılaştırmaya çalışma yaklaşımları giderilmelidir. Tek düze, tek biçim olmak birlik olmak anlamına gelmediğine, birlik olmak birbirini tamamlamak anlamına geldiğine göre önümüzdeki dönemde bu yaklaşımı içselleştirmek ve yaşamsallaştırmak gerekmektedir. Bunun için yöneticilik anlayışı taban çizgisinde odaklaşmalı, sorumluluk, yetki ve görevler eğitilmiş, yetkin kadrolarla paylaşılmalıdır. Aynı şekilde halka yaklaşımda da bu tarz esas alınmalıdır. En geniş kesimlerin karar almaya katıldığı bir örgütsel zemini yaratmak, kararları uygulamada sorumluluk duymayı daha fazla geliştirecektir. Bu anlayışa dayanan, iş ve rol koordinasyonu ilkesini esas alan yaklaşım örgütsel alanda doğru yapılanmanın temelini oluşturmaktadır.

Yeni dönem yapılanmamızda meşru savunma çizgisi temelinde her alanda kapsamlı bir örgütlenmeye gidilmesi, ideolojik kimliğimizi ve politik irademizi güvence altına almada temel bir rol oynayacaktır. Gelinen aşamada doğada varolan öz savunma ilkesi ile egemen güçlerin iktidar aracı olan zor kullanımı büyük bir çelişki halindedir. Bu nedenle iktidar, devlet ve şiddet oluşumu ve uygulanması arasındaki karşılıklı bağı güçlü çözümlemek ve her üç olguya dayalı zihniyet yapılanmasını aşmak, doğru meşru savunma çizgisini yetkin uygulamak açısından büyük önem taşımaktadır. Önderlik; *"ayrıkçılığı, iktidarı ve devlet kurmayı hedeflemeyen, halk, birey ve cinsleri kendi kimliklerini ortaya koyabilecekleri, kültürel, yasal ve anayasal haklarını kullanabilecekleri, inanç ve düşüncelerini ifade edebilecekleri demokratik uzlaşı ortamını yaratmayı hedefleyen, ancak yasalarda üç kuşak hakları olarak ifade edilen temel hak ve özgürlüklere zarar verildiğinde zor kullanmayı da esas alan"* meşru savunma çizgisinin temel ilkelerini ortaya koymuştur. Eylemi demokrasinin dili olarak niteleyen, halkın ve örgütlerin her faaliyetliliğini eylem olarak değerlendiren Önderlik; *"basitten karmaşığa doğru gösteri, toplantı, yürüyüş, seçim, miting, protesto, grev şartları doğduğunda yasal direnme ve ayaklanmalara kadar eylemler dizisi, yerinde ve zamanında sergilenmeden demokrasiler yürütülemez"* değerlendirmesiyle de meşru savunma kapsamına giren tüm direniş ve eylem çeşitlerini açık bir tanıma kavuşturmaktadır. Bu tanımlamalardan da anlaşıldığı gibi, meşru savunma çizgisi en fazla da ataerkil zihniyetin kendisine yaşam alanı bırakmadığı kadının eylem çizgisi ve mücadele anlayışı olmaktadır. Ataerkil devletçi sistemin başlangıcından bu yana yaşamın her sahasında yaygınlaştırılan toplumsal cinsiyetçi bakış açısı nedeniyle kadın üzerinde uygulanan baskı, şiddet ve zor en kaba yöntemlerden en ince yöntemlere kadar kadını köleleştirmenin temel araçları olarak kullanılmakta, bu durum kadının özgürlük mücadelesinde kendi öz meşru savunma örgütlerini geliştirmesini zorunlu kılmaktadır. Yine demokratik ekolojik bir toplumu yaratma mücadelesinin öncü gücü olma misyonunu üstlenmiş olması nedeniyle kadın, toplum ve doğa üzerindeki tüm tahribatlara karşı da meşru savunmayı geliştirme göreviyle karşı karşıyadır. Yine son derece yaygınlaştırılan işkence, taciz, tecavüz, töre cinayeti vb fiziksel zor kullanımı ve katliamların yanı sıra ruhsal ve psikolojik zor ve katliamlara karşı da aktif bir savunma geliştirilmelidir. Meşru savunmaya dayalı örgütlenmelerin rolünü doğru ve yeterli oynaması halinde ataerkil-devletçi paradigmanın kendini yeniden üretmesi engellenerek gerçek demokratikleşme sağlanabilecektir.Bu temelde, meşru savunma alanında Kadın özgürlük hareketinin temel örgütlülüğü olan YJA Star örgütlenmemizin geliştirilerek derinleştirilmesi, meşru savunma çizgisinin teminatı olarak yaşamsallaşması kadın özgürlük hareketimizin vazgeçilmez görevlerindendir. Bu doğrultuda gelişmelerin sağlanabilmesi ise YJA Star örgütlenmemizin yeniden yapılanmada yeterli konumlanmaya kavuşturulmasını gerekli kılmaktadır. Bu amaçla her türden savunma tekniğinde uzmanlaşarak özellikle kadına yönelik her türden şiddete karşı meşru savunma hakkını kullanabilecek bir yetkinlik ve kapasiteye ulaşmak gerekmektedir. Aktif savunmayı gerektiren her yönelim karşısında son derece duyarlı ve katılımcı olmak, ama aynı zamanda savaşta uyulması gereken kurallar konusunda da en sorumlu yaklaşımı sergilemek, böylelikle HPG içerisinde de belirleyici bir rol oynamak YJA Star örgütlenmemiz açısından büyük önem taşımaktadır.

"Başarmaktan başka hiçbir şey bizi affettiremez"

Özgür kadın hareketinin demokratik ekolojik toplum paradigmasına dayalı yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Bunun için; ideolojik kimlikte derinleşmek ve toplumsal sözleşmeyi tabandan geliştirip yaşamsallaştırmak, örgütsel, siyasal ve sosyal mücadele araçlarını ve tarzını yeniden tanımlamak gerekmektedir. PJA, V. Kongresi ile kendisini bir kadro partisi olarak örgütlerken, kadının toplumsal ve kitlesel örgütlenmesinin yeni bir oluşuma kavuşması gerekmektedir. Bu temelde, örgütlenecek olan bu oluşumun PJA'dan kadrosal, ideolojik ve siyasal perspektiflerle beslenmesini ve aynı zamanda demokratik ekolojik paradigma ekseninde örgütlenen tüm oluşumların bu örgütlenmede temsil bulmasını öngörmekteyiz. Buna göre; önümüzdeki süreçte PJA olarak 3. alan çalışmalarımızı Özgür Kadın Birlikleri ve sivil toplum örgütleri şeklinde kendi içinde merkezileşen bir tarzda yeniden ele alarak amaç ve araç bütünlüğünde geliştirmeyi hedefliyoruz.

Özgür kadın birlikleri sivil alanda yeni dönem çalışmalarımızın örgütlenme esprisini ifade etmektedir. Şematik bir yaklaşım yerine, özgür kadın birlikleri kadınların kendi ihtiyaçları doğrultusunda, tabandan, farklı kadın kesimlerinin öz örgütlenmelerini geliştirmekte ve bu örgütlenmeler arasında iş ve rol koordinasyonu sağlamaktadır. Farklı coğrafik ve toplumsal gerçekliklere göre başta Kürdistan olmak üzere, Türkiye, İran, Irak ve Suriye'de, yine Avrupa, Kafkasya, BDT'de ortak bir anlayış çerçevesinde, ama çeşitli örgütsel araçlarla mücadelenin geliştirilmesini esas almaktadır. Kadının yaşadığı sorunlara çözüm üretmek amacıyla siyasal, hukuksal, sosyal, kültürel, ekonomik, bilimsel, eğitsel, sağlık ve medya alanlarında örgütlenmelere giderek kadının iradesini, siyasal ve toplumsal etkinliğini güçlendirmeye çalışmaktadır. Bu temelde, geniş bir örgütlülük ağını geliştirerek, her türlü tahakkümcü yaklaşım ve ataerkil egemenliğinin aşılmasına dönük mücadele etmek ve alternatif bir sistem yaratmak özgür kadın birliklerinin görevlerindendir. Bu görevleri başarmak için, özgür kadın birlikleri kendi içinde demokratik kültür ve işleyişi, katılımcılık esasını, geniş karar mekanizmalarını ve açıklık ilkesine dayanan bir örgütleme ve yaşam biçimini geliştirmeyi şart görür. Komün, mahalle, semt ve bölgelerde örgütlenir. Her alan kendi özgünlüğünde geniş kitlesel katılımı esas alan kongrelerle, kendi programı ve yönetmeliğini belirler ve çalışmaları yürütmek, güncel politika ve örgütlülüğü geliştirmek amacıyla yeterli sayıda temsilcilerden oluşan koordinasyon, meclis vb yönetim bileşimleri seçer. Alanlar arasındaki ilişki ve iletişimi eş güdüme dayalı olarak geliştirir. Ülkeler somutunda ve giderek uluslar üstü bir federasyonlaşmaya doğru legal bir örgütlenmeye gitmek esas olmakla birlikte, antidemokratik devletlerin koşulları altında özgür kadın birliklerinin örgütlenmesi demokratik meşruluk ilkesine ve meşru müdafaa hakkına dayalı bir örgütlenmeyle geliştirilir. Bununla birlikte özgür kadın birliklerinin geliştirilmesinde esas alınması gereken ilkeler ve yaklaşımlar şöyle belirlendi:

1- Her alanda kadınların somut ihtiyaç ve imkanları doğrultusunda özgün kurumlaşma ve komiteleşmelere gider.

2- Karşılıklı dayanışma, maddi ve manevi paylaşımı geliştirerek, farklı çalışma alanları ve kurumlaşmalarının kendi misyonuna denk çalışmalarının yanı sıra birbirini tamamlamayı esas alır.

3- Bağımsız iradeyi ve siyasal duruşu korumak için bağımsız ekonomik kaynakların gerekliliği bilinciyle her çalışma sahası ve kurumu aidat alır, projeler geliştirir ve farklı üretim alanları geliştirerek kendi ekonomik gelirini yaratır.

4- Özgür kadın birlikleri çalışmalarında, geniş kadın kitlelerinin hem pratiksel hem düşünsel anlamda aktif katılımını esas almakla birlikte teorik bir öngörüyle, özgür kadın birliklerinin programına derinlikli bağlı, kendi amaçlarına sınırsız inanç, kararlılık, emek ve aydınlıkla yatıran kadrolarla özgür kadın birlikleri güçlendirilir.

5- Özgür kadın birlikleri, farklı sivil toplum örgütlerindeki kadınlar arasında paylaşımı, dayanışmayı ve ilişkiyi sağlar.

Ayrıca kongrede karalaştırdığımız yeni bir kurum da ilk kez Disiplin Kurulu oldu. Bu içimize dönük bir hukuk oluşturmak ve hukuku bağımsızlaştırmak açısından son derece önemli bir kurum. Geçmiş tarzımızda yönetim çalışmaları kapsamında ele alınan birçok hukuksal sorun aşırı politize olan duruştan, yine erkek egemen düşünceden kopuş olmadığı için kadın adaletinden uzuklaşmaktan kaynaklı bu alanda ciddi hatalar yaptık. İnsan gerçeğine yaklaşımda kırıcı olduğumuz yanlar oldu. Bu kurumlaşmayla hukukun bağımsızlığı ve kadın adaletinin yeniden daha doğru temelde şekillenmesine bir adım attık. Binlerce yıl insanlığı dayanışma ilkesine göre yaratan, ana hukukunu yaratmak bu kurumlaşmayala hedeflediğimiz temel amaç olmaktadır.

Tüm bu yeniden yapılanma konularının kadın özgürlük sorununa köklü çözüm yaratacak bir örgütlenme gücü açığa çıkarabilmesi, Önderliğimizin son savunmalarının yaşamsallaştırılmasına bağlıdır. Bu temelde PJA V. Kongresi'nde, Kadın özgürlük mücadelesini yükselterek yeniden yapılanma sorununu çözümlemeye, kadın ve halklar lehine tarihi kazanımlar açığa çıkaracağının bilinciyle hareket etmeye büyük özen gösterdik. Bu defa fazla sözün çok anlamlı olmadığını biliyoruz. Ulaştığımız tüm kongre kararlaşmalarımızın, yaşamsallaştığında bir değeri olacağı bilincine her zamankinden daha fazla sahibiz. Yaşadığımız kadar halkımıza, yoldaşlarımıza yaşattığımız acıları bir daha tekrarlamama konusunda güçlü bir kararlaşmayla çıktık kongreden. Gelişmenin, ilerlemenin, özgürlüşmenin sancılarını, güzelliklerini halkımızla, kadın ve erkek yoldaşlarımızla paylaşmaya her zamankinden daha açık olmamız gerektiğinde netiz. Kongre daha birçok anlamlı kararlaşmanın ve tarifi zor duygulanmaların ağırlığı ve gücüyle sonuçlandı. Ülkenin değişik alanlarından gelen analar, kadrolar ayrılırken gözlerimiz ve yüreklerimiz konuştu. Sözün anlamanı çokça yitirdiği bu kriz aşamasından çıkışın tek yolunun alternatif bir sistem yaratmaktan, bu konuda mücadelecilikten geçtiğinde herkes hemfikirdi. Halkımız, Önderliğimiz ve tarih karşısında, son bir yıldır çok zorladığımız ana yürekleri ve kadın yoldaşlarımız karşısında, erkek yoldaşlarımız karşısında *"başarmaktan başka hiçbir şeyin bizi affetmeyeceğini"* biliyoruz. Bu yüzden de bu defa ayrılırken daha sıkı sarıldık birbirimize. Herkes alınan kararların ağırlığı ve bu kararlaşmaya kolay ulaşılmadığının bilinciyle sessizliğe yükledi tüm duygularını. Alandan ayrılan her anaya, her güce farklı bir mesaj, farklı bir tezahürat ve hepsiyle farklı sözlerle, ama aynı özle sözleştik. Kongremizin 15 günlük zorlu, sancılı ve güzelliklerle yüklü tartışmaları, paylaşımlarıyla ulaştığımız "Önderlik çizgisinde kararlaşma ve yeniden yapılanma" sözleşmesi oldu. Tarihi bir süreçte, dünyanın, insanlığın krizine, kaosuna umutlu, özgürlüklü ve insanca bir çıkış yaptırabilecek yeni bir özgürlük sözleşmesi. Ve kadın özgürlük mücadelesinin gerçek yaratıcıları olan Başkan Apo, Kürt halkı ve ölümsüz şehitlerle özgür yaşama birlikte yürüme sözleşmesidir. Kongre yerinden her ana, kadro yüreğinde bu sözleşmeyle ayrıldı. Tüm halklara, insanlığa ve özgürlük, barış, demokrasi mücadelecilerine, kadınlara kutlu olması dileğiyle.

"Tek düze, tek biçim olmak birlik olmak anlamına gelmediğine, birlik olmak birbirini tamamlamak anlamına geldiğine göre önümüzdeki dönemde bu yaklaşımı içselleştirmek ve yaşamsallaştırmak gerekmektedir. Bunun için yöneticilik anlayışı taban çizgisinde odaklaşmalı, sorumluluk, yetki ve görevler eğitilmiş, yetkin kadrolarla paylaşılmalıdır. Aynı şekilde halka yaklaşımda da bu tarz esas alınmalıdır. En geniş kesimlerin karar almaya katıldığı bir örgütsel zemini yaratmak, kararları uygulamada sorumluluk duymayı daha fazla geliştirecektir."

"Özgür kadın hareketinin demokratik ekolojik toplum paradigmasına dayalı yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Bunun için; ideolojik kimlikte derinleşmek ve toplumsal sözleşmeyi tabandan geliştirip yaşamsallaştırmak, örgütsel, siyasal ve sosyal mücadele araçlarını ve tarzını yeniden tanımlamak gerekmektedir. PJA, V. Kongresi ile kendisini bir kadro partisi olarak örgütlerken, kadının toplumsal ve kitlesel örgütlenmesinin yeni bir oluşuma kavuşması gerekmektedir."

Bir Halkı Savunmak

Feodal devletçi toplum Olgunlaşmış kölelik toplumu

Tarihte devleti bir zihniyet ve kurumsal akış olarak görmek büyük önem taşır. Doğup batan, hızla kurulup yıkılan, sınıf veya gruplarca yeniden kurulan, dinsel veya ulusal kavramsallığına dayanan devlet tanımlamaları, bizleri olgusal gerçeğine yaklaştırmaktan çok, bulanık ve kopuk bir görünüm anlayışına sokar. Toplumun en temel kavram düzeniyle en kesintisiz kurumsal gerçeği olarak devleti, gittikçe büyüyen ve etrafında bazen dondurup bazen yakan 'kar topuna, nar topuna' benzetmek daha öğretici olabilir. Oluşmasından itibaren devlet günümüze kadar gelişiyle çoğalmış, çeşitlenmiş, ama öz itibariyle değişmediği gibi kesintiye de uğramamıştır. Bu öylesine bir gerçekliktir ki, iki saniyelik bir kesintiden bile bahsedemeyiz. Kesinti olursa yok oluş sürecine girer. Bu husus tıpkı ruhun bedenden ayrılışına benzer. Ruh bir saniyede çıktıktan sonra, o beden artık varlığını sürdüremez. Bir saniye sonra ruhu çağırıp bedene tekrar koyamayız. Devlet de böyle canlı bir varlıktır. Çeşitliliği ve hacim kazanmasını ise familya türlerine benzetebiliriz. Aynı bitki veya hayvan familyasından birçok tür ve çoğul hacimler oluşabilir. Ama temel özellikler aynı kalır. Daha iyi veya kötü türlerinden bahsetmek de aynı izah tarzına aykırı değildir. Lenin *'burjuva devlete karşı proleter devlet'* derken, dürüst ve doğru bir tanım yaptığını sanıyordu. Halbuki toplumsal form olarak devletin 'proleteri' olamaz. Bunu ***Spartaküs****'ten* beri çok kimse denedi, hepsi boşa çıktı. Sovyet deneyimi bile dünyanın üçte birini kaplamasına rağmen, kendi kendine çözülmekten kurtulamadı. Bunun nedenini ilgili kısımda daha detaylı izah edeceğimiz gibi, devlet formu esas baskıcı ve sömürgen grup ve sınıfların yaşam formudur. Öyle oluşturulmuştur. Baskıya ve sömürüye uğrayan grup ve sınıflaştırmaların eşit ve özgür formu olamaz. Özü buna uygun olmadığı gibi, biçimi de eşitliğe ve özgürlüğe terstir.

Sümerlerden yola çıkan kar topu, nar topumuz giderek büyüdü. Birçok veri, Güney Amerika ve Çin örnekleri de dahil, bu modelden beslendiğini kanıtlamaktadır. Şüphesiz bölgelerin malzemeleri ile beslenerek. Ama fikir ve kurum olarak esinlenen örnek büyük oranda Sümer rahip devletidir. Dolaylı ve dolaysız bu modelin tanrısal esin kaynağı rolü oynadığı genel bir bilimsel kabuldür. Bu süreci bilimsel verilere dayalı olarak incelemek tarihçilerin işidir. Bizim yapmamız gereken, işin esprisini, ruhunu doğru okumak ve açıklamaktır. Sümer ve Mısır'dan başlayıp ***Hitit***, ***Medya***, ***İran***, ***Hint***, ***Çin***, ***Grek***, ***Roma***, ***Aztek*** ve daha alt düzeyde, zaman ve mekanda ortaya çıkan devletin ilkel köleci modeli, büyüyen ve çoğalan familya misali olgunluk aşamasına feodal formla varır. Bu aşamaya kadar doğal toplumun tüm zerrelerine sızmaya çalışmış, birçok yeni alan oluşturmuş, boyun eğdirme ve sömürmeyi görkemli bir sanat haline getirebilmiştir. *'Politika ve askerlik sanatı'* adı altında yapılan, aslında sistemli insan öldürme, bastırma ve her tür sömürü işlerinde kullanma sanatıdır. Bu sanatın meşruiyet temelini hazırlarken başvurulan temel sanatlar mitoloji, destanlar, kısmen kutsal kitapların içeriği, heykel, resim ve müzik başta olmak üzere çeşitli etkinliklerdir. Şüphesiz bu sanatların doğuşu köleci sınıfın yaratımı değildir. Ama çıkarlarına adapte etmede büyük maharet gösterdikleri de çok iyi bilinen bir gerçektir: İnsan zihniyetini temelden dönüştürme sanatı. Hem de insanlığın büyük emekleriyle binlerce yılda oluşturduğu bu temel maddi ve manevi yaşam araçlarını kullanarak. Köleci sistemin olumlu yaratıcı katkısı değil, saptırması, çarpıklaştırması söz konusudur. Bu yönlü hem de eşitlik ve özgürlük adına yapılan yanlış yorumlara tekrar da olsa önemle dikkat çekmek, her zaman yerine getirilmesi gereken bir özgürlük ve eşitlikçi insanlık görevidir.

Feodal devlet aşamasına kadar geldiğimizde, devlet kurumuna nelerin sığdırıldığına kısaca dikkat çekelim. Sümer ve Mısır tanrı kralları ölümlerinde binlerce kadın ve erkek hizmetçiyi sonraki yaşamlarında da kendilerine hizmet etsinler diye diri diri kendileriyle birlikte gömmüşlerdir. Her bir mezarlarının yapımı için yüzbinler ölümüne çalıştırılmıştır. Bir grup iktidar çevresi için cennetten bir köşe yapılırken, gerisine sürüden beter muamele yapılmıştır. Köleliğe karşı çıkan her klan, kabile gibi sosyal yapıları imha etmeyi temel siyaset bellemişlerdir. İnsan kellesinden kaleler ve surlar örmek şanlı bir iş sayılmıştır. Hiçbir doğal yanı olmayan planlı öldürme sanatını ilk defa insan toplumu içinde icat etmişlerdir. Kadınların kafese tıkılmasını başarıyla sağlamışlardır. Çocukların tüm doğal hayallerine ket vurmuşlardır. Özgürlük adına insanları çöllerin, dağların, ormanların derinliklerinde yaşamak zorunda bırakmışlardır. Köleler yalnız emekleri ile değil, tüm bedenleriyle ekonomik üretim araçlarına dönüştürülmüştür. Analitik zekadan yalana dayalı muhteşem bir mitoloji oluşturmuşlardır. Efendilerin çıplak zoru ve sömürüsü yetmiyormuş gibi, bir de rahiplerin tanrılar dünyasının manevi baskı ve sömürüsünü insanlık zihniyetinin temel inanç ve ibadet öğesi yapmışlardır. Ahlak ve sanatın sürekli kendilerini yüceltmesini, güzelleştirmesini temel kılmışlardır. Doğal çevreyle insan toplumunu canlı evren anlayışı yerine, cansız ve cezalandıran yeraltı ve gök tanrılarına dönüştürmüşlerdir. Efendiler grubu için asla kıtlık düşünülmezken, diğer gruplar sürekli hastalık ve açlıktan kırılmışlardır. Eğlencelerinde bile insanların öldürülmesine dayalı törenleri, oyunları esas almışlardır.

Bu tablo daha da çeşitlendirilebilir. Ama köleci devletin içinin böyle doldurulduğu tüm anları ve kalıntılarıyla gözler önünde ve bilincimizdedir. İstisnasız büyüğünden küçüğüne tüm zaman aralıklarında ortaya çıkan her devlet çeşidi bu genel tablonun gereklerini yapmaktan ve kendince bir şeyler katmaktan geri durmamış, bunu politik ve askeri sanatlarının gereği saymıştır. Yalnız Roma ve Bizans imparatorlarının yaptıkları sıralansa, ortaya çıkacak dehşet tablosuna ortalama insan vicdanı ve aklının dayanmasının güçlüklerini hatırlarsak, gerçek biraz daha aydınlatılmış olur. Kutsal Kitap köleci devlet olgusuna 'Leviathan' derken doğru bir tanımlama yapmıştır.

Devletin bu toplumsal biçiminin çözülmesinin incelenmesi konumuzun gereği değildir. Fakat dıştan hala doğal toplum özelliklerini taşıyan ve 'barbar' denilen kabilelerin direnmeleri ve saldırmaları sonucu güçten iyice düştüklerini bilmekteyiz. Köleci uygarlık merkezleri olarak doğuda ***Çin***, ***Hint*** ve ***İran***, batıda ***Roma*** İmparatorlukları; kuzeyde ***Germenler***, ***Hunlar*** ve ***İskitler***, güneyde ***Araplar*** ve ***Berberiler*** başta olmak üzere, çeşitli adlar altındaki çeşitli kabile ve kavimlerin direnme ve saldırılarıyla eski biçimde varlıklarını sürdüremez duruma sokulmuşlardır. Bu gruplara 'barbar' demek köleci bir literatür gereğidir. Özünde özgürlüğe ve eşitliğe daha yakın gelişmeleri yaratan temel devrimci güçler olarak adlandırmak daha gerçekçidir. Kabile ve kavim şeflerinin köleci efendilere özenmelerini esas kitleden ayrı değerlendirmek büyük önem taşır. İçerden ise hıristiyanlık, manizm ve islam başta olmak üzere, ağırlıklı olarak yoksullara ve özgürlüğe koşanlara dayanan dinsel gnostik akımlar köleci toplum sisteminin dibini oyup sürdürülemezliğini sağlamışlardır. Bu hareketlerin bilinçli bir özgürlük eşitlik akımına dayandığını söylemek zorsa da, özünde kölecilikten kurtulmak istedikleri kesindir. Kurtuluş ve kurtarıcı en gözde kavramlardır. ***Hz. İsa***'nın diğer adı *'Mesih-Kurtarıcı'dır*. ***Mani***'nin kendisi tam bir barış, çok renklilik havarisidir. ***İslamiyet*** kelime olarak *'barışa teslim'* anlamına gelmektedir. Sistemin çözülüşünde rol oynayan temel talepler barış ve kurtuluş olmaktadır. Formüle ediş tarzlarının dini olması döneminin zihniyet yapısından ötürü kaçınılmazdır. Bu yüzden sınırlı kurtuluşa ve barışa yol açmaları anlaşılır bir husustur.

İmparatorlukların gölgesinde büyüyen bu gnostik din, mezhep ve felsefe ekollerinin sistemden hem zihniyet, hem de politik ve askeri yönden etkilenecekleri açıktır. Bir kez daha klasik köleciliği kurmayacaklardır. Onu şiddetle lanetlemişlerdir, iyice tanımlamışlardır. Fakat neyi nasıl kuracaklarını da tam kestirememektedirler. Kaldı ki, köleci sistemi sanat düzeyinde benimsemiş birçok kişilik bu dinleri siyaseten kabul edip kendi meşru tabanı haline getirmekte güçlük çekmeyeceklerdir. Nitekim ***Büyük Konstantin*** MS 312'de hıristiyanlığı kabul temelinde Roma'ya girecek, kendini yeni imparator ilan edecek ve başkentini de bugünkü İstanbul'a taşıyacak, 325 yılında ise hıristiyanlığı resmi din ilan edecektir. Üç yüz yıl köleciliğe karşı savaşan din köleci sistemle uzlaşmaya girmiştir. Mani'nin kendisi Sasani hanedanının ikinci büyük imparatoru ***Şahpur****'un* himayesine girecektir. Daha radikal olan ***Hz. Muhammed*** ise, büyük oranda yahudi ve hıristiyan teolojisiyle Bizans ve Pers İmparatorluklarının mirası üzerinde kendi sistemini temellendirecektir. Tümü köleliğin klasik sistemini bilinçli olarak karşılarına alıp mücadele edecekler, bu sistemi aşma gücü göstereceklerdir. Ama içine girdikleri genel kalıplar Sümer icadı rahip devlet kalıbıdır. Onu biraz daha esneterek insanlık için katlanılabilir bir araca dönüştüreceklerdir. Yoksa doğal toplumu yeni koşullar altında yenilemek akıllarına bile gelmez. Hatta bu sistemi köleci sistemden daha çok 'putçuluk' adı altında mahkum edeceklerdir. Bu yönleri bile karşımıza çıkacak yeni devlet olgusunun eskinin biçim değiştirmiş hali olduğunu göstermeye yeterlidir. Doğal topluma daha yakın olan barbar topluluklarına gelince, çoktandır kölelik sistemi ile müşerref olmuş şefleri vasıtasıyla onlar da katlanılabilir bir yeni devlet formuna razı olmaktan kurtulamayacaklardır. İnsanlık tarihinin köklü bir altüst oluş süreci olan bu dönem yaklaşık olarak MS 5. ve 6. yüzyıllarda gerçekleşir. Benzer bir süreç, MÖ 6. ve 5. yüzyıllarında klasik köle zihniyetine karşı ***Buda***, ***Konfüçyüs***, ***Zerdüşt*** ve ***Sokrates****'in* ahlak ve felsefi çıkışlarında yaşanacaktı. Sonucu Grek, Roma, İran, Hint ve Çin toplumsal sistemlerinde daha gelişkin formların gelişim göstermesiydi.

Marksizm bu tür tarihsel gelişmelerde belirleyici rolü üretim araçları ile ilişkilerine verir. Zihniyet savaşımına tali bir rol verir. Yine etnisite ve dinsel grupların mücadelesine gerekli ağırlığı vermez. Diyalektik yöntemin dogmatik yorumu olarak, bu yaklaşımlarla tarihin kavranışı bütünlüklü olmaktan uzaktır. Toplumun zihniyet ve siyaset anlamına gelebilecek büyük hareketlenmesini görmedikçe, ekonomik yorumla gerçeğin sınırlı kavranışı kaçınılmazdır. Büyük toplulukların hareketlenmesine bir anlam vermeden değişim gücü olarak tekniğe ve üretim yapısına ağırlık vermek, farkında olmadan devlet çerçevesine mahkum olmaya yol açar. Dinlerin ve etnisitenin –kabile, aşiret ve kavim gerçeği– büyük hareketlerini çözmeden tarihi yorumlamak, hem yöntem hem de içerik olarak ciddi yanlışlara ve göz ardı etmelere yol açar. Marksist yöntemle yapılan tarih yorumlarının kısır olmasında ve yanlış sonuçlara yol açmasında bu gerçeğin büyük rolü vardır. Geleneksel üst toplumun yüceltilmesine dayanan idealizmi aşalım derken, tersi olarak çok dar sınıf ve ekonomik yapı çözümü ile kaba materyalizme düşülmüştür.

Maddi hayatta olup bitenler zihniyette de karşılığını bulmaktadır

Aydınlatılması gereken diğer bir tarihsel toplumsal sorun, geçmişin aşılmasından neyin anlaşılması gerektiğine ilişkindir. Doğada değişim ile biyolojideki evrimin kanıtladığı gelişim yasası, bir önceki olgunun bir sonrasındakinde devam ettiğidir. Örneğin bir hidrojen atomu ikileştiğinde helyum olur. Hidrojen helyumda devam etmektedir. Eğer helyum atomu parçalanırsa hidrojen tekrar açığa çıkar. Fakat helyum biçiminde niteliksel değişmede bu gerçeklik başka bir olgudur. Biyolojideki halkaların üst üste binmesi de benzer bir süreçtir. Bir önceki sonrakinde mündemiçtir. Toplumda da buna benzer bir değişim vardır. Üst toplum altını bağrında taşır. Fakat tersi doğru değildir. Alt toplum üstünü içermez. Çünkü yeni olgu yoktur. Dolayısıyla feodal toplum köleci sistemin dıştan ve içten gelen saldırılar sonucunda yeni yüklenimler alarak gelişmesiyle şekillenmektedir. Bağrında birçok köleci sistem değerini barındırmaktadır. Eski biçimleriyle olduğu gibi değil, yeni değerlerle kurulan sentez sonucu oluşan yeni formlar olarak yaşamaktadırlar. Ortadan kalkma değil, şekil değiştirerek varolmaya devam etmektedirler. Nitekim Roma köleci sistemi, barbarların ve hıristiyanların taze kanıyla yenilenme gücü bulabilmiştir. Diyalektiği dogmatizme boğmadan tarihsel sürece uygulayarak doğru anlama yol açması ancak bu tarzda mümkündür.

Doğal topluma karşı zihniyet dönüşümü derinleşerek feodal toplum sisteminde de devam etmektedir. Analitik zeka yoluyla büyük açılımlar sağlanmıştır. Hem din hem felsefi düşünce biçimi yeni toplumun hakim zihniyetini oluşturmaktadır. Her iki düşünce biçimi eski toplumun dönüşen unsurlarında tekrar hakimiyete geçmektedir. Nasıl ki Sümer toplumu neolitik toplumun değerlerini kendi yeni sisteminde sentezlemişse, feodal toplum da hem eski sistemin iç yapılarındaki hem de dış çevrelerindeki ezilen sınıflarla direnen etnisitenin manevi değerlerini sentezlemiştir. Bu süreçte pratik akış belirleyicidir. Pratik bir anlamda zamanın bir güç gibi oluşturucu varlığıdır. Zaman, oluşan pratiktir. Zihniyet mitolojik özelliklerini dini ve felsefi kavramlarla yenilemektedir. Yükselen imparatorluk gücü zayıf ve güçsüz çok tanrı yerine, evrensel gücü temsil eden en büyük tanrıya doğru bir evrim biçiminde yansıtılmaktadır. Maddi hayatta olup bitenler zihniyette de karşılığını bulmaktadır. Birbirini karşılıklı güçlendirme vardır. Dinlerde çok tanrılığın yerini tek tanrıya bırakması bu süreçle ilgilidir. Binlerce yıllık devlet pratiği artık tanrı kral kavramını aşındırmıştır. Özellikle ***İskender*** ile başlayan Doğu-Batı sentezi bu anlamda önemli bir aşamadır. ***Aristo*** zihniyeti ile yetişmiş İskender tanrı kral fikrinin tamamen farkındadır. Bizzat kendisi bu fikrin yapaylığını etrafındaki yazıcılarına hissettirmektedir. Buna mukabil otoritesini korumak açısından yararlanmayı sürdürür, tanrısallığını ilan ettirir. Direnen Atina'ya bunu zorla kabul ettirir. Roma imparatorları döneminde tanrı krallık kültü artık son dönemini yaşamaktadır. İmparatorlar öldüğünde tanrı katına yüceldi denilmekle farkın yavaş yavaş açıldığı görülmektedir.

Hz. İsa*'da* tanrısallık kavramının üçlü karakteri tarihte büyük çalkantılara yol açmıştır. İsa ile başlayan zihniyet devrimi büyük bir gelişmedir. Tanrı krallar ile insan krallar dönemi arasındaki büyük geçiş sürecini teşkil etmektedir. O güne değin krallar kendini tanrı olarak sunarken, Kudüs krallığına öykünen Hz. İsa da bu etki altında tanrının kendisi olmasa da oğlu olarak hareket etmektedir. Kutsal Kitap'taki tanrının oğlu kavramı aslında derin sosyolojik bir anlama sahiptir. Tanrı olmak yerine, oğlu olmak yeni bir gelişmedir. Kutsal ruh, tanrı soyu anlamına gelmektedir.

Dönemin zihniyet yapısı içinde doğan Hz. İsa, özünde bu yapıda bir reform denemesine girişmektedir. Dolayısıyla hem Roma'nın hem de Yahudilerin din kültünde farklılaşmaya yol açmaktadır. Hem Yahuda Krallığı, hem de Roma valisinin işbirliği halinde Hz. İsa'yı çarmıha germeleri yeni çıkışın devrimci özelliğinden ileri gelmektedir. O dönemin büyümüş yoksul ve işsiz insan kütleleriyle alt düzeyde din adamları ve devlet memurları İsa'ya ilgi duymaktadırlar. Zaten Hz. İsa, bir günde ortaya çıkmıyor. Dönemin çok önemli ***'Esseniler'*** tarikatı ile ilişkilidir. Yine bir peygamber olarak anılan ***Hz. Yahya****'nın* elinden halifeliği almıştır. Yahya'nın, İsa'nın çarmıha gerilmesinden önce başı kesilecektir. Bu dönemde yoğun olarak işsiz ve yoksul kitlesi sürekli büyümektedir. Kısacası köleci sistemin önemli bir kriz süreci yaşanmaktadır. Hıristiyanlık biçimindeki zihniyet devrimi birkaç yüzyıllık evrimin sonucudur. Bir nevi yakın çağın marksist, sosyal demokrat ve sosyalist hareketine benzemektedir. Hıristiyanlık Roma'nın izinde yürüyen, adeta onun gölgesi gibi hareket eden bir yayılım göstermiştir. Tarihin en kapsamlı ilk yoksullar partisi olarak da düşünülebilir. Etnisiteyi değil, hümanizmi esas almıştır. Bu yönüyle de Roma kozmopolitizmini takip etmiştir. Roma imparatorlarına karşı en önemli direnme iddiaları, imparatorun tanrı olamayacağı söylemidir. Tanrı baba vardır, Hz. İsa onun oğludur. Bu cümlede Roma imparatorluk zihniyetinin çözdürülmesi esastır. Görünüşteki din savaşı özünde bir siyasi savaştır. İlk başta havariler, daha sonra birçok aziz ve azize, rahip ve rahibenin büyük fedakarlıklarıyla Roma'nın manevi zihniyeti fethedilir. Büyük Konstantin'le siyasi fetih tamamlanır. Hıristiyanlık artık yeni devletin, Bizans'ın resmi ideolojisidir. Baştan sona çok şiddetli bir mezhepleşme kavgası yaşamıştır. Bu günümüzde de hala devam eden bir rekabettir. Özünde ise farklı sınıflar ve etnik yapıların çıkar savaşları söz konusudur.

Hıristiyanlığın museviliğin bir mezhebi olarak geliştiği, museviliğin de Sümer ve Mısır tanrı krallarına başkaldıran peygamber geleneğinin güçlü bir geleneği olan ***İbrahim*** peygamberden kaynaklandığı, ***Hz. Musa****'yla* bir çıkışa geçtiği, ***Davut*** ve ***İşaya*** gibi büyük halkalardan sonra Hz. İsa'yla anlatıldığı gibi devam ettiği, teolojide yoğun işlenen bir konudur. Son bir mezhebi de islam olacaktır.

Peygamberlikler zihniyet yanı ağır basmakla birlikte, siyasi toplum yanları güçlü olan hareketlerdir. Arkaik –tanrı krallar– köleliğe karşı daha yumuşak, katlanılabilir bir sistem arayışı içindedirler. Sümer ve Mısır mitolojilerinden şiddetle etkilenmişlerdir. Fakat mitolojilerin birçok kurgusunu, tanrı anlayışını zamanın da etkisiyle modası geçmiş saymaktadırlar. Arkaik köleliğin olduğu gibi sürmesini katlanılmaz bulmaktadırlar. Ayrıca tüccar ve zanaatkar oluşumuna nefes aldırmak, sınıfsal gelişmelerine özerk bir alan sağlamak hedeflenmektedir. Bunun için gerekli ideolojik malzemeyi eski mitolojilerde bulmaktadırlar. Şehrin alt kesimlerinden geldikleri için, kırsal alandaki doğal toplumda yer bulmaktadırlar. Günümüzün küçük burjuva kesimlerine benzemekteler. Köklü bağımsız bir ideolojileri, yapıları gereği mümkün değildir. Eklektik bir ideolojileri olacağı beklenebilir. Bir nevi orta sınıf ideolojisidir kurguladıkları zihniyet. Hem alt hem üst tabakadan devşirme bir ideoloji söz konusudur. Alt sınıfın, etnik grupların eşitlik ve özgürlük kavramlarıyla üst yönetici sınıf yönetim kavramlarını ekleyerek kendi zihniyet sistemlerini gelenekselleştirmişler, bir farklı kültür haline getirmeyi başarmışlardır.

Geleneğin islam versiyonu analitik zekaya daha çok yer vermektedir. Kral tanrı iddiasından tümüyle kopulmuştur. Hz. İsa tanrının oğlu olarak değil, tanrı elçisi bir peygamber olarak tanımlanmaktadır. İnsan tanrı ayrımı çok güçlü ve yetkince vurgulanmaktadır. Kutsal Kitap Kuran'ın temel iddiası evrensel tanrı anlayışıdır. Çok soyut bir tanrı tasviri vardır. Bir nevi evrenin enerjisi olarak algılanmaktadır. Fakat bu kavramın da ağır basan yönü toplumsal gerçeklikle olan ilgisidir. Merkezileşen ve soyutlanan devlet kavramının tekliğiyle yeni soyut tanrı anlayışı arasında sıkı bir bağ vardır. 'El'in gelişimi ***'allah'****la* en yetkin konuma yükselmiştir. Esasta Sümer teolojisi en son aşamasına gelmiştir. Mitolojik varlıklar olarak başlayan tanrılar serüveni, her buyruğu kesin bir yasa olan allahın varlığıyla sona ermiştir. Hz. Muhammed'in son peygamber kavramına bu haliyle yaklaşıldığında anlaşılır nedenleri vardır. Artık yeni dinler için Sümer mitolojisinin kullanılamayacak kadar içi boşalmıştır. Dönemin metafiziği artık geliştirilecektir. Artan toplumsal pratik doğayı daha fazla tanımış, doğal süreçleri bilimsel olarak tanımlamaya başlamıştır. Dolayısıyla feodal sistemin zihniyet yapısı artık *'dünya işi ayrı, din işi ayrı'* noktasını esas alma noktasına gelmiştir. Tanrının yeryüzü elçileri, gölgesi, insanlığın zihniyetine daha uygundur. İnsandan tanrıya inandırmak zordur. Tanrının insan, insanın tanrı olamayacağı bütün gelişkin dinlerin vardığı bir sonuçtur. Doğayı izah tanrısal kavramlarla değil, akıl kavramlarıyla geliştirilecektir. Dünyevi ve ahretsel yaşam iyice ayrıştırılacaktır. Fakat yine de insanın tüm hareketlerini kontrol eden, iyi ve kötü amellere karşılığını veren bir tanrı anlayışı varlığını güçlü biçimde korumaktadır. Aslında merkezileşen soyut devlet kurumunun bir yansıması tanrı kavramıyla yoğun iç içe geçirilmiştir.

"Devlet tanrının cisimleşmiş yeryüzündeki halidir"

Hegel, 19. yüzyılda *"devlet tanrının cisimleşmiş yeryüzündeki halidir"* derken, bu gerçeği daha açık dile getirmektedir. Kişisel krallardan iyice kopup soyutlaşan ve güçlü merkezi bir yapıya kavuşan devlet kavramı ile çok tanrıdan tekleşen ve güçlü merkezi bir konum kazanan tek tanrılı din anlayışları arasında sıkı bir bağlılık vardır. Gerek hıristiyanlık, gerek islam bu yönüyle aslında bir merkezi devlet teorisi geliştirmektedir. Nitekim daha Hz. Muhammed'in sağlığında gelişen islam devleti ile papalığın tanrı devleti bu teoriyi pratikleştirecektir.

Feodal zihniyetin diğer birçok konuda kavram yenilemeleri, dogmaları eski mitoloji ve Yunan, Zerdüşt felsefe ve ahlakı ile iç içedir. Üçünün eklektizmidir. Cennet cehennem tasvirlerinden evren anlayışına, iyi kötü amelden melek cin kurgularına, ibadet biçimlerinden hukuk kurallarına kadar temel kaynakları Sümer mitolojisi, Grek felsefesi ve Zerdüşt özgürlük ahlakıdır. Bu zihniyet yaklaşık MS 4. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar başat ideolojik rol oynayacaktır. Temel uygarlık alanlarında hakimiyetini sürdürecektir. Başta Avrupa olmak üzere tüm kıtalara yayılacaktır. Ancak 15. yüzyılda başlayan Rönesansla, yeni bir zihniyet devriminin başlaması ile gerileme sürecine girilecektir. Fakat bu ortaçağ zihniyetinin tümüyle aşıldığını söylemek mümkün değildir. Başta Ortadoğu olmak üzere varlığını birçok alanda yeni görünümler altında sürdürmeye çalışmaktadır.

Feodal devlet toplumunun siyasi ve askeri kurumlaşması da benzer bir olgunluk sürecini temsil edecektir. Devlet kendinden son derece emindir. Tanrının yeryüzündeki en kutsal varlığıdır. Askerleri de allahın savaşçılarıdır. Kutsallık maskesi iyice oturtulmaktadır. Birinci kuvvet politik, ikincisi dini temsilci, üçüncüsü asker, dördüncüsü bürokrasidir. Devletin temel kurumları iyice oturmuştur. Hanedanlar gelip gitmekle birlikte, devlet kurumsal değerinden bir şey yitirmemektedir. Esas olan hanedanlar değil kurumlardır. Kişiler için de aynı durum geçerlidir. Yeryüzü yine hükümranların tanrı tarafından bağışlanmış mülkleri olarak düşünülmektedir. Kullar buna rıza göstermeli, hatta sürekli şükretmelidir. Savaşlara kutsallık yaftası geçirilmiştir. Bu, tanrısal düzen adına yapılmaktadır. Eşitlik ve özgürlüğe, insanlığa bir bütün olarak hitap edilmesine rağmen, ganimet ve haraç temel sömürü kurumlarıdır. Bu yönüyle klasik köleliği sürdürmektedir. Orduları daha düzenli ve sürekli kılınacak biçimde hazırlanmaktadır. Maiyet savaşçılığından kurum olarak orduya çoktan geçilmiştir. Pers, Helen ve Roma ordu sistemleri esas alınarak, ortaçağın nicel ve nitel olarak daha büyük orduları kurulmuştur.

Süvari ve kılıç bu dönemin ordu simgeleridir. Şövalyelik kurumu, tüm haşmetiyle dönemini yaşamaktadır.

Bürokrasi kurumlaşmıştır. Bakanlar ve memurların statüsü belirlenmiştir. Askeri ve ilmiye sınıfları ayrımlanmıştır. Vergiler sağlam esaslara bağlanmıştır. Haberleşme istihbarat kurum olarak yaygınlaşmıştır.

"Marksizm tarihsel gelişmelerde belirleyici rolü üretim araçları ile ilişkilerine verir. Zihniyet savaşımına tali bir rol verir. Yine etnisite ve dinsel grupların mücadelesine gerekli ağırlığı vermez. Diyalektik yöntemin dogmatik yorumu olarak, bu yaklaşımlarla tarihin kavranışı bütünlüklü olmaktan uzaktır. Toplumun büyük hareketlenmesini görmedikçe, ekonomik yorumla gerçeğin sınırlı kavranışı kaçınılmazdır. Büyük toplulukların hareketlenmesine bir anlam vermeden değişim gücü olarak tekniğe ve üretim yapısına ağırlık vermek, farkında olmadan devlet çerçevesine mahkum olmaya yol açar. "

"Toplumsal yaşamda kulluk allahtan gelen doğal bir durum sayılmaktadır. Kulluk terimi yaşamın doğuştan halidir, sonradan olma bir şey değil. Kulluk dışında başka bir yaşam biçimi düşünülemez. Aradaki melek ve peygamberler emirleri getiren elçilerdir. Sosyoloji diline çevirirsek, allah kurumsallaşmış soyut devlet otoritesini temsil etmektedir. Toplumun yönetilişi korkunç bir 'simgeler sistemi'yle sağlanmaktadır. Görünür yönetimle simgesel yönetim arasında sıkı bir ilişki vardır. Yönetimin simgesel yanı ile somut yanı arasındaki bağı çözmeden, sağlıklı bir toplum kavrayışına ulaşılamaz."

Savaşlar bir üretim biçimi olarak düşünülmektedir. Fetihler önemli kar kaynaklarıdır. Yeni toprakların fethi, yeni artık ürünler demektir. En güçlü devlet, en iyi savaşan ve fetheden devlettir. Kan ve sömürü ile beslenme sınır tanımamaktadır. Allah adına savaş ancak bütün dünyanın fethiyle tamamlanabilir. Bu ise evrensel ve sonsuz cihat anlamına gelmektedir. Devletçi sistemin bundan daha fazla açılması, dolayısıyla olgunlaşması olamaz. Büyümenin son aşamasına gelinmiştir. Bu ise, devlet kurumunun tarihsel süreç içinde olgunluk aşamasına erişmesi demektir. Bir sonraki süreç ancak kriz durumu olabilir.

Toplumsal yaşamda kulluk allahtan gelen doğal bir durum sayılmaktadır. Kulluk terimi yaşamın doğuştan halidir, sonradan olma bir şey değil. İnsanlar kul olarak doğar ve ölür. Kulluk dışında başka bir yaşam biçimi düşünülemez. Bir allah vardır, bir de kulları. Aradaki melek ve peygamberler emirleri getiren elçilerdir. Sosyoloji diline çevirirsek, allah kurumsallaşmış soyut devlet otoritesini temsil etmektedir. Melekler memurlar ordusunu, peygamber ve baş melekler ise bakanları, üst bürokrasiyi simgelemektedir. Toplumun yönetilişi korkunç bir 'simgeler sistemi'yle sağlanmaktadır. Görünür yönetimle simgesel yönetim arasında sıkı bir ilişki vardır. Yönetimin simgesel yanı ile somut yanı arasındaki bağı çözmeden, sağlıklı bir toplum kavrayışına ulaşılamaz. Toplumun çıplak yönetimini anlamak istiyorsak, üzerindeki panteon –tanrı sistemi– perdesini kaldırmak gerekir. O zaman görülecektir ki, binyıllardır kutsallık adı altında baskıcıların ve sömürücülerin çirkin ve zalim yüzü gizlenmiştir.

Toplumsal kulluk sadece sınıfsal bir olgu değildir. Despot dışında –o da sistemin tutsağıdır– herkes, tüm toplumsal sınıf ve tabakalar bağlanmıştır. Köleci sistemden daha derinlikli gizlenmiş bir boyun eğdirmecilik düzeni vardır. Yumuşatma, sistemin derinleşmesi anlamına da gelmektedir. Toplumun temel paradigması, öncesi ve sonrası olmayan bir kulluk sistemidir. Ezelden ebede –bu iki kavram daha çok olgunluk dönemi devletine aittir– kadar düzen olduğu gibi sürecektir. İmtihan ve değişme yeri öte dünyaya ilişkindir. Sisteme sadece fiili kalkışma biçiminde değil, ruhen ve fikren karşı olmak bile en büyük günahtır. En iyi kulluk mutlak itaat etmesini bilen için erdemin, yetkinliğin ta kendisidir. Doğal toplumda ve olumlu hiyerarşi dönemindeki kahramanlık çağlarında topluluğa en iyi hizmet eden yaratıcılar, kulluk çağında tanrıya –efendilere– karşı en tehlikeli, günahkar ve cezalandırılması gereken şeytani kişilikler olarak lanetlenmektedir. Şeytanilik kavram olarak köleliği reddeden insan grupları için geliştirilmiştir. Ortadoğu kökenli bu kavram, sistemle bütünleşmeyen halk grupları için kullanılmaktadır. Bu yüzden tek tanrılı dinlere girmeyen Kürtlerin doğal yaşam geleneklerine bağlı kesimlerine *'şeytana tapanlar'* denilmektedir. Bu Kürt kesiminin şeytanı kutsaması oldukça anlamlıdır.

Olgunluk döneminin kulluk sisteminin gözünde dünya her an günah işlenecek bir yerdir. Yaşamdan kaçınmak gerekir. Ne kadar yaşamak istersen, o kadar günaha girersin. Her şeyiyle ölüme hazırlanmak en mükemmel yaşam biçimidir. Bu yaklaşım doğayı hiç yaklaşılmaması gereken bir ölü maddesi gibi görürken, peşinen yaratıcılığı imkansızlaştırmıştır. Canlı doğa anlayışı kullar için düşünülemez. Aslında bu sistematiğin doğuşunda dehşetli baskı ve sömürü izleri vardır. Bugün bile Ortadoğu toplumunun kendine gelememesinin en temel ruhsal nedeni doğaya bu tür yaklaşımıdır. Buna karşılık efendiler dünyası için yeryüzünde cenneti aratmayan cıvıl cıvıl bir dünya vardır. Onlar ve aynı adları –rab– taşıyan tanrıları –yönetim kavramları– gayet hoşnut bir biçimde yaşamlarını ***'bin bir gece masallarına'*** denk yaşamaktadır. Bin bir gece masalları ortaçağın olgun devlet sisteminin mitolojik anlatımıdır.

Kadının kafesteki durumunda sadece sesin ve süsün geliştirilmesi anlamında değişiklikler vardır. Köleliğin inanılmaz boyutlarda derinleştirilip gizlenmesi söz konusudur. Ortaçağın kadını cinsiyetçi toplumun ikinci büyük kültürel kırılmasına uğratılmıştır. Birinci büyük kültürel kırılmayı köleci devletin doğuş aşamasında tanrıça İnanna –***İştar***– kültüründe gözlemlerken, olgunlaşan sistemin kadına yönelik kültürel kırılmasını Musa'nın ablası ***Mariam***, Hz. İsa'nın annesi ***Meryem*** ve Hz. Muhammet'in eşi ***Ayşe*** örneğinde çarpıcı bir biçimde gözlemleyebiliriz. Artık hiçbir tanrıçalık izi kalmadığı gibi, şeytana en yakın bir yer olarak düşünülmektedir. En ufak bir itirazı onu şeytanın kendisi yapabilir. Ruhunu her an şeytana satabilir. Erkeği baştan çıkarabilir. Cadılıktaki durumu cayır cayır yakılmasını gerektirmektedir. Kız çocuklarının canlı gömülmeleri, cinsel baştan çıkarmalar, kalabalığın taşlayarak öldürmesine kadar gidebilen bir katliam kültürü söz konusudur. Toplumda en derinleşmiş kölelik durumu binyıllardan beri süzüle süzüle altından kalkılamaz boyutlara varmıştır. Sistemin kölelik düzeyi gerçekten kadın çözümlenemeden anlaşılamaz. Her tarafına bağlanan halkalar, başlık paraları, süslenme eşyaları kölelik kültürünü yansıtmaktadır. Dili adeta koparılmış gibi düşüncesiz kılınmıştır. Kuru bir ana, erkeklerin diledikleri biçimde kullanabilecekleri bir tarladır. Çoktan özne olmaktan çıkmış, nesne haline gelmiştir. Doğal toplumun tanrıçalığından eser kalmamıştır. Çocukların, gençlerin bilge yöneticisi kadından, erkeklerin etrafında döndüğü kadından eser bile kalmamıştır.

Çocuk ve gençlerin durumu da daha çok kadına benzemektedir. Genel kulluk düzeni doğal çocuğun daha yedi yaşına basmadan ruhunu adeta kesmiştir. Delikanlılık çağı sistemin olağanüstü eğitici yöntemleriyle dört dörtlük bir uydu kişilik üretmektedir. Tüm davranışları önceden ayarlanmıştır. Kelimeler düzeyinde bile özgürlük düşünülemez.

Bir bütün olarak bu dönemi toplumun ruhen, fikren silinmesi olarak değerlendirebiliriz. Sadece üst toplumun *'allah, nal ve kılıç'* sesleriyle gümbürdeyen sesi vardır. Tüm destanlarının öldürme ve fethetme üzerine kurulu dramatiği vardır. Bu tablo belki abartılıdır. Ama dönemin ruhsal gerçeğini özüne uygun biçimde yansıtmaktadır. Arkaik köleliğin yerini daha oturaklı klasik kölelik sistemi almıştır. Devlet ve temsil ettiği toplum en üst aşamasında, olgunluk döneminde yaşamaktadır. Sisteme ilişkin tüm temel kavram ve kurumlar oluşturulmuştur. Cami, kilise ve havra her gün sistemin kutsamasını ezan ve çanlarla ilan etmektedir. Bundan sonra gelişme gücü gösterecek kapitalist devlet her ne kadar daha güçlü gibi görünse de, özünde genel kriz sürecine girecek toplumun son aşamasını teşkil edecektir. Bilindiği üzere en görkemli dönemlerin ardılı krizli çözülmeler dönemidir. Doğanın bu genel yasası toplumsal süreçler için de fazlasıyla geçerlidir.

Diğer bir kavramlaştırma biçimi olarak ortaçağ, serflik, köy ve kent kavramlarını fazla kullanmadık. Sınıfsal tahlil denilen yöntem ve sonuçları bilindiği için tekrarlamadık. Şüphesiz bu yöntemle de bazı gerçekler belirginleştirilebilir. Serf, köylü, tüccar, kentli, zanaatkar, sanat ve bilimle uğraşanlar, toplumun çeşitli kesimleri olarak kavramlaştırılabilir. Üretim aracı olarak toprak ve üzerindeki mülkiyet ilişkileri, gelişen hukuk kapsamlı ele alınmayı gerektirebilir. Toprağın en önemli üretim aracı olduğu, kavgaların, savaşların toprak fethini esas aldığı, orta sınıfın güç kazandığı, toplumsal gelişmelerde önemli rol oynayabileceği önemle işlenmeye değerdir. Fakat bizim amacımız devletin toplu bir tanımlanmasını esas aldığı için, tabloyu ilgilendirdiği yönleri ve ana hatlarıyla vermeyi daha uygun görmektedir.

Ortaçağ köleci devlet sisteminin çözülüşüne yol açan etkenler esas olarak içerdendir. Çözülmesi için dıştan yeni etnik saldırılara, içten yeni dinlere ihtiyaç yoktur. Çözülüşün potansiyelleri içerde yeterince birikmiştir. Devlet sınırları içine alınmış etnisitenin üst düzeyi, yeni yükselen burjuva orta kesim, dinsel mezhepler ve ayrı kavimler adına başkaldıran kesimler olarak, mutlak devlet olarak düşünülen monarşiye başkaldıracak temel güçtürler. Etnisite hareketinin ulusal devlet talebiyle kentin orta sınıfının, özellikle ticaret burjuvazisinin ulusal sınırlar talebi çakışarak, tarihin en büyük dönüm noktalarından olan ulusal devleti ve kapitalist toplumu doğuracaktır. Yaklaşık MS 15. yüzyıldan günümüze kadar gelişen bu süreç üstyapı toplumu olarak devletin son aşamasını teşkil edecektir. Zihniyet ve maddi teknikteki gelişim düzeyi, artık toplum için devlet tarzı –en azından arkaik ve klasik biçimiyle– örgütlenmeyi gereksiz, ayak bağı bir kurumsal süreç olarak irdeleyebilecektir.

Başkan APO'nun "Bir halkı savunmak" kitabından

PKK'de yeniden yapılanma görevleri ve KOMA GEL dönemi

"Parti zihniyetinin sosyal bilimi çok iyi kavraması gereği açıktır. Tüm bilimsel gelişmeyi kapsayan, bilimlerin en son tamlayanı olarak sosyal bilim, dönüştürülmek istenen toplumun aydınlatıcı gücüdür. Eskiden mitolojik, dinsel ve felsefi ekollerle aydınlatılmaya çalışılan toplumsal olgu, uzun yürüyüşünde sınırlı da olsa sosyal bilimsel bir izaha kavuşmaya yaklaşmıştır. Toplumu bilimsel kavramak büyük bir güç verir."

PKK adına geliştirdiğimiz değerlendirmeler, eleştiri, özeleştiriler ve yeniden yapılanma sorunlarına ilişkin yaklaşımlar, görevler konusunda bizleri aydınlatıcı ve uyarıcı kılmaktadır. Demokratik çözüme ilişkin değerlendirmeler ise, ***KOMA GEL*** konusunu daha iyi anlamamıza imkan sunmaktadır.

1- *PKK adına yeniden yapılanmaya giderken*, eski yapılanmanın neden işlevsiz kaldığını çok iyi bilmek ve göz önüne getirmek gerekir. Eski yapılanmanın üç temel noktada temel eleştirisini yaptık. ***Birincisi***, parti kavramının, devlet kavramının bir uzantısı ve ulaştıranı olarak esas alınmasıydı. Devlet odaklı parti olmanın demokratikleşme, özgürlük ve eşitliğin öz ve biçimsel gelişmesiyle diyalektik bir çelişki içinde olmasıydı. PKK de kendini bu anlayıştan tam anlamıyla kurtaramamıştı. ***İkinci özeleştiri*** konusu iktidara bakıştı. İktidar olmaya göre şekillenmiş bir partinin toplumsal demokratikleşmeyi hep gerileteceği, işletmeyeceği hususuydu. Buna göre yetişmiş kadrolar halka dayanmak yerine, ya bizzat otorite olmaya ya da otoritelere dayanmaya ağırlık verirler. Onlara hep çekici gelen iktidarın rantlarına dayalı cazibeli yaşamdır. Bu yaklaşımın üç önemli devrimci akımı kapitalizmin mezheplerine dönüştürdüğünü vurguladık. Reel sosyalizmin, sosyal demokrasi ve ulusal kurtuluş akımının demokrasi yerine erkenden iktidarı esas almaları önce yozlaşmalarına, sonra da kapitalist sistemin birer yedeğine dönüşmelerine yol açmıştı. ***Üçüncü özeleştiri***, savaş konusunda yapılmıştı. Savaşın doğasını tanımadan, ne çeşit olursa olsun, kutsal bir araç gibi yaklaşılmıştı. Halbuki hayati zorunlu savunmalar dışında her savaş bir cinayetti. Tarihte tüm sömürücü iktidarların temelinde savaşlar vardı. Toplumsal kural ve kurumlaşmalar savaşa endeksliydi. Savaşta başarmak tüm hakların temeli sayılmaktaydı. Bu anlayışın da sosyalist ve demokratik olamayacağı açıktı. Sosyalist bir parti demek ki ne devlet odaklı, ne iktidar amaçlı, ne de hepsinin temelinde yatan tayin edici unsur olarak savaşa endeksli olabilirdi. Kendini yeniden tanımlamadan, yeniden bir yapılanmaya gitmesinin tekrar önemli yanlışlık ve hatalara düşürülebileceği önemle belirtilmişti.

O halde parti tanımlamamız bu özeleştirilerin karşılığını esas almalıdır. Devlet odaklı olmayan, iktidar ve savaşı yeni toplumsal dönüşümün merkezine koymayan bir tanımlama gerekir. Son sınıflı toplum sistemi olan kapitalizmin temelinde de iktidar ve savaş olduğuna göre, kapitalizmi aşmayı hedefleyen bir partinin, iktidarı ve savaşı da toplumun temelinden dışlaması gerekir. Bu ancak toplumun komünal varoluş ve demokratik duruşunu demokratik, özgür ve eşitçi bir topluma dönüştürmeyle gerçekleşebilir. Bu unsurlar göz önüne getirildiğinde, parti tanımımız demokratik, özgür ve eşitçi topluma doğru dönüşmeyi esas alan bir programla, bu programdan çıkarı olan tüm toplumsal kesimleri ortak bir stratejiye bağlayan, başta sivil toplum örgütlenmesi olmak üzere –çevreci, feminist, kültürel– geniş bir örgütlenmeye ve eylem biçimlerine dayanan, meşru savunmayı ihmal etmeyen bir taktiği esas alan toplumsal hareketin kurmay örgütüdür.

Zihniyet partinin anlam gücüdür

Parti tanımımızın içeriğine yön veren temel bakış açısı olarak teorimize vereceğimiz ad da, bu bağlamda olmak kaydıyla yine eskiden olduğu gibi 'bilimsel sosyalizm' olabilir. Veya sosyal bilimin en kapsamlı genellemesi olarak felsefe, toplumun özgürlük bilinci olarak ahlak ve dönüştürme iradesi demek olan politika üçlüsünün ortak ifadesi olarak ***'demokratik sosyalizm'*** de denilebilir. Mühim olan ad değil içerik tanımlamasıdır. Parti teorisiz olamaz, zihniyetsiz beden düşünülemeyeceği gibi teorisiz parti düşünülemez. Teori bilimsel gelişmenin en üst genellemesini kapsamak kadar, ahlakı ve toplumu dönüştürme iradesi olarak politikayı bir sanat olarak kavramayı içermek durumundadır. Partinin zihniyeti sosyal bilimi, ahlakı ve politikayı birlikte sürekli kullanarak toplumsal dönüşümü kendi kendine yürüyen bir olgu haline getirinceye kadar, kapitalist sistem altında yaşadıkça gereklidir.

Zihniyet partinin anlam gücüdür. Parti zihniyetinin sosyal bilimi çok iyi kavraması gereği açıktır. Tüm bilimsel gelişmeyi kapsayan, bilimlerin en son tamlayanı olarak sosyal bilim, dönüştürülmek istenen toplumun aydınlatıcı gücüdür. Eskiden mitolojik, dinsel ve felsefi ekollerle aydınlatılmaya çalışılan toplumsal olgu, uzun yürüyüşünde sınırlı da olsa sosyal bilimsel bir izaha kavuşmaya yaklaşmıştır. Toplumu bilimsel kavramak büyük bir güç verir. Bu anlamda sosyolojiyi sınırlı da olsa kavramak, toplumsal dönüşümün en güçlü yanıdır. Fakat bu yetmez. Şu hususu iyi bilmek gerekir ki, insanlık tarihindeki tüm mitolojik, dinsel, felsefi ve bilimsel çalışmalar son tahlilde toplumsal kaynaklıdır ve toplumun gerçeğini, sorunları ve çözümlerini aydınlatmak ve gereklerini yerine getirmek için inşa edilmişlerdir. Toplumdan ayrı bir varlıkları yoktur. Toplumu anlamadan ne bireyi, ne eşya ve doğayı hakkıyla kavramak mümkündür. Toplumun başına gelen insansal felaketlerin temelinde –savaş ve iktidarlar, devlet– cehalet ve zorbalık yatmaktadır. Ancak toplumu kavradıkça bu cehalet ve zorbalık kurumlarını aşabiliriz. Devlet, iktidar ve savaş analitik zekanın sapık ürünleri olduğu halde, aşılmaları da ancak analitik ve duygusal zekanın el ele vermesiyle mümkün olacaktır. Devlet, iktidar ve savaş –dolayısıyla barış– meselesiyle uğraşanlar, toplum kavramını mutlaka yetkin ve yeterli kılmaya öncelik vermelidir.

Ahlak da parti zihniyetinin ayrılmaz bir parçası olmak durumundadır. Ahlak aslında toplumsal özgürlüğün gelenekselleşmiş biçimidir. Son tahlilde bilinçtir. Ahlakı kalmamış toplumun özgürlüğü de bitmiş demektir. Ahlaksız toplum bitmiş toplumdur. O halde toplumu dönüştürme çabalarında ahlakı esas almak, ahlaksız olmamak vazgeçilmez bir ilkedir. Ahlaka yer vermeyen sosyal akımların kalıcı olmaları beklenemez. Toplumu dönüştürme kararlılığı olanların özgürlük ahlakıyla bağlarını asla yitirmemeleri gerekir.

Zihniyetin politik irade ile ilişkisi eylemsellikle ilgilidir. Kavramak, ahlakilik ancak eylemsellikle bütünleştiğinde değer taşır, çözüm gücüne kavuşur. Politikasız ahlakilik ve bilimsellik aldatmacalarla doludur. Kesinlikle egemen tahakkümcü güçlerin adına teslim olma, kendini satmadır. İktidar bilmenin, resmi ahlakın bir parçası haline gelmedir. Bilim adamı ve birçok bilgesel tutumun etkisiz, hatta amaçlarına ters, toplumun aleyhinde rol oynamaları bu bağlantıyı ihmal etmelerinden ileri gelmektedir. Çağımızda daha da yaygınlaşan sadece ahlakla, bilimle veya politikayla ilgilenmek, tüm felaketlerin kapısını açık tutan tehlikeli bir yaklaşımdır. Belki de en çok gerekli olan, günümüzde bu kopukluğu giderecek bir tutumu etkin kılmaktır ki, bunun da en açık ifadesi yetkin bir parti zihniyetine ulaşmaktır.

Bu anlamda yaptığımız parti zihniyeti tanımlaması büyük önem taşımaktadır. Zihniyetin bu tarzını esas alıp uygulanır kılmadıkça, reel sosyalizm, sosyal demokrat ve ulusal kurtuluşçuların içine düştüğü çıkmazlardan, sistemin yedek gücü haline gelmekten kurtulamayız. Dolayısıyla yeniden yapılanmaya giderken, parti tanımının zihniyet öğesine birinci önemi veriyoruz. Parti bu yönüyle zihniyet yapısıyla ne kadar güçlüyse, programını yetkin strateji ve taktiklerle o denli güçlü, doğruya yakın yürütebilir. Aksi halde en kazanılmış adımları tekrar kaybetmekten kurtulamaz. Hatta başarılmış devrimlerden sonra kurulmuş yapılanmaların yıkılmalarını önleyemez. Sovyet sosyalizmi bu yönleriyle de öğreticidir. Mesele sadece teori ve pratik birlikteliği değildir. Nasıl, hangi içerikte bir teori, bir parti zihniyetine dayanarak parti yürütüyoruz sorusu önemlidir. İçeriği net ve amaca göre tanımlanmamış bir teori ve parti zihniyeti, sonuçta yol açacağı pratikteki hatalı, yanlış gelişmelerin etkenine dönüşmüş olur. Bu nedenle teori pratik birlikteliği sağlam döşenmelidir.

Teorik sağlamlık kendini programa yansıttığında anlamlı olabilir. Bir parti için program toplumsal dönüşümün temel kriterlerini ifade eder. Program oluşturamayan, oluşturup da özümseyemeyen bir topluluğa parti demek zordur. Parti kelime anlamı olarak da dar bölüm, parça anlamına gelir. Uzun bir tarihi serüveni vardır. Toplumdaki ilk tecrübeli yol gösterici gruba parti demek mümkündür. Hiyerarşinin ilk hakim grubu da partidir. Devlet oluşumuna geçildiğinde, yönetici klik aynı zamanda ideolojik ve pratik örgütleyici grup olarak tahakkümcü partiyi oluşturur. Alttaki toplumu hem zihnen, hem üretime koşturup kendilerine bağlayarak partisiz bırakırlar. Klan, kabile boylarının kendi totemik inançları aslında kendi partileri anlamına da gelir. Topluluk gelenekleri ilkel anlamda partidir. Hz. İbrahim'in kabilesi tarihte bilinebildiği kadarıyla hem Babil, Asur Nemrutlarına, hem de Mısırlı Firavunlara karşı yoksul kabilelerin ilk ciddi özgürlükçü halk partisini temsil eder. Bu parti hem isyancı hem de halkçıdır. İsyancı halk partisi de denilebilir. Hz. İsa ise ilk defa Yahudi kabilesini bölerek yoksul kesimin parti hareketini başlatır veya daha önceki yoksulların partisini (Esseniler) ileri bir aşamaya sıçratır. Hıristiyanlık üç yüz yıl boyunca Roma İmparatorluğu'na karşı yoksulların partisi olarak savaştı. Hz. Muhammet Mekkeli eşrafa karşı yoksullardan küçük bir grupla isyana başlamıştı. İslamiyet içinde hariciler, karmatiler, aleviler aynı yoksul kabile kesimlerini, proleter unsurları temsil eden parti hareketleri olarak değerlendirilebilir.

Program ilke haline getirilmiş düşünce ve inanç değerleridir

Ortaçağın mezhepleri birer partidir. Sınıfsal ve zihniyet durumlarına bağlı olarak toplumsal bir kesimi temsil ederler. Kapitalist sistemin parti düzeni bilinmektedir. Tarih boyunca tüm bu geleneksel hareketlerin inançları, örgütleri birer program ve örgüt değerindedir. Program, üzerinde net anlaşılan, bağlı kalınan, uygulama değeri olan toplumsal akidelerdir. Yani ilke haline getirilmiş düşünce ve inanç değerleridir. İlkelerine en çok bağlı olmayı bilenler, bunu tüm yaşamlarında yaşatmayı başaranlardır. İlkesiz, programsız olmak, hedefsiz, her esen rüzgara kapılmak, kendi kişisel zaaf ve hırslarına kapılmak anlamına da gelir. O halde kendini büyük çabalarla edinilmiş bir teorik, ahlaki ve politik zihniyete dayandıran, daha somut toplumsal dönüşüm ilkeleri olarak programa bağlayanlar, partileşmede en önemli bir adımı atmış sayılırlar. Bu iki adımı atamayanların partileşmesi sakattır veya sempatizanlıktan öteye gitmez. Partileşme çok ciddi bir iştir. Belki de onlarca yıl iç yoğunlaşmayı, nefesini terbiye etmeyi ve erdem, yetenek kazanmayı gerektirir. Örneğin dinler ve mezhepler tarihinde kırk yıl bir mağarada kendini terbiye eden aziz ve azizelere rastlamaktayız. Her üç büyük dinde, Budacılıkta bu yönlü tarihi örneklere bolca rastlanmaktadır. Parti zihniyeti ve programına bu tarihsel bakış açısıyla yaklaşılmalıdır.

PKK tarihinde de büyük zihniyet ve ilkesel bağlılık abideleri vardır. ***Haki***, ***Mazlum***, ***Kemal***, ***Mehmet Hayri***, ***Ferhat***, ***Mahsum***, ***Taylan Özgür***, ***Berzan Öztürk***, ***Zilan***, ***Beritan***, ***Bermal*** ve adlarını yazamayacağımız kadar uzun listeler halinde büyük partili olmayı başarmış yoldaşlık örnekleri vardır. Bunların hepsi okunması gereken bir kitap kadar anlam ifade ederler. Buna karşılık hain, dönek, yoz, gevşek, sefil, ufuksuz, günübirlikçi birçok öğeye de rastlamak mümkündür. Yine hamalvari çalışıp büyük zihniyet ve programsal değerden yoksun olanlar da çok sayıda bulunmaktadır.

Programlar değişmez veya yenilenmez ilke ve görüşler değildir. Değişim sürekli olduğundan, önemli dönemsel süreçlerde program değişikliğine gitmek daha doğru bir yaklaşımdır. Değişmemesi gereken, toplumun temel ihtiyaçlarına sürekli ve yoğun bir ilgiyle çözüm bulabilme çabaları olarak yeniden partileşme gücünü canlı tutabilmektir. Son nefesine kadar bu inanç ve çabalarla yaşamayı bilmek ve başarmaktır.

PKK'de program değişikliğine giderken bu çerçeveyi hatırlayıp göz önünde bulun-

durmak önemlidir. Bazılarının sandığı gibi yeniden yapılanmak ne tasfiyecilik ne de kendini basit bir dernek seviyesine indirgemek anlamına gelir.

PKK'de yeniden yapılanmaya hükmedecek zihniyet dünyamızın temel güçlerinden teorik görüşlerimiz (theoria= tanrısal görüş, bakış anlamına gelir. Dünyaya bakış açısı, paradigması olarak da tanımlanabilir) konusunda savunmalarımızın birçok bölümünde açımlamaya çalıştık. Evren, doğa, fizik, kimya, biyoloji, insan ve toplumu konusunda vardığımız sistematik görüşler olarak teorimizin özelliklerine sık sık değindik. Kozmostan kuantuma, evrenin ilk oluşumundan insan düşüncesine kadar teorik yaklaşımlarımız en azından tanımlanma düzeyinde aydınlatılmıştır. Tekrarlamak yerine, gerektiğinde ilgili konulara yansıtmaya devam edeceğiz. Yani hep teorik hareket ediyoruz. Teorik olmayanlar parti hareketine kolay kolay önderlik edemez. Teorik güçlenmeyi ne kadar sağlarsak, pratik çözümleyicilik de o oranda gelişir. Yapılanma başarılır.

Demokrasi devleti ilgilendirmez halkın öz işleridir

Program üzerinde durmaya ihtiyaç vardır. Devam edelim. Çağımızda parti programları alışılageldiği üzere dört ana bölümden oluşur: Siyasal, sosyal, ekonomik ve bireysel haklar düzlemi olarak. Siyasal düzlemde devlet ve rejim sorunları irdelenerek, yerine konulmak istenen siyasal düzenlemeler ilkeler düzeyinde belirlenir. Şimdiye kadar ki çözümlemelerimizden anlaşıldığı üzere, yeni partileşmemizin Türkiye ve Kürdistan somutuna ilişkin siyasi yaklaşımları çözümlenmeye çalışılmıştır. Devlet ve siyasete ilişkin sosyolojik bir yaklaşım geliştirilmiştir. Devletin oligarşik ve antidemokratik özelliklerine dikkat çekilmiştir. Demokrasi söylem düzeyinde olmasına karşılık, öze ilişkin adım atılmamıştır. Kürt sorununda bu husus kanıtlanmaktadır. Siyasal alan demokratikleşmiş olmaktan uzaktır. Özellikle tüm partiler siyasal alanda devletin propaganda ve ajitasyon kolu olarak çalışmaktadır. Toplumun demokratikleşme özlemi güçlü olmasına karşın, devletçi geleneğin ağır etkisi yüzünden kendini sivil toplum, insan hakları, çevre ve kadın özgürlüğüne doğru demokratikleştirememektedir. Ordunun yenilenme çabalarına karşın, geleneksel etkisi siyasal sistem üzerinde halen belirleyici olacak kadar güçlüdür.

O halde programımızın siyasi alandaki isteminin başında devletin gerçek demokrasiye laftan öte duyarlı olmasını sağlayacak bir reform düzenlemesi şarttır. Eski PKK Programı'nda devlet tümüyle dışlanmış sayılmaktaydı. Yani varlığının tümüyle kaldırılması. Yerine düşünülen ise, pek belirgin olmamakla birlikte bir Kürt devletine benzer oluşumlardı. Bu görüşün uygulanmasının zor olmasından ötürü değil, ilkesel olarak devletçi olmamız dünya görüşümüzle uyuşmadığı için, *"Türk devleti kalksın, yerine Kürt devleti gelsin"* gibi kaba bir yaklaşımı doğru bulmuyoruz. İkinci husus, *'devlet hiç olmasın'* görüşü de gerçekçi olmayıp daha çok nihilizme, eski anarşizme çağrı yapmaktadır. Ayrıca devletin Türk'ü, Kürt'ü olmaz. Tarihsel bir ağır gelenek olarak dar bir azınlığın çıkarlarına hep öncelik verir. Kamusal alana hizmeti ise oldukça dar ve göstermeliktir. Fakat kamusal alan ve genel güvenlik günümüzde de ihmal edilemeyecek konular olduğundan, Türkiye'deki ve tüm Kürdistan'daki yerleşik devlet anlayışımızı yeniden yorumluyoruz. Devletin hemen ortadan kalkmasının bilimsel olarak da gerçekçi olmaması, olduğu gibi sürsün anlamına da gelmemektedir. Klasik anlamda devletin varlığı ve özellikle mevcut despotik iktidar uygulamaları ne kadar devletle özdeşleştirilmek istense de kabul edilemez. Doğru olan, genel güvenlik ihtiyacına ve kamusal alan hizmetine cevap veren, sınırlandırılmış, küçültülmüş, eski anlamıyla devlet sayılmayan, genel kamu otoritesi olarak tanımlayabileceğimiz siyasi bir kurum üzerinde uzlaşmak gerekir.

"Türkiye Cumhuriyeti açısından, genelde tüm Türkiye için, özelde ağırlıklı konumlarından ötürü Kürtler için bir reform ve Rönesansçı yaklaşıma ihtiyaç vardır. Özellikle Kürt sorununa içten olmayan yaklaşım ve inkarcılık sürdükçe anayasal uzlaşım zordur. PKK yeniden yapılanırken, kendisini esas olarak Kürdistan'la sorumlu tutma durumunda olduğundan, bu dört devletli alanda demokrasiyle devlet iktidarının uzlaşmasını en önemli bir konu olarak görür."

Bu kuruma cumhuriyet demek tanımlamaya uygun olarak mümkündür. Halkın yönetimi anlamına gelmektedir ki, demokrasi ile özdeş bir tanımlamadır. Fakat genel kamu otoritesi seçimi değil atamayı esas aldığı için, demokrasiyle özdeşleşmesi doğru bir görüş olmayıp, demokrasiye duyarlı, onu kabul eden devlet olarak tanımlanması daha doğrudur. Böyle tanımlanan bir Türkiye Cumhuriyeti Kürtler açısından özgür yurttaşlığı ve (anayasa dahil) yasallaşmayı ifade eder veya etmelidir. Kürtlerin yasallaştırılması demek, kanunen kimliklerinin ya genel ya da özel olarak kabul edilmesi demektir. Kürtlerin halk ve kültür olarak cumhuriyeti tanımaları, cumhuriyetin onları bir kültürel varlık ve siyasal hak sahibi olarak tanımasına bağlıdır. Tanımalar karşılıklı ve yasal güvencelere dayalı olmak durumundadır.

Türkiye Cumhuriyeti açısından, genelde tüm Türkiye için, özelde ağırlıklı konumlarından ötürü Kürtler için bir reform ve Rönesansçı yaklaşıma ihtiyaç vardır. Her ne kadar bazı yasal ve anayasal düzenlemeler yapılıyorsa da, bunlara reform demek zordur. Özellikle Kürt sorununa içten olmayan yaklaşım ve inkarcılık sürdükçe anayasal uzlaşım zordur. PKK yeniden yapılanırken, kendisini esas olarak Kürdistan'la sorumlu tutma durumunda olduğundan, bu dört devletli alanda demokrasiyle devlet iktidarının uzlaşmasını en önemli bir konu olarak görür. Devletler –buna Federe Kürt devleti de dahildir– Kürdistan'da varlığını sürdürmek istiyorlarsa, bunun kriterleri halka karşı olmayan genel güvenlik ve temel kamusal alan hizmetidir. Kürt halkının temsilcileri devlet yetkilileri ile bu kriterleri belirlemek ve uzlaşmakla görevlidir. Tek taraflı sınırsız bir devlet uygulaması, doğal olarak halkın rızasına dayalı değilse kabul görmez. Zorla dayatılırsa halkın direnme hakkı doğar. Dolayısıyla genel kamu otoritesi olarak devletle demokratik iradesini ortaya koymuş halkın görevlileri arasında bir uzlaşma gerekir.

Programın bu en önemli maddesini *"Kürdistan'da halkın kendi öz demokratik yönetimi + genel kamu otoritesi olarak devlet"* olarak özetleyebiliriz. Statüsü böyle belirlenmiş bir Kürdistan hem demokratik, hem özgür ve eşitliğe yakın bir konum kazanmış demektir. Tümüyle devletsiz demokrasi demek, kendini mevcut tarihsel dönemde kandırmak ve maceraperest kılmak demektir. Sınırları belirlenmiş ve küçülerek üzerinde uzlaşılmış bir devlet varlığına ihtiyaç vardır. Zaten klasik anlamda bu otoriteye devlet denilemeyeceğini, daha çağdaş ve demokrasiye özde ve biçimde bağlı bir genel toplumsal kurum denilmesi gerektiğini ısrarla vurguluyoruz. Öte yandan Kürdistan'da demokrasi, halkın hem yerel hem genel anlamda düzenli aralıklarla kendi ekonomik, sosyal, siyasal ihtiyaçları başta olmak üzere, ortak toplumsal ihtiyaçlarına yanıt arayıp bulmakla görevli delegelerini seçmek ve denetlemek anlamına gelir. Demokrasi devleti ilgilendirmez. Halkın öz işleridir. Devlet ancak onun demokratik iradesine saygı gösterebilir. Gerekli bir hizmeti söz konusu olursa, onu yerine getirir. Kısacası önümüzdeki dönemde Kürdistan'da iyice tanımlanmış ve üzerinde uzlaşılmış, *"Demokrasi + genel kamu otoritesi olarak Türkiye, İran, Irak ve Suriye devleti"* formülü temel bir program maddesi olarak öngörülebilir. Bir program maddesi derken, tek maddelik demiyoruz. Gerekirse üç beş maddeye ayrıştırılabilir.

Kürdistan'ın demokratikleştirilmesi yasal bir sorunun ötesinde kapsamlı bir toplumsal projedir. Halkın kimliğini ve kaderini belirlemesini inkar eden kesimlere karşı ve onların dışındaki toplumsal kesimlerin kendi ekonomik, sosyal, siyasal iradelerini oluşturma, kurumlaştırma, yönetme ve denetlemelerini içerir. Sürekli işleyen bir süreçtir. Seçimler sadece bu iradenin belirlenmesi için başvurulan araçlardan biridir. Esas olarak halkın işlevsel örgütlenmesini, eylemini gerektirir. Yerel köy ve kent komünlerine, kent meclislerine, belediyelerine ve genel halk kongresine kadar uzanan demokratik bir süreçtir. Dinamik bir siyasal yaşamı ifade eder. Koşullara göre komşu halklarla ortaklaşa bir demokrasi olarak örgütlenebileceği gibi, buna imkan verilmezse kendi öz demokratik sistemi olarak da oluşturulabilir.

Siyasetin demokratikleştirilmesi de siyaset alanına ilişkin önemli bir görevdir. Demokratik siyaset demokratik partileri gerektirir. Devlet odaklı olmayan, toplumsal talepleri esas alan partiler ve yan kuruluşları olmadıkça, siyasal yaşamın demokratikleştirilmesi beklenemez. Türkiye'de parti yapılanmaları devletin propaganda kolu ve devlete konduklarında rant dağıtmayı amaçlayan araçlar olmaktan öteye anlam ifade etmezler. Toplumsal sorunlara odaklı partilere geçiş, buna uygun bir yasal statü siyasal reformun önemli bir parçasıdır. Kürdistan adına parti kurulması halen yasaklı bir konudur. Devlet partisi dışındakilere fazla şans tanınmaz. Açık ki bu statünün değişmesi gerekir. Kürdistan adına parti ve koalisyonlar demokratikleşmenin özü ile ilgilidir. Yeter ki ayrılıkçı ve şiddet aracına başvurmasınlar.

Kürdistan'da demokratik siyaset ve toplum kavrayışı ve dönüşüm çabaları büyük önem taşımaktadır. Özellikle politik olgunun despotik karakteri demokratik kriterlerin kavranması ve uygulanmasını hayati kılmaktadır. Sadece sağ merkez politikaların değil, sol politikaların çoğunluğu da devlet odaklı, despotik ve rant karakterindedir. Bu temel özellikler Ortadoğu halklarının neden siyasetten nefret ettiğini de iyice açıklamaktadır. Politikaya yüklenen rol aldatma ve bastırma olduktan sonra, toplumun politika dışında kalması, daha doğrusu tahakkümcü politikanın nesnesi haline gelmesi kaçınılmaz olmaktadır. Politikanın bu yabancılaşmasını aşacak en iyi yöntem, demokratik toplum amaçlı ve eksenli demokratik siyaset yapma sanatıdır. Demokratik politikayı teorik ve pratik olarak esas almadan, tüm toplumsal grupların içinde yürütülecek çabalar aldatıcı olmaktan kurtulamaz. Burada iyi niyet fazla anlam taşımaz. Platonik halk bağlılığıyla demokratik politika sanatı arasındaki bağı ve farkı iyice görmek gerekir.

Feodal kurumlar demokrasi önünde engel teşkil ederler

Savunmam esas olarak Kürdistan'da demokratik siyasetin önünü açmaya birincil öncelik tanımaktadır. Bireyde ve kurumlarda çok etkili olan boyun eğme ve eğdirme kültürünü ancak demokratik evrensel kriterleri uygulayarak aşabiliriz. Son dönemde PKK mirası üzerinde de muazzam antidemokratik uygulamalara tanık olunmuştur. DEHAP'ın son seçimlerde istenen başarıya ulaşmamasının temelinde yönetim, kadro ve çalışma tarzları sorunlarında demokratik teori ve pratiğin çözüm tarzı olarak geliştirilip uygulanmaması yatmaktadır. Diğer Kürdistan parçalarında zaten despotik politika daha çok egemendir. Önümüzdeki dönemde özgür bir Kürdistan için öncelikle gerekli olan, her parçanın somut tarihsel, toplumsal özelliklerine uyarlanmış demokratik toplum ve siyaset merkezli siyasi oluşumların gerçekleştirilmesidir. Mevcut parti, dernek ve sivil toplum kuruluşlarının bu temelde dönüştürülmesidir. Demokratik siyaset dönemini tüm gücümüzle inanarak, bilerek ve uygulayarak açmaktan daha değerli bir çalışma olamaz.

Dolayısıyla her Kürdistan parçasında ve Kürt topluluklarının yoğun bulunduğu komşu metropol kentlerinde, azınlık kırsal alanlarda ve başta Avrupa olmak üzere yurtdışında demokratik bir işleyişi örgüt ve çalışma tarzında, eylemlilikte gerçekleştirmek temel görevdir. Halkımız birlikte yaşadığı Kürdistan içi azınlıklar ve gönüllü dostları da içine alma esnekliğini göstererek, kendi taban örgütlenmelerini ve eylemliliğini her şeyin önünde tutmalıdır. Kendi demokrasisini bizzat örgütleyip uygulamalıdır. Mevcut demokratik yasalara bağlı hareket etmek kadar, demokratik yasaların olmadığı koşullarda kendi demokratik kurallarına, tüzük ve yönetmeliklerine göre yaşam ve mücadelesini düzenlemelidir. Yılda bir alan kongreleriyle tüm demokratik kurum (Komünden KONGRA GEL'e kadar) yönetimlerini başarı ve çözüm oranlarına göre yeniden seçmelidir. Uygun yöntemlerle kendi seçim ve aday sistemini hazırlamalıdır. Bir yönetici iki dönemden fazla seçilmemeli ve ancak yeni projeler temelinde iki dönemden sonra yeniden aday olabilmelidir.

Başta Avrupa'daki halkımız olmak üzere, tüm parça ve metropollerde kendi öz demokrasisini uygun bulduğu yöntemlerle işleterek tüm kurumlarına (yerel komünden KONGRA GEL'e kadar) en başarılı bulduğu adayları seçmeli, düzenli rapor istemeli ve bu temelde denetlemelidir. Devletler kendi demokrasisine saygılı davranırsa uzlaşmalı, aksi halde uygun yöntemlerle demokratik direnişini sonuna kadar sürdürmelidir. Halkımız için en uygun özgürlük ve eşitlik yolu olan öz demokrasisini sonuna kadar kavramak ve zafere kadar uygulamak esastır.

Siyasal alanda özgür medyanın da varlığına ihtiyaç duyulur. Özgür medya olmadan, devletin demokratik duyarlılığı ve siyasal alanın demokratikleşmesi sağlanamaz. Bireysel haklar olarak değil, kamusal haklar olarak Kürdistan'da bir medyatik düzenlemeye ihtiyaç vardır. Dil ayrıcalığı olmamalıdır.

Feodal kurumların demokrasi önünde engel teşkil ettikleri bilinmektedir. Ortaçağ kalıntısı ağalık, şeyhlik, aşiretçilik ve tarikatçılık uygun yöntemlerle demokratik dönüşüme zorlanmalıdır. Asalak ve zihni uyuşturan, özgür ahlakın önünde engel teşkil eden bu kurumlar, klasik devlet kurumları kadar demokratikleşmeyi engellerler. Tüm bu hususlar uygun maddeler halinde siyasal alanda program ilkeleri olarak düşünülebilir. Siyasal alana ilişkin teorik yaklaşımı ve uygun madde düzenlemesini bu çerçevede geliştirmek, hakim sistem gerçeğiyle halkın gerçekliği açısından gerçekçidir ve uygulanma, pratikleşme şansına sahiptir.

Sosyal alana ilişkin programatik düzenlemenin özünü aile, kadın, sağlık, eğitim, ahlak, din ve sanatsal etkinliklerinin önündeki sorunlar ve çözüm görevleri oluşturur. Siyasal ve ekonomik alanla ayrılmaz bir bütünlük oluşturan sosyal alan bölümlenmesi, kolaylık sağlaması açısından ayrı bir bölüm olarak düzenlenebilir. Esas belirleyici alan olarak düşünülmesi gerekmekle birlikte, siyasi alandaki tahakküm ve ekonomik istismar nedeniyle sosyal alan büyük bir sıkışmayı yaşamaktadır. Neredeyse hastalıklı bir gövdeye dönüşmüştür. Sosyal alanı giderek güçlendirmek ve savunmak programın temel işlevlerinden sayılmalıdır. Ağırlık ekonomi ve siyasetten sosyal alana taşırılmalıdır.

Devlet sistemlerinde toplumun kontrol edilmesinde sıkça denenen ekonomik olanakları toplumun elinden çekip, tekrar toplumun bağlanması karşılığında topluma azar azar sunulması yönteminin terk edilmesi, toplumsal düzeyin özgürleşmesinde temel bir noktadır. Toplumun ekonomi ile terbiye edilmesinden vazgeçilmelidir. Kürt toplumunda yoğun denenen bu yöntem halkımızı tam bir ***DİLENCİ*** durumuna düşürmüştür. Toplumsal alanda öncelikle bu

tuzağın kaldırılması gerekir. Toplumun ekonomik kaynakları üzerinde devletin değil, toplumun hakkı kabul edilmelidir.

Aile kurumunda kadın, erkek ve çocuklar sistemin en çok tıkanan unsurlarıdır. Sistem adeta aileyi bir cürufa, tüm düzen çelişkilerinin boğduğu bir kuruma dönüştürmüştür. Evlilik, karı koca ve çocuklar eskinin feodal ilişkilerini henüz aşamamışken, kapitalizmin insafsız ilişkileri ile kuşatılmış olarak tam bir hapishane hayatı yaşamaktadır. Kürdistan'da aile kutsal sayılmasına rağmen, özellikle özgürleşme düzeyinden yoksunluk, ekonomik olanaksızlık, eğitimsizlik ve sağlık sorunları sonucu tam bir cendereye sıkıştırılmıştır. Kadın ve çocukların durumu tam bir felakettir. Namus cinayetleri denen olgu aslında genel yaşamın içine düştüğü durumun simgesel ifadesidir. Toplumun bitirilen namusu kadının başında patlatılmaktadır. İflas etmiş erkeklik bunun hıncını kadından çıkarmaktadır. Mevcut koşullarda ancak toplumun genel demokratikleşmesi ile aile bunalımı çözüm yoluna girebilir. Anadilde eğitim ve yayın kimlik bozulmasını kısmen giderebilir. Özel ekonomik destek, yoksul aileleri geçici olarak kurtarabilir.

Kürdistan'da devlet ile işbirlikçi sınırlı bir kesim dışında bir ***ÖTEKİ*** insanlık vardır ki, kimse onları ne yazıya, ne söze dökebilmektedir. Ötekilerin kimlik, özgürlük ve eşitlik sorunları çözülmeden, en kirli bir savaştan arındırıldığını söylemek mümkün değildir. Kürt toplumunda, ailesinde, kadın, erkek ve çocuklarında yaşanan tek taraflı trajik bir savaştır. Program bu konuya özgün yaklaşmayı ve yaratıcı çözümleri sağlamayı hedef almalıdır.

Eğitim hem resmi, hem anadilde özgür kılınmalıdır. Devlet yardım etmese de, halkın öz imkanlarıyla dil ve kültürüne ilişkin eğitim kurumlarını oluşturmayı engellememelidir. Sağlık kamusal bir görev olarak devlet tarafından ve sivil toplumca karşılanabilmelidir. Toplumun özgür sanat hareketleri ile beslenmesine özgürlük tanınmalıdır. Ahlaklı bir toplum olunmadan hiçbir iş başarılamaz. Özgür bir ahlak edinmek toplumun bilinçlenmesine bağlıdır. Dolayısıyla toplumun yaygın bilinçlenmesine engel konulmamalıdır. Özgür toplum, ahlaklı toplumdur. Bu özdeşlik toplum içindeki tüm çalışmalarda yansıma bulmalıdır. Dinin toplum hayatındaki yeri tartışılarak ayak bağı unsurlarından temizlenmeli, buna karşılık toplumun en eski geleneğini, vicdanını oluşturduğundan gerekli reformdan geçirilerek çağdaş bilim ve felsefe ile uyumlulaştırılmalıdır. Din, felsefe, bilim ve hatta mitolojinin ortak bir diline varmak, günümüz birey bunalımından çıkışın temel etkenlerinin başında gelmektedir. Din daha çok yeni özgürlük ahlakında rol alırken, bilim toplum bağlantısını kendi açısından yeniden yorumlayarak topluma sunmayı görev saymalıdır. Peygamberlerin de özünde bu rolü yerine getirdiğini iyice anlamalıyız. Din hiçbir dönemdeki kadar günümüzde olduğu gibi yoz ve işlevsiz kalmamıştır. İşlevselliğini tekrar kazanmak dinsel reformun temel amacı olmalıdır.

Programın toplumsal alana ilişkin en temel tespiti, ona kaybettirilen ağırlığını yeniden kazandırmak olmalıdır. Devlet ve ekonomiyi elinde tutan dar bir azınlık, binlerce yılın büyük acı ve çabalarını yaşayarak günümüze gelen toplum üzerindeki kemirici, soyucu yaklaşımlarını terk edip, ona gerekli saygı ve itibarı yeniden iade etmeyi temel sosyal politika olarak kabul etmelidir. Toplumu hem devlet azınlığına, hem birey çapulculuğuna, hırsızlığına ve saldırılarına karşı korumak programın sosyal alana ilişkin en temel görevi olarak anlaşılmalıdır. Kadının özgürlük düzeyi toplumun özgürlük düzeyini, toplumun özgürlük düzeyi ise genel demokratik düzeyi ve ona duyarlı sosyal devleti belirler.

Kadın ve iktidar birbiriyle oldukça çelişkili iki olgudur

Kadın özgürlüğünü ayrı bir program maddesi olarak düzenlemek konunun merkeziliğinden ötürü gereklidir. Kadın sorununa ilişkin yaptığımız çözümlemeler, toplumsal dönüşümün temel nirengi noktasını oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Reel sosyalizmin kaybettiği noktalardan biri iktidar ve savaş sorunu ise, ikincisi kadın sorunudur. Kadın ve iktidar birbiriyle oldukça çelişkili iki olgudur. Kadın ilk ezilen sınıf, cins ve ulustur. Özgürlüğü ve eşitliği tarihsel ve toplumsal gelişme içinde değerlendirilip teorisi kurulmadıkça, sağlam bir pratik gelişmesi de olamaz.

"Kürdistan'da PAJK'ta ısrar ve gelişme tanrıça erdemlerine, melek saflığına, Afrodit güzelliğine taşıyabilir. Böylesi bir kadın sentezinin çözemeyeceği bir erkek kültürü, çekemeyeceği bir yaşam gücü, yürütemeyeceği bir eylem olamaz. Tarihte, mitolojide tanrıça kutsallığına denk bir kadın erdemini –karılaşmaya ve despot erkekliğe karşı– geliştirilmedikçe, yaşamda soyluluk, özgürlük ve eşitlik sağlanamaz. Bu değerler sağlanmadan, yaşam yitik bir değer olmaktan kurtulamaz"

Kürt toplumundaki kadında neolitik dönemden kalma izler halen etkisini sürdürmektedir. Bununla birlikte tüm uygarlık süreçlerinin kahrını çekmiştir. Direngen bir yapıya sahiptir. Çağın ihanetine uğradığı da açıktır. Bu özellikler feminizmin evrensel çabalarıyla birleştirildiğinde, ayrı bir kadın partisi toplumsal özgürlük, eşitlik ve demokratikleşme mücadelesinde büyük bir rol oynayabilir. PAJK bu role uygun olarak kurulmuştur. Her ne kadar hakim erkeklik anlayışından kolay kurtulamamaktaysa da, özgürlükte ısrar vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Kadın dünyasının özgürleştirilmesi, bizzat kadının duygusal zekasıyla analitik zekayı birlikte işleterek sağlaması en iyisi olacaktır. Kadın açısından mitoloji, felsefe, din ve bilim yeniden gözden geçirilip, özgün ve özgür kadın zekasıyla yorumlanıp pratikleştirilmelidir. Teori ve pratiğe kadın zekasıyla yaklaşmak, doğaya yakın, barışçıl, özgürlükçü ve eşitlikçi bir dünyaya ve güzellikle yüklü bir yaşama daha anlamlıca götürebilir.

Kürdistan'da PAJK'ta ısrar ve gelişme tanrıça erdemlerine, melek saflığına, ***Afrodit*** güzelliğine taşıyabilir. Böylesi bir kadın sentezinin çözemeyeceği bir erkek kültürü, çekemeyeceği bir yaşam gücü, yürütemeyeceği bir eylem olamaz. Tarihte, mitolojide tanrıça kutsallığına denk bir kadın erdemini –uygarlık tarihi boyunca sürekli derinleştirilen bir kölecilik kültürü olarak, karılaşmaya ve despot erkekliğe karşı– geliştirilmedikçe, yaşamda soyluluk, özgürlük ve eşitlik sağlanamaz. Bu değerler sağlanmadan, yaşam yitik bir değer olmaktan kurtulamaz.

Program kadın sorununu bu çerçevede maddeler halinde düzenlemelidir.

Programın ekonomik alana ilişkin yaklaşımının temelinde metalaşma ve kara dayalı ekonomiden, kullanım değerine ve paylaşmaya dayalı ekonomiye geçiş olmalıdır. Karın şahlandırdığı ekonomi sadece toplumu değil, doğayı da tahrip etmiştir. Yaşanmaz bir çevreye doğru yol alınmaktadır. Burjuva ekonomi politiği durdurulamazsa, varacağı yer gerçek bir cehennemdir. Burjuvazinin azami kar peşindeki, özellikle sadece parayla oynayarak kar sağlayan finans kesimlerinin öne çıkması küreselleşmeyi en kötü tarafıyla insanlığa yaşatmaktadır. Tarihin hiçbir döneminde hiçbir toplumsal sınıf bu denli kar, değer kazanmamıştır. Toplumun yozlaşmasının en başta gelen nedeni ekonominin vardığı finans düzeyidir. Finansın sürüklediği sanayi ve ticaret ise, sürekli metalaşma ve onun en çok kar getiren lüzumsuz biçimlerini piyasaya sunduğundan, toplumun alamadığı, tüketmediği sözde bir bollukla birlikte korkunç boyutlara varmış bir yoksulluk ve açlık sınırı altında bir öteki insan oluşmasına götürmüştür. İnsanlık bu ekonomi politik ile daha fazla yaşayamaz. Sosyalizmin asıl rolü burada karşımıza çıkar. O da yavaş yavaş meta toplumundan kullanım değeri için üretim yapan topluma, karı esas alan üretimden paylaşımı esas alan üretime geçişle tanımlanabilir. Sosyalizmin ekonomi politiği budur. Program ekonomik ilkesini bu ekonomik politikaya dayandırmalıdır. Bu ekonomi politikası uygulandığında işsizlik, bolluk içinde yoksulluk, aşırı üretimin yanında açlık, kar ile birlikte çevre tahribi bir kader olmaktan çıkar.

Ekolojik toplum, özünde sosyalist bir toplumdur. Uygarlık ile birlikte doğadan, çevreden kopan, yabancılaşan tahakkümcü toplumdan ancak sosyalist topluma geçildiğinde ekolojik denge ve toplumu anlam kazanır. Kapitalist sistem altında çevrenin kurtuluşu bir yanıltmacadır. Ekolojik dengeyi görülmemiş ölçüde bozan sistemin kendisidir. Sistemin etkisizleşmesi ve sosyalist toplum sisteminin gelişmesi ölçüsünde çevre sorunu köklü çözümüne kavuşur. Bu demek değildir ki şimdiden çevre için bir şey yapılmaz. Tersine, çevre mücadelesini daha aktif kılmak için genel toplumsal dönüşüm mücadelesi ile iç içe yürütülmesinin gereğini vurgular.

Program özellikle işsizlikle pahalılığı, yoksullukla açlığı, çevre tahribi ile aşırı metalaşmayı, aşırı üretimle kullanım değerinden yoksunluğu hakim kapitalist sistemden bilerek bunun kader olmadığını, sosyalist ekonomiye yönelişle sorun olmaktan çıkarılabileceğini güçlü vurgulayarak, maddeler halinde düzenlemelidir.

Programda özenle tanımlanması gereken bir konu malların meta ve kullanım değeri hakkındaki tercih sorunudur. Malların metalaşması kar rejimine götürürken, başta aşırı çalışma işsizlik olmak üzere yoksulluk zenginlik, bolluk kıtlık, lüks kirlilik, ezen ezilen, sömüren sömürülen, hakim mahkum, ezen ezilen cins ve benzeri ayrımları da beraberinde geliştirir. Tersine, malların kullanım değeri olarak geliştirilmesi bu ikilemlere yol açmaz. Sosyalist toplum karakterinde gelişmeler yaşanır. Örneğin her tarafa meşe ağacı ekelim. Meşe ağacının meta değeri fazla yoktur. Fakat yüksek bir kullanım değeri vardır. Palamutları değerlidir. Kerestesi sağlamdır, gölgesi çok güzeldir. Çevre sorununa mükemmel bir çaredir. Tüm çorak Ortadoğu'yu ormana kavuşturabilir, mükemmel ekolojiktir. En önemlisi, herkese iş bulabilme imkanı verebilir. Hiçbir işi olmayan eğitimsiz insan meşe ekip bakabilir. Meşeciliğin geliştirilmesiyle dünya kurtulur.

Programın enternasyonalizm ile ilişkisi bölge ve dünya boyutlu olarak belirtilebilir. Kürdistan somutu etle tırnak gibi Ortadoğu tarihi, coğrafyası ve halklarıyla iç içeliği yaşar. Milliyetçiliğin dışlanması bu gerçekle daha da anlam kazanır. Filistin-İsrail ilişki ve çelişkilerinde milliyetçiliğin esas alınması bütün felaketlerin, çözümsüzlüklerin temelidir. Din milliyetçiliği üzerine ulus milliyetçiliğinin eklenmesi felaketi büsbütün büyütmüştür. Halbuki demokratik çözüm olanakları esas alınsaydı, herhalde daha az acı çekilir, bugünlerden daha uygun bir düzen kurulabilirdi. Aşırı milliyetçi devletçi yaklaşımın çözüm değil, dehşet politikaları olduğu açıkça kendini kanıtlamıştır. Kürdistan'da aynı milliyetçi devletçi akımlar üstün çıkarsa, bir değil dört İsrail-Filistin ortaya çıkar. Bundan çıkarmamız gereken birçok sonuç vardır. Ayrıca günümüzde yaşanan ***Çeçenistan***, ***Karabağ***, ***Kosova***, ***Kıbrıs***, yakın dönemde ***Ermeni-Osmanlı***, ***Kürt-Cumhuriyet***, ***Arap-Osmanlı***, ***Kürt-Irak*** bağlamındaki sorunların yol açtığı sonuçlar da bilinmektedir. Yeni facialara yol açmamanın en uygun yolu, Kürt sorununu imha, inkar ve küllendirme, dilencileştirme konumuna düşürmeden, tutarlı, içtenlikli bir barış ve demokratikleşme reformu ile çözüme cesaret etmedir. Bunun genel formülü de Türkiye somutunda çözümlediğimiz, genel güvenlik ve kamusal alan ortaklığı olarak *'devlet + Kürdistan'da demokrasi'* formülünün Ortadoğu çapında genelleştirilmesidir. Kendini somutta *'Ortadoğu'da demokratikleşme + devletin demokrasiye duyarlılığı = Kürdistan'a özgürlük'*tür. Özgür Kürdistan daha çok demokratik Kürdistan'dır. Dünya genelinde Porto Allegre toplantılarını yerel demokrasilerin ulus üstü platformuna, dünya halklarının devlet odaklı olmayan ***Küresel Demokrasi Kongresi***'ne dönüştürmektir. Sonuç olarak demokratik ***Kürdistan > Demokratik Ortadoğu Federasyonu > Küresel Demokrasi Kongresi*** önümüzdeki dönemin surnational sloganı olabilir.

Devlet eliyle sosyalizm kurulamaz

Bireysel haklar, insan hakları olarak programda yer bulabilmelidir. Bireyin düşünme, söz, irade özgürlüğü her koşul altında korunmalıdır. Hiçbir ülke, devlet ve toplum çıkarı adına bireyi özgür düşünme, söz söyleme ve iradesini ortaya koyma hakkından yoksun bırakamaz. Toplumsallıkla bireysellik arasındaki optimal noktayı yakalamak temel bir amaç olmalıdır. Birey özgürlüğünden geçmeyen bir toplumsal özgürlük, toplumsal özgürlüğe dayanmayan bireysel özgürlük en sonunda kaybetmeye mahkumdur. Temel insan hakları toplum olma hakkına saldırmadan, onunla ancak varolabileceğini bilerek, aşırı bireyci, toplum dışı, sorumsuz eğilimlere kapılmadan değer kazanabilir.

Eskinin uluslararası dayanışmasını değil, ulus üstü bir yaklaşımı esas almalıdır. International değil, suprenational (ulus üstü, ulus ötesi) olmalıdır. İnsanlar din, ulus, sınıf kimliğini aşmış bir dayanışmayı yakalayabilmelidir. Hem emeğin hem hümanizmin dayanışması bu temelde daha anlamlı olabilir.

Programda demokrasiyle sosyalizm arasındaki ilişkinin net vurgulanması gerekir. Sosyalizm genel olarak eşitlik sözcüğü ile tanımlanır; yolu ise mülkiyetin kolektifleşmesinden geçer diye bir anlayışla özdeşleştirilir. Ama demokrasi ve özgürlük ile bağı kurulamadı. 'Kurulsun da nasıl, hangi sistemle olması önemli değildir' söylemine kadar vardı. Sonuçta devlet kapitalizmi olarak yozlaştı. Hem teorik, hem deneysel gelişmeler, demokrasiyi tam uygulamadan, özgürlükler yaşanmadan sosyalizme varılamayacağını göstermiştir. Devlet eliyle sosyalizm kurulamaz. Ta Sümerlerden beri devletin yoğun kolektifleştirmeleri olmuştur. En geniş sosyalizasyon hareketlerini devletler yapmıştır. Bu durumda devlete en büyük sosyalist kurum demek gerekir. Sovyet deneyimi aynı tarihsel eğilimin devamıdır. Dolayısıyla devlet eliyle kamulaştırma, eşitlik hareketlerine genelleştirilmiş patronaj sistem demek daha uygundur. Bir efendi, bir ağa, bir kapitalist yerine hepsinin ortak kimliği olarak özde aynı rolü oynar. Eğer demokrasi en az devlet ise ve demokratik gelişmeyle eşitlik yakalanıyorsa, gerçek sosyalizme varılıyor denilebilir. Bunun özgürlüksüz olamayacağını da koşul olarak belirlemek gerekir. Eşitlik tahakkümsüzlük olarak özgürlükle birleştiğinde ancak sosyalizm olarak kavramlaşabilir. Zorakiliğe dayanan eşitlik sosyalizm olamaz. O halde en geniş demokratik uygulamayla yaşanan özgürlükler altında sağlanan eşitlikçi toplum sosyalisttir.

Sonuç olarak, programın taslak düşüncesi ve dayandığı teorik sistem ana hatlarıyla verilmiştir. Devletçi ve milliyetçi etkilerden arınmış, demokratik, özgür ve eşitliğe doğru bir toplumsal dönüşümü esas alan program anlayışı öngörülmektedir. Liberal bir program olmamakla birlikte, bireysel inisiyatife gerçekçi bir rol tanımaktadır. İktidar yerine demokratik otoriteyi, toplumsal denetim yerine özgürlüğü, liberal, metaya ve kara dayalı piyasa yerine kullanım değeri ve paylaşımcılığı, bireyle toplumun optimal buluşmasını temel çizgi haline getiren bir program söz konusudur. Açık ki, bu düşünceler taslak öneriler olup, üzerinde tartışılmak, değiştirilmek, eklemek için sunulmuştur.

2- *PKK'nin yeniden yapılanmasında program özü oluştururken, biçimini de örgütlenme belirler.* Teori nasıl programı belirliyorsa, program da örgütlenmeyi belirler. Örgütlenme bünyenin kemik yapısı gibidir. Kemiksiz bünye nasıl bir et yığınına dönüşürse, örgütsüz parti de iradesini işletemeyen kof bir yığın olmaktan kurtulamaz. Nasıl ki ancak iki hidrojen ve bir oksijen atomu bir su molekülü oluşturuyorsa, uygun kadro örgütlenmesi de toplumun üzerinde yükseleceği, şekilleneceği temel ve iskeleyi oluşturur. O halde örgütlenme meselesini iki ana bölüm halinde ele almak daha uygun düşer: Kadro örgütlenmesi ve kitle örgütlenmesi olarak.

a- *Tarih boyunca partilere benzeyen her oluşumun inançlı ve iradeli bir kadrosu olmuştur.* Kadrosu olmayan birçok oluşumun tarihin derinliklerinde unutulması kaçınılmazdır. Davalar partiler ve güçlü kadrolarıyla temsil edildiklerinde ciddiye alınırlar. Kadro sıkça vurguladığımız gibi parti zihniyetini ve program esaslarını en iyi özümseyen ve tam bir coşku seli halinde pratiğe aktarmaya çalışan militanları ifade eder. Dönüşümün kurmay ekibidir. Teori ile pratik bağını kurabilen, kitlesel örgütlenmeyle etkinliği buluşturup yönetebilen özellikleri taşımak durumundadır. Ayrıca toplumsal ahlakı ve politikanın yaratıcılığını sanatkar düzeyinde şahsında birleştiren kimliktir. Bu tanımlamaya dayanarak, PKK tarihine, yeniden örgütlenmesine baktığımızda, birçok olumlu ve olumsuz öğeyi iç içe görmekteyiz. Eğer PKK bugün hala yaşıyorsa, bu en başta gerçekleşen soylu ve birer insanlık abidesi olan kadrolarına bağlı olduğu gibi, tam başarıya gidememesinde de ağır sorun yaşayan kadroları yüzünden olmuştur. Hem başarı, hem başarısızlık kadrodan kaynaklanmaktadır. Kadroların şahsında muazzam bir toplumsal çelişki yumağı açığa çıkarılmıştır. Açığa çıkarıldıkları oranda yıkılan olduğu gibi, güçlenen de olmuştur. Bir kadro trajedisi, kahramanlığı ve ihaneti hep iç içe yaşanmıştır. Tüm eğitici ve pratikleştirici çabalarımıza karşın, çizgiyi sürükleyebilecek kadrolara bir türlü ulaşılamamıştır. PKK'leşme süreçlerindeki tıkanmalar bu kadro yetersizliğinin ürünüdür. Önümüzdeki yapılanmanın yine en temel sorunu yeterince güçlü kadrolar olabilme sorunudur.

Bu sorunun çözümü programın başarıyla hayata geçmesine yol açabilir. Aksi halde yeni tıkanmalar doğacaktır. Kadro olmak bir aşk, bir tutku işidir. Kendini amaçlarına sınırsız inanç, kararlılık ve aydınlıkla yatırma demektir. Bu nitelikleri olmayan, bir heves, kariyer tutkusu ile önü tutmak isteyen kişilikler hep olumsuz sonuçlara yol açarlar. Kadrolaşma bir heves olmanın ötesinde teorik bir öngörü, programa derinliğine bağlılık ve parti binasını kurmakta bir tutku insanını gerektirir. Yeni dönemde kadro örgütlenmesine giderken bu niteliklerin esas alınması tabiidir. Her ciddi sosyal, siyasal, ekonomik örgütlenme benzer kadro anlayışına, liderlik sanatına sahip olmak ister. Başarısında bunun payını arar.

PKK'nin yeniden yapılanma kararlılığına ulaşırken, önümüzdeki ağır sorunları esas aldığımızı daha önceki kısımlarda vurguladık. En değerli yoldaşları şehit verip geri kalanları fedakarane çalışırken, fırsatçı, kariyerist, çeteci birçok unsur değerleri için için kemirdiler. Toplumsal gerçeklik adeta parti içinde yeniden yaşam bulmuştur. Tarihin en kritik anını yaşadığımız halde, kendi bireysel hırslarını, iktidar heveslerini dayatmaktan utanmayan öğeler eksik olmadı. Yine yığınla iş dururken, sıradan bir işçi üretkenliğinin bile çok dışında tembel yaşayıp geçinenler az olmamıştır. Tepeden konmacı anlayışlarla mevkiler tutulmaya çalışıldı. Parti mirası üzerinde bir iktidar sorunu yaratılmaya çalışıldı. Çocukça, ama tehlikeli yaklaşımlardı bunlar.

Parti adına bazı düzenlemeleri yaparken, kendi esenliğimizi büyük tehlike içinde bırakıp kadroları korumaya çalıştığımızı yeterince sorumlulukla anlamadılar. Halbuki yaşayacağımız trajedilerin bilincinde yoldaşlık yapılmaya çalışıldı. Yoğun eleştirilerle sorumluluğa davet edildiler. Binlerce şehit yoldaşın anısına, büyük sorunlar altında yaşayan halkın beklentilerine layık olmalarına sürekli vurgu yapılmasına, aksi halde tarihin kendilerini affetmeyeceğini vurgulamamıza rağmen, yaratıcılıkla başarı tarzını bir türlü yakalamadılar. En olumsuzu da parti mirası üzerinde İmralı süreci ile birlikte girilen iktidarcılık oyunu oldu.

"PKK'nin yeniden yapılanma kararlılığına ulaşırken, önümüzdeki ağır sorunları esas aldığımızı daha önceki kısımlarda vurguladık. En değerli yoldaşları şehit verip geri kalanları fedakarane çalışırken, fırsatçı, kariyerist, çeteci birçok unsur değerleri için için kemirdiler. Toplumsal gerçeklik adeta parti içinde yeniden yaşam bulmuştur. Tarihin en kritik anını yaşadığımız halde, kendi bireysel hırslarını, iktidar heveslerini dayatmaktan utanmayan öğeler eksik olmadı."

Bir yandan kendini yakan yoldaşlar, kan ağlayan halkımız, diğer yandan özüyle ve biçimiyle geleneklerimize layık olmayan iktidar grupçulukları büyük bir çelişkiydi. Bunu yeniden partileşme zemininde çözmek en doğru tutum olacaktı. Bu temelde kadro sorununa yaklaşırken, şüphesiz iktidar dengeleri, hesapları yapılmaz. Kendilerini gruplaştıranlara ricayla gelin partileşelim denilmeyeceğine göre, en doğrusu kendi teorik, programatik anlayışımızı ortaya koyup en yüce inanç ve ayırt edici bilinçle varım diyenlerle mirasımıza sahip çıkmak, özümüzü yeniden biçimlendirmekti.

Eski hesaplarla bir araya partileşmeye gelinemeyeceği anlaşılmalıdır

Mirasımız içinde nicel ve nitel olarak defalarca partiyi besleyecek kadro adaylarına sahip olduğumuz bilinmektedir. Bunlardan gönüllüce bir araya gelmeyi, tam bir düşünce ve irade özgürlüğü içinde partileşmeye gidebilmeyi görev belledik. On iki kişilik yeniden yapılanma için Hazırlık Komitesi oluşturmaya, bir adım ileri atmaya çalıştık. Sorun hızlı atamalarla çözümlenecek cinsten değildir. Geçmişte yapılanları tekrarlamak hiç değildir. Geçmişi telafi edecek, geleceği kazanacak, yaşanılan anın gerekli kıldığı yetkinliği gösterecek, hiçbir yetersizliği bahane göstermeyen dirayetli kadroyla çalışmak esas olmalıdır. Bu nitelikli kadro adaylarıyla yeterince deneyimi başarıyla atlattıktan sonra, asil üyeler olarak kalıcı çalışabilecekleri anlaşılırdır. Taraf ve grup durumuna düşmüş olanlara gelince, köklü bir değerlendirme, eleştiri, özeleştiri ve pratik çaba içinde haklarında bir sonuca gidilebilecektir. Eski hesaplarla bir araya, partileşmeye gelinemeyeceği anlaşılmalıdır. Burada iyi niyet değil, kriterler belirleyicidir. Fakat bu tür gruplarla tüm bağlar koparılmıyor. KONGRA GEL çatısı altında çalışmaya devam edilecektir. Demokratik bir partinin her şeyden önce demokrasiyi kendi içinde yaşatması böylece kanıtlanabilecektir.

Kadro örgütlenmesi için fazla sayının yararlı ve gerekli olacağını sanmıyorum. 300-500 arası bir kadro niceliğinin programını yürütmeye ve kitlelerini seferber etmeye, her alanda temsil gücü olmaya yeterli olacağı kanısındayım.

Kadronun mekanik şemalara göre örgütlenme yerine, işlevsel bir örgütlenmeyi tercih etmesi tabiidir. Sırf alan ve görev doldurmak için değil, bekleyen görevleri başarmak için atama yapılabilir. Ölçü, bekleyen ve başarıyla üstesinden gelinebilecek görev ve kadrolarıdır. Gerektiğinde bir, gerektiğinde düzine ile temsiller, komiteler tesis edilebilir. Ama kolektivizm gerekli bir özellik olduğundan, çifte temsil her zaman tercihe şayandır. Klasik merkez komite, politbüro ve kol örgütlenmeleri yerine, bahsedilen işlevsellik daha uygundur. Şekil sorunlarına takılmak yerine, öze uygun çözümler tercih edilmelidir. Çözüm yeteneklerini kendilerinde görüp öneriyi bizzat yapmalar uygun olabileceği gibi, atamayla da görevlendirmeler olabilir. Ama zorlama uygun olmaz.

Önümüzdeki aylar zorunlu ihtiyaç duyulan alanlara yeterince görevlendirme yapılabilir. Altı ayı geçmeyen süreler içinde yüze (100) yakın kadro örgütlenmesi rahatlıkla mümkündür. Gerektiğinde daha azı ve çoğunu görevlendirmek de olasıdır. Kolektivizm ve bireysel inisiyatif iç içe kullanılmalıdır. Çalışma tarzındaki hız, gözden geçirmek ve sonucu gitmek için gerekli azmi sergileme bilinen hususlardır. Teori, program hakimiyeti kadar çalışma tarzı ve temposu gereklidir. Tüm kitle, savunma birlikleri, legal ve illegal alanlarda çalışma, bilinen *'terörist'* yafta nedeniyle özgün, yaratıcı çalışmayı gerektirir. Üslup, yaşam tarzı etrafa coşku ve çekim gücü yaymalıdır. İtici, kaçırtan üslup, en az provokasyon kadar tehlikelidir.

Özetle kadro politikası ve asgari örgütlenmesiyle işlerin, pratiğin üzerine gitme doğru olan tavırdır. Gönüllülük kadar tam bir disiplin örneği halinde çalışmak esastır. Kahramanlıklar mirası içinde ve ayağa kalkmış, özgürlüğü tutkuyla bekleyen bir halkla yürünmektedir. Büyük bir tecrübe ve iyice çözümlenmiş bir pratik sonrasında yeni görevlerin üzerine gitmek heyecan verici olduğu kadar, başarısızlığa tahammülü olmayan bir tutumu, çalışma üretkenliğini de şart kılar. Görevlerdeki başarı verilmiş sözler kadar, kişiliğin gerçek özünü de ortaya koyan en sağlam ölçüttür.

Partinin çekirdek örgütlenmesiyle bağlantılı bir sorun, tüzük konusuna ilişkindir. Genel şema bilinmektedir. Düzenli aralıklarla kongre, kongrelerde seçilmiş bir başkan ve merkez veya parti meclisi, merkezin kendi içinden seçtiği dar bir yürütme kurulu, genel sekreterlik ve yardımcıları, merkezi kurullar, aşağıya doğru bölgesel, yerel, komünsel komiteler ve alt birimler, kitlevi kol örgütlenmeleri, seksiyon örgütlenmesi (parçalara ve ülkelere ilişkin olabilir) gibi bölümleri ihtiva edebilir. Bu model hakkında lehte veya aleyhte değerlendirme yapabilecek durumda değilim. Fakat eskiden hep devletleşme tarzının bir yolu olarak kullanıldığını, otoriterliğini daha çok geliştirdiğini, demokratik yanı pek işletmediğini yaşanan tecrübelerden bilmekteyiz. İlla bu model bu sonuçları doğurur diyemeyiz. Belirleyici olanın teori ve program olduğunu, tüzüğün kendi başına bir araç olarak değil, programın uygulanmasında bir işleyiş aracı olduğunu bilir ve öyle davranırsa, demokratikleşmeye de rahatlıkla götürebilir. Bu da kadroların özüyle ilgili bir husustur. Teori, program, kadro, tüzük ve işleyiş bir bütündür.

"Uygarlık tarihi boyunca ilk köle sınıf, cins ve ulus olarak bir kadın gerçekliği ile karşı karşıyayız. Özel ve geneleve kapatılma bu köleliğin uygulama biçimleridir. Baskı biyolojik kaynaklı değil, sosyal kaynaklıdır. Karılık kocalık uygarlıktaki biçimleriyle kadın aleyhinde ve genelde tüm toplum aleyhinde işletilen bir kurumdur. Siyasal imparatorun eve yansıtılmış figürü kocadır. Koca kadın karşısında hep küçük despotu oynar. Bunun bireysel niyetle alakası yoktur. Uygarlıksal bir veri olarak anlaşılmalıdır."

Kürdistan somutunda her parça için bir seksiyon örgütlenmesi gerekebilir. Her parçanın partisi ne tam bağımsız, ne tam merkeze bağımlı olmalıdır. Yarı bağımlılık olarak seksiyon tarzı uygun düşebilir. Merkezi kuruluşlardan basın yayın kurulu, bilim ve sanat akademik kurulu, hukuk ve disiplin kurulu vb örnek gösterilebilir. Kitle kol örgütlenmeleri olarak özgür kadın birlikleri, demokratik gençlik birliği, sendikalar, kooperatifler, göçmenler, çiftçiler, esnaf, işadamları vb gibileri düşünülebilir.

Kuralların işleyişinde daha dar yönetmelikler, kolektivizmle bireysel inisiyatif sağlıklı bir işleyiş için gerekli hususlardır.

İç işleyiş kuralları olarak tüzük konusunda başka modeller üzerinde de durulabilir. Burada sadece dikkati çekmek için öneri kabilinde bazı düşünceleri ifade etmek istedik.

Kadın evrensel ve tanrısaldır

Kadro politikasında biraz daha özgünce yaklaşım gerektiren PAJK konusunda birkaç hususa değinmeyi önemli bulmaktayım. PAJK'ın bir çekirdek kadrosunun olması gerektiğine inanıyorum. Kadın sorunu sanıldığından daha fazla tüm demokratikleşme, özgürlük ve eşitlik, hatta ekolojik sorunların çözümünde kilit bir role sahiptir. Kadının tümünü birden özgürleştiremeyeceğimize göre, bunun öncelikle dar bir kadro üzerinde gerçekleştirilmesi gerektiği açıktır. Kendini özgürleştirmeyen bir PAJK çekirdeği, belki de dünyanın en sorunlu kadın ve erkeklerini nasıl özgürleştirebilir? Benim bu konuya ilişkin diyalog ve birçok çözüm çabam bilinmektedir. O yönlü daha derinleştiğimi ve kanılarımı pekiştirdiğimi belirtmeliyim.

Uygarlık tarihi boyunca ilk köle sınıf, cins ve ulus olarak bir kadın gerçekliği ile karşı karşıyayız. Özel ve geneleve kapatılma bu köleliğin uygulama biçimleridir. Baskı biyolojik kaynaklı değil, sosyal kaynaklıdır. Karılık kocalık uygarlıktaki biçimleriyle kadın aleyhinde ve genelde tüm toplum aleyhinde işletilen bir kurumdur. Siyasal imparatorun eve yansıtılmış figürü kocadır. Koca kadın karşısında hep küçük despotu oynar. Bunun bireysel niyetle alakası yoktur. Uygarlıksal bir veri olarak anlaşılmalıdır.

Kadın özgürlüğünü tarım devrimiyle büyük aşama kaydeden evcil ana (tanrıça ana) kültüründen başlatmak daha doğru olabilir. Tanrıça-Melek-Afrodit üçlemesini mitolojik bir tasavvur olarak bu nedenle seçtim. Basit karı kız imajını yıkmadan, kadının büyüklüğünü, saygınlığını ve güzelliğini yakalayamayız. Uygarlık ölçütleri erkek tanrısal kaynaklı olup, kadının tüm kutsal tanrısal, melek ve güzellik ölçütlerinden düşürülmüştür.

Ne kadar eski ve yerleşik de olsa, çok sıkı bir namus anlayışı olarak hepinizin arasında (kadın erkek ayrımı yapmadan) geçerliliği de olsa, devrimci estetik yaşam anlayışım, bu tip karılaşma ve kocalık kültürüyle bağdaşmaz.

Analık anlayışımı da açıklamaya çalışmıştım. Bana göre kadın halen doğaya erkekten daha fazla duyarlıdır. Erkek bir nevi kadın uzantısıdır. Sanıldığı gibi merkez değildir. Bilimsel veriler bu yönlüdür. Kadına dayatılan muazzam baskı ve sömürü gerçeği onu inanılmaz ölçülerde gerçek görünümünü gizlemeye, farklı kılmaya götürmüştür. Kadına yakıştırılan moda erkek söylemi bu süreci din, felsefe, hatta bilim ve sanat adına inanılmaz anlatım, açıklama ve üsluplara götürmüştür. Bu öylesine zalim ve soysuzca bir yaklaşımdır ki, kadını en inanmadığı hususlara bile tapınmaya zorlamıştır. Gerçek bir özgürlük ve güç dengecisi olarak benim uygarlık oyununa katılmam, onay vermem beklenmemelidir. Erkek tanrılar dünyasından hoşlanmadığım gibi içyüzünü de iyi kavramışım. Bu dünyanın tanrısallığına katılmayacağım da bilinmelidir. Devlet olarak din, politika, sanat, bilim olarak kendini yansıtan bu tanrısallıklar, sadece benim açımdan çözümlendiklerinde ilgi taşırlar. Kadın tanrısallığını ilginç ve çekici bulmakla birlikte, yiğitlik ve gerçekleştirilmesi zor bir olgu olduğunun da farkındayım.

Devamı sayfa 35'de

KONGRA GEL İKİNCİ GENEL KURUL BELGELERİNDEN

SİYASİ KOMİTEYE İLİŞKİN

20. yüzyılın son çeyreğinde Kürdistan ve Ortadoğu'da büyük bir değişim gücü olarak mücadelesine başlayan özgürlük hareketimiz, 21.yüzyıla demokratik ekolojik toplum paradigması ve onun demokratik örgüt gücü olan KONGRA GEL ile girmiştir. Sınıflı uygarlığı ve dayandığı devletçi ideolojiyi güçlü çözümleyerek devlet dışı toplumu ve onun kendini yönetme biçimi olan demokrasiyi esas alan yeni paradigmamız, Ortadoğu özgülünde buna denk bir politikayı esas almaktadır.

Temelini Sümerlerden alan devlet gücünün güçlü zihniyeti kuşatılmadan Ortadoğu'da başarılı bir çıkışın, çözümün geliştirilemeyeceği gerçeğinden hareketle kongremiz, zihniyet ve ahlaktan kopuk politika ve eylem –askeri olanı da dahil– anlayışının yarattığı tahribatları aşacak yeni politika tarzını benimsemektedir. Bu temelde politika ve eylemlerimiz demokratik ekolojik toplum zihniyetinin aydınlığında ve ahlaki tutumumuzun kesinliğinde seyredecektir.

Tüm olgularda olduğu gibi Kürt olgusunun ele alışında da, her zamankinden daha gerçekçi bir yaklaşıma kavuşan kongremiz; tarih boyunca parçalanmışlık, feodal aşiret düzeni, dış baskılar sonucu geri bırakılan ve bu iç dış kıskaçlardan kurtulmayı bir türlü başaramayan halkımızın, tarihin hiçbir dönemiyle kıyaslanamayacak değişim dönemine siyasal, sosyal öncülük yapma iddiasındadır. Yoksul bir halk olan halkımızın tüm tarihini bağlayan özgürlük kölelik ikilemi günümüzde de yaşanmaktadır. Bu yönüyle uygarlıkların ihanetine en çok uğrayan bir halk konumundadır. Güçlü bir zihniyetten yoksunluk kadar, sağlam ittifaklardan da nasibini alamamıştır. Milli ve sosyal yöndeki zayıflık bir eksiklik ve tehlike olarak hala varlığını sürdürmektedir.

Tarih Kürt halkına, içinden geçtiğimiz bu dönemde eşsiz bir rol yüklemekte, birlikte yaşadığı halklarla demokratikleşme adımlarında beraber yürüme ve başarma şansı sunmaktadır. Parçalanmış sınırlar arasında kalmak bir avantaj konumuna gelmiştir. Milliyetçiliğin zehirlediği bir halk konumuna gelmemiş olmak bir kazanımdır. Kendini demokratikleştiren Kürt halkı, içinde yaşadığı ülkeyi ve halkını da demokratik çözüme çekecektir. Eskiden parçalanmanın ve dış oyunların aracı gibi görülen Kürt özgürlük hareketi, şimdi barışın, kardeşliğin ve özgürlüğün güvencesidir. Dolayısıyla ülkelerin bütünlük, devletlerin birlik temeli haline gelmiştir.

Toplumsal yürütme, değişim ve dönüşümün sanatı olan politika, Kürdistan ve Ortadoğu toplumlarının yapım işi olarak; eğitim, örgütlenme, eylem ve diplomasi çalışmaları şeklinde hayat bulacaktır. Zihniyet alanında kendini hazırlamış, pratik alanda ise toplumun yürütme, değişim ve dönüşümü için gerekli güçle donanarak, eğitim, örgütlenme ve eylem yeteneğini oluşturmuş, tabana dayalı demokratik politika esas anlayıştır. Politika anlayışında sivil toplumu yaratmaya dönük üçüncü alan esprisi temelinde 'ne ihanet, ne teslimiyet, ne de ilkel milliyetçiliğe düşmeden' hareket eder. Öte yandan özgüce dayalı, inisiyatifli, bağımsız politika temelinde halklarımızın çıkarları için en geniş ittifakları, ilişkileri geliştirecektir.

Bunun için, politikaya yön veren demokratik siyasi kurumlaşmanın, iç ve dış komiteler biçiminde örgütlendirilip geliştirilmesi gerekmektedir.

A- İç Siyasi Komite

Toplumun iç çelişkileri ve Kürt sorununun çözümü için mevcut ulus devletler ile barışçıl ve demokratik siyaset esaslarına uygun iç siyasi kurumlaşma ve çalışmaların yürütülmesinden sorumlu olacaktır. Siyasi komite, biri başkan yardımcısı olmak üzere yeter sayıda yürütme konseyi üyeleri ve parçalardaki siyasal parti ve siyasi kurum temsilcilerinden oluşur. Üyelerin seçimlerinde parçaların siyasal ağırlığı dikkate alınır. Ülke koordinasyonlarıyla eşgüdümlü çalışır.

Buna göre:

1- KONGRA GEL'in dönem politikalarını ve taktiklerini hayata geçirmek için çalışma yürütür.

2- İhtiyaç duyulan siyasi kadroyu yetiştirmek amacıyla gerekli olan eğitim kurumlarını örgütler ve geliştirir.

3- Çağdaş demokrasinin gelişmesi ve kurumlaşması için çalışır, tüm sorunları demokratik siyaset ve diyalog yoluyla çözmeyi esas alır.

4- Kürtler ve Kürt örgütleri arasında iç barışı sağlamak ve demokratik birliği gerçekleştirmek için etkin çalışma yürütür. Bu amaçla bir 'Barış ve Ulusal Birlik Konferansı' düzenlemeyi yine örgütler üstü, ortak konsensüse dayalı bir 'Barış ve Ulusal Birlik Komitesi' oluşturmayı hedefler.

5- Kürtlerin yaşadığı her alanda, o alan koşullarına uygun yasal ve meşru siyasi kurum ve partilerle ilişki kurar ve çalışmalarını destekler.

6- Kürt siyasi kurumlarının, her ulus devlet içinde kendini yasal bir statüye kavuşturması için çalışmalar yapar. Tüm kurumlarda kadınların aktif bir biçimde katılımını destekler ve geliştirir.

7- Kürtlerin yaşadığı her ülkede demokratik siyasal sürece aktif katılmasını önleyen yasal ve idari engellerin kaldırılması, anayasal vatandaşlık çerçevesinde tüm hakların kullanılması ve egemen ülke parlamentolarında yeterli temsilin sağlanması için çalışır.

8- Yürütme Konseyi'nin onayı dahilinde ilgili komitelerle eş güdümlü "anadilde eğitim hakkı", "yoksulluk ve işsizliğe çare" gibi çok değişik kapsamda sorunları içeren konularda çözüm amaçlı proje ve programlar geliştirir.

9- Barış için, demokratik çözüm esasları çerçevesinde katkı sunmak isteyen herkesi, yurtdışında, kanun dışına düşenler ve cezaevlerindeki siyasi tutsaklar dahil gerilla güçlerini de kapsayan, cumhuriyetin demokratik, laik, sosyal, hukuki özelliklerine katılım ve barış imkanı veren bir düzenlemenin gerçekleştirilmesi için çalışır, ayrıca devletlerin varolan yasa ve anayasalarının demokratik esaslarda yeniden düzenlenip, yeni anayasaların çıkarılmasını siyasal bir çalışma hedefi olarak gündemleştirir.

10- Kürtlerin yaşadığı her ülkede eşit yurttaşlık haklarıyla katılımının sağlanması Kürt sorununun çözümünün esasını oluşturmaktadır. Bunun için Demokratik Eşit-Özgür Yurttaş Hareketi'ni kapsamlı bir proje olarak geliştirmeyi esas alır.

11- İç Siyasi Komite, Kürt sorununun siyasal çözümünü küresel ve bölgesel çapta demokrasi sorunuyla iç içe ele alır. Dünya ve bölgede çeşitli biçimlerde yaşanan siyasal, sosyal, kültürel, ekolojik vb sorunların çözümü için Demokratik Ekolojik Toplum Paradigması temelinde aktif mücadele yürütür.

B- Dış Siyasi Komite

Kürt özgürlük mücadelesinin ulaştığı düzey ve diplomatik ihtiyaçları, yeni dönem çalışmalarında dış alanların daha yetkince değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır. Kürt sorununda demokratik çözüm çabasını yoğunlaştırırken, bunun dışa yönelik ilişki ve ittifaklarını sağlam esaslara bağlamak, en az iç ittifaklar kadar önemlidir. Bunu gerçekleştirebilmek de ancak demokratik uygarlık çizgisinde bir dış ilişki çalışması örgütleyip yürütmekle olur. Kürt sorununun demokratik çözümü için uluslararası güç ve olanakları bu temelde değerlendiren ve çalışmalara yön veren kurum Dış İlişkiler Komitesi olacaktır. Dış İlişkiler Komitesi, Kongre'nin dönem politikaları ve taktikleri temelinde diplomasi çalışmalarını yürütür, stratejik ve taktik ilişkileri geliştirir. Dış Siyasi Komite, kendisini biri diplomasi faaliyetlerini yürütmek diğeri yurt dışındaki siyasi kurum ve kuruluşlarımızın koordinasyonunu sağlamak üzere iki bölüm halinde örgütler.

Buna göre;

1- Kürt sorununu, BM, AB gibi uluslararası platformlara taşırarak çözümü için çalışır ve soruna meşruiyet kazandırmayı hedefler.

2- Başta Avrupa olmak üzere ABD ve Kürtlerin yaşadığı diğer ülkelerdeki demokratik kurum, sivil toplum örgütleri ve halklarla ilişki ve ittifaklar geliştirir. Barış ve dostluk komiteleri kurar, lobiler oluşturur.

3- Kürt sorununun çözümüne katkıda bulunacak uluslararası çapta, Demokratik Çözüm ve Barış Konferansı toplamaya çalışır.

4- KONGRA GEL'in uluslararası alanda Kürt halkının meşru iradesi ve siyasi temsilcisi olarak muhatap kabul edilmesi için çalışır, önem arz eden devletler başta olmak üzere, ilgili tüm devletlerde resmi temsilcilik açmayı hedefler.

5- Kürdistan özgürlük mücadelesinin tanıtımı amacıyla enformasyon çalışmaları yürütür.

6- Kürt sorununun çözümü için egemen ulus devletlerle diyalog ve ilişki arayışında olur, ortaya çıkan imkanları değerlendirir.

7- Kürtlerin yaşadığı ilgili ülkelerde bulunan demokratik kurum ve kuruluşlarla dostluk ve dayanışma içinde olur.

8- Dış Siyasi Komite, yurt dışında yaşayan halkımızın siyasi kitle ve siyasi kurum çalışmalarının yönlendirilmesi ve denetlenmesini gerçekleştirir.

9- Dış Siyasi Komite, yurtdışındaki Demokratik Toplum Koordinasyonlarıyla eşgüdüm içinde çalışır.

10- Dış Siyasi Komite, Kürt sorununun siyasal çözümünü küresel ve bölgesel çapta demokrasi sorunuyla iç içe ele alır. Dünya ve bölgede çeşitli biçimlerde yaşanan siyasal, sosyal, ekonomik, kültürel, ekolojik vb sorunların çözümü için demokratik ekolojik toplum paradigması temelinde aktif mücadele yürütür.

YURT DIŞINDAKİ VE SÜRGÜNDEKİ KÜRDİSTANLILARA İLİŞKİN

Mezopatamya'nın ilk yerleşik toplumlarından olan Kürtlerin ve Kürdistanlıların yaygın biçimde Kürdistan sınırları dışına taşması, islamiyetin çıkışından sonra başlamıştır. Kürdistan dışında hakimiyet kuran Kürt boyları, iktidar çevresinde ve odaklarında topladıkları Kürtlerin ana yurt toprakları dışında meskunlaşmasına ön ayak olmuşlardır. Kürdistanlıların bu süreçten itibaren göç, sürgün vb nedenlerle ülke dışına taşınmaları tarihsel aralıklarla devam etmiştir. Farklı etnik kültürlerden gelen Kürdistanlıların ülke toprakları dışında yoğunlaşması özellikle 16. yüzyıl Sefavi-Osmanlı savaşı ve 19-20. yüzyıl Rusya-Osmanlı, Rusya-İran savaşları dönemlerinde önemli bir boyut kazanmıştır. Kürdistan'ın bölünmesiyle her dört parçasından siyasi, ekonomik ve sosyal nedenlerle başta Avrupa olmak üzere, dünyanın değişik ülkelerine göçler süreklilik arz etmiştir. 20. yüzyılın son çeyreğinde bölgesel savaşlar, askeri darbe ve katliamlar sonucu göçler hızlanmıştır.

Şu an ülke dışında yaşayan Kürtler, sosyal kültürel bazda ciddi sorunlar yaşamakla birlikte siyasal ve ekonomik alanda küçümsenmeyecek bir gelişim zemini yakalamış bulunmaktadır.

Kürdistan özgürlük hereketi, gelişim süreci boyunca yurtdışındaki ve diasporadaki Kürdistanlıları da etkilemiş, halkımız maddi ve manevi olarak mücadeleye desteğini esirgememiştir. Yoğun halk desteğine rağmen, iktidar odaklı, ben merkeziyetçi, halk iradesini katmayan kadrosal yönetimsel ve zihniyet, toplumun demokratik dönüşümünü sağlayamamış, tabana dayalı demokratik bir çıkışı yaratamamıştır. Ülke dışı çalışmalar, genellikle taktik bazda ele alımış, halkın sosyal ve kültürel sorunlarının kurumsal çözümleri sağlanamamıştır. Önderiğin demokratik ekolojik toplum yaratma mücadelesine felsefik, teorik ve pratik zemin sunan yeni paradigması, yurtdışındaki Kürtlerin her türlü sorununun çözümüne üçüncü alan eksenli stratejik yaklaşımı ve öz yönetim sistemleriyle kendi varlıklarına ve evrensel değerlere sahip çıkan ve geliştiren bir demokratik model yaratma sürecine girmelerini dayatmaktadır.

Yeni paradigma çerçevesinde yurt dışı çalışmalarına yaklaşımdaki öncelikler:

1- Yurt dışı ve diasporadaki Kürdistanlılar, bulundukları ülkelerin koşulları ve olanakları temelinde tabandan gelen bir demokratik anlayışla kendi halk kongrelerini gerçekleştirir. Halkın devlet dışı öz yönetim modeli olan yerel kongreler, dış siyasi komite üzerinden KONGRA GEL çatısı içerisinde temsilini bulur.

2- Sivil toplum anlayışlı siyasal, kültürel, sosyal ve mesleki örgütlemeleri ve köy kominlerden halk meclislerine kadar bir yelpazeyi temsil eden halk kongreleri oluşturulurken, eski ideolojik yaklaşımlara dayalı merkeziyetçi kurumlaşmalardan hızla kurtularak yatay halk örgütlemeleri esas alınacaktır. Yasallığı esas alan tüm kurumların ve onun kadrolarının legal, hukuki zemin üzerinde çalışma yürütmesi yeni demokratik örgüt modelinin temel olgularındandır.

3- Yeni model, eski zihniyet, araç ve yöntemlerle yaratılamaz. Demokratik ekolojik toplumu yaratma temelli örgütlenmeler kendi kadrosunu oluşturmayı talep etmektedir. Örgütlülüğümüzün mevcut olduğu her alanda ve her kurum bünyesinde demokrasi okulları, eğitim kursları açılmasıyla yeni paradigmayı pratikleştirebilen Kongre kadroları yaratılacaktır.

4- Yeni örgüt modelimizi oluşturuken, demokratik önceliklerin geliştirilmesi kadar ulusal değerlerin korunması da esastır. Yurtdışı kurumlaşmalarında gerekli hassasiyetler gösterilerek asimile edici müdahaleler ve anlayışlardan kurtulma önemlidir. Dağınık haldeki Kürt entelektüel birikimini ve kültürel değer taşıyıcılarını yeni örgütleme modeli ekseninde toparlamak ve hizmete çekmek, ulusal değerlerin canlandırılmasında ve geliştirilmesinde önemli role sahiptir.

5- Geniş halk kitlelerinin, aynı zamanda entellektüel ve kültürel potansiyelin halk kongreleri zeminde buluşturulması ve demokratik ekolojik toplum yaratma mücadelesi içerisine çekilmesi, öncü kadroların yeni paradigmanın zihniyetine girme çabasına bağlıdır. Böylesi bir çabayla örülen yeni örgüt modeli aynı zamanda kendi zihniyetini de üreten bir model olacaktır. Değişim dönüşüm ilkesini, yeni örgüt modeli oluşturma perspektifini yaşamsallaştırma, günlük inançlı çabalar ve demokrat duruşla mümkün hale gelecektir. Kongreler, çizgiye hakim kadrolar kadar bireysel tercih ve düşünceleriyle çalışmalara katılan herkesin ve her kesimin kendini özgürce ifade edeceği zemin olacaktır.

6- Sınırları içerisinde yaşanan ülkelerin toplumlarıyla ve demokratik kurumlarıyla ortak mücadele platformlarında birliktelik sağlamak, özgür demokratik yurttaşlık espirisi ile yürütülen mücadelenin önemli bir dayanağıdır. Özgür yurttaşlık mücadelesi, siyasal kimlik kazanma sorunlarının yasal güvenceye kavuşturulmasının vazgeçilmez bir yoludur.

7- Bulundukları ülkelerde siyasal kimlik sorunu kadar ciddi ekonomik ve sosyal sorunlar yaşayan Kürdistanlıların ekonomik gücünün toparlanması, örgütlenmesi önemli bir istihdam imkanına dönüştürülmesi büyük önem arz etmektedir.

8- Yurtdışı Kürtleri dünyanın geniş alanlarına dağıldığı için sorunları ve onların çözümleri de karmaşıklaşmıştır. Bu durum ciddi bilimsel yaklaşımları ve sosyolojik araştırmaları (yaşam alanlarının tespiti ve istatistik, ekonomik, sosyal durum vb incelemeler) gerekli kılmaktadır.

IRAK SAHASINA İLİŞKİN KARAR TASARISI

Açıktır ki Irak; uluslararası ve bölgesel güçlerin siyasetlerini uygulama merkezi haline gelmiştir. Bu nedenle bir bütün olarak istikrarsız bir durum ortaya çıkmıştır.

Bunun için; yasa, asayiş, askeri, ekonomik, toplumsal vb her yönüyle karmaşık, sistemsiz ve geçici bir durum vardır. Bu durum büyük bir tehlike olarak her geçen gün biraz daha büyümektedir.

Burada çıkarlarını arayan bölgesel ve uluslararası güçler dar çıkarlar peşinde koşan Irak içindeki partiler, Baas Partisi'nin 35 yıl boyunca yarattığı kültür ve kişilik, yine aynı zamanda Irak sisteminden artakalan askeri teçhizatlar ve bütün bunların yarattığı sonuç: Irak'ı hızla bir mafyacılığa, yeni güçlerin türemesine ve kargaşanın büyümesine yol açmaktadır. Bütün bunlar Irak'ta şiddeti ve kargaşayı kanıksamış hale getirmektedir. Kuşkusuz bu tehlikeli durum Irak'ın geleceğini tehdit etmektedir. Bu tehlikeli durumun önü alınmazsa ve acil bir çözüm bulunmazsa, bu istikrarsız durumun önünü almak güçleşecektir.

Henüz müdahalenin başında, Baas güçlerinin bertaraf edilmesi ortamında, diktatör Baas rejiminden kurtuluşun sevinci, yaşanan şok ve bu atmosferde güç gösterisi yapan ittifak güçleri başta Irak'ta kısa süreli bir sükunet ve sessizlik yaratmıştır. Bu atmosferde ittifak güçlerine karşı kısmi tepkiler olsa da, bu şaşkınlık içinde yapılan sınırlı tepkilerdi.

Diyebiliriz ki, bu kısa atmosfer içinde demokratik düşünce, demokratik çalışma zemini ortaya çıktı. Bu yönüyle olumlu bir ortam yaratıldı. Bu ortamda mezhepsel farklılıklar, ulusal farklılıklar gibi sorunların açık tartışılmasının önü açıldı ve bu biçimiyle de üçüncü alanın önü açıldı. Kısa bir dönem böylesi bir boşluk halkların çıkarlarına olumlu bir zemin yarattıysa da, bir dönem sonra fanatik dini grupların ortaya çıkmasıyla varolan dağınık tepkiler yeniden örgütlendirilerek varolan boşluk bu kez bu fanatik gruplar tarafından doldurulup bir intikam hareketine dönüşerek yeniden bir kaos ve kargaşa sürecine girdi.

Açıktır ki varolan durumun aşılması, demokratik bir kültürün yaratılmasıyla mümkündür. Geç de olsa bu sorunun çözümü için demokratik kültürün yaratılması görevi bize düşmektedir.

Her ne kadar geçmiş süreçte bu görevimizi yerine getirmede yetersizliklerimiz yaşansa da çalışmalarımız için bir temel oluşturmuştur. Burada hedefimize ulaşmayışımızın temel nedenlerinden biri örgütleme biçimimizin yetersiz oluşuydu. Yürütme mekanizmamız, varolan kurum ve kuruluşlarımızı eşgüdüm içinde örgütleyip yürütememiştir. Bunun için Kongremiz uygun çalışma tarzını geliştirerek alacağı kararlar çerçevesinde legal ve resmi bir şekilde formüle edip uygulamaya geçmeli.

Bu temelde bütün kurum ve kuruluşlarımızı yeniden düzenleme ile bu alandaki ittifak ve siyasetimizi yeniden gözden geçirme gereği vardır.

Kuşkusuz Demokratik Uygarlık Manifestosu perspektifini çalışma anlayışına hakim kılmak burada yaşanan bütün sorunların yegane çözümüdür. Zihniyet devrimiyle varolan realiteye müdahale etmek birincil görevimizdir. Irak'ın yeniden inşasıda biz de yer almalıyız.

Her ne kadar Irak'ta rejimin yıkılışından sonra, yaşanan alt üst oluş Güney Kürdistan'ı da etkileyip burada yeni bir durum yaratmışsa da, yine de burada varolan hakim güçlerin zihniyetinde bir değişim olmamıştır. Özellikle demokratik hareketimize karşı halen yasakçı bir yaklaşımla, mücadelemizi köşede tutma siyasetinde ısrar etmektedir.

Bu durumumuzu aşmak ve bize dayatılan bu zihniyet ve siyasete karşı daha net tavrımızı ortaya koymalıyız. Bu engellerin aşılması için bir kez daha diyalog yolu denenmelidir. Şayet diyalogla çözülmezse, siyasi, diplomatik ve propagandayla basın yayınımızla bu güçlerin tutumunu teşhir etmeliyiz.

Bunun için;

I. Demokratik Toplum Birliği'nin görevi daha önce Irak Koordinasyonu ismiyle yürütülen çalışmanın rolünü devralmaktır. Açık ve resmi bir biçimde kendini oluşturur. Bu birlik, Irak'taki tüm parti ve kurumlarımızdan oluşur.

a) Dışımızdaki parti ve kurumların bu birliğe katılması için çalışılır.

b) Bu birlik, açık ve resmi bir biçimde büro ve temsilciliklerini açar.

c) Bu birlik, kongresini yapar, program ve tüzüğünü oluşturur.

d) Bütün kurum, parti ve temsilciliklerin yönetimini oluşturur.

e) Birlik ittifaklarını oluşturarak seçim hazırlık ve çalışmasını yürütür.

f) Birliğe katılan kurum ve örgütler özgünlüklerini koruyarak çalışmasını yürütür.

g) Bu birlik ve Irak'ta oluşturulan tüm kurum ve kuruluşlar siyasi komite tarafından denetlenerek çalışması için gerekli olan perspektifi de bu komiteden alır.

II. Örgütlenmeye ilişkin

a) Demokratik Uygarlık Manifestosu'nun perspektif ve zihniyetini tüm Irak ve Güney Kürdistan'a taşırmak.

b) Örgütlülüğün kitleleri içine alarak genişlemesi.

c) Demokratik hamlenin genişlemesi, örgütlülüğün içinde yer alan halkın eğitilmesi.

d) Kendi kendini finanse edecek duruma gelmesinin hedeflenmesi.

e) Kurum ve örgütlerin yeniden gözden geçirilerek işlevli hale getirilmesi.

f) Nicelik ve niteliğin yeniden ihtiyaca göre düzenlenmesi.

g) Irak'taki kadın çalışmasının yeniden toparlanması ve güçlendirilmesi.

h) Ekonomik kurumların direk KONGRA-GEL yönetimine bağlanması.

i) Maxmur kampı ve hastanenin özel bir komiteyle direkt KONGRA GEL yönetimine bağlanması.

j) Maliyenin merkezileşmesi ve KONGRA GEL maliye komitesine bağlanması.

III. Siyasi çalışmalar

a) Irak'ta yeni oluşacak genel ve yerel meclislerde yer alınması.

b) Bütün kurum ve örgütlerimizin yasallaştırılması, yürütülen çalışmalar yasalar ve resmiyet çerçevesinde olmalıdır.

c) Irak'ta seçimlere katılmak için kurum örgütlerimizin yasallığı için başvuruda bulunması. Ve bu temelde çalışma yürütülmesi.

d) Seçim çalışması için bir plan ve projenin hazırlanması.

e) Irak'ın geleceği için somut proje ve siyasetimizin tespit edilmesi.

f) Seçimlerde uygun aday tespitinin yapılması ve bu temelde çalışmanın yürütülmesi.

g) Kurum ve örgütlerimizin dayanışma içinde propaganda çalışmasını etkili bir biçimde yürütmesi.

IV. Güney Kürdistan'a ilişkin

Güney Kürdistan'da açık ve resmi bir biçimde yer almak için çalışmanın yürütülmesi bunun için;

a) Çalışmaların diyalog yoluyla yürütülmesi.

b) Hukuk ve yasalar çerçevesinde yer almayı zorlamak.

c) Propaganda ve basın yoluyla bu sahada yasal olarak yer almamız için zorlamak.

d) Eğer mevcut yaklaşımlarında ısrar etseler bu yaklaşımlarının teşhir edilmesi.

e) Irak'taki parti ve kurumlarımızın diplomasi yoluyla Güney Kürdistan'da çalışmalarımıza yasal serbestlik tanınması için zorlaması.

•

İRAN'A YÖNELİK DIŞ SİYASETİMİZ

İran tarihsel siyasal kültürel ve stratejik açıdan Ortadoğu'da çok önemli bir konuma sahip olmaktadır. Çok uluslu etnik yapısıyla değişik halklar bakımından zengin bir mozaiği andırmaktadır. Ne var ki tarihten günümüze kadar İran da yaşayan halklar katı dogmatik ve dini yaklaşımların ağır baskılara sonucunda özgür ve demokratik bir iradeden yoksun bırakılmışlardır. Bu anlamda Ortadoğu'da özgürlüğe en çok susamış halk konumundadır.

İran Ortadoğu antitezinin temel taşlarından birisidir. Eğer sosyal ve siyasal yapılanmasında demokratik bir dönüşümü sağlayabilirse düşünsel ve zihniyet bakımından Ortadoğu Rönesansının temel öncülerinden biri olabilir. Başkan Apo'nun bu belirlemesinden hareketle İran'da yaşayan Kürt, Fars, Beluci, Arap, Türkmen ve diğer tüm halkların demokratik İran federasyonunun yaratılması için özgür yurttaşlık temelinde bir dayanışmada olmaları çözümün en güçlü dayanağı olmaktadır.

Doğu Kürdistan gerek nüfus gerek arazi bakımından Kürdistan parçaları arasında ikinci sırada yerini almaktadır. Tarihten günümüze kadar Farslarla Kürtler arasındaki etniki ve kültürel yakınlaşmanın yanı sıra rejim tarafından Kürtlerin ulusal ve kültürel kimliklerinin tanınması Kürt sorununun varlığını açıkça ortaya koymaktadır. Mevcut durumda İran'ın Kürt realitesi ve sorununa yaklaşımında katı, inkarcı bir politikası olmamakla beraber soruna bugüne kadar da kalıcı bir çözüm getirememiştir. Öz itibariyle bašta Kürt halkı olmak üzere tüm halklara dayatılan bir çözümsüzlük durumudur. Bu yaklaşımlar karşısında ağırlaşan toplumsal sorunların giderek rejimi ciddi anlamda zora soktuğu bilinen bir gerçekliktir. Bu durum karşısında rejimin dar milliyetçi dini politikalarla uyguladığı sahte reformlar onun yenilikçi olmadığını vurgulamaktadır.

Mevcut durumda rejimin ABD ile yaşadığı gerginlikler Avrupa sahasına açılımda yaşadığı zorlanmalara eklenen iç sorunlar, giderek rejimi kendi içerisinde yalnızlaştırmakta ve tecrit etmektedir. Mevcut haliyle varlığını korumak esas endişesidir. Irak türü dağılmamak için hazırlıklı olması başlıca gündemidir. En son yapılan seçimlerde muhafazakar kanadın tekrar iktidara gelmesi demokratikleşme yolunda açılımların önemli oranda kaybetmesine yol açmıştır. Siyasal ve ekonomik alanda rejimin yaşadığı derin bunalım onun dogmatik ve tutucu dini yapılanmasından ileri gelmektedir. Bu bunalım durumu karşısında giderek yoğunlaşan halkın tepkileri rejimin uzun süre kendisini ayakta tutamayacağını ve mutlaka kendi sisteminde bir değişikliğe gitmesini dayatmaktadır.

PKK ile gelişen ulusal kurtuluş hareketimiz genelde olduğu gibi Doğu Kürdistan parçası için de siyasetini ve taktiklerini belirlemiştir. Bu kapsamda '99 yılına kadar dış dengelerden dolayı ciddi bir açılım sağlanamamıştır. Önderliğimizin esaretiyle birlikte Doğu'da gelişen halk serhildanları önemli gelişmeleri beraberinde getirmiştir. Bu nedenle değişen uluslararası koşullar bizim bu parçada da yeni bir örgütlenmeye gitmemizi şart kılmıştır. Stratejimizin değişmesiyle birlikte Doğu Kürdistan parçasında olgunlaşan çalışma zemini yeniden ele alınmıştır. Bu temelde gelişen tartışmalar sonucunda bu saha için siyaset alanı ve taktikler belirlenerek çalışmalara girilmiştir. Ne var ki çalışmalara yaklaşım noktasında dengeci politikalar nedeniyle dar, yüzeysel, sürece denk düşmeyen eski zihniyet kendisini tekrarlayarak yansıtmıştır. Bu da çalışmaların gelişip genişlemesi yönünde oldukça tıkayıcı olmuştur.

Demokratik mücadelemizin gelmiş olduğu düzey dikkate alınarak Doğu Kürdistan sahasında yeni açılımların sağlanması kaçınılmaz bir görev olarak kendisini dayatmaktadır. Bu bağlamda Önderliğimizin yeni paradigmasına cevap olabilmek için kendisini yeni bir örgütlenmeye kavuşturan PJAK bu sahanın özgünlüğü için program ve tüzüğünü oluşturarak amaç ve hedeflerini somut bir biçimde belirlemiştir.

Bunun için;

1) İran ve Doğu Kürdistan çalışmalarının tümünde KONGRA GEL çizgisi esas alınarak demokratik toplum koordinasyonunu işlevli kılar. Bu kapsamda PJAK tüzel kişiliği gözetilerek İran ve Doğu Kürdistan sahasında eşgüdümlü tarzda çalışmalar yürütülür.

2) KONGRA GEL Federal Demokratik İran Cumhuriyeti'nin oluşması için teokratik sistemin aşılması yönünde mücadele eder.

3) KONGRA GEL İran'ın demokratikleşmesinden yana olan tüm hareket ve kurumlarla dayanışma ve diyalog içerisinde olur ve destekler.

4)KONGRA GEL, PJAK'ın program ve tüzüğünü benimser ve onaylar. İran nezdinde çalışmalarını maddi ve manevi bakımdan destekler, gereken perspektiflerde bulunur.

5) PJAK KONGRA GEL'e bağlı iç siyasi komitede temsilini bulur.

6) Fars, Azeri, Kürt, Beluci, Arap, Türkmen ve diğer halklarla "dostluk ve kardeşlik" esprisi temelinde ilişkilenmek üçüncü alan teorisi kapsamında demokratik ekolojik bir toplumun yaratılması için diğer parçalardaki birikim ve tecrübelerin Doğu Kürdistan halkına aktarır.

7) KONGRA GEL Ortadoğu'nun demokratikleşmesi için İran'daki düşünsel ve kültürel birikimi önemli görür. Bu bağlamda demokratik uygarlık çizgisiyle İran'ın düşünsel akım ve çevreleriyle düşünsel dayanışmada bulunur.

8) İran'a karşı mücadelede teokratik sistemin özgünlükleri göz önünde tutularak siyasal ve demokratik mücadelenin geliştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu mücadelenin engellenmesi karşısında meşru savunma çizgisi gerekli görülür.

9) Halkın can güvenliği tehlikeye girdiği oranda maddi ve manevi değerleri üzerinde saldırı ve baskıların gelişmesi durumunda meşru savunma çizgisi meşru görülür.

SURİYE'YE YÖNELİK DIŞ SİYASETİMİZ

Suriye tarihten günümüze en zor sürecine giriyor. Yaşanan ekonomik, siyasi, sosyal bunalım Suriye'yi bundan kaynaklı zorlukları aşmakla karşı karşıya getirmiştir. Suriye ya bu zorlukları demokratikleşme temelinde aşacak ya da dıştan ve içten gericiliğin saldırısına maruz kalacaktır. Demokratikleşme yolunu seçmez ve çözümsüzlükte ısrar ederse ciddi güvenlik sorunların karşı karşıya kalacağı açıktır. Ama Suriye mevcut durumda bir tarafta Kürt sorununda çözümsüzlüğü komşu devletlerle ittifak temelinde dayatırken, diğer yandan Filistin sorununun çözümü için önemli tavizler veren bir çelişkili durumu yaşamaktadır. Adana anlaşması olarak bilinen Suriye-İran-Türkiye ittifakı bunun bir göstergesidir.

Suriye'nin bu siyasi yönelimi dar milliyetçilik ve antidemokratik temelde şekillenmiş yapılanmasının sonucudur. Ve çözümleyici olamayacağı bugünden açığa çıkmıştır. Nitekim 12 Mart olayları olarak anılan ve Suriye'deki Kürtlerin meşru demokratik gelişimini bastırmayı hedefleyen provokasyon, Suriye'deki Kürt inkarına dayalı sistemin yarattığı bir sonuçtur.

Kürt sorunu bölge ülkelerinin ve dünya demokratik kamuoyunun gündemine bütün ağırlığıyla oturduğu gibi Suriye'nin de en temel sorunudur. Suriye devleti bu konunun önem ve hassasiyetine uygun çözümleyici bir tutumun sahibi olmaz ise kendi sisteminin yıkılmasını da getirecek, ciddi tehlikelerle karşı karşıyadır.

KONGRA GEL olarak Suriye'de yoğunlaşmış sorunların Arap ve Kürt halklarının çıkarları doğrultusunda çözümünde etkili olmak için İsrail-Filistin sorunu başta olmak üzere mezhepsel ve dinsel sorunların ortaya çıkardığı sonuçlardan demokratik barışçıl çözüm lehinde dersler çıkarmak gerekmektedir.

Bu nedenle örgütsel olarak;

1- Siyasi partiler ve onlara bağlı olan sosyal, kültürel kurumların örgütsel çalışmalarına öncelik tanınmalı.

2- KONGRA GEL ile Suriye koordinasyonu arasında çalışmaların koordineli ve birbirini güçlendirecek şekilde yürütülmesi amacıyla ilişki hukuku oluşturulmalı.

3- Suriye özgülünde demokratik ekolojik toplum koordinasyonu inisiyatif sahibi bir karar mekanizması olmalıdır.

4- KONGRA GEL'in komite çalışmaları (gençlik, kadın, kültür vb) koordinasyonlar üzerinden gelişmelidir.

5- Koordinasyon çalışmalarında KONGRA GEL işleyişi temelinde örgütsel inisiyatife sahip olmalı, pratikleşmede bağımsız olmalıdır.

6- KONGRA GEL ile koordinasyon ilişkisi, destekleme ve perspektif sunma düzeyinde olmalıdır.

7- Koordinasyon çalışmalarının planmasında siyasi komite öncelikli belirleyici bir yere sahip olmalıdır.

Siyasal olarak;

1) Başkan Apo'nun perspektifi temelinde Suriye devletinin Kürt sorununun Suriye'de ulusal ve siyasal bütünlüğünün korunması temelinde demokratik bir çözüm paketi sunulmalıdır.

2- Suriye'de egemen ulus demokratik kurum ve bireyleriyle Kürt yurtsever, parti, örgütleri ve aydın kişileriyle ilişki geliştirilmelidir.

3) Kürt sorununun demokratik çözümüne ilişkin olarak Arap kamuoyunun aydınlatılması çalışması yürütülmelidir.

4) Bölgenin tıkanıklık yaşayan İsrail, Filistin, Irak ve benzeri sorunlarında net demokratik bir tutum gösterilmelidir.

5) Önderlik çalışmaları döneminde dost yaklaşımın sahibi olan aydın, siyasi ve benzeri kişiliklerle ilişkiler canlandırılmalıdır.

6) Bu temelde KONGRA GEL'in geliştirdiği demokratik çözüm çabaları karşısında Suriye devleti çözümsüzlükte ısrar eder ve Kürt halkına yönelik saldırgan tutumunu sürdürürse, öz savunma hakkı demokratik esaslar temelinde kullanılmalıdır.

EKONOMİ KOMİTESİ

Dünyada sermayeden fikirlere, örgütlerden insanların hareketlerine dek tüm alanların her geçen gün daha fazla küresel ve ulus ötesileştiği karmaşık ekonomik, politik ve kültürel bir süreç yaşanmaktadır. Ekonomilerin derinden entegrasyonunu ve daha hızlı etkileşimini içeren küreselleşme süreci, Ortadoğu'yu '90'lardan beri adım adım etkisi altına almış durumdadır. IMF benzeri uluslararası finans kurumlarınca uygulanan yapısal uyum politikaları da bunu göstermektedir. Özel sektörün ekonomide esas rolü üstlenmesi amaçlı teşvikini, mal ve hizmetlerin ihracata endeksli üretimini içeren bu politikalarla yürütülen ekonomik yeniden yapılanma, aynı zamanda bölgedeki kültürleri ve toplumları yeniden yapılandırmanın, yani insanların kimliklerini oluşturma biçimlerini belirlemenin de yolu olmaktadır. Genelde olduğu gibi sisteme entegre edilme yolundaki bölge ekonomilerinde de tekelleşme teşvik edilmektedir. Batı'da geliştirilen ve aşırılaştırmaya müdahaleyi amaçlayan antitröst yasaları da egemenlikli güçlerin denetimine hizmet etmektedir. Ekonomide 'ya büyü, ya da öl' zihniyetiyle hareket edildiğinden, sadece emekçi kesimlere değil, küçük ve orta girişimciliğe de yaşam alanı bırakılmamaktadır. Küreselleşmenin bir avuç elitin ve belli coğrafyaların lehine gelişimine karşı çıkarak dünya coğrafyası ve halklarının ve bunun içinde de bölge insanının hizmetinde geliştirilmesi, buna ilişkin yöntem ve tedbirlerin uygulanması gerekmektedir.

Bölgenin geri bırakılmışlığı içerisinde de en yoksul halk Kürtler, en fakir bırakılan coğrafya ise kaynak bakımından zengin Kürdistan'dır. Bu durum bölge devletlerinin genel ve ekonomi politikalarının ürünüdür. Bunun yanı sıra, yıllardır özellikle Kuzey ve Güney (Büyük) parçalarını daha fazla etkileyen çatışma ve savaşlar, bir bütünen ülke ekonomilerini ve özellikle Kürdistan'daki ekonomi ve yaşam koşullarını olumsuz etkilemiştir. Devletlerin mevcut koşulların düzeltilmesine yönelik ekonomik tedbir ve yatırımları bulunmamakta ya da cüzi düzeyde kalmaktadır. Varolan ekonomik girişimler de ağırlıklı maddi kaynakların dışa akıtılmasını amaçlamaktadır. İstikrar ve teşvik görmeyen özel girişimcilik de bölgeye yönelmemekte, yatırımlar diğer bölgelere kaymaktadır.

Gelinen süreçte bu ekonomik yapılanmanın adaletsizliği ve işlemezliği ile yürünemeyeceği açığa çıkmıştır. Mevcut durum bir yandan toplumsal sorunları çözümsüzlüğe sürükleyen kaynak olmakta, diğer yandan da gittikçe daha fazla küresel ekonomik güçlere bağımlı hale gelinmektedir. Nitekim gidişat bu yöndedir. Toplumsal muhalefete ve küresel ekonomiye direnen rejimler ise eriyip güçsüz düşmektedir.

Buna karşı demokrasi güçlü bir ekonomik alt yapı ve sosyokültürel gelişkinliğe dayalı kurulan bir sistemdir. Üretimde verimliliği arttırarak gelir dağılımındaki adaletsizlik giderilmeden işsizliğe, açlığa ve yoksulluğa çare bulunmadan sağlıklı ve istikrarlı bir demokrasiden söz edilemez. Reel sosyalist bakışla düne kadar devletin ekonomide belirleyici rolü üstlenmesi ve esas müteşebbis olması savunulsa da, bu geçerliliğini yitirmiştir.

KONGRA GEL bölgede demokrasinin gelişiminde ekonominin yeniden yapılandırılmasını önemli görmekte ve bu konuda uygulanan politikaların aşağıda belirtilen yönleriyle gözden geçirilmesi gerektiğine inanmaktadır:

1. Mevcut ekonomik düzen piyasa ekonomisine göre işlemektedir. Doğası gereği salt kar amacını güden ve birey toplum çıkarlarını, doğanın korunmasını göz ardı eden piyasa ekonomisi toplumsal adaletsizliğe ve doğanın tahribatına yol açmaktadır.

2. Piyasa ve üretimde, devletin ekonomik yapıları (KİT), tekeller, faiz ve ranta dayalı spekülatif sermaye esas paya sahiptir.

3. Hortumlama, çetecilik, mafya, örtülü ödenek vb içeren yolsuzluklar ve gayri meşru harcamalar ülke ekonomilerini felce uğratmaktadır. Küresel ekonomiye entegrasyonda yaşanan sorunlar, mevcut siyasi rejimlerin karakteri ve uygulanan ekonomik politikalar istikrarsızlığa ve yüksek enflasyona kaynaklık etmektedir.

4. Fabrika üretimi ve karmaşıklaşan ekonomik yaşamın atomlarına kadar parçalanması sonucu birey önemli oranda üretime yabancılaşmıştır.

5. Günümüzde kapalı ekonomik yapılanma aşılmıştır. Fakat, ya bunda diretilmekte ya da dışa açılımda bölgenin kendi dinamikleriyle gelişimi değil, bağımlılaşma yaşanmaktadır.

6. Tüm bölge ülkelerinde Kürt ve Kürdistanlıların yaşadığı coğrafyalar geri bırakılmıştır. Kalkınmada bölgeler arası dengesizlik, yatırım ve girişimin belli bölgelerde yoğunlaşmasına ve göçlere kaynaklık etmiştir.

7. Sektörlerin gelişimi ve ekonomideki pay oranları dengesizdir. Ülke ekonomilerinde tarım ve hayvancılık önemli bir yer tutmakta, fakat gayrı safi milli hasıladaki (GSMH) payı gittikçe azalmaktadır. Sanayileşme dışa endeksli tarzda ve bölgeler arası dengeye, toplumsal yaşama etkileri gözetilmeksizin gelişmektedir.

8. Özellikle Kürdistan'da ve tüm bölgede işsizlik had safhadadır. Bu durum yaşam standartlarını düşürdüğü gibi çeşitli toplumsal ve ahlaki sorunlara, sosyal geriliklere, kişilikte ciddi tahribatlara ve tüketici bir şekillenmeye yol açmaktadır. Buna ilaveten gizli işsizlik de azımsanmayacak derecede yaygındır.

9. KONGRA GEL bu sorunların çözümünü ekonomi politikasının merkezinde ele almaktadır.

Bunun için;

1. KONGRA GEL bünyesinde ülke ekonomisine ilişkin çalışmaların yürütülmesi ve Kongre'nin mali iktisadi işlerinin yönlendirilmesi amacıyla ***Ekonomi Komitesi*** oluşturulmuştur. Bu komite uzmanlarla birlikte yürürlükteki ekonomik politika ve uygulamaların düzeltilmesi için alternatif projeler oluşturur ve bunların uygulanması için mücadele eder.

2. Ekonomi Komitesi KONGRA GEL'in yıllık bütçe planlamasını yapar, kurumların ihtiyaçlarına göre dengeli gider dağılımını düzenler. Gelir kaynaklarının oluşturulması için projeler üretir, yatırımlar gerçekleştirir. KONGRA GEL'in tüm gelir giderini denetler, bilançosunu çıkarır.

3. KONGRA GEL'e ait menkul ve gayri menkullerin amaca uygun, en verimli tarzda kullanılması, işletilmesi, bakımı ve denetiminden sorumludur.

4. Sermaye sahibi yurtsever kesimlerin üretime dönük ekonomik birimler oluşturmalarını ve yatırım yapmalarını teşvik eder.

5. Bireyin üretime yabancılaşmasının önüne geçilmesi, ekonomik yaşamın tümü hakkında bilinç sahibi kılınmasıyla mümkün olacaktır. Üretimden değişime, bölüşümden tüketime dek ekonomik yaşamın tüm aşamalarında birey ve ekonomik birimler olarak örgütlenen tüm toplumsal kesimlerin etkin ve inisiyatifli katılımını teşvik eder.

6. Ekonomide devlet etkinliği ve müdahaleciliğinin sınırlandırılması için mücadele eder.

7. Devletin ekonomik alan için şart olan istikrar ve güven ortamını sunma yanında sosyal ihtiyaçları karşılayacak biçimde, yine ezilen ve mağdur konumda olanları koruyan düzenlemeleri üstlenmesi için çalışır.

8. Ülke ekonomisinde ve sosyal adaletin sağlanmasında önemli paya sahip olan vergilendirme sisteminin çeşitli sosyal kesimler, bölgeler ve sektörler arası aşırılaşan eşitsizliği giderici, küçük ve orta girişimciliği koruyucu biçimde düzenlenmesi için mücadele eder.

9. Bütçe açığının ürünü olan enflasyonla mücadelede orta gelirli ve yoksul kesimlere yüklenmekten ziyade, gelir düzeylerinin göz önünde bulundurulması ve sosyal kesimler arasındaki uçurumu giderecek politikaların oluşturulup hayata geçirilmesi için çalışır.

10. Bütçede sosyal hizmetlere ilişkin harcamalara öncelik vermek, bunun yanında askeri harcamalara ayrılan payı azaltıp gereksiz harcamaları ortadan kaldırmak için mücadele eder.

11. Bölge kaynaklarını ve işgücünü en iyi biçimde değerlendiren, ekolojik denge ve toplumsal faydayı ölçü alan, şeffaf, dengeli bir piyasa işleyişini yerleştirmeyi hedefler. Bu temelde değişim ve yasal düzenlemelerin yapılması için çalışır.

12. Ülke sınırlarını aşan, özellikle Batı'yla olan ekonomik ilişkilerde varolan rezervlerin uzun vadeli kullanımını esas alan, bölgenin hizmetine sunulmaya endeksli, karşılıklı çıkar ve fayda dengesini gözeten makroekonomik politikaların uygulanması için ekonomik ve politik çevreler üzerinde etkili olmaya çalışır.

13. Özellikle Kürdistan'da tarım ve hayvancılık alanında üretimi arttırmak, verimi yükseltmek için destekleme kredilerinin sağlanmasına çalışır.

14. Kalkınmada bölgeler arası eşitsizlik uygulamalarını gidermek için geri bırakılan bölgelere hizmet götürülmesi, yatırım ve teşvik politikalarının uygulanması için çalışır.

15. Irak'ta son müdahaleyle birlikte ortaya çıkan durum, ekonominin yeniden düzenlenmesine ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Güney Kürdistan ve Irak'ın tümünde sosyal ve ekonomik alanın yeniden inşa edildiği bu süreçte Kürt ve Kürdistanlıların etkin ve örgütlü güçler olarak yer almaları ve yapılacak yatırım ve girişimlerde rol sahibi olmalarını teşvik eder.

16. Yurtdışındaki Kürdistanlıların gelir ve sermayelerinin ülkede yatırıma dönüştürmelerini teşvik eder.

17. Tüketici haklarının korunmasına yönelik yasal düzenlemelerin yapılması için çalışır, bunun yanında tüketicilerin kooperatif, dernek vb örgütlenmelere gitmelerini teşvik edip, destekler.

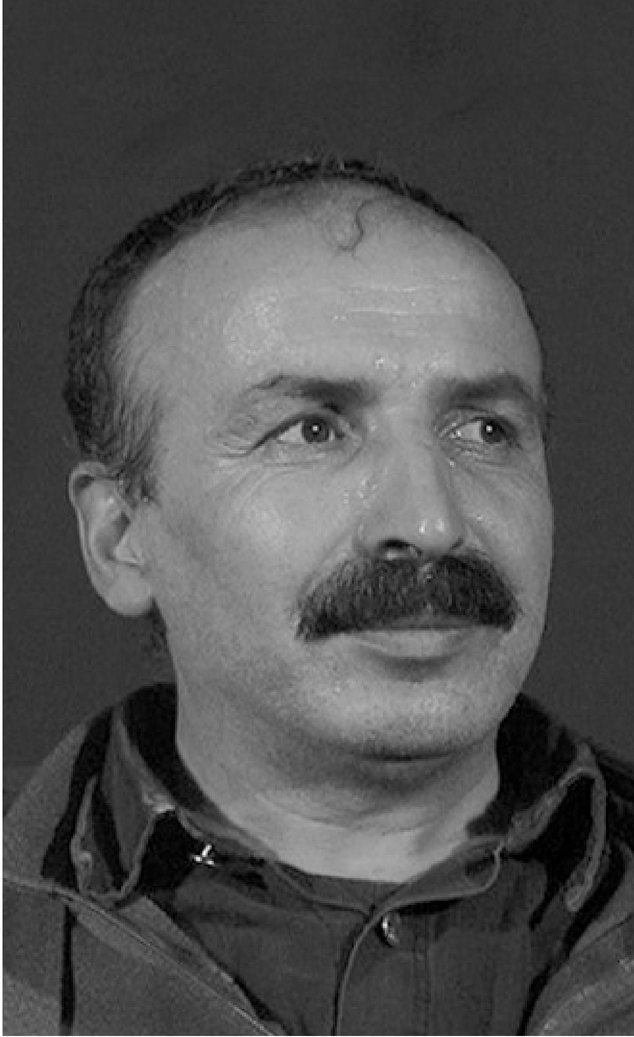
18. Ailenin mülkiyetinde ve tasarrufunda olan menkul ve gayri menkullerin, gelirlerin aile üyeleri arasında adil ve eşit paylaşımını ve ev içi emeğin yasal güvenceye alınmasını sağlayacak yasal düzenlemelerin yapılması için çalışır.

19. Tüm bu belirtilenler toplumun genelinin ekonomik yaşama aktif katılımı sonucu gelişecektir. Çok çeşitli örgütlenmelerle üretimden ticari ve mali alana, ulaşımdan turizme ve tüketime dek tüm alan ve safhalarda kurulan ve kurulacak olan örgütlenmelerle demokratik ekonomik yapılanmanın temel unsurları olmayı esas alır. Üretim ve tüketimde kooperatifleşme; ulaşım, turizm, mali ve ticari alanda şirket, vakıf, yardımlaşma fonu vb çeşitli örgütlenmelere gitme ve bunu hukuki prosedürlere uygun biçimde çok yaygın hale getirmeye çalışır. Mesleki oda örgütlenmeleri, işçi, işveren ve memur sendikalaşmaları da ekonomik örgütlenmelerin önemli bileşenleri olduğundan demokratik biçimde yapılanmaları ve işlevli kılınmaları için mücadele eder. Her sivil toplum örgütünün kendi finansmanını sağlaması için ekonomik girişimlerde bulunması, ulusal ve uluslararası kurumlarla ilişkide olarak finans edinmeleri için çalışır.

20. Avrupa ülkelerinde yaşayan ve sermaye sahibi olan Kürt ve Asuri-Süryani işadamlarının ortak bir sigorta şirketi kurmalarını teşvik eder ve destekler. Nüfusun yoğunluğu açısından şirketin genel merkezinin Almanya olmasını uygun bulur.

21. Uluslararası alanda iş yapan Kürt işadamlarının ortak bir sermaye oluşturmaları yine uluslararası sanayici ve işadamlarıyla dayanışmayı örgütleyen bir kuruma kavuşmaları için destekte bulunur.

SONUNA KADAR BU HAREKETİN HİZMETİNDE OLACAĞIZ

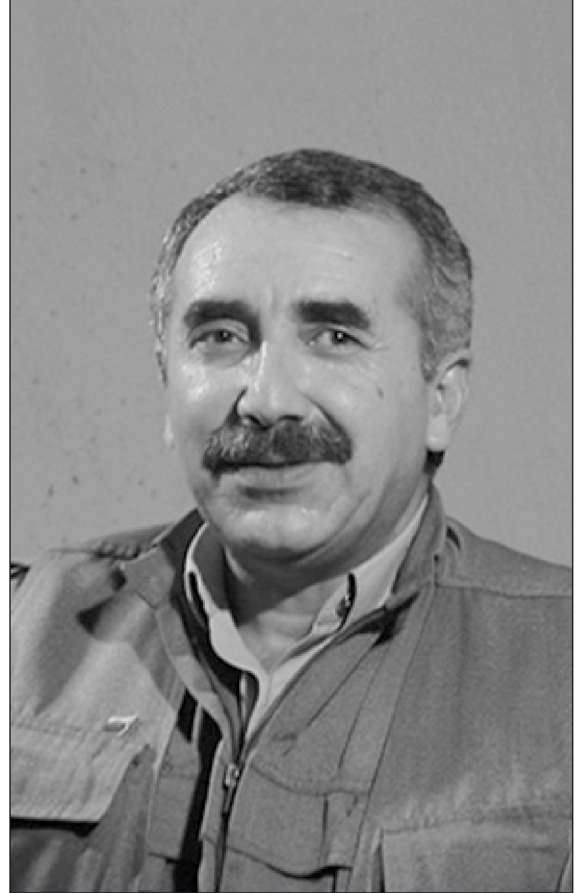

Mustafa Karasu: Bilindiği gibi örgütümüz önemli bir sorun yaşadı. Bu örgüt tarihin Ortadoğu'da yarattığı en büyük insanlık hareketidir. Bugün yalnız Kürtlere değil, tüm Ortadoğu'ya dünyaya kurtuluş yolunu açacak, bir çizgi Başkan Apo önderliğinde gelişiyor. Buna karşı sorumluluk önemlidir. Başkan Apo tarihte yaşanan, ortaya çıkan, tüm dinlerin, siyasi ve felsefik, düşüncelerin bileşkesi olan bir düşünce ortaya çıkardı. Bu temelde tüm insanlığın vicdanıdır. Bu temelde bizim de öyle bir harekete ve Önderliğe karşı büyük bir sorumluluğumuz var. Bu hareket halkımızın ve Ortadoğu'nun önüne gelen en büyük imkan ve fırsat ise bunu hepimizin koruması ve geleceğe taşıması gerekiyor. Öte yandan halkımız açısından önemli fırsatların imkanların, bir arada yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. Yaşanan süreç hepimize önemli sorumluluklar yüklüyor. Kaldı ki meşru savunma durumuna gireceğiz. Onun yarattığı büyük bir etki ve Ortadoğu'daki gelişmeler Kürt halkında ileriye atılmayı ve mücadeleye girişi daha da arttıracak. Bu da hepimiz açısından güç ve destek vermesi gereken bir konudur. Bu temelde böyle bir süreçte görev alan yeni yönetime her türlü desteği çabamızla, emeğimizle vermeye, hazırız, bu temelde yeni yönetime başarılar diliyorum. Ve daha önce verdiğim sözü tekrarlıyorum.

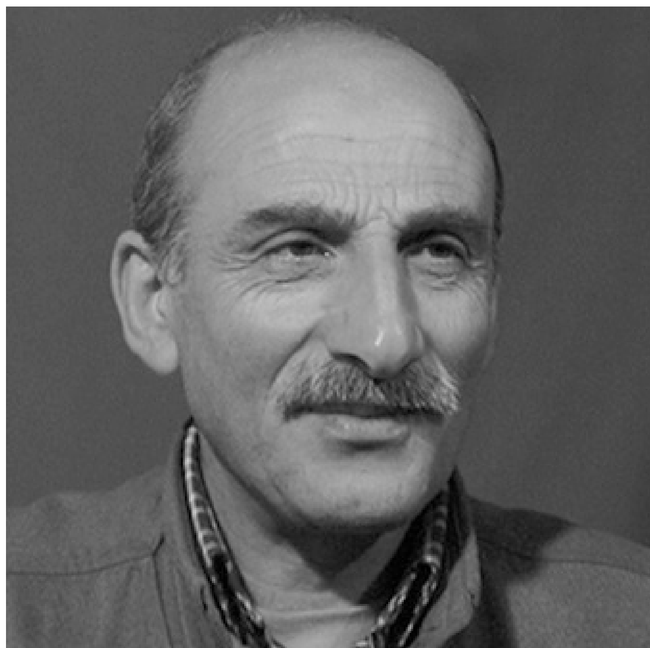
Gülüzar Tural: Öncelikle yaklaşık bir aydır yürüttüğümüz tartışmalar sonucu, KONGRA GEL platformunun ulaştığı sonuçları Önderlik gücünün bir yansıması olarak değerlendiriyorum. Ulaştığı sonuçlar temelinde KONGRA GEL'i selamlıyorum. Bu temelde yeni seçilen arkadaşlara da başarılar diliyorum. Geçmiş yönetim açısından en çok tartışılan husus Önderlik çizgisinden, Önderlik ruhundan kopuştu. Bu anlamda geçmiş süreç en çok Önderlikle mesafemizin oldukça açıldığı bir süreç oldu. Bu mesafenin kapanması bu kongreden seçtiğimiz yeni yönetime ait değil. Bu anlamda ben de kendi adıma açılan bu mesafenin kapatılması için, en güçlü katkıyı, desteği yeni yönetime, kendi özeleştirimi güçlü vererek ve kendimi yeniden yapılandırarak yeni sürece değişim ruhuyla, yeniden yapılanmanın coşkusuyla heyecanıyla katkı sunacağıma da inanıyorum. Yeni yönetimin bir bütün olarak kadın eksenli, kadın özüyle şekillenen bir yönetim olmasını umut ediyorum ve bu temelde başarılar diliyorum. Ben de yeni sürece bütün gücümle katılacağıma, gücümün yettiğince, hatta gücümü de zorlayarak hizmete hazır olduğumu belirtiyorum. Bu temelde Başkan Apo'ya Kürt halkına ve özgürlük için mücadele eden bütün halklara, şehitlere dağ ve zindan direnişçilerine, PJA'ya. Zilan çizgisine söz veriyorum.

Murat Karayılan: Sürecin ve üzerimize düşen görevlerin ağırlığının farkındayım. Bana duyulan güvene layık olmaya çalışacağım. Önderliğe, arkadaşlara, şehitlere bağlı olacağım. Hiçbir çalışmayı geride bırakmayacağım. Her şeyi tüm kuvvetimle pratikleştireceğim. Özellikle, Önderliğin çizgisini yaşama uygulanışında, Önderliğin yeni paradigması, demokratik ekolojik toplum ve cins devrimi çerçevesinde yaşama uygulanışında dürüst yaklaşacağım. Tüm arkadaşlara karşı aynı düzeyde yaklaşacağım. Çizgiyi korumada tavizsiz olacağım. Önderliğin bizim üzerimizde yoğun bir emeği var. Yine yıllardır sürdürdüğümüz mücadelede, şehit kanlarıyla edendiğimiz büyük bir tecrübe var. Bu yüzden Önderliğe ve şehitlere karşı borçluyuz. Bunun ağırlığını büyük bir sorumlulukla duyuyorum. Ama ne kadar ağır olursa olsun bu durumdan çıkmak için yürüyeceğiz. Tabii ki, başta böylesine hassas ve önemli bir süreçte, tüm arkadaşlardan yardım ve katılımı ile bunu başaracağız. Bu temelde, başta Başkan Apo'ya, devrim şehitlerine, halkımıza, dağ ve zindan direnişçilerine, dostlara bu platform karşısında ve tarihe karşı şerefim üzerine söz veriyorum.

Cemil Bayık: Tabii ki bizim yönetim biraz hizmette bulundu. Fakat en sonunda kendi birliğini, hareketin birliğini koruyamadı. Hem kendisi için, hem örgüt, halk, Önderlik için hiç de hak etmediği bir durumu ortaya çıkardı. Zorluklar, acılar yarattı. Önderlik müdahale etti. Bu müdahaleyle birlikte yaklaşık bir aydır tartışıyoruz. Bu tartışmaların sonucunda bazı sonuçlara da ulaştık. Bu tartışmalar sonucunda şunu görebiliyorum; bir defa daha Önderliğin büyüklüğü kendini gösterdi. Eğer Önderlik olmazsa bu hareket kendi sorunlarını nasıl çözecek, bu durumu bir kez daha herkes gördü. Şimdi müdahale sonucunda, tartışma sonucunda, yeni yönetim oluştu. Bu yönetim bir tarihi tecrübe üzerine yönetim oluyor. Bu arkadaşların bizim pratiklerimizden iyi sonuç çıkaracaklarına inanıyorum. Nasıl yönetim olacaklar, örgüt birliğini nasıl koruyacaklar, kendilerini, örgütü, Önderliği, halkı nasıl zor duruma bırakmayacaklar bu süreçte bu sonucu çıkartacaklarına inanıyorum. Arkadaşlar bizim onları destekleyeceğimize inanmalıdır. Daha önce de belirtmiştim; ben yeni yönetimin hizmetinde olacağım. Sadece yönetimin başarılarında değil, hata ve eksikliklerinde de bunu kendi sorumluluğum olarak göreceğim. Bizden istenilen en doğru şey de budur. Çünkü o kadar emek şehit ortadadır. Halkın ve Önderliğin bu kadar umutları var. Eğer bunları göz önüne alırsak bizden istenilen bu hareketin, yönetimin hizmetinde olmamız, bizden ne isteniyorsa yerine getirmemizdir. Başarı ve acılarda da, sorunlarda da arkadaşların yanında yer almamız gerekiyor. Bu temelde her şeyi arkadaşlarla birlikte omuzlayalım, arkadaşların yükünü hafifletelim. Halkın ve Önderliğin bizden istediği de budur. Kongre'nin çizgisi de budur. Arkadaşlar buna inanabilirler. Ben kendim açısında bu sözü büyük bir kararlılıkla veriyorum. Bir kez daha tekrarlıyorum, sonuna kadar hem bu hareketin hem de yeni yönetimin hizmetinde olacağım. Bu temelde başta Önderliğe ve şehitlere, dağ ve zindan direnişçilerine, özgürlük için savaşan kadına, insanlık ve platformda hazır bulunan tüm arkadaşlara söz veriyorum.

Duran Kalkan: Ben bu örgütün kendini yenileyeceğine hep inandım. Yeni yönetimimizin de başarılı olacağına inanıyorum. Önderliğimizin yeni paradigmasını iyi özümser ve o temelde çalışırlarsa, girişken, atak, uyumlu davranırlarsa, yine eleştirel öz eleştirel yaklaşımını esas alırlarsa, kapsayıcı ve sabırlı olurlarsa başarılı olurlar. Ben de hareketimizin ve bu yönetimin bu temelde bundan sonraki süreçte başarısı için elimden gelen bütün hizmeti sunacağım. Bu temelde Önderliğe, halka, şehitlerimize ve yoldaşlara söz veriyorum. Yeni yönetimimize başarılar diliyorum.

21. YÜZYILIN MÜCADELE STRATEJİSİ OLARAK MEŞRU SAVUNMA STRATEJİSİ - V

HPG de yeniden yap lanma ve Me ru Savunma Stratejisi nde mevzilenme d zeyi

Meşru Savunma Stratejisi'nin askeri boyutunun uygulanmasından sorumlu olan HPG'nin de yeni strateji içerisinde ve kendisine biçilen rol çerçevesinde yeniden yapılanması gerekmiştir. Bu temelde 2001 yılında gerçekleştirilen ***HPG I. Konferansı***, daha çok meşru savunmayı pasif savunma olarak kavrayan dar yaklaşımın aşılarak doğru anlaşılmasının temellerini ortaya koymuş, strateji değişimi sonrası genel örgütlülükte ortaya çıkan ve askeri çizgiye de yansıyan sapma eğilimlerini mahkum ederek yeni bir süreci başlatmıştır. 1999 yılında strateji değişiminden bu konferansa kadar ki süreçte Meşru Savunma Stratejisi'ni doğru kavranmaması üzerine köklü bir yeniden yapılanmanın Demokratik Uygarlık Manifestosu temelinde gerçekleştirilmesi zorunluluğu doğdu. Bu eksende yürütülen çalışmalar sonucunda 2003 yılında yapılan ***II. Konferans*** ise, bir yandan meşru savunma anlayışının ulaştığı düzeyin gerektirdiği mevzilenme ve güç düzenlenmesini kararlaştırırken; diğer yandan HPG'nin yeniden yapılanmasını özerkleşmesi temelinde sonuca ulaştırmıştır. Böylece strateji değişimi ile birlikte hareketin zor anlayışını değiştirmesine paralel olarak HPG de örgütlenmesini ve sistemini değiştirerek yenilemektedir. Bir bütünen gerilla yaşamı, komuta kişiliği, eylem ve hareket tarzı yeni sisteme göre oluşturulmaktadır. Bu açıdan HPG'nin kendisine atfedilen rolün gereklerini layıkıyla yerine getirebilmesi öncelikle yeniden yapılanmanın gerekliliğin ötesinde, bir zorunluluk olduğunun bilincine varması, yeni devrim anlayışını ve stratejisini iyi kavraması ve bu temelde kendisini özde ve biçimde yeni sisteme uyumlu hale getirmesiyle mümkündür. Başkan Apo özgürlük mücadelesinin kurumlaşmalarının yeniden yapılanmasının çerçevesini şu çarpıcı değerlendirmesi ile ortaya koymaktadır; *"ezilenlerin tümünün bir dağ ve orman kovuğundan çöl kabilesine, köleden işçiye, cinsiyet ezileninden çevreciye, çocuk, genç, yaşlı katmanlaşmasına kadar birleşik bir sistem arayışına hiçbir dönemli kıyaslanmayacak kadar ihtiyaç vardı. Devlet sosyalitesinin zihniyet ve siyaset-askerlik yöntemlerine düşmeyen, o sınırlara koşmayan, kendi doğalarına uygun hem zihniyet, hem politik yapılanmalarını oluşturmaları gerekir."* Bu da ezilenlerin birleşik sistemini teşkil eden tüm kurumlaşmalarının amaç, hedef ve yöntemleri bakımından, güncelin ihtiyaçlarını ve gerçekliğini göz ardı etmeden ezilenlerin eşitliği ve özgürlüğü öngören felsefe ve ideolojisine paralel olması gerektiği anlamına gelmektedir. Bu paralellik sağlanmadığı sürece egemen sistemin farklı bir versiyonu olunmaktan kurtulunamaz.

Bu temelde örgütsel ve toplumsal olarak en geniş demokratikleşmeyi ve özgür insan arayışını yaşayan Apocu hareketin askeri örgütlenmesi nasıl olmalıdır sorunu gündeme gelmektedir. Her şeyden önce dünyadaki bütün askeri örgütlenmelerin salt merkeziyetçiliğe dayalı ve tek yanlı olarak mekanik emir talimat sistemine göre işlediği bilinmektedir. Ancak HPG'nin askeri örgütlenmesi tamı tamına böyle olamaz. Çünkü Apocu hareketin ideolojik ve felsefi olarak insan gerçeğine yüklediği yükümlülükler ve insanı ele alış tarzı, klasik ordulardaki mekanik yaklaşımı kabul etmemektedir. Askeri örgütlenme ideolojik, felsefi, politik ve kültürel bir muhtevaya sahip, amacı doğrultusunda kararlı, fedaileşmiş, özgür iradeli, eşitlikçi bir militanlaşmaya dayanmaktadır. Salt yurtseverliğe dayanmayan, aynı zamanda insanlık ve demokratik kurtuluş için yüce amaçlara sahip politik askeri bir örgütlenme özelliğini taşımaktadır. Dolayısıyla hem amaçları hem de niteliği ve muhtevası bakımından diğer askeri örgütlenmelere benzemeyen, daha içerikli ve derinlikli, insanlığın özgürlüğü ve kurtuluşu, eşit özgür temellerde barış içinde bir arada yaşaması amacına sıkı sıkıya bağlı bir ideolojik, politik, örgütsel karaktere sahiptir. Temel karakterini belirleyen etmen Apocu ideolojinin belirlediği özgür, eşit, demokratik toplum gerçeğinde ifadesini bulan çağdaş demokratik uygarlık çizgisi ve onun nihai amacı olarak demokratik sosyalizm doğrultusundaki mücadelesidir. Bu çerçevede Apocu hareketin askeri örgütü olan HPG, askerliğin genel ve evrensel ilkelerini zedelemeden demokratik katılımı ve özgür iradeyi geliştirmeyi öngören hem demokratik hem de merkeziyetçi yanı olan bir örgütlenme modelini geliştirmektedir.

"Demokratik ekolojik devrimi hedefleyen Apocu hareketi, mücadele yöntemi olarak Meşru Savunma Stratejisi'ni esas almaktadır. Bu açıdan Meşru Savunma Stratejisi genel bir mücadele stratejisi olup daha çok siyasal içeriklidir. Askeri yönü de olmakla birlikte salt gerilla ile alakalı bir durum değildir. Meşru savunma özünde bir felsefe olduğu için tüm mücadele araçlarının da bu felsefe temelinde geliştirilmesi gerekmektedir."

Meşru savunma özünde bir felsefedir

Özü bu biçimde ifade edilebilecek bir savunma gücünün korumasında demokratik ekolojik devrimi hedefleyen Apocu hareketi, mücadele yöntemi olarak Meşru Savunma Stratejisi'ni esas almaktadır. Bu açıdan Meşru Savunma Stratejisi genel bir mücadele stratejisi olup daha çok siyasal içeriklidir. Askeri yönü de olmakla birlikte salt gerilla ile alakalı bir durum değildir. Meşru savunma özünde bir felsefe olduğu için tüm mücadele araçlarının da bu felsefe temelinde geliştirilmesi gerekmektedir. Buna göre halk savunma güçlerinin zor ve şiddetin halen yaygın olarak kullanıldığı günümüzde, bir halkın maddi ve manevi değerlerine zor ve şiddet kullanılarak gerçekleştirilebilecek tüm saldırılara cevap olabilecek bir nitelik ve nicelikte olması gerekmektedir. Bu anlamda gerilla ordusuna sahip olmak ve onu sürekli güçlendirmek Meşru Savunma Stratejisi'ne aykırı değil, aksine onun en önemli gereğini yerine getirmedir. Nitekim Başkan Apo da bu yaklaşımı sık sık; *"HPG'yi geliştirsinler, gerekirse sayıyı 100 bine çıkarsınlar"* diyerek ifade etmektedir. Başkan Apo gerilla gücünü varlığı ve işlevine ilişkin görüşlerini de şöyle özetlemektedir; *"dağdaki birlikler, özgür demokratik cumhuriyet temelinde dağda kalırlar. Ölme ve öldürme birlikleri değiller, meşru savunma birlikleridirler. PKK'nin her yerdeki güçleri böyle olmalıdır. PKK'nin meşru savunma birlikleri bu temelde var olacaktır. Ne zamana kadar? Bunlar kaldırılıncaya kadar. Antidemokratik ne varsa ona karşıtlık, ama demokratik cumhuriyete de onurlu katılım: Meşru savunma gücünün asıl işlevi budur. Dünyayı yenecek gücümüz olsa dahi saldırmayacağız! Tüm dünya imha amaçlı birleşerek üzerimize gelse de, meşru savunma hakkımızı kullanıp kazanmayı hedef alacağız!"*

İşte Meşru Savunma Stratejisi'nin temel ilkesi Başkan Apo'nun ***"Dünyayı yenecek gücümüz olsa dahi saldırmayacağız. Tüm dünya imha amaçlı birleşerek üzerimize gelse de meşru savunma hakkımızı kullanıp kazanmayı hedef alacağız"*** belirlemesidir. Şiddetin çok zorunlu olmadıkça, insan ilişkilerinde asla yer almaması gerektiğini öngören demokratik uygarlık çizgisi, zor ve şiddeti amaca ulaşmanın temel aracı olmaktan çıkarmıştır. Bu nedenle mücadelenin temel taktiğinin tüm toplumsal kesimlerin örgütlülüğüne dayanan demokratik siyasal serhildan olduğu günümüzde, HPG de bu taktik ve stratejinin başarıya ulaşabilmesi için yaşamsal önemde yeni görev ve roller üstlenmiştir. Yeni dönemde HPG'nin temel görevi Başkan Apo'yu, halkı ve tüm mücadele kazanımlarını savunmak, demokratik mücadelenin zeminini korumak ve olgunlaştırmaktır. Bu zeminin ortadan kaldırılması veya korumakla mükellef olduğu değerlere yönelik herhangi bir saldırının gelişmesi durumunda gerillanın duruma müdahale etme, değerlerini ve demokratik mücadele sürecini savunma görevi vardır. Bununla beraber ikinci görevi halkın demokratik siyasal serhildan mücadelesinin zirveye ulaştığı aşamada, oligarşik sistemin değişime direnmesi ve zor kullanması durumunda da devreye girmektir. Birinci görev temel olmakla birlikte ikincisi sık sık başvurulmayacak bir istisnadır.

Kürdistan'da inkar ve imha politikası hala yürürlükte olduğu için demokratik serhildan mücadelesi her an gerillanın varlığına ihtiyaç duymaktadır. Bu nedenle HPG serhildanın durumuna ve konumuna göre pozisyon almalıdır. Kürdistan'da gerillayla serhildan etle tırnak gibidir. Biri diğerini koşullar. Dolayısıyla HPG, genel mücadele açısından stratejik bir kuvvet olma rolünü sürdürmektedir.

"HPG'nin geçmiş mücadele tarihinde olduğu gibi temel taktik rolünü üstlenmemesi bu gücün rolünün azaldığı anlamına gelmemektedir. Tersine tüm mücadele örgütleri HPG'nin varlığının güvencesinde çalışmalarını yükseltmektedir. HPG'nin gücü nitelik ve nicelik olarak arttıkça, diğer çalışmalar da buna paralel olarak gelişecektir. Aksine HPG'nin zayıflaması tüm değerler ve çalışmaların üzerindeki imha tehlikesinin artması anlamına gelecektir."

Yeni dönemde gerillanın askeri karakteri daha belirginleşmektedir

HPG'nin geçmiş mücadele tarihinde olduğu gibi temel taktik rolünü üstlenmemesi bu gücün rolünün azaldığı anlamına gelmemektedir. Tersine tüm mücadele örgütleri HPG'nin varlığının güvencesinde çalışmalarını yükseltmektedir. HPG'nin gücü nitelik ve nicelik olarak arttıkça, diğer çalışmalar da buna paralel olarak gelişecektir. Aksine HPG'nin zayıflaması tüm değerler ve çalışmaların üzerindeki imha tehlikesinin artması anlamına gelecektir. Bu bakımdan HPG, halk ve tarih karşısında çok daha ağır ve başardığı oranda onurlu bir sorumluluk yüklenmiştir. Ayrıca stratejinin temel taktiğinin demokratik siyasal serhildan olmasının HPG'nin askeri yönünü ikinci plana attığı, askeri performansın eskisi gibi güçlü olmasına gerek kalmadığı ve dolayısıyla örgütsel yapısının da sıkı sıkıya örülü olmasının önemini yitirdiği biçimindeki yaklaşım ve anlayışlar son derece yanlıştır. Değişim dönüşümü ve yeniden yapılanmayı anlamamak, Demokratik Uygarlık Manifestosu'ndan doğru sonuç çıkarmamaktır.

Yeniden yapılanmasını modern ve özgürlük gerillası olmak üzere iki ayak üzerinde geliştiren HPG'nin yeni dönemde üstlendiği görev ve sorumlulukların gereklerini layıkıyla yerine getirebilmesi sıradan bir duruş ve propaganda üslubuyla değil, ancak güçlü bir askeri etkinlik ve donanımla mümkündür. Bu açıdan mücadelenin siyasal çözüm stratejisine göre meşru savunma anlayışı doğrultusunda geliştiği yeni dönemde, gerillanın temel görevi sağlam askeri bir güç olmak, gereken yerde ve zamanda askeri yeteneği ile meselelere müdahale edip sonuç almaktır. Geçmiş mücadele sürecinde gerillanın askeri yönü kadar, hatta daha fazlasıyla propagandacı ve örgütleyici yönü de öndeydi. Yeni dönemde ise gerillanın askeri karakteri daha belirginleşmektedir. Çünkü kendi üstüne düşen görevi ancak bu karaktere sahip olduğunda yerine getirebileceği bir siyasal sürece girilmiştir. Dolayısıyla gerilla yapılanmasının ve örgütlenmesinin eskisinden daha fazla bir askeri karakterde olması kaçınılmazdır. İdeolojik politik yönü gelişkin, siyasal mücadele sürecine tamamen bağlı ve bütün hareketleriyle onun hizmetine girecek olan gerilla, savaş sanatında derinleşmiş askeri performansa sahip bir örgütlenme düzeyi ve yeteneğiyle sürecin kendisine yüklediği görevlerin gereklerini yerine getirebilecektir.

Savaş tekniğinin çok hızlı bir biçimde geliştiği günümüzde klasik gerilla duruşunda ve anlayışında ısrar, kaybetmekte ısrar demektir. Ancak bu teknik karşısında gereken yaratıcılığı gösterememek ve başarı olanaklarını yaratamamak da oportünizm ve yılgınlık anlamına gelmektedir. Bu noktada hem savaş tekniği hem de askeri çizgi anlamında gerillanın rolünü ve görevini yeniden düzenleyen değişimler, gerillanın ortaya çıkan bu yeni duruma cevap olabileceği bir derinlik ve örgütlenme modelini geliştirmesini zorunlu kılmıştır. Modern gerilla olarak adlandırılan bu gerilla modeli, duruşu ve hareketliliğiyle egemenlerin tüm saldırı ve operasyonlarını boşa çıkaran, 'güvenliği olmayan hiçbir çalışma bizim değildir' esprisiyle hareket eden ve kayıp vermemeyi esas alan, ama aynı zamanda hareket tarzı ve mevzilenmesiyle gerekli gördüğü her yer ve zamanda düşmana etkili darbeler vurmasını bilen, dağda, ovada ve şehirde başarıyla hareket edebilen, savaş tekniğinde uzman, taktiğe hakim, askerlik bilimi ve savaş sanatında derinleşmiş, askeri kültür ve yaşam tarzını özümseyen, sa-

vaşı salt yüreğiyle değil, beyin ve yürek gücünü birleştirerek yürüten, disiplinli ve bütünlüklü bir bakış açısına sahip profesyonel gerillayı ifade etmektedir.

Modern gerilla savaş tekniğinin hassaslaşmasına karşın, bu tekniği boşa çıkarıp işlevsiz kılarak ve en ince tarzda taktik geliştirme beceri ve kabiliyetini göstererek geçmiş mücadele tarihinde olduğu gibi, savaşı salt belli alanlarla sınırlı bırakmayıp en umulmadık yerlere taşıran bir özelliğe sahiptir. Plan ve programını düşmanın ve kendisinin içinde bulunduğu şartların gerçekliğini göz önünde bulundurarak yapan, örgütlülüğe ve çalışma disiplinine her zamankinden daha fazla önem veren ve detaylarda gizli başarı şifrelerini çözerek önüne koyduğu her hedefe başarıyla ulaşabilen bir örgütlülük düzeyine ulaşma hedefindedir. Eğitimi, hareket tarzı, yanıltma gücü ve vuruş tarzındaki profesyonelliğiyle en katı düşmanın üzerinde caydırıcı rol oynama niteliğindedir. Bu bakımdan modern gerilla sayıdan çok niteliğe ve yeteneğe önem veren bir gerilla modelidir.

Bu şekilde modern tarzda örgütlenmiş ve vuruş gücüne ulaşarak yenilmezliğini kanıtlamış bir gerilla, yaygın mevzilenmesi, sağlam duruşu ve etkili vuruşuyla hem halka ve siyasal mücadeleye güç ve cesaret verecek hem de egemenlere şiddet yoluyla sonuç alamayacağını, ısrar ederse daha da kaybedeceğini göstererek çözüme ve değişime zorlayacaktır. Bu anlamda güçsüzlerle barış yapılamayacağı, bunların ancak teslim alınabileceği gerçeğinden hareketle Kürdistan gerillasının modernlik temelinde büyük bir güç haline gelmesi gerekmektedir. Ancak güç sahibi olunduğu taktirde oligarşik sistemin değişime zorlanması hatta barışa gelmesi söz konusu olacaktır.

HPG'nin yeniden yapılanmasının bir hedefi, modern savaşın teknik ve taktiğine cevap olabilecek modern gerillayı yaratmak olurken, diğer bir hedefi de demokratik uygarlık çizgisinin öngördüğü demokratik katılım bilincine ve özgür iradeye sahip bireyi yaratmak ve varolan düzeyi daha da geliştirmektir. Geçmiş mücadele tarihinde ordu ve parti örgütlenmesi iç içe idi. Bundan dolayı ordu gerçeğinde baştan beri demokratik karakter taşıyan yanlar olmuştur. Hatta Apocu harekette gerilla ordusu birçok yeniliği kendisinden başlatarak hem hareketin geneline hem de topluma mal etmiştir. Ancak yeniden yapılanma çerçevesinde bu yeterli olmadığı için, hem özgür insan idealine ulaşmak hem de orduda verimi daha çok arttırmak amacıyla mevcut düzeyi geliştirerek bir orduda olabilecek özgür ve demokratik yaşam ve ilişki tarzının en azamisini yaratan bir sistem zorunlu hale gelmiştir.

Özgürlük zorunlulukların bilincine varmak

Meşru Savunma Stratejisi'nin silahlı gücünün bir modeli olarak da değerlendirilebilecek HPG'nin bu hedefleri gerçekleştirmesinin hem ideolojik hem de pratik açıdan önemli sonuçları olacaktır. Egemen sistemlerin ordularının mekanik bir emir talimat ve disiplin anlayışıyla yürütüldüğü ve bu tarzda belli bir verimin elde edildiği bilinmektedir. Fakat bu sistem esasta tahakkümü öngördüğünden dolayı insanın yetenek ve gücünün tüm potansiyeli açığa çıkmamaktadır. Sınıflı uygarlık sistemi genel olarak tahakküm ve eşitsizlik üzerinde kurulduğundan, orduları da bu felsefe ve ideolojileriyle uyum içerisindedir. Hatta egemen sistem toplumun eşitsizliğe ve tahakküme dayanan varlığının sonsuz ve değişmez olduğunu iddia ettiği gibi, orduların karakterinin de değişmezliğini iddia ederek demokrasi ve özgürlüğün orduları dağıtacağı savını ileri sürmektedir. Bu sav, onlar için doğrudur. Çünkü özgürlük ve demokrasi bilincine ulaşmış insanların egemen sömürücü sistemi kabul etmeyeceği bir gerçektir.

Ancak temel amacı; özgür, eşit ve demokratik bilince sahip insanlardan örülü bir toplum yaratmak olan hareketlerde özgürlük bilincine ve demokratik katılıma dayalı birey ve sistem yaratmak, amacın gerçekleşmesinin teminatı durumundadır. Özgürlük zorunlulukların bilincine varmak ve ona göre hareket etmek olduğu için Kürdistan'da askerlikle özgürlük arasında çok yakın bir bağın olduğu söylenebilir. Çünkü Kürdistan'da askerlik bir zorunluluktur. Gerekleri yerine getirilmezse en kötü köleliğe mahkum olunacağı ispata gerek duymayacak kadar açıktır. Burada askerlik özgürlüğün kendisi değil, ama özgürlüğün bir gereğidir. Özgürlüğün bilinçle bağlantısı da göz önüne getirildiğinde bilinçli insanın özgürlüğü için zorunlu olan askerliğin gereklerini en büyük içtenlikle yerine getireceği açıktır. Ayrıca özgür insanın daha üretken olacağı ve bu üretkenliğinin yaşamın her alanına yansıyacağı, en önemlisi de askerliğin en çok ihtiyaç duyduğu taktik yaratıcılığı geliştireceği bilinmek durumundadır. Özgürlük bilincine varmış her insanın yaşamını mutlaka zorunluluklar çerçevesinde örgütlü ve disiplinli kılacağı da bir başka sonuçtur. Bu dar çerçevede bile değerlendirildiğinde, özgürlük gerillasının, modern gerillanın niteliklerine güç katacağı, ona yaratıcı ruh vereceği açıktır. Demokratik katılım ise özgür insanların ortaya çıkardığı güç ve enerjilerini ortak amacın gerçekleşmesine kanalize etmelerine imkan yaratmaktadır. Özgür irade, demokratik katılım bilinci ve öz disiplin kazanmış bireyin ordu çalışmalarında oynayacağı temel rollerden biri de, yıllarca gerilla ordusunu zorlayan bölgeci, ahbap çavuş, keyfiyetçi, özerk, grupçu, maddiyatçı vb sayabileceğimiz çok çeşitli geri toplumsal hastalıklara köklü çözüm getirmesi ve onların beslendiği maddi zemini kurutmasıdır. Bu da hiç kimsenin çizgiye gelmek dışında bu hareketin içinde yaşam imkanı bulamayacağı bir sonucu doğuracaktır. Bunun dışında ne özgürlük demokrasi adına askerliğin temel ilkeleriyle oynanabilir ne de askerlik adına özgür iradenin ve demokrasinin gelişimi engellenebilir. Komutanın görevi bu ince çizgide yürüyüp yürütmeyi başarmaktır.

İşte bu noktada geri köleci toplum özellikleri ve egemen düzenin etkisi altında şekillenen kişiliği dönüştürerek özgür, bağımsız, iradeli militan tipine ulaşmak HPG'nin önemli görevlerinden biridir. Çünkü kişilikte böyle köklü bir değişim ve militanlaşma gelişmeden dönemin militan komutasını geliştirmek ve onun öncülüğünde sistem kazanmış, askeri kültüre sahip gerillayı yaratmak olanak dışıdır. Bunun için de kişilikte değişimi esas alan, onu toplumun geri özelliklerinden arındıran, Apocu kültür ve ruhla donatan, militan bir yaşam tarzını geliştiren, kolektif, katılımcı, demokratik bir anlayışla kişiliği yoğunlaştırarak, iradeli, inançlı, çağdaş özgürlükçü, sosyalist bir karakter kazandıran, her türlü egemenliğe karşı demokratik yaşam biçimini ve disiplini esas alan bir ideolojik eğitimle güçlendirip yeniden yaratmak gerekmektedir. Bununla birlikte bireye askeri kültür ve yaşam tarzını kazandıran, disiplinli ve bütünlüklü bir bakış açısını geliştiren, bireyi sistemle bütünleştiren, savaş sanatında derinleşmiş, çok yönlü olabilen, taktikte kıvrak ve esnek, savaş tekniğine tümüyle hakim, savaşın geliştirilmesinde insan tekniğine dayanan ve onu geliştiren yetenekte bir askeri kadrolaşmayı ortaya çıkaran askeri eğitimlerle de yeniden yaratmanın pratik boyutu tamamlanmalıdır.

"Temel amacı; özgür, eşit ve demokratik bilince sahip insanlardan örülü bir toplum yaratmak olan hareketlerde özgürlük bilincine ve demokratik katılıma dayalı birey ve sistem yaratmak, amacın gerçekleşmesinin teminatı durumundadır. Özgürlük zorunlulukların bilincine varmak ve ona göre hareket etmek olduğu için Kürdistan'da askerlikle özgürlük arasında çok yakın bir bağın olduğu söylenebilir. Çünkü Kürdistan'da askerlik bir zorunluluktur."

HPG'de yeniden yapılanmanın zirvesi HPG'nin özerkleşmesi olmaktadır. Apocu hareketin genelde başlattığı ve derinleştirerek sürdürdüğü yeniden yapılanma hareketi birbirinden bağımsız olmayıp bir sistem çerçevesinde gelişmektedir. Ezilenlerin meşru savunma sistemi veya alternatif toplumu olarak adlandırabileceğimiz bu sistemde, toplumun birbirinden bağımsız çeşitli kurumlaşmaları, eşitlik ve özgürlük idealleri çerçevesinde ve demokratik kriterler içerisinde, birbirine karşı çıkarcı ve egemenlikli zihniyeti içermeyen, toplumun ve bireyin refahını esas alan bir ilişki içerisindedir. Demokratik ekolojik toplumu hedefleyen ve alternatif toplumun tüm kurumlaşmaları ile halkın iradesini temsil eden demokratik toplum koordinasyonu, ortak bir stratejide birleşen bütün kurum ve kuruluşlar için, strateji belirleyen ve kararlar alan en üst organı oluşturmaktadır.

Bu çerçevede Kürt halkı kendi demokratik ekolojik toplum projesinin en üst örgütü olan KONGRA-GEL'i oluştururken, toplumun silahlı savunma güçleri de özerk bir örgütlenmeye kavuşmaktadır. Aşırı merkeziyetçiliğin aşılarak demokratik kurumlaşmaların daha inisiyatifli kılındığı yeni sistem, devletçi ve egemenlikçi sistemi aştığı gibi, her kurumlaşmanın kendi rol ve görevlerinin gereklerini daha etkin bir biçimde yerine getirmesinin imkanlarını da yaratmıştır. Bu bakımdan geçmişte çok çeşitli görevlerle ilgilenmek durumunda kalan HPG, özerk bir yapı kazanarak kendi görev ve sorumlulukları üzerinde daha fazla derinleşme şansına kavuşmuştur. Temel görevi halkımızı ve değerlerimizi savunmak olan HPG, askeri bilim ve savaş sanatında sağlayacağı ilerlemeyle bu görevi layıkıyla yerine getirebilecektir. Bununla beraber özerk bir yapı kazanmak askerlik ve savaş için çok önemli olan sevk ve idareyi hızla yapabilme olanağını doğurarak HPG'yi geçmişten çok daha fazla dinamik bir güç haline getirmiştir. HPG, Apocu çizgi doğrultusunda stratejiyi belirleyen, stratejik konularda karar alan KONGRA-GEL'in kararlarını kendisi için bağlayıcı görmektedir. Ancak kendi örgütlenmesini, iç düzenini ve taktik kapsamdaki çalışma ve planlamasını özerk bir tarzda geliştirmektedir. İki yılda bir toplanan HPG Konferansı, en üst karar mercii olurken, konferansın demokratik yollarla seçtiği 41 kişilik HPG Meclisi de iki yıl boyunca konferansın iradesini temsilen tüm çalışmaları sevk ve idare edecektir. Ancak komutanlıklar için savaş sanatının gerektirdiği kriterler ideolojik ölçülerle birlikte değerlendirildiğinden dolayı komutanlıklar atamayla görevlendirilecektir.

HPG II. Konferansı'nın zirvesini oluşturduğu yeniden yapılanma planlaması ile eski tarz gerillanın yeni mücadele sürecinin görevlerini yerine getiremeyeceği tespitinin gerekleri de önemli oranda yerine getirilmiş oldu. Bu temelde HPG, yeni bir askeri model olarak her şeyden önce halkın iktidarını hedefleyen Demokratik-Ekolojik Toplum Paradigması'nın stratejik bir mücadele aracı niteliğine kavuştu. Eşitlikçi demokratik katılımı esas alan ideolojik politik karakteri ile toplumun tüm kesimlerini kapsayan HPG, özellikle de kadının ARGK'de kendine zemin bulup gelişen özgürlük çizgisini daha ilerletmeyi hedefledi. Bu temelde yeni sistemin ve Meşru Savunma Stratejisi'nin öncü gücü olarak özgür kadın, Demokratik Ekolojik Toplum Projesi'nin tüm kurumlaşmalarında olduğu gibi toplumun silahlı savunmasında da aktif bir rol oynamayı sürdürmektedir. Kadın HPG'deki örgütlülüğüyle genel kadın hareketine ilham, güç ve moral vermekte, hem kadının güç ve iradesini daha üst düzeyde örgütlemekte hem de Meşru Savunma Stratejisi'nin silahlı kuvvetlerinin çizgide ısrarının teminatı olmaktadır. Toplumdaki kadının yürüttüğü özgürlük, demokrasi ve cins bağımsızlığı mücadelesinin de silahlı meşru savunma görevini üstlenen özgür kadın gücü, kendisini HPG içerisinde de ***YJA (Yekineyên Jina Azad-Özgür Kadın Birlikleri)*** biçiminde örgütleyerek gerilla ordusunun tüm yönetim kademeleri, kurumlaşma ve faaliyetlerinde temel rolleri üslenen yetkin bir pozisyona ulaştırmaktadır.

"Başkan Apo tarafından uygarlıksal bunalıma çözüm olarak ortaya konan alternatif toplum modelinin mücadele stratejisi olan Meşru Savunma Stratejisi'nin silahlı gücü HPG, modern özgürlük gerillasını temsil etmektedir. Demokratik Ekolojik Toplum Paradigması çerçevesinde yürütülecek olan mücadele için kendi üzerine düşecek görevleri yerine getirecek olan HPG, bunu başaracak tarzda yapılanmasını önemli oranda tamamlamıştır."

HPG silahlı savunmanın ihtiyaçları ve savaş sanatının taktikleri çerçevesinde gerektiğinde aktif savunma pozisyonunda saldırgan güçleri en hassas yerlerinden vurabilecek tarzda örgütlenmeler de geliştirerek hedeflerin niteliğine, alanların özgünlüğüne göre düzenlenmiştir. Bu temelde ***Özel Kuvvetler Komutanlığı*** ve ***Öz Savunma Kuvvetleri Komutanlığı***'nı da örgütleyen HPG, geçmişten daha yoğun ve en az kayıpla bir savaşı başarıyla yürütebilecek kapasiteye ulaşmıştır. Önderlik, halkın örgütlü demokratik gücü ve gerillanın yanı sıra dördüncü kuvvet olarak Kürdistan Ulusal Kuvvetleri içerisinde yer alacak olan Öz Savunma Kuvvetleri, gerilla ile halk gücü arasında yer alan ve gerillaya bağlı bir biçimde örgütlendirilen bir güç niteliğinde olacaktır. Ayrıca HPG içindeki her türlü askeri, ideolojik ve özgün eğitim işlevini görecek akademi ve okullar da ***Akademiler Komutanlığı*** adı altında örgütlendirilmiştir.

Sonuç olarak 20 yıllık silahlı mücadele tecrübelerinin birikimi ve Başkan Apo'nun Demokratik Uygarlık Manifestosu temelinde yeniden yapılanan HPG, kendisini sürekli üretebileceği bir sisteme kavuşturarak Kürt halkı özgürleşene kadar mücadele edebilecek niteliğe ve askeri, siyasi çizgi netliğine ulaşmıştır. Kendisini her Kürdistan parçasındaki Kürt halkının özgürlüğünün sağlanmasından sorumlu gören HPG, her parçada Kürt sorunu çözülmedikçe varlığını devam ettirecektir. Hangi parçada sorun çözülürse konumunu ona göre yeniden düzenleyecektir. Her parçadaki silahlı savunma güçleriyle temel demokratik kriterler çerçevesinde ilişkilenip birbirini ve tüm Kürt halkının güvenliğini güçlendirecek yaklaşımları esas alacaktır. Kürt halkı üzerindeki imha ve inkar siyaseti sürdükçe de kendisini nitelik ve nicelik olarak güçlendirmeyi sürdürecektir. Bu tarzda en olumsuz koşullara ve en kapsamlı saldırılara karşılık verebilecek bir düzeyde örgütlenmiş olan meşru savunmanın silahlı kuvvetleri, sağlam ve hareketli meşru savunma duruşuyla egemen devletleri çözüme mahkum ederek savaşmadan savaşı kazanabileceği gibi, güçlü hazırlıklarına dayanarak zorunlu kaldığı durumlarda en kapsamlı savaşları da başarı ile verecek güç ve konumda olacaktır.

HPG'nin iç yapılanması
Eğitim, komuta ve öncülük sorunu

Başkan Apo tarafından insanlığın karşı karşıya bulunduğu uygarlıksal bunalıma çözüm olarak ortaya konan alternatif toplum modelinin mücadele stratejisi olan Meşru Savunma Stratejisi'nin silahlı gücü HPG, modern özgürlük gerillasını temsil etmektedir. Demokratik Ekolojik Paradigması çerçevesinde yürütülecek olan demokratik uygarlık mücadelesi için kendi üzerine düşecek görevleri yerine getirecek olan HPG, bunu başaracak tarzda yapılanmasını önemli oranda tamamlamıştır. Ancak karşı karşıya bulunulan görevlerin kapsamı göz önüne alındığında, örgütsel yapılanmanın yanı sıra bunu pratikleştirecek kadro şekillenmesi de hayati derecede önem kazanmaktadır. Bu açıdan doğru bir yeniden yapılanma planlaması kadar, doğru bir kadro politikası da belirleyicidir. Doğru kadro politikasının temeli ise kendi ideolojik çerçevesine göre kadro yaratmak üzere eğitim faaliyetlerine dayanır. Çünkü bir ideoloji ve siyasal düşünce ne kadar doğru olursa olsun, kendi kadrosunu yaratmadığı ve onun vasıtasıyla düşünce ve yaşam tarzını topluma mal etmediği sürece güzel ve doğru düşünceler olmaktan öteye gidemez.

Ortadoğu'da büyük bir aydınlanma hareketiyle demokratik ekolojik devrimi gerçekleştirmeyi hedefleyen Apocu hareket de, birey ve toplumda çok köklü değişimleri gerçekleştirmeyi öngörmektedir. Olgulara bakış açısından davranış ve ilişki biçimlerine, değer yargılarından ahlak anlayışına kadar yaşamın her alanında değişimi gerektiren yeni toplum modeline ancak güçlü ve çok yönlü bir eğitim anlayışı ve çabasıyla ulaşmak mümkündür. Aksi taktirde insanları aydınlatıp bilinçlendirip eğitemeden 5000 yıllık uygarlık sisteminin gözleri kör eden, zihniyeti felç eden ağır dogmatizminin etkisinden kurtarmak olası olmadığı gibi yozlaşıp kendi özünden uzaklaşmasını engellemek de mümkün değildir. Bu gerçeklerin öteden beri farkında olan ve özü bir eğitim hareketi olan Apocu hareket, Meşru Savunma Stratejisi'yle birlikte, başarının örgütlülük, özgürlük ve demokrasi bilincini kazanmış bir kadro ve toplum yaratmakla mümkün olacağını geçmişten daha güçlü bir biçimde belirlemiş ve bunun için eğitim çalışmalarına her zamankinden daha fazla ağırlık vermiştir. Başkan Apo, eğitimin başarının anahtarı olduğunu; *"Tutarlı bir parti, kadro yapısına ve üyelerine yetkin ideolojik biçimlenmesini özümsetmeyi esas aldığı ve bunu başardığı oranda program ve pratiğini doğru yürütmeyi garantiye almış olacaktır. Bunu sağlamadan, ikincil düzeyde alınacak diğer tedbirler kalıcı sonucu vermezler. Dolayısıyla amaç için ideolojik eğitim büyük bir susuzluğu giderircesine gerektiği kadar özümsetilmeli, özellikle merkezi kadronun derinliğine özümsemesi sağlanmalıdır. İyi niyet, dürüstlük, cesaret, fedakarlık kendi başına yeterli olmaz ve toplumsal dönüşüm gibi büyük zihniyet, karakter ve kişilik isteyen misyonlarda başarı sağlayamaz. Bu değerli meziyetler ancak güçlü ve yetkin ideolojik biçimlenmeyle hak ettikleri başarılı sonuçlara ulaşabilirler"* belirlemesiyle ortaya koymaktadır.

Esasında özgürlüğü için yılmadan savaşan özgürlük savaşçısı kadar demokratik ekolojik toplumda barış içinde yaşayan barış kişiliğini yaratmayı da amaçlayan yeni stratejinin eğitim anlayışı, bu hedefi gerçekleştirmek için üç temel üzerinde gelişmek durumundadır. Birincisi tarih, toplum ve doğayla ilgili bilimsel bilgileri oluşturan ve bir nevi zihinsel üretimin ham maddesi olan genel kültür birikimini kazandırmalıdır. İkincisi, özgürlük mücadelesinin başarısı için şart olan silahlı savunma ve diğer mücadele yöntemlerinde bireye nitelik kazandırmalı, yani askeri kültür ve yaşam tarzını kazandıran, savaş sanatı ve askerlik biliminin inceliklerini kavratan, iradeyi ve disiplini güçlendiren teknik ve taktik uzmanlık geliştiren, militana estetik, enerjik ve atletik bir öz kazandıran içerik ve biçimde olmalıdır. Üçüncüsü ise Apocu hareketin ideolojisi ve pratik yaşam tarzı olarak da somutlaşan demokratik ekolojik toplum kültürü esas alan, demokrasi, eşitlik ve özgürlük

ve cins bilincine dayanan yaşam kültürünü ve bakış açısını kazandırmalıdır.

Çerçevesi bu biçimde çizilen eğitimi başarıyla gerçekleştirmek için HPG, özellikle de II. Konferansı'nda aldığı kararlarla kapsamlı bir örgütlenme düzeyi ortaya çıkarmıştır. Tüm eğitim faaliyetlerini Akdemiler Komutanlığı örgütlemesi altında toplayan HPG, kadro şekillenmesini çizgiye uygun tarzda gerçekleştirmek için çeşitli akademiler kurulmasını öngörmüştür. Bu temelde Meşru Savunma Stratejisi'ne uygun, ideolojik politik derinliğe ulaşmış komutanları yetiştirme amaçlı olarak I. Konferans'ta kararlaştırılıp oluşturulan ***Mahsum Korkmaz Askeri Akademisi****'nin* yanı sıra ideolojik eğitim merkezi görevini görecek ***Haki Karer Akademisi*** ile HPG YJA gücünün özgün eğitim ihtiyacını karşılayacak olan ***Gülnaz Karataş Özgür Kadın Akademisi****'nin* kurulması kararlaştırılmıştır. Öte yandan HPG saflarına yeni katılan savaşçılar da ***Temel Eğitim Okulları****'nda* eğitileceklerdir. Bu temelde, Başkan Apo'nun Demokratik Uygarlık Manifestosu'nun zengin ve yoğun içeriğinin ışığında ruh, beden ve zihin eğitimlerinin uyumlu iç içeliğiyle kendinde zihniyet devrimini yaratmış, bunu vicdan ve ahlak devrimiyle tamamlayarak öz ve biçim kazanmış yaratıcı özgür iradeli kadro gerçeğine ulaşılacaktır.

Bu çerçevede Apocu hareketin 21. yüzyıl stratejisi olan Meşru Savunma Stratejisi'ni pratikleştirecek kadronun eğitimle yaratılması kadar, onu hayata geçirecek komutan olarak pratik yetkinlik düzeyini de kazanması gerekmektedir. Demokratik ekolojik toplumu hedefleyen Apocu hareket, gerillanın meşru savunma çizgisindeki sağlam duruşu ve mevzilenmesine dayanan demokratik siyasal mücadele yöntemiyle bu hedefine ulaşmak istemektedir. Bu durumda komutanın mücadele stratejisinde üzerine düşen rolün gereklerini yerine getirebilmesi öncelikle demokratik ekolojik devrimi ve Meşru Savunma Stratejisi'ni özümsemesiyle mümkündür. Geçmiş mücadele tarihinde askerlik ile siyaset ve ideolojinin bilinçli bir biçimde dörtlü çete tarafından birbirlerinden koparılması sanki birbirleriyle ilgisi olmayan, hatta birbirlerini dıştalayan iki olgu olarak lanse edilmesi mücadelemize büyük zararlar vermiştir. Bu anlayış askeri çizgiyi tanınmaz hale getirmek kadar, düzeltme çabalarını da etkisiz kılmıştır. Dolayısıyla komplonun bu zemin üzerinde geliştiğini tespit ederek örgütün en acil önlem alması gereken bir alan olarak gösteren Başkan Apo, Apocu hareketin gerçek kadro komuta ölçülerinin çerçevesini de şöyle çizmiştir; *"önündeki görevlere karşı yeterli bir ideolojik donanım sağlanmadan içine girilecek görevlendirme ve yönetimde yetkilendirmenin pratikte büyük yozlaşmaları doğurması kaçınılmazdır. Dolayısıyla bu dersin yüklediği en temel görev, her yetki ve görevlendirmenin önündeki işin doğası nasıl ve ne zaman zarfında yerine getirileceği, hangi imkanları gerektirdiği kaç kişiyle ve kimlere karşı sorumluluk ve amirliklerle yürütülmesi gerektiği konularında netçe planlanması pratikleştirilmesi ve denetlenmesidir. Beyni diyalektik ve tarihsel felsefeyle çalışmayanlara vicdanına insanlığın tüm güzellik, iyilik ve sevgi değerlerini sığdırmayanlara, yeni dönem yapılandırmalarını yerine getiremeyenlere halkın ve örgütün kaderi teslim edilemez."*

Meşru Savunma Stratejisi'nin dönem komutası, çizilen bu çerçevede kendini ruhta disiplinde, sistemde, düşüncede, teknikte ve taktikte zenginlikle yetkinleştiren ve aynı zamanda kendi komutası altındaki yoldaşlarını da bu düzeye ulaştıran ve bu doğrultuda planlar programlar oluşturarak bunları cesaret ve iradeyle pratikleştirendir. Komutan, gittiği her görev sahasında da, Apoculaşmayı, özgür ve demokratik yaşamı, eğitimi, askeri kültür ve sanatı örgütleyen, sağlam mevzilenme ile modern gerillanın bütün esaslarını götüren ve yoldaşlarının yüreğine, beynine nakşedendir. Bu şekilde mutlak başarıyı yaratan bir güç ortaya çıkarandır. Seçkin, becerikli, saldırı ruhuna sahip, başarıya susamış, engel tanımaz bir gücün ortaya çıkarılması yeni dönem komutasının en fazla esas alması gereken hususlardır. Bu ölçüler esas alındığı taktirde dönemin komutası da ortaya çıkacaktır. Bu özelliklere sahip komutan da çözümün, bu anlamda da zaferin komutanıdır.

Meşru savunma güçlerinin hareket tarzı ve misilleme hakkı

21. yüzyılın mücadele stratejisi olan Meşru Savunma Stratejisi, ezilenlerin temel hak ve özgürlüklerinin mücadelesinin yürütülmesinde hiç kimseye saldırmamayı esas alır. Bu felsefi ve ideolojik bir ilkedir. Ne var ki, devrimci demokratik hareketler bu mücadeleyi yürütürken, çoğunlukla egemen emperyalist-sömürgeci güçlerin şiddetli saldırılarına maruz kalmaktadır. Kuşkusuz bu duruma karşı, silahlı direniş de dahil olmak üzere, ezilenlerin kendilerini çeşitli biçimlerde savunması meşru ve hukuki bir hak olarak ortaya çıkmaktadır. Bu hakkı kullanmamak demokrasi ve hukuk ilkelerine bir saygısızlık olacaktır. Meşru savunma güçlerinin dışarıdan gelebilecek her türlü saldırıyı karşılayabilecek bir askeri siyasi örgütlülüğe sahip olmasının şart olduğu Meşru Savunma Stratejisi'nde, zora hangi şartlarda ve nasıl başvurulması gerektiği de nettir.

Bu çerçevede meşru savunma pozisyonunda olan Kürt halkının özgürlük mücadelesi ve onun silahlı savunma gücü HPG de, korumakla yükümlü olduğu değerler ile temel hak ve özgürlüklere şiddet temelinde saldırılar geliştiğinde, mutlaka savaş sanatının tüm inceliklerinden yararlanarak kendi savunmasını yapacaktır. Stratejik olarak meşru savunma konumunda olan HPG, savunmasını pasif bir biçimde değil, aktif savunma çerçevesinde geliştirecektir. Çünkü savaş gerçeğinde pasif savunmada kalmak, ölümünün geleceği günü beklemekle aynı anlama sahiptir. Bu durum gerilla için daha fazla geçerlidir. Bu nedenle gerilla kendisine ve korumak durumunda olduğu değerlere yönelen saldırıları beklemek ve sonra saldırılara cevap vermek yerine; onları boşa çıkararak cevap olacak, geliştireceği zengin taktik yaratıcılıkla, saldırgan güçlerin planlarını bozmak kadar ona etkili darbeler vuracak bir eylem tarzını esas alacaktır. Aksi bir yaklaşım meşru savunma savaşında inisiyatif kaybetmek olacaktır. Bu durumda yapılan aktif savunma ve geliştirilen eylemler bir saldırı değil, sadece savaş sanatının gerektirdiği savunma taktiklerinden birini uygulamaktır.

HPG, savunma eylemlerini geliştirirken, modern gerillanın tüm nitelik ve yeteneklerini kullanarak egemenlerin her türlü saldırısını durdurabilecek kapsamda sonuçlara yol açabilmelidir. Bunun için güçlü bir hazırlık planlama, düzenleme vb eylemin başarısı için gereken her şey en ince ayrıntılarına kadar değerlendirilmelidir. Eylem yapmak için eylem değil, çizgiye hizmet edebilecek, siyasi ve askeri sonuçları doğuracak eylemler geliştirmek meşru savunma çizgisinin eylem tarzıdır. Yapılacak her savunma eyleminin siyasi askeri çizgi kadar, meşru savunma ve savaş hukukuna uygunluğu gözetilmeli, egemenlerin hedef saptırma oyunlarına gelinmemelidir. Bütün eylemlerde Apocu fedai ruhla hedeflerin üzerine gitmek başarının ön koşuludur. Savunmayı eylem çeşitliliği kadar yer ve zaman açısından da dar sınırlar içerisinde tutmamak başarı için büyük önem taşımaktadır. Savunma dağda, ovada, şehir ve saldırının olduğu her yerde yapılmalıdır. Burada da amaç saldırı değil, zengin taktikler çerçevesinde kendini savunmaktır. Eylem tarzında özen gösterilmesi gereken bir nokta da kullanılacak şiddetin düzeyidir. Hedefler doğru tespit edildikten sonra; nerede, ne kadar şiddetin kullanılabileceğini içerisinde bulunulan siyasi koşullar ve askeri ihtiyaçlar belirleyecektir. Bu anlayıştan kopulan geçmiş savaş sürecinde yapılan birçok eylem mücadeleye katkı sunmak yerine zarar vermiştir. Bu durum dörtlü çete anlayışından kaynaklandığı kadar amaçla hedef arasındaki diyalektik bağın kurulamamasıyla da ilgilidir. Meşru savunma dışında şiddetin kullanılmayacağı yeni mücadele sürecinde ise, amaçla hedef arasındaki bağlantıyı doğru kurmak yapılan her eylemin siyasal stratejiyi güçlendirmesine yol açacaktır.

Öte yandan etkili bir meşru savunma savaşı geliştirmek için eylem tarz ve kapsamı kadar doğru ve etkin bir hareket tarzı da modern gerillanın başarısı için şarttır. Özellikle savaş tekniğinin hızlı bir biçimde gelişmesi hareket tarzının önemini daha da arttırmıştır. Bu bakımdan gerillanın en temel silahı onun hareket tarzıdır. Hiçbir silah gerillayı doğru hareket tarzı kadar koruyamayacağı gibi, aynı biçimde onu etkili de kılamaz. Gerillanın hareket tarzı onun zayıf yönlerini telafi ederken, karşıtlarının da güçlü yanlarını boşa çıkarıp gerillayı üstün ve inisiyatifli bir pozisyona getirmektedir. Özü, hareketlilik, gizlilik, ani saldırı kabiliyeti, yaratıcılık ve inisiyatife dayanan ve beş parmak formülü olarak nitelenen gerilla hareketi bu biçimde gerillaya büyük bir akışkanlık özelliği kazandırmaktadır. Hareketlilikle her an her yerde olabilen, gizlilikle sürekli karşıtını tedirgin eden, ani saldırı kabiliyetiyle hiç ummadığı yer ve zamanda vurabilen, yaratıcılığıyla her koşul altında yaşamı ve mücadeleyi geliştirme yeteneği gösteren ve inisiyatifiyle kendi belirlediği koşullarda savaşan gerilla, tüm düzenli orduların korkulu rüyası gibidir. Bu hareket tarzını yaratıcı bir biçimde uygulayarak inisiyatif kazanan modern gerilla, egemenlerin her saldırısını boşa çıkarıp tersine çevirerek ve denetimine girmeden onu her zaman denetimde tutarak gerektiğinde vurarak, gerektiğinde uyararak çözüme zorlayacaktır.

Meşru Savunma Stratejisi'nin gerilla ve gerillanın hareket eylem tarzı açılarından en önemli boyutlarından biri de misilleme hakkı olmaktadır. Misilleme hakkı uluslararası hukukta, bir devletin uluslararası hukuka aykırı eylemi nedeniyle zarar gören bir başka devletin, birinci devletin uluslararası hukuka uygun davranmasını sağlamak için karşılık vermesi olup, bir devletin bu yola başvurabilmesi için önceden durumun düzeltilmesinin istenmesi ve bu sağlanamamışsa; zarar gören devlete, karşılığın haksız eylem ölçüsünde verilmesi koşuluyla, eylemde bulunma hakkı tanınması biçiminde tanımlanmaktadır. Bu hak aynı zamanda ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesi gereğince sömürgeci saldırılar karşısında direnen halklar açısından da geçerlidir.

Misilleme eylemi bir savaş durumunu ifade etmemektedir. İlk eylemi yapan taraf genellikle eylemiyle mevcut dengeyi kendi lehine bozarak üstünlük kurmayı ve karşı taraf üzerinde çok yönlü bir baskı geliştirmeyi hedefler. Ancak misilleme eylemini yapan taraf da en az dengeyi yeniden sağlamakla birlikte, dengeyi mümkünse kendi lehine çevirmeyi hedefler. Bu nedenle misilleme eylemleri karşılıklı olarak tarafların birbirleri üzerinde caydırıcı rol oynamasını sağlarken, karşılıklı misillemeler sınırsız şiddeti geliştirme eğilimini de içinde barındırır. Dolayısıyla misilleme eylemlerini geliştirecek tarafların misillemenin dengeyi sağlamak kadar, şiddeti tırmandırma potansiyeline de sahip olduğunu göz önünde tutmaları gerekmektedir.

Misilleme etkin ve yerinde kullanıldığı oranda Meşru Savunma Stratejisi'nin başarıya ulaşmasında temel bir rol oynayabilir. Özellikle ateşkes aşamasında egemenlerin bazı fırsatları değerlendirip gerilla ve halka yönelik eylemler geliştirerek siyasi ve psikolojik üstünlük sağlamayı hedeflediğinde, bu yönelimlere etkili karşılık verilerek gerillanın sağlam bir meşru savunma duruşunda olduğunun mesajının verilmesi caydırıcı rol oynayarak onu siyasal çözüme yöneltir. Bu anlamda egemenlerin gerillaya dönük gerçekleştireceği her operasyon bir saldırı eylemi olup gerilla meşru savunma alanlarında veya dışında bunlara karşılık verme hakkına sahiptir. Burada kayıp verilip verilmemesi, karşılığın dozajı üzerinde etkili olurken, özü değiştirmemektedir. Misilleme eylemlerinde eylemin kapsam ve içeriğini egemenlerin ilk saldırısının niteliği belirlemektedir.

Misilleme eylemleri, halk savunma güçlerine ve onun korumakla yükümlü olduğu Önderliğimiz ve halkımız başta olmak üzere, değerlere yönelik herhangi bir saldırı olduğunda gündeme girecektir. Bu ortamda misilleme eylemleri Meşru Savunma Stratejisi'ne ve dönem taktiğine aykırı değildir. Aksine gereken yer ve zamanda misilleme eylemlerini geliştirmemek, pasif savunma pozisyonunda kalmak Meşru Savunma Stratejisi'ne ve dönem taktiğine terstir. Dolayısıyla ideolojik çerçevesi çizilmiş, siyasal perspektifi netleştirilmiş, askeri hedefleri belirlenmiş, örgütsel sonuçları hesaplanmış misilleme eylemleri, askeri çizgimizin gereği olduğu kadar siyasal çizgimizin de hizmetindedir.

Meşru savunma savaşının aşamaları

Meşru Savunma Stratejisi pasif ve edilgen bir mücadele yöntemi olmadığı gibi bir mevziye uzun süre çakılıp sorunun çözümünü egemenlerin insafına bırakmak da değildir. Yasalar ve demokratik kriterler çerçevesinde yürütülür, ama meşru olmayan yasaları da aşmayı hedefler. Kimseye saldırmayı öngörmez, ama çözümsüzlüğü de bir kader olarak görmez. Demokratik barışçıl çözümün gerçekleşmesi için kendisini çok zengin içerik ve biçimde taktiklere kavuşturarak her olasılığa karşı hazırlıklı tutar. Temel taktik olarak demokratik siyasal mücadeleyi esas alan Meşru Savunma Stratejisi, silahlı savunma güçlerini de oligarşik sistemin demokratik siyasal çalışmalara yaklaşımına göre barışa olduğu kadar her türlü saldırıya karşı da hazırlıklı tutar. Bu çerçevede Kürdistan'da silahlı meşru savunma oligarşik sistemlerin Kürt sorunun çözümüne yaklaşımlarına göre üç aşamadan oluşmaktadır.

Başkan Apo bu aşamaları şöyle formüle etmektedir; *"meşru savunmanın üç aşaması var. Birincisi ateşkes döneminde güçler kendilerini korurlar, savunma pozisyonuna geçerler. İmha olmaya karşı gerekli önlemlerini alırlar. İkinci aşama imha amaçlı saldırılması halinde meşru savunma savaşı başlatılır. Bunu halk savunma güçleri için söylüyorum. Üçüncü aşamada topyekün saldırıya karşı topyekün savunmadır. Yani saldırı ve imha halka yönelik ve genel olursa, halkın da içinde yer aldığı topyekün savunma yapılır. Bu bir tür meşru müdafaadır. Ve evrensel düzeyde anayasal bir haktır. Bunlar teorik olarak böyledir. Tabii bu ilkeler somut pratik duruma göre uyarlanır. Bu savunma pozisyonlarına hazırlıklı olmalılar."*

Birinci aşama bugün içerisinde bulunulan meşru savunma durumunu ifade ediyor. Bu durumda eğer egemenler saldırırsa ona karşı meşru savunma hakkı kullanılır ve gerekirse meşru savunmanın bir gereği olan misilleme yapılır. Bu aşamada ortada herhangi bir savaş durumu yoktur. Daha çok ateşkes koşulları ve bunun yarattığı atmosfer ortama hakimdir. Bu bir barış ortamı değil, sadece ateşkes ortamıdır. Bu süreçte halkın mücadelesinin daha da yükseltilmesi gerekmektedir. Eylül 1998'de ilan edilen ateşkesten bu yana geçen beş yıl içerisinde bu aşama uygulanmasına rağmen, oligarşik sistemin buna karşı dönem politikası çözüm üretmeye yönelik olmayıp özü çürütme olan, ne savaş ne barış politikası olmuştur. 'Uzat gitsin PKK bitsin' anlayışı çerçevesinde süreç uzatılarak özgürlük mücadelesini tasfiye planları yapılmıştır. Büyük fedakarlıklar yapılarak, riskler göze alınarak ve sınırların da dışına çekilerek yapılan meşru savunmayı bir çözüm fırsatı olarak değil, yaratılan sükunet ortamını istismar edip halkın demokratik mücadelesine ve gerillaya saldırmanın bir fırsatı olarak değerlendiren oligarşik düzene karşı aktif savunmanın geliştirilmemesi meşru savunma hukukunun ihlali olacaktır. Başkan Apo bu durumu *"meşru savunma düzeni sonsuza dek sınırların gerisinde kalamaz. Günümüzün hızla değişen koşulları buna izin vermez. Verse de birçok olumsuzluğu beraberinde getirir. Dolayısıyla sınırların gerisinde her parça açısından ancak makul bir süre kalınabilir'* diyerek ortaya koymaktadır.

Ateşkesin soruna çözüm yaratmak ve demokratik mücadelenin önünü açmak amacıyla yapıldığı, ancak buna halka ve gerillaya saldırıyla ve temel hakların yok sayılmasıyla karşılık verilmesi sonucu gelinecek ikinci aşamada, gerilla gücü savaş sanatının tüm inceliklerini ve taktik zenginliklerini kullanarak onurlu bir meşru savunma savaşı yürütecektir. Bu savaş yürütülürken uluslarara-

sı sözleşmeler ve savaş hukuku çerçevesinde hareket edilecektir. Oligarşik düzen onurlu bir barışa gelinceye kadar da bu mücadeleden vazgeçilmeyecektir.

Üçüncü aşama ise egemen gücün uluslararası hukuku tamamen ortadan kaldırıp tüm imkan ve araçlarını kullanarak içeride ve dışarıda halka, savunma güçlerine ve halkın dostlarına yönelik topyekün bir saldırı geliştirmesi karşısında halkın ve gerillanın da içerde ve dışarıda bütün potansiyel güçlerini ve imkanlarını harekete geçirerek kendisini savunma durumunu ifade etmektedir.

Bu aşamalar halk savaşı stratejisinde olduğu gibi, stratejik savunma, denge ve saldırı aşamalarına benzememektedir. Kürt sorununun çözümü için her üç aşamanın peş peşe yaşanması gerekmeyebilir. Sonuç olarak hangi aşama yaşanırsa yaşansın gelinecek nokta ateşkes ve çözüm aşaması olacaktır. Ama bunun için modern özgürlük gerillasının ve öz savunma gücüne ulaşmış halkın her aşamayı göğüsleyebilecek bir örgütlülük içerisinde olarak yenilmezliğini ve egemenleri daha fazla zorlayabileceğini ortaya koyması gerekmektedir. Bu illa bir savaşla olmak zorunda değildir. Sağlam, disiplinli duruş ve demokratik mücadele yöntemleriyle de gösterilebilir.

Gerilla savunma bölgeleri

Zorunlu olmadıkça öz savunma dışında şiddet kullanmayı reddeden ve demokratik siyasal mücadeleyi esas alan Meşru Savunma Stratejisi, saldırıya uğrayan tarafa silahlı savunmada bulunmayı meşru savunma hukukunun gereği olan bir hak olarak tanır. Hakları gasp edilen ve imha tehlikesiyle karşı karşıya kalan bu toplumsal kesim, kendisini meşru savunmanın en sıkı örgütlenmesi olarak tanımlayabileceğimiz silahlı savunma güçlerine kavuşturarak, hem öz savunmasını yapar hem de hak talebinde bulunmaya devam eder. Ancak silahlı meşru savunma direkt savaşla ilgili bir durum olduğundan oluşturulan askeri gücün kendi alanında olması bir zorunluluk haline gelir. Çünkü dünyanın hiçbir yerinde birbirine hasım iki askeri güç, bir alanda hareket etmez. Ederse çatışma çıkar. Bu nedenle meşru savunma güçleri hem demokratik barışçı çözümün önünü açık tutmak hem de mümkün oldukça kan dökülmesini engellemek amacıyla güçlerinin bulunduğu alanların makul sınırlarını belirler. Başkan Apo gerilla savunma bölgelerinin gereğini ve nedenini şöyle ortaya koymaktadır; *"bulundukları bölgeyi meşru savunma bölgesi ilan etmeliler. Bu özerk bölgenin sınırları bilinirse oraya askerleri sokmazlar... Bu sadece Türkiye askeri için değil, KDP, İran ve Irak askerleri için de geçerli. Meşru savunma özerk bölgede olmalı."*

Gerilla savunma bölgeleri Uzun Süreli Halk Savaşı Stratejisi'ndeki kurtarılmış kızıl alanlar olmadığı gibi, bu savunma alanlarına dayanılarak yeni kurtarılmış alanlar yaratmak da hedeflenmemektedir. Bu bölgeler sadece mevcut soruna tarafların kabul edebileceği bir çözüm gelişinceye kadar gerillanın kendisini ve savunmakla yükümlü olduğu değerlerini savunacağı alanlardır. Söz konusu sorun çözülmediği sürece gerilla, hiçbir çözümün arkasında bir güç ve halk olmadan gerçekleşmeyeceği kuralı gereğince savunma alanlarında kendisini nitelik ve nicelik olarak güçlendirmek durumundadır. Bu nedenle savunma bölgeleri çözümü gerçekleştirecek güce ulaşmak açısından da önem taşımaktadır. Güç yoğunluğu ve savaş sanatının savunma esaslarının gereği gerillanın savunma bölgeleri genişletilebilir. Fakat savunma bölgeleri rastgele seçilemez. Bu bölgeler bir yandan gerillanın kendisini ve değerlerini savunmasına olanak verecek bir coğrafik ve stratejik yapıya sahip olurken, diğer yandan her an çatışma doğurmayacak ve hasım güce çözüm için hareket sahası bırakacak nitelikte olmalıdır. Gerillanın savunma alanları mutlak bir sabitlikte olmayıp duruma göre değişiklik gösterebilir.

Silahlı meşru savunmanın ilk aşaması olan ateşkes döneminde gerilla, ilan ettiği veya meşrulaştırdığı bu savunma bölgelerinde mevzilenerek demokratik yöntemlerle çözüm arayışlarında bulunur. Bu aşamada zorunlu olmadıkça ve barışçıl amaçlar dışında gerilla bu bölgelerin dışına çıkmaz. Ancak ilan ettiği bölgeye egemen güçlerin her girişini bir saldırı sayar, anında cevap verir veya misilleme hakkını saklı tutar; gerektiğinde kullanır. Çünkü egemen devletlerin operasyonlarında hiçbir kayıp yaşanmasa bile, saldırı imha amaçlı yapılmıştır ve karşılık bulmalıdır. Çözümsüzlükte ısrar ve savunma güçleriyle koruduğu değerlere saldırıların gelişmesi durumunda, savunma bölgeleri kendi statüsünü korurken; halk savunma güçleri bu alanların dışına çıkarak ve gerilla taktiklerinin tüm inceliklerini kullanarak etkin bir meşru savunma savaşı yürütür. Bu durumda gerillanın savunma bölgelerinin de, egemenlerin alanlarının da sınırları fiilen ortadan kalkar. Ancak halk savunma güçleri için kendi mücadelesini yükseltmesinin en temel dayanağı olan savunma bölgeleri taktik açıdan düşmana terk edilemez. Askeri taktik açıdan terk etse de, farklı savunma bölgelerini yaratarak üslenmesini sürdürür. Bu bölgelerin savunması, mevzi savaşıyla değil, aktif savunma taktiği uygulanarak hem meşru savunma bölgelerinde hem de egemenlerin geri hatlarına sarkarak yapılacak eylemlerle düşman geri çekilmeye zorlanarak yapılır.

Kürt halkının her dört parçada da yürütülen özgürlük mücadelesi açısından başta Botan, Behdinan ve Zagros olmak üzere ülkenin bir çok stratejik alanı irili ufaklı gerilla bölgeleri olarak bilinmektedir. Özellikle Botan, Zagros ve Behdinan bölgeleri, her dört parçanın kesiştiği yerde olmaları, etkin bir savunmaya el vermeleri ve her parçada egemen gücün sorunu çözmesine fırsat sunmaları açılarından stratejik bir öneme sahiptir. Kürdistan'ın kalbi olarak nitelediğimiz bu bölgeler, Kürt sorunu her parçada çözülünceye kadar gerilla savunma bölgeleri olarak rolünü oynayacaktır. Burada mevzilenen gerilla hiçbir güç için tehlike olmadığı gibi, demokrasi ve barışın da teminatıdır. Bu bölgelere kimden gelirse gelsin yapılacak her saldırı, Kürt halkının tümünün özgürlük iradesine yapılan bir saldırı olarak değerlendirilip hem savunma bölgelerinde hem de dışında en etkili bir biçimde cevap verilecektir. Gerilla savunma bölgeleri şartlara göre her parçada genişletilip daraltılabilir. Bir parçada demokratik çözüm gelişirse savunma bölgeleri ona göre yeniden düzenlenir. Savunma bölgelerinde bulunan sivil halka da en geniş demokratik hakları tanınarak etkin savunması yapılır.

Kürdistan'ın dört parçasında Meşru Savunma Stratejisi

Kürdistan'ı egemenlikleri altında tutan devletler yürüttükleri yüzyıllık imha, inkar ve asimilasyon politikalarında başarılı olamadıkları gibi, Kürt sorununu yaşadıkları genel çıkmazın temel sebebi olmaktan da çıkaramamışlardır. Bu devletlerden hiçbiri egemenlikleri altındaki

"Zorunlu olmadıkça öz savunma dışında şiddet kullanmayı reddeden Meşru Savunma Stratejisi, saldırıya uğrayan tarafa silahlı savunmada bulunmayı meşru savunma hukukunun gereği olan bir hak olarak tanır. İmha tehlikesiyle karşı karşıya kalan toplumsal bir kesim, kendisini meşru savunmanın en sıkı örgütlenmesi olarak tanımlayabileceğimiz silahlı savunma güçlerine kavuşturarak, hem öz savunmasını yapar hem de hak talebinde bulunmaya devam eder."

Kürdistan parçasının halkını kazanamamış, tersine halkın potansiyel bir isyan gücü haline gelmesine yol açmışlardır. Halkın ulusal kimlik, sosyal, kültürel ve ekonomik sorunlarını çözmek yerine her parçada kendileriyle işbirliği yapan toplumsal kesimler yaratarak Kürt halkını özgürlüklerinden vazgeçireceklerini, Kürt sorununu hasır altı edebileceklerini sanmışlardır. Ancak her parçada halk, bu işbirlikçi kesimleri toplumdan tecrit ederek bunların halkın iradesini temsil etmediğini göstermiştir. Kürt sorununu çözmeyerek yüzyılı kaybeden işgalci devletlerin Kürt halkını hakimiyetleri altında tutmak amacıyla aralarında kısmi farklılıklar olsa da sürekli olarak baskı ve şiddet uygulamaları, bu sistemlerde de demokrasi ve özgürlüklerin gelişimini engelleyerek bunları çağın gerisinde bırakmıştır. Küresel tarzda demokratikleşen dünya karşısında otokratik ve oligarşik rejimlere çakılıp kalan bu devletler, günümüzde hem dünya sisteminin ortak değerleri hem de halkların demokrasi ve özgürlük istemleri karşısında zorlanmaktadır. Bu devletlerden bazıları bilginin dolaşımını dahi yasaklayarak polisiye ve istihbarat önlemleriyle insanlığın demokrasi ve özgürlük istemlerinin yarattığı gelişmelere engel olmak isteseler de, bu artık önüne geçilemez bir düzeyi yakalamıştır. Bu yüzden bu rejimlerin yaşadıkları kriz her geçen gün daha da ağırlaşmaktadır.

Kürdistan'ı egemenliklerinde tutan devletlerde yaşanan temel sorunların çözüm yolu demokrasinin geliştirilip yaygınlaştırılması olduğu halde, daha gericileşen oligarşik rejimler eski statükonun devam etmesinde ısrar ederek tüm dünyada yaşanan değişimlere karşı bir direniş içerisine girmektedir. Bu direniş, sistem olarak derin bir kilitlenmeyi yaşamalarına yol açmaktadır. Özellikle Türkiye demokrasi ve çağdaşlık demagojisiyle yaşadığı çıkmazı iki yüzlü politikalarla gizlemeye çalışmaktadır. Bu durumda siyasal, ekonomik, sosyal sorunları daha da derinleşip kriz haline alan bu ülkeler, çözülme veya çözüm ikilemiyle karşı karşıyadır.

Çıkmazın kökeninde yer alan Kürt sorunu ve Kürtler ise, günümüzde içte yoğunlaştırdığı özgürlük mücadelesi, dışarıda da elverişli dünya koşullarının yarattığı olumlu ortamda Ortadoğu açmazının çözümünde veya çözülmesinde en temel rolü oynayacaktır. Meşru savunma mücadelesini önce Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da başlatarak soruna neşter vuran Apocu hareket, ustaca ve uzun süreli bir mücadeleyle sorunun yaşandığı her tarafa ulaşarak çözümsüzlük nedenini çözüm olanağı haline getirmiştir. Kürtler artık dört parçada egemenlerin kendilerine temel dayanak ettikleri feodalizmin gerici kalıntılarından kurtularak demokrasi ve özgürlüğün motor gücü haline gelmişlerdir. Bu temelde Kürtler egemenliğinde bulundukları her devletin cılız da olsa demokratik ve özgürlükçü güçleriyle ittifak halinde egemen devletlerin siyaset ve ideolojilerine karşı güçlü bir meşru savunma mücadelesi verebilecek tüm araç ve imkanlara kavuşmuştur. Ayrıca son 30 yılda Apocu hareketin öncülüğünde gelişen özgürlük mücadelesinin Kuzey'den başlayarak diğer parçaları etkisi altına alması üzerine Kürt sorununun ve yarattığı sonuçların ortak değerlendirilebileceği bir platform da doğmuştur.

Bu temelde Kürt halkının bir parçada başlayan direniş mücadelesi ulusal çapta bir düzey kazanmıştır. Bu direniş mücadelesiyle sesini tüm dünyaya duyuran ve imha inkar kefenini yırtan Kürt halkı artık sorunu çözüm aşamasına getirmiştir. En azından yakaladığı demokrasi, özgürlük ve mücadele bilinciyle özgürlüğü için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacağını ve bunun için gerekli olan tüm mücadele yöntem ve araçlarıyla kendisini donatabileceğini ortaya koymuştur. Bu anlamda Başkan Apo'nun ezilenlerin alternatif toplum modeli olarak geliştirdiği demokratik ekolojik toplum ve onun mücadele çizgisi Meşru Savunma Stratejisi, halkımızın bulunduğu tüm parçalar ve alanlar için geçerlidir. Örneğin mevcut durumda Güney Kürdistan'da halkımızın özgürlük mücadelesi yeni bir aşamaya ulaşmıştır. Demokratik Federal Irak, Demokratik Kürdistan Federasyonu ekseninde çözüme ve özgürleşmeye daha yakın olan Güney Kürdistan halkı gelişen yeni koşullar ortamında da, Meşru Savunma Stratejisi'ni esas almak ve bu temelde demokratik hukuksal ve diplomatik mücadelesini geliştirip sonuç almayı bilmesi gerekmektedir.

Tüm parçalarda demokratik siyasal mücadele yöntemi esas alınmakla birlikte, HPG tüm parçalarda yürütülen bu mücadelenin teminatı olma rolünü oynamakta ve bu doğrultuda üstüne düşen rolü etkili bir biçimde oynamak üzere belli bir örgütlenme düzeyine ulaşmıştır. Başkan Apo da, HPG'nin dört parçanın meşru savunmasındaki rolünü şöyle ortaya koymaktadır; *"meşru savunma güçlerinin dört komşu devlet içinde barış ve demokratik birlik çözümünü sağlayacak nicelikte ve nitelikte olması şarttır. En mütevazı barış bile en sağlam ve en güçlü bir meşru savunma kuvveti gerektirir. Hangi devlet veya devletler saldırırsa saldırsın, hepsine karşı yetkin plan, hazırlık ve üslenmeleri tüm derinlik ve genişlikte olmak durumundadır. Barış ve demokratik çözümün şansı ancak arkasında her tür saldırıya dayanabilecek bir meşru savunma düzeni olduğunda olabilir. Tekrar ediyorum: Bu, dört devlet için de geçerlidir."*

Öte yandan yeni toplum modeli gereği her parçada halkımız ihtiyaç duyduğu kadar parti, birlik, kooperatif, dernek, hatta silahlı meşru savunma güçlerini oluşturmaktadır. Tüm parçaların bu çok yönlü kurumlaşmaları hem kendi içlerinde hem de ulusal çapta üst bir koordinasyona da kavuşmuştur. Bu çerçevede halkımızın tümünün iradesinin temsil edildiği toplumsal koordinasyon rolündeki KONGRA-GEL'in belirleyeceği dönemsel strateji ve hedefler doğrultusunda her parçadaki mücadele örgütlerimiz, parçaların özgünlüklerinin gerektirdiği tarzda meşru savunma çizgisini pratikleştirerek mücadelesini yükseltecektir. Her parçadaki egemen gücün yaklaşım ve politikalarına bağlı olarak hangi mücadele aracının öne çıkacağı koşullara göre belirlenecektir. Bu çerçevede her parçadaki halkımız ve örgütleri diğer parçalarla da sürekli bir koordinasyon ve dayanışma içerisinde de bulunarak nihai hedeflerine varıncaya kadar mücadeleyi yürütecektir.

Sonuç

İnsanlığın yaşadığı uygarlıksal bunalıma çözüm olarak Başkan Apo tarafından ortaya konulan alternatif toplum projesinin mücadele stratejisi olan Meşru Savunma Stratejisi, temel taktik olarak örgütlü halk gücünün demokratik hukuksal mücadelesine dayanmaktadır. Çağın temel karakteristiği haline gelen demokrasinin de hem en temel dayanağı hem de asıl gerçekleşme alanı bu mücadele olmaktadır. Başkan Apo, ortaya koyduğu strateji ile bu mücadelenin çerçevesini çizmiştir. Özellikle de Kürdistan koşullarında serhildan olarak beliren bu mücadele çerçevesi, çağın koşullarına olduğu kadar, Kürt toplumunun tarihi güncel gerçeklerine de uygundur. Kürt halkı da mevcut konumu ile böylesi bir mücadeleyi yürütecek imkanlara sahiptir. Ancak bu mücadele stratejisi tek ayak üzerinden gelişemez. Siyasal boyutun yanı sıra Meşru Savunma Stratejisi'nin askeri boyutu da vardır. Meşru savunma anlayışı çerçevesinde zor anlayışının pratikleştirilmesine dayanan bu boyut; özellikle de egemenlerin saldırı veya şiddetine karşı kendini savunma anlamına gelmektedir. Çağın zoru devre dışı bırakan temel karakteristiğine zıt düşen, bu temelde de uygarlıksal bunalımın zeminini oluşturan egemen güçlerin mevcut gerçekliği, Meşru Savunma Stratejisi'nin bu ikinci taktiğine de ciddi bir önem kazandırmaktadır.

"İnsanlığın yaşadığı bunalıma çözüm olarak Başkan Apo tarafından ortaya konulan alternatif toplum projesinin mücadele stratejisi olan Meşru Savunma Stratejisi, temel taktik olarak örgütlü halk gücünün demokratik hukuksal mücadelesine dayanmaktadır. Çağın temel karakteristiği haline gelen demokrasinin de hem en temel dayanağı hem de asıl gerçekleşme alanı bu mücadele olmaktadır. Bu mücadelenin çerçevesini Başkan Apo çizmiştir."

Özellikle de Kürt sorunu ve Ortadoğu sahası söz konusu olduğunda bu durum çok daha öne çıkmaktadır. Nitekim Irak'ta yaşanan gelişmeler bölgede değişime karşı direnen diğer oligarşik yönetimleri de bir çıkmaz ile karşı karşıya bırakmaktadır. Hepsinde de çözümün anahtarı konumunda olan Kürt halkı ve Kürt sorunudur. Ancak bu soruna yıllardır olduğu gibi, bölgenin uluslararası güçlerin doğrudan müdahalesine maruz kaldığı günümüzde de inkar ve imha politikaları ile yaklaşılırsa, yaratacağı olumsuzluklar çok daha büyük olacaktır. Ayrıca dışarıdan hem de askeri yolla müdahale edilmesi, bölge güçlerinde de ciddi rahatsızlıklara yol açmaktadır. İşte bu nedenlerle esas olarak kendi örgütlülüğü ile haklarını alma ve korumaya dayanan Meşru Savunma Stratejisi, kronikleşen sorunlara dış müdahaleye gerek kalmadan çözüm getirmesi ile Kürtler açısından olduğu kadar bölge açısından da çözümleyici temel araçtır. Ancak öncelikli olarak bölge güçlerinin Kürt sorununa yönelik inkarcı imhacı yaklaşımlarını terk etmesi esastır. Bölge güçlerinin mevcut durumu ise, eski tutumlarında ısrardan vazgeçmediklerini, hatta başta Kürt halkı olmak üzere ezilenlerin demokratik mücadelesine şiddet de dahil olmak üzere ellerindeki tüm imkanlarla yönelmek için işbirliğine gitme ihtimallerini göstermektedir.

Bütün bunlar dikkate alındığı zaman, ezilenlerin Meşru Savunma Stratejisi çerçevesinde yürütecekleri mücadelenin örgütlü halk gücünün yanı sıra, çoğu durumda bir zor aygıtı örgütlenmesine de ihtiyaç duyacağı açıktır. Kürdistan koşullarında HPG olarak ortaya çıkan bu örgütlenme, bir yandan geçmiş mücadele deneyiminin birikimine dayanırken, öte yandan Başkan Apo'nun geliştirdiği Demokratik Ekolojik Toplum ve Cins Devrimi Paradigması çerçevesinde kendisini tamamen yenileyerek yeniden düzenlenmiştir. Meşru Savunma Stratejisi'ne dayanan askeri doktrini temelinde örgütsel yeniden yapılanması, kadro şekillenmesi, güç düzenlemesi ve mevzilenmesi ve pratik hazırlıkları ile HPG, görevlerini başarıyla yerine getirecek düzeyi yakalamıştır.

Gelinen noktada Kürt halkı, Meşru Savunma Stratejisi temelinde özgürlük mücadelesini yürüteceği temel siyasal ve askeri araçlarına sahiptir. Bu araçlarla bir çözüm stratejisi olarak çaresizlik ve teslimiyete yer vermeyen meşru savunma çizgisinde mücadele edecek olan Kürt halkı kesinlikle zaferi kazanacak ve böylece bu çizginin mimarı Başkan Apo'nun Demokratik Uygarlık Manifestosu ile tüm insanlık için öngördüğü şu tespiti doğrulayacaktır:

"Zorbalık ve yalana dayalı düzen kaybedecek özgürlük ve adalete dayanan düzen kazanacaktır!"

ÖZGÜRLÜĞE YÜRÜYÜŞ

4 Temmuz 1995

Cudi dağına doğru Hezil çayından yola çıkmıştık. Sabaha doğru uygun bir yerde konumladık. Elbiselerimiz terden sırıl sıklam olmuştu. Hemen bir ateş yakarak kapkara çaydanlığımızı ateşin üzerine koyduk. Cudi dağı sabahları oldukça serindi. Dağlarda yaz aylarında bile gece ve sabahları oldukça soğuk, öğle ve sonrası ise oldukça sıcaktı. Terlediğimiz için üşümüştük. Ateşte hem elbiselerimizi kuruttuk, hem de ısındık. O sırada Yılmaz ve Kemal arkadaşlar yanımıza geldiler. Biraz sohbet ettikten sonra Amed ve Garzan gruplarının pusuya düştüğü ve çıkan çatışmada Memet ve Neçirvan arkadaşların şehit düştüğünü söylediler. Şok olmuştum. Her iki arkadaşla da Önderlik Sahası'nda bir süre beraber kalmıştık. Ve şimdi şehadet haberlerini duyuyordum. Artık savaş sahası içindeydik. Savaşın yakıcılığı her geçen gün kendisini daha fazla hissettiriyordu. Kim bilir daha ne kadar bu tür haberler duyacaktım.

Molamız akşama kadar sürdü. Tekrar tırmanışa geçtik. Geçtiğimiz birçok yerde yakılıp yıkılmış köyler vardı. Çoğunun da içinden geçiyorduk. Daha düne kadar bu köyler çocuk sesleriyle cıvıl cıvıldı kesin. Ama şimdi in cin top oynuyordu. Evlerin büyük çoğunluğu yakılmış ve yıkılmıştı. Bahçeler bakımsızlıktan insan boyuna ulaşan otlarla doluydu. Meyve ağaçları düşmana inat hala meyve veriyordu. Sulak ve oldukça güzel bir yerde kurulmuştu köyler. Çoğunun yakınından küçük dereler geçiyordu. Gece olduğu için suya düşen ay ışığı bambaşka bir güzellik oluşturuyordu. Ama insansız bir güzellikti bu. Dün Sarı Hüseyin'le yaptığımız sohbette köyleri sormuştum. Bana "köy çok ama insan yok" demişti.

5 Temmuz 1995

Cudi dağı, oldukça geniş bir coğrafyaya yayılmış, asi, hırçın ve heybetli bir görünüme sahip. Çık çık bitmiyor. Bazı yerleri geçmek ise büyük bir dikkat istiyor. Her an kaymak, uçuruma yuvarlanmak içten bile değil.

Giderek erzak sorunu baş göstermeye başladı. Konservelerimiz bitmiş, yanımızda kalan hazır çorbaları ekmeksiz idare ediyoruz. Uzun zamandır geceleri yürüyor, gündüzleri ise hareket etmiyoruz. Bu yüzden sorhoş gibiyiz. Yeteri kadar erzağımızın olmaması da bunun cabası. Bu kadar yürüyüş çok enerji harcamamıza sebep oluyor. Fakat erzağımız olmadığı için bunu karşılayamıyoruz. Bu da daha çok yorulmamıza, halsizleşmemize sebep oluyor. Bir de yanan ayaklarımızı buna eklersek, gerçekten perişan bir duruma düştük. Gerilla yaşantısı yeni başlıyordu bizim için. Ülke içinde olmak, sürekli hareket etmek, erzaksız ve uykusuz kalmak gerilla yaşantısının tuzu biberi. Eğer böyle yapmasak, irade ve fedakarlık olmasa karşımızdaki milyonluk orduyla nasıl başedebiliriz ki!

Gerilla yaşamı her dakikasıyla bir roman gibi

Bu geceki yürüyüş güzergahımız Biştere'ye doğru. Oldukça tehlikeli bir yol. Hiç beklemeden çok hızlı geçmeliyiz burayı. Düşman güçlerinin yanı sıra, azgın korucular (Segırge çete köyleri) da sık sık pusu atıyorlarmış. Yüksek riskli bir alan olduğu için, dikkat ve duyarlılık şart. Köy ve karakol (Tabur düzeyinde bir karakol) arasından geçeceğiz.

Karakol ve köyler oldukça stratejik noktalara kurulmuş. Sık sık tank ve havan atışları yapılıyor. Bombalar çok yakınımızdan geçtiği için bir yatıyor bir kalkıyoruz. Ne zaman bir ıslık sesi duysak –toplar yakından geçince bu sesi çıkartır– hemen kendimizi yere atıyoruz. Karakolun ışıkları neredeyse küçük bir şehri aydınlatmaya yetecek düzeyde. En az bir kilometre karelik alanı aydınlatıyor. Korucu köyleri de hakeza öyle. Karakol ve köy tam karşı karşıya kurulmuş. Aynı zamanda köyün içinde de bir karakol mevcut. Saatlerdir yürüdük, ama bir türlü alandan uzaklaşamamıştık. Veya bana öyle geliyordu. Işıklar bir türlü kaybolmuyordu. Sanki yolunu kaybedip de aynı yerde dönüyor gibiydik.

Bu tür durumlarda suyun olmayışı oldukça olumsuz bir durum. İnsan heyecan ve stresten çok fazla susuyor. Deyim yerindeyse dili damağına yapışıyor. Her an bir arkadaşın suya ne kadar kaldı sorularını duyuyoruz. Hemen ardından bir uyarı "sessiz olun arkadaşlar düşman her an her yerde olabilir."

Sonunda suya yakın bir noktaya geldiğimizi anladık. O kadar susamıştık ki, suyun kokusunu hissedebiliyorduk. Düzeni bozmadan, ama hızlı bir şekilde suya doğru yürümeye başlamıştık. Yeniden güçlenmiş gibiydik. Ama birden kurye arkadaş işaret verdi. Hepimiz anında durduk. Sessiz bir şekilde bu defa geri çekildik. Geri çekilirken birkaç defa üst üste gelen öksürük seslerini duyduk. Düşman veya korucular suyun başında pusu kurmuştu. Ya bilerek ya da bilmeyerek ses çıkarmışlar, bu sayede pusudan kurtulmuştuk. Mecbur yolumuzu değiştirdik. Eğer irademize hakim olmasaydık, suyun sesini duyunca dağınık ve dikkatsiz bir şekilde yaklaşsaydık, kesinlikle çok kayıp verebilirdik. Benim için iyi bir ders daha!

Bu defa daha dikkatli ve öncülerin kontrolünde yürüyüşümüze devam ettik. Suyun başına da birkaç kişi yollayarak durumu anlamaya çalıştık. Kapsamlı bir pusu ise her yer tutulmuş olabilirdi. Mecbur tekrar geldiğimiz yere dönecektik. Bir saat sonra durum anlaşıldı. Korucu köyün çobanlarıymış su başındakiler. Bizi görünce öksürmüşler. Neyse düşmana değilde bize haber vermeleri –zımni de olsa– iyi oldu...

6 Temmuz 1995

Bazen bu günlüğü tutmama kararı alıyorum kendi kendime. Zaten iyi bir günlük tutmasını da beceremiyorum. Çünkü yaşam çok hızlı ve renkli. Her an değişik şeylerin yaşanması, ayrıntıları unutturabiliyor. Bir de insanın gerilla yaşantısını dile getirmesi, yazıya dökmesi güçlü bir kalemi gerekli kılıyor. Bu konuda çok becerikli olduğum söylenemez. İnsan bazen kendisini sınırlandırabiliyor. Yaşamımızda çok güzel, çok hoş ayrıntılar var, ama bununla birlikte çirkinlikler de var. Zorlukların yanında müthiş komik olaylar var. Yanan ayaklarla bitmeyen yolları yürümek, yorgun, uykusuz, aç, susuz bazen onlarca saat yürümek, yürürken uyumak, bir yere çarparak uyanmak, mola yerine ulaşınca sanki bu kadar yol yürümemiş gibi keyifli, moralli olabilmek... Gerilla yaşamı her dakikasıyla bir roman gibi. Ama yazılamayan, anlatılamayan bir roman...

Uzun bir yürüyüşten sonra Besta'ya sabah erkenden ulaşmıştık. Ulaşır ulaşmaz da çuval gibi kendimizi yere atıp uykuya dalmıştık. Sadece uykuya daldığım ve "bütün arkadaşlar hazırlansın yola çıkacağız" talimatıyla uyandığımı hatırlayabiliyorum. Öylesine deliksiz bir uyku... O kadar yorulmuştum ki, top atsalar bile uyanamazdım. Besta'da da erzak sorunu var. Bu yüzden yine ekmeksiz çorbalarımızı atıştırdıktan sonra yola çıktık. Yanımızda bir yol arkadaşımız da vardı bu defa. Besta'daki arkadaşlar bir inek vermişti bize. Erzak sorununu böyle halletmiştik.

Altı saatlik bir yürüyüşten sonra noktaya ulaştık. Hemen manga manga ayrılarak dinlenmeye geçtik. Bir grup arkadaş da ineği kesmeye götürmüştü. Kaç gündür ilk defa et yiyecektik. Sabırsızlıkla yemek zamanını bekliyorduk. Bu kadar yorgunluk ve açlıktan sonra iyi bir ziyafet olacaktı.

Bu gün akşama kadar et yedik. Karnımız doymuştu, ama gözümüz henüz doymamıştı. Uzun süreli aç kalındığında mide doyar, ama gözler doymaz. Tuzsuz, ekmeksiz et aç midelerimize iyi gelmişti gelmesine, ama bilmediğimiz bir şey vardı; yağlı et insanı ishal yapıyor. Hele hele uzun süreli aç kalan, midesi küçülen insanlar için bu neredeyse işkence haline geliyor. Ve akşam bunu yaşayarak öğrendik. Bu tecrübe de bizim için yeniydi. Ama çok ağrılı bir tecrübeydi.

7 Temmuz 1995

Yolculuğumuz devam ediyor. Güneşin batışıyla birlikte yola çıktık. Tüm stratejik noktalarda düşman konakladığı için uzun bir yürüyüş olacaktı. Uzun yürüyüş önemli değildi, önemli olan midelerimizdi. Bazı arkadaşlar şutik ve raxtlarını takmamıştı. on on beş metrelik şutiklerin çıkartması zor olduğu için, çantalarına koymuşlardı. İshal, birçok arkadaşın midesini alt üst etmişti. Yarı alaylı yarı ciddi bu duruma gülüyor, eleştiriyorduk. Ya pusuya düşersek, ya düşmanla karşılaşırsak ne yapacaksınız diyorduk arkadaşlara.

Mide sorununa pratik çözüm

Sık sık mola vermek zorunda kalıyorduk bu yüzden. Tehlikeli alanlara ulaşmadığımız için önemli değildi. Ama düşmana yakın yerlerde işimiz zor olacağa benziyordu. Bir arkadaş mola sırasında bu soruna köklü bir çözüm buldu. Çantasındaki kuru çayı her arkadaşa kaşık kaşık dağıttı. "Bunu çiğneyin ve suyla yutun" dedi. Midesi ağrıyan bütün arkadaşlara dağıtılan çay gerçekten etkisini göstermeye başlamıştı. Ardından herkes şutiğini ve raxtını bağlayarak tekrar yola çıktık.

Ayaklarım uzun bir süredir yandığı için oldukça zorlanıyordum. Ama bu gün daha bir kötü olmuştu. Mide sorunum yoktu, ama ayaklarım beni oldukça zorluyordu. Birçok arkadaşın durumu aynıydı. Yürüyüşlerde sürekli terleyen, sık sık suya girip çıkan ayaklar kirli çoraplarla birleşince deriyi bozuyordu. Bu da yanma olarak ayakların çatlamasına derin yaraların açılmasına sebep oluyordu. Yürüyüş işkence haline geliyordu bu yüzden. Eski gerillaların ayakları yanmamıştı. Niye bizimki andı da sizin ki yanmadı diye birisine sorduğumda aldığım cevap ilginç olmuştu. "Heval ayaklar kesinlikle uzun süre yıkanmamalı. Yıkanırsa da, kesinlikle sabunla yıkanmamalı. Hele hele çoraplara kesinlikle sabun sürülmemeli. Çünkü nehirlerde yıkanan çoraplarda sabun tam gitmez. Yürüyüşlerde ayaklar çok terler. Çoraplar giyildiğinde çoparta gitmeyen sabun terden yavaş yavaş deriyi zedeler. Bu yüzden ayaklar yanar. Ben uzun süre ayaklarımı yıkamadım. Hatta ayakkabıdan bile çıkartmadım. Bu sayede ayaklar nasırlaştı ve ayağım yanmadı." Şaşırmıştım. Gerçekten ayakları yananlar her suyun başında ayalarını, çoraplarını yıkan arkadalardı. Yanımızda sabun olduğu için çoraplarımızı sabonla yıkıyorduk. Hatta olmayanları küçümsüyor, temiz olmadıkları için onları eleştiriyorduk. Zaman zamanda sizin ayaklarınız kimyasal gibi kokuyor, eğer çatışmada kurşunlarınız biterse ayakkabı ve çoraplarınızı atsanız düşman kokudan felç olur diye şaka yapıyorduk. Biraz geç olsa da, bunu da yeni öğrenmiştim. Arkadaş konuşmasını şöyle sürdürmüştü; "kışın kamplarda kalıyoruz. Hareketsiziz. Eğitim ortamı olduğu için temiz olmak zorundayız. Bu yüzden sık sık banyo yaparız. Mangalarda ayakkabı ile kalamadığımız için neredeyse her gün veya iki günde bir de ayaklarımızı yıkarız ki, ayak kokuları mangada bulunan arkadaşları rahatsız etmesin. Toplu yaşam kurallarıdır bunlar. Aynı zamanda kar ve yağmur sürekli ayaklarımızı ıslatır. Neredeyse her an çoraplarımızı ve ayaklarımızı kurutmak zorunda kalırız. Bu durum sonbahar, kış ve ilkbahara kadar devam eder. Nereden bakarsak bak beş altı aylık bir zamandır bu. Sürekli yıkanan ayak, zamanla nazikleşir. Çok yüreme imkanı da yoktur. Bu yüzden eski nasırlar çözülür. Yazın pratik başladığında nazik ayaklarla pratiğe çıkılır. Uzun yürüyüşler, sular nazikleşen ayakları yakar. Önlemi sadece ve sadece tekrar nasırlaşmasıdır." İyi bir ders almıştım. Ayaklarımız bizim her şeyimizdi. Ondaki en ufak bir rahatsızlık bizi tek kelimeyle felç ederdi. Bu yüzden onlara iyi bakmak gerekiyordu.

"Giderek erzak sorunu baş göstermeye başladı. Konservelerimiz bittiği için yanımızda kalan hazır çorbaları ekmeksiz idare ediyoruz. Uzun zamandır geceleri yürüyor, gündüzleri ise hareket etmiyoruz. Bu yüzden sorhoş gibiyiz. Bu kadar yürüyüş çok enerji harcamamıza sebep oluyor. Bir de yanan ayaklarımızı buna eklersek, gerçekten perişan bir duruma düştük. Gerilla yaşantısı yeni başlıyordu bizim için."

Temmuz ortasında kar yemek

Yeni güzergahımız Herekol dağıydı. Çıplak, kaya ve taşların çok yoğun olduğu, gerilla savaşı için oldukça uygun bir yerdi. Sarp ve asi olması yürüyüşü oldukça zorluyordu. Bir de kuryenin yolu karıştırması, saatlerce fazladan yürümemize sebep oluyordu.

Her yer birbirine benzediği için şaşırmıştı yolu kurye. Yüzünden utandığı belli oluyordu. Kimsenin yüzüne bakmadan yürüyor, kaybettiği zamanı hızlı yürüyerek kapatmaya çalışıyordu. Sonunda sabaha karşı bitkin ve takatsız bir şekilde uygun bir noktaya ulaştık Herokol'de. Çok susamıştık onun için ikide bir su yok mu diye söyleniyorduk. Yüklerimizi bıraktıktan sonra kısa bir keşfe çıktık. Hem bulunuduğumuz yeri merak ediyor, hem de su arıyorduk. Odesa ismi verilen bir platoda bulunuyorduk. Bu ismi kimin verdiği bilinmiyordu. Büyük ihtimalle Büyük İskender'in seferleri sırasında verilmişti bu isim. Odesa platosu oldukça serindi. O kadar sert bir rüzgar vuruyordu ki, sanki kış geri gelmişti. Çok yorgun ve uykusuz olmamıza rağmen bir türlü uyuyamıyorduk. Ateş yakmamız da imkansızdı. Çünkü her yerden görülebilirdi. Tirtir titreyerek, oturuyorduk. Bütün arkadaşlar neredeyse iç içe girmişti. Soğuktan ancak bedenlerimizin ısısıyla kurtulmaya çalışıyorduk. Suyumuzun olmaması da işin cabasıydı. İşin ilginci hala kar vardı Herakol'de. Kuytu köşelerde kar eremimişti. Nasıl erisin ki, buraya yaz gelmemişti daha. Çaydanlara doldurulan karların erimesini bekliyorduk. Ama soğuk havada kar suyu içmek biraz zor olacaktı. Susayan arkadaşların bazıları bu yüzden vazgeçmişti su içmekten. Temmuz ayında kar suyu ile susuzluğu gidermek sanırım Kürtlere ve Kürdistan coğrafyasına mahsus bir özellikti.

Titreye titreye sabahı zor yaptık. Sonunda güneş doğmuştu. Güneşin doğuşuyla birlikte soğuktan uyuşan bedenlerimiz gevşemiş, tatlı bir uyku hepimizi etkisi altına almıştı. Daha fazla nazlanmadan hemen yattık. Serin havada ama güneşin hafif sıcaklığı altında yatmak oldukça keyifliydi.

Öğleye doğru uyandırıldık. Etlerimizi yedikten sonra tekrar kaldığımız yerden devam ettik uykuya. Ta ki, hareket edeceğimizi talimatına kadar...

Garısan ve Çarçela dağlarından geçerek Çırav alanına ulaştık. Gün geçtikçe Dersim grubundan ayrılma zamanımız yakınlaşıyordu. Çünkü Çırav gideceğim bölgeye iki üç günlük bir yoldu. Çırav'da diğer alanlardaki gibi lojistik sorunu yoktu. Az da olsa idare ediyordu. Onun içinde arkadaşlar bizimle epey ilgilendiler.

Burada birkaç gün kaldıktan sonra Dersim gurubu'nun yolculuğu tekrar başladı. Ama bu defa riskli olmaması için I. Bölge'den takım takım geçiş yapması gerekiyordu. Önce Kemal Zap ve Yılmaz arkadaşların içinde olduğu takım harekete geçecekti. Daha sonrada diğer takım. Ben ve Xebat artık onlardan ayrılıyorduk. Birkaç güne kadar toplantılarını yapmak için I. Bölge gücünün buraya gelecekti. Bu yüzden bizim gitmemize gerek yoktu. Ama yine de diğer takımla birlikte hareket edecektik.

Birinci takım yola çıktıktan kısa bir süre sonra Esat isimli bir unsurun kaçtığı haberini aldık. Hepimizin morali bozulmuştu. Kaçışlar olabilirdi, ama bu hem bizim hem de Dersim grubunun hareketini engelleyebilirdi. İçimden kaçan alçağa ne kadar küfür biliyorsam söylüyordum.

Birkaç gün daha geçtikten sonra sonunda içinde yer aldığım I. Bölük Çırav'a geldi. Ve Xebat'la birlikte sonunda asıl birliğimize katılmış olduk.

23 Temmuz 1995

Çırav noktasında I. bölgeden gelen arkadaşlarla toplantının olmasını bekliyoruz. Normalde bu gün toplantımız olacak ve zaman kaybetmeden çalışma alanlarımıza gideceğiz. Bu gün dört beş nöbetçisiydim. Tepeciler de henüz yeni tepeye doğru harekete çıkıyordu. Geç kalmışlardı. Bütün gücün savunmasını onlar yapıyordu. Bu yüzden geç kalmaları ciddi bir eksiklikti.

Belli bir süre sonra tepecilerin hızla bize doğru geldiğini gördüm. Olağanüstü bir durum olduğunu hemen anladım. Ve hızla komutanlara haber verdim. Tepeciler tepeye doğru giderken, düşmanın operasyonuyla karşılaşmışlar. Çok sayıda asker hareket halinde birçok yeri tuttuğu için görüntü vermeden hemen hızla geri çekilmiş, haber vermek için hemen noktaya gelmişlerdi. Hemen bütün güç hazırlanarak mevzilendik. Birkaç pusu grubu görevlendirilerek uygun yerlere pusular atıldı. Aradan çok kısa bir süre geçtikten sonra şiddetli bir çatışma başladı. Hareket halindeki düşman gücü kampa doğru yaklaştığında pusu grupları çok yakından vurmuş ve çatışma başlamıştı. Sesler çok yakınımızdan geliyordu. İlk darbenin şokunu atlatan düşman güçleri hemen toparlanmış, mevzilenerek karşı ateş başlatmıştı. Dürbünle düşmanı hemen farkedebiliyorduk. Bizi çembere alıp sıkıştırmak istedikleri anlaşılıyordu. Ama biz de geniş bir biçimde alana mevzilenmiştik. Yani çembere alınmamız fazla mümkün değildi.

Çatışma bütün hızıyla devam ediyordu. Ama henüz bizim bulunduğumuz alana yaklaşamamışlardı. Güneşin altında tam sekiz saattir hiç kıpırdamadan bekliyordum. Düşman hareketliliğini takip ediyordum. Düşman noktalarımızı tespit etmiş olacak ki durmadan havan atıyordu. Durmadan parçalar üzerimizden uçuyor bazende çok yakınımıza hemen ayaklarımızın dibine düşüyordu. Bizi gördüklerinde de tek tek suikast yapmak istiyorlardı. Onun için de daha iyi mevzilenmek zorunda kalıyorduk. Öğleden sonra yer yer çatışmalar devam etti.

Bir kısım arkadaş durmadan noktada yemek yapıp görevde olan arkadaşlara dağıtıyorlardı. Çıravın en büyük sorunu suyun az oluşuydu. Bu yüzden daha çok kar suyuyla ihtiyacımızı gideriyorduk. Kamp komutanı Ferhan arkadaş elinde telsizi durmadan dolaşıyor, herkese talimat veriyor, mevzilenen güçleri kontrol ediyordu.

Hava kararmıştı. Düşman bir adım ileri atamamış, olduğu yerde çakılıp kalmıştı. Birkaç kez saldırıya geçse de cevabını alınca bir daha bunu denememişti. Akşam karanlık çökünce artık gerillanın aktif saatleri başlar. Düşman, gündüz sayı olarak, teknik olarak güçlü ve saldırgandır, geceleri ise gerilla. Bu gün de aynen böyle oldu. Önce düşman bol bol saldırıya geçti ama püskürtüldü, akşam olunca da gerilla. Sızma birimleri hazırlanmış, düşmanın yoğun olduğu yerlerde saldırılar gerçekleşecekti. Ferhan arkadaş sabırsızlıkla eylemlerin başlamasını bekliyordu. Durumu bizimle paylaştığı için bizim de kulağımız gelecek seslerdeydi. Birkaç saat sonra birkaç yerden birden kurşun ve bomba sesleri gelmeye başladı. Arkadaşlar yerlerine ulaşmış, eylemi başlatmıştı. Önce bir bombalar ve ardından BKC sesi, onun ardından roketatar ve kleşlerin sesi duyuluyordu. Eylem çok kısa sürmüştü. Silah sesleri on beş yirmi dakika bile sürmemişti.

Birkaç saat sonra eylem grupları yanımıza ulaştılar. Düşmanın stratejik yerlerine sızma yapıp yakın mesafeden vurmuş ve geri çekilmişlerdi. Arkadaşlar yanımıza ulaşır ulaşmaz hemen bir parça yemek yeyip uzun bir hat çizerek Gabar'a doğru yola çıktık. Uykusuz ve yorgun bir şekilde sabaha karşı Gabar'a ulaştık.

4 Ağustos 1995

Gerilla yaşantısına ve savaşına adapte olmaya başladığımı hissedebiliyorum. Bu yüzden cephe çalışmaları yerine savaş sahasında kalmayı önerdim. Hem bu konuda tecrübe yetersiziliğim hem de savaşı öğrenme arzum önerimin kabul edilmesini sağlamıştı. Bu çerçevede yavaş yavaş savaş sanatını öğrenmeye başlamıştım.

Henüz hiçbir eyleme katılmamıştım. Bu tecrübeyi kesin kazanmak istiyordum. İnsan savaşı yaşayarak öğrenebiliyordu. Şimdiye kadar sadece teorik olarak eğitim görmüştüm. Bir de pratikte savaş yakın bir sahada olduğum için kıyısında köşesinde kalmıştım. Ama bu gün hazırlanan bir pusu grubu planlaması içerisindeydim. Planlamada eylem içerisinde yer alma istemimi belirttim. Mervan arkadaş bu önerimi uygun bulmuş ve beni de pusu grubu içerisine dahil etmişti. Böylece planlamayı bitirmiş, hareket zamanını beklemey başlamıştık.

İlk eylem

6 Ağustos 1995

Bu gün eylem günü. Yapı henüz bu karardan habersiz. Ama erzaktan cephaneye kadar her şey hazır. Sessiz bir şekilde bütün hazırlıklar tamamlanmıştı. Eylemi sadece eyleme katılacak arkadaşlar biliyordu. Bu çerçevede nerede pusu atılacağı, nasıl geri çekileceği konularında uzun bir tartışma yaşanmıştı. Her şey netleştikten sonra akşam üzeri tüm arkadaş yapısı Mervan arkadaşın talimatı üzerine toplandı ve artık eylem planlaması açıklandı. Yapının görüşüne düşüncesine başvuruldu. Daha sonra pusuya katılacak arkadaşların isimleri tek tek okunarak yerleri belirlendi. Düzenleme bitirildikten sonra tüm arkadaş yapısına canlanma coşku her haliyle görülebiliyordu. Pusu atılacak yere akşamdan ulaşıp, birgün sonrasına kadar beklenecek harekete geçen düşman gücüne vurulacaktı.

Artık yola koyulma saati gelecekti. Manga manga, art arda sıraya dizilerek, mesafeli bir şekilde yola devam çıktık. Saldırı ve savunma grubu olmak üzere iki gruptuk. Eylem yerine kadar birlikte gidecek daha sonra ayrı ayrı mevzilenecektik. Ben savunmada yer alıyordum. Akşam geç saatlerde noktaya ulaştık. İki üç saat her iki manga birlikte kaldıktan sonra herkes kendi yerine gitti. Gündüz hareket edemiyeceğimiz için güneş doğmadan yerlerimize yerleşmemiz gerekiyordu. Her kes yerini tutmuştu. Biz dört kişilik bir birimdik. İçimizde tek bayan arkadaş Çiçek'ti. Bir ağacın altına yerleşmiş ve ağaç dallarıyla kendimizi kamufle etmiştik. Günün ağarmasıyla birlikte yanımızda bulunan tarla ve bahçelere köylüler gelmiş çalışıyorlardı. Onlara görünmememiz gerekiyordu. Dikkatli olmalıydık. Eğer görünürsek eylem sobote olabilirdi.

Artık saat ilerledikçe güneş tepemize vuruyordu. Oldukça bunaltıcı bir hava vardı. Ter içinde kalmıştık. Hareket etmediğimiz için de bacaklarımız uyuşmuştu. Tek yapabildiğimiz köylülerin çalışmalarını izlemekti. O da olmasa sıkıntıdan patlayabilirdim. Hele hele küçük çocukların şen kahkaları, yardım etmeye çalışmaları çok hoştu. Susuzluktan dilimiz damağımıza yapışmıştı. Bir de köylülerin karşımızda kana kana su içmeleri tam işkenceyd bizim için. Saat beşe doğru birden ortalık cehenneme döndü. Roket, BKC ve keleş sesleri ortalığı inletiyordu. Görebiliyorduk. Bir panzer duman içinde takla atıyordu. İkinci panzer hemen karşılık vermişti. Panzerin taraması yanımızdaki kayalara isabet ediyordu. İlk eylemim olduğu için çok heyecanlıydım. Sanırım biraz da korkuyordum. Korkmak, herhalde normal bir duygu. Bu bir savaş ve savaşta insanlar ölür. Bir kurşunun benim bedenime isabet etmeyeceği nereden bilinebilir ki. Elimdeki kaleşnikof silahı panzere fazla etki edemezdi. Bu yüzden yanımdaki arkadaşın kannasıyla üç dört el sıktım. Eylemi kısa bir sürede sonuçlandırarak, hemen geri çekilme başladı. Önce savunma grubu bizim korumamız altında geri çekilme yaptı, ardından biz onların korumasında geri çekilerek tehlike bölgesinden uzaklaştık.

Uzun bir yürüş ardından noktamıza geldik. İlk eyleme katılmanın gururunu ve coşkusunu yaşıyordum. Kamptaki arkadaşlar bize imrenerek bakıyor, eylemin nasıl geçtiğine ilişkin soru üstüne soru soruyorlardı. Biz de anlatabildiğimiz kadar anlatıyorduk.

Yorucu ve güzel bir gün olmuştu. Uykum geliyordu. Bu yüzden defterimi son notlarımı yazıp, hemen uyuyacağım. İlk eylemime böylece katılmış oluyordu. Belki o kadar büyük bir eylem değildi, ama artık savaşı, içinde yaşıyordum...

12 Ağustos 1995

Akşamları gündüz hazırlıklarımızı yapmak zorunda kalıyoruz. Gündüz ya bir vadide, ya bir tepede, ya da bir yamaçta hiç hareket etmeden konaklamak zorunda kalıyoruz. Onun için de suyumuzu, hamurumuzu vb ihtiyaçlarımızı akşamdan hazırlanmak zorundayız. Üstüne üstlük su kaynaklarından uzakta bulunmak zorunda olduğumuz için –çünkü düşman pusuları oralarda yoğunlaşıyor– iki üç saatlik uzaktan su bidonları ile su getirmek zorunda kalıyoruz.

Yine böyle bir yürüyüş sonrasında, hemen nöbet listesini hazırlayıp yatmıştım. O kadar yorulmuşum ki, deliksiz bir uykudaydım. Sabah birden Azad arkadaşın uyandırmasıyla uyandım. Nöbete kalkıp kalkmadığımı soruyordu. "Ne oldu" diye sordum. Nöbetçinin görünmediğini söylüyordu. Nöbetçi Tarık'tı. Ve beni o nöbete kaldıracaktı. Ama bu unsur silahını ve dürbünü alarak kaçmıştı. Toplam on arkadaştık. Bütün arkadaşlar uyanmış, bu konuda konuşuyordu. Çok kötü bir noktadaydık. Gündüz hareket etmek imkansızdı. Düşman üzerimize gelse kesin imha olurduk. Her tarafımızda çepe çevre karakol ve düşman tepecileriyle kuşatılmıştı. Artık düşmanı beklemekten başka çaremiz yoktu.

Yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Bu yüzden en uygun şekilde mevzilendik. Yanımıza alabileceğimiz kadar erzak aldıktan sonra kalanları sakladık. Aynı zamanda bize yük olacak hareketi kısıtlayacak bütün eşyaları sakladık. Ne kadar cephanemiz varsa yanımıza aldık. Eğer düşman üzerimize gelirse, akşama kadar dayanmaya çalışacaktık.

Bütün hazırlıklarımızı yapmış, düşmanı bekliyorduk. Psikolojimiz bile düşmanın gelişine kilitlenmişti. Bütün arkadaşlar birbiriyle vedalaşmış, hepsi büyük bir karalılıkla çatışacağının sözünü birbirine vermişti.

İkide bir saate bakıyoruz. Gelecekler. Kesin gelecekler, ama nereden ve ne zaman gelecekler! Bunun belirsizliğiyle stres dolu saatler yaşıyoruk.

Ve sonunda düşman görüldü. Tam altımızda Uludere-Siirt yolundan büyük bir konvoyla geliyorlardı. Yanımızda bulunan yedek dürbünle bakan Mervan arkadaş, "sonunda geldiler. Gözlerimiz yolda kalmıştı" dedi gülümseyerek. Hepimiz yay gibi gerilmiştik. Ama düşman konvoyunu görmek bizi rahatlatmıştı. Belirsizlik aşılmış, düşman karşımızda görülmüştü. Artık savaşacaktık. Buna hepimiz hazırdık.

Kısa bir bekleyişten sonra konvoy önümüzden geldi ve hiç durmadan devam etti, gitti. Demek ki, bizim için gelmemişlerdi. Ya da taktik yapıyorlardı. Akşama kadar beklemeye devam ettik, ama nafile düşman gelmedi. Biz de karanlık basar basmaz noktamızı hemen o gün değiştirdik.

14 Ağustos 1995

İki gündür üst üste noktalarımızı değiştiriyoruz. Yine bu gün milislerden Tarık'ın durumunu öğrendik. Kaçarak düşmana teslim olmuş ve onlarla birlikte hareket ediyormuş. Gittiğimiz bir köyü, evinde kalıp yemek yediği yurtseverleri ihbar etmiş. Tabii ki Türk devleti hiç zaman kaybetmeden köye baskın yaparak, halkı işkenceden geçirmiş ve evleri eşyalarıyla birlikte yakımış. Bununla da birlikte uzun süredir milislik yapan Lütfü isimli bir yurtseveri köyün ortasında katletmiş.

Devam edecek...

Özveri ve fedakarlığın sembolüydü Ferhat yoldaş

Adı soyadı: **Ahmet BAYHAN**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Salihli köyü Ergani, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **4 Ocak 1993**
Şehadet tarihi ve yeri: **24 Ocak 1993 Çiyaye Berbu- Piran**

Ferhat heval '71 yılında Ergan'nin Salihli köyünde 12 nüfuslu bir ailenin altıncı çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi feodal ağırlıklı bir yapıda olup köyün en yoksul kesimi içerisinde yer almakla birlikte kendi halinde kimseye karışmayan ve kimseyle kavga etmeyen bir konuma sahipti. Ailesi yoksul ve fakir bir aile olmasından dolayı babası ailesine bakmak için yıllarca başkasına ya ırgatlık yapar ya da metropollere gidip amelelik yaparak geçimini sağlardı. Büyüyen ve çalışabilecek duruma gelen çocuklarını da ya kendisiyle birlikte ya da başkalarıyla gönderirdi.Eşini ve kız çocuklarını da her yıl pamuk zamanında pamuk toplamaya gönderirdi. Köyde bir iki küçük toprak parçası dışında tarlaları olmadığı için çalışıp kazandıkları birkaç kuruş parayla kendi geçimini sağlamaya çalışırlardı.

İlk okulu köyde başarıyla okuyan Ferhat heval, ortaokulu Ergani'de okur. Çok büyük imkansızlıklarla okul hayatını devam ettirmeye çalışan Ferhat heval, bu yüzden çalışmak zorunda da kalır. Bulduğu küçük işlerle okul masraflarını çıkartır. Bu sayede hem aileye yük olmaktan kurtulur, hem de emek ve değer yaratmanın gücünü öğrenir.

Ortaokulu da başarıyla bitiren Ferhat heval, liseye başlar. Liseye başladığı 1989 yılında babası amansız bir hastalık sonucu vefat eder ve Ferhat hevalın çektiği acılara bir yenisi daha eklenmiş olur. Aile sorunları yaşanır ve evli ağabeyleri evden ayrılırlar. Ağabeylerinin evden ayrılmasıyla birlikte aile dağılır. Ve bu sefer ailenin bütün yükü Ferhat hevalin omuzlarına yüklenir. Ferhat heval de ailenin yükünü hafifletmek için tatil dönemlerinde kardeşleriyle birlikte çalışmaya gider.

Ferhat heval 1991 yılında Ergani lisesinde son sınıf öğrencisiyken partiyle tanışır. Bu tanışma aralıklı olarak liseyi bitirdiği 1992 yılına kadar yurtseverlik düzeyinde sürer. Ferhat heval okulu bitirince daha fazla okumaya davam etmez. Kendini bir bütün olarak partinin görevlerine başlar ve milislik yapar. Milislik yaptığı zaman faaliyetlerini çok gizlilik içinde yapar ve çok dikkatli davranır. Köyde faaliyet yürüttüğünde halkı devrime kazandırmak için bütün gücünü kullanır.

Ferhat heval yeri geldiğinde çok sert , yeri geldiğinde çok yumuşak ve ağır başlı bir kişilik özelliklerine sahipti. Bazen çok küçük bir çocukla bile çok ciddi konuşur, onları ikna etmeye çalışırdı. Bu özelliklerinden ve olgun mütevazi kişilik yapısından dolayı köylülüre tarafından çok sevilip sayılır bir durumda ulaşır. Bunun içindir ki herkes ona "komşu"diye çağırır saygı ve sevgilerini belirtirler. Ferhat heval bir yandan büyük bir kararlılıkla faaliyetlerini yürütürken diğer yandan küçüklükten başlayan emekçi özelliği parti faaliyetleri içinde de aldığı parti eğitimleriyle, partinin emek ölçüleriyle de bütünleştirip daha da anlam kazandırır. Ferhat heval bu arada kendi ailesiylede büyük bir mücadele içerisine girer ve ailesini de yurtseverleştirmeye çalışır.

1993 Ocak ayının başında deşifre olması sonucunda Ergani bölgesinde bir arkaşıyla birlikte gerilla saflarına fiili olarak katılır Ferhat heval. Katıldığı gerilla birlikleri kış koşulları sebebiyle bölgede her zaman hareket halinde ve eylem grubu olarak Ergani bölgesinde faaliyetlerini yürütmüşlerdir. Ferhat heval yöreyi tanıdığı için bu grup içerisine alınır. Bir süre Ergani'de faaliyet yürüttükten sonra, kış üslenmesi için Piran alanına hareket eder. Grup Piran alanına geçerken Ferhat heval yolu bildiğinden dolayı gerilla birliginin öncülügünü yapar. Gerilla gurubu içinde de atikliğinden ve fedakarlığından dolayı sevilir ve sayılır bir duruma gelir. Piran alanında üstlenme ve kamp hazırlıklarına başlarlar. Özelikle karın yerde çok olmasından dolayı kamp çalışmalarını biraz zorlaştırsa da Ferhat hevalin yılların emekçiliğinin verdiği tecrübeyle kamp hazırlıklarında bir o yana bir bu yana koşup çalışır ve büyük fedakarlıkta bulunur. Kamplarına yerleşmesinin üçüncü gününde Piran bölgesine yönelik düşmanın operasyon yapacağı istihbaratı alınır ve düşmanı çembere alıp darbeleme ve imha etme planı yapılır. Bunun içinde saldırı, savunma ve pusu gurupları oluşturunca, Ferhat heval da saldırı grubunda yeri alır.

Sabah düşman operasyona büyük bir güçle çıkar. Daha gerilla mevzilerine yetişmeden düşmanın yanında getirdikleri kurt köpeklerinden dolayı, gerillaların bulunduğu alanlar deşifre olur, yapılan planlamalar boşa çıkar. Gerillanın planları boşa çıktığı için, operasyona çıkan askerler çembere girmeden çatışma başlar. Çatışma sabahtan öğleye kadar yoğunluklu olarak devam eder. Gerilla grubunun ön mevzileri düşman tarafından sıkıştırılır. Bunu fark eden Ferhat heval arkadaşlarını düşmandan savunmak için, daha uygun ve bir mevziye geçer. Büyük bir kararlılıkla yoldaşlarını korumaya çalışan Ferhat arkadaş, çatışmaya müdahale eden helikopterlerin açtığı ateş sonucu vurularak şehit düşer.

Ferhat heval gerillaya katılışının yirminci gününde şehit düşmüştü. O, hem gerillaya katılmadan önce hem de gerillaya katıldıktan sonra, her zaman emekçiliği ve bağlılığı esas aldı. Yoldaşlık ölçülerine bağlı, herkese karşı saygılı ve olgun bir kişiliğe sahip olan Ferhat hevalin anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

Kadın Özgürlüğü Kürdistan Özgürlüğüdür

Adı soyadı: **Emine BORAN**
Kod adı: **Berivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Savur-Tizyan köyü-Birlik Mezrası**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992 Cizre köyü-Savur**

Adı soyadı: **Feride DEMİR**
Kod adı: **Mizgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Mazıdağı-Şivistan köyü**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **Mayıs 1992 Cizre köyü-Savur**

Mizgin (Feride Demir) ve Berivan (Emine Baran) arkadaşlarda Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü yolunda kendilerini feda ederek, tarih sayfalarında onurlu yerlerini alan iki güzel insandır. Mardin ilimizin Savur (Stewre) ilçesinde doğan Mizgin ve Berivan arkadaşlar, yoksul Kürt köylülerinin yaşadıkları sömürünün katmerlisini yaşayarak büyüdüler. Her türlü zorbalığın ve sömürünün kol gezdiği ve üstüne üstünlük geri değer yargılarının, iç çelişki ve çatışmaların çok yoğunca yaşadığı bir ülkede kadın olmanın zorluklarını çok küçük yaşlardan itibaren hissederek büyüdüler. Kurtuluşu "özgürleşen, kadın, özgürleşen Kürdistan'dır" belirlemesiyle ortaya çıktığı ilk günden bu yana saflarında Kürdistan gibi ağır feodal etkilerinin yaşandığı bir ülkede olunmasına rağmen, çok sayıda kadına yer veren PKK'de gördüler.

Mizgin ve Berivan arkadaşlar yurtseverliğin ve ihanetin iç içe yaşandığı bir ortamda büyümüşlerdi. Yaşadıkları köylerin çevresindeki birçok köy korucu olmuş ve ihaneti böylelikle yakından tanımışlardı. '90'larla birlikte başlayan ve kısa bir süre içerisinde tüm Kürdistan'ı boydan boya sarsan kitle serhildanları yurtsever halkımızın coşkusunu doruğa çıkartmış ve faşist sömürgecileri de bir o kadar korkutmuştu. Gerillanın önlenemeyen yükselişi ve kitle serihildanları karşısında katliam ve göç ettirme politikasını aktif olarak '91 ortalarında itibaren hayata geçiren oligarşik rejim, 92 Newroz kutlamaları esnasında başta Cizre, Nusaybin, Şırnak olamak üzere Kürdistan'ın birçok yerinde silahsız savunmasız insanlarımızı katletti. Amaç gözdağı ve sindirmeydi. Ama bu politika ters tepti. Yüzlerce insan bu katliamlardan sonra akın akın ulusal kurtuluş saflarına akmaya başladı. Kürdistan boydan boya çalkalanıyor, intikam çağrısı dağlardan ovalara, köylerden şehirlere yankılanıyordu. İşte Mizgin veBerivan arkadaşlar da on gün ara ile alandaki ARGK birimlerine katıldılar. İkisinin de tek isteği, bir an önce gerilla saflarında yerini almak ve halkının sömürgecilerle tarihsel hesaplaşmasında pay sahibi olmaktı. Alanda yeni katılımlar oldukça yoğundu. Bu nedenle yeni katılan savaşçı adaylarının önce uygun alanlara aktarılarak eğitim görmeleri gerekiyordu. Çünkü arazi yapısı bu kadar gerillayı barındıracak düzeyde değildi. Bu çerçevede eğitim alanlarına gelen Mizgin ve Berivan arkadaşlar büyük bir istek ve arzuyla eğitimlerine başlamışlardı. Hem siyasal hem de askeri alanda gördükleri eğitime büyük bir coşkuyla katılım sağlıyorlar, kendilerini hızla yetkinleştirerek savaşa daha çabuk katılmak istiyorlardı.

Eğitim süresince oldukça fedakar, çalışkan ve uyumlu bir kişilik özellikleri sergilemişlerdi. Nerede bir görev var hemen ikisi koşar, yaşama katılımda herkesten daha özverili davranırlardı. Özgürlük ve özgürleşme konularında saatlerce sohbet ederler, kadın özgürlüğünü anlamaya çalışırlardı.

Tabii onlar saf ve temiz bir gerçeklikle büyümüşler, özlerini hiç bozmadan partiye katılmışlardı. Ama ihanetin bu kadar yakınlarında olacağını hiç tahmin edemezlerdi. Eğitim çalışmaları devam ederken mücadeleye yeni katılmış bir unsur kaçmıştı. Direkt düşmana sığınan bu unsur, eğitim alanını düşmana ihbar etmiş ve kapsamlı bir operasyonun çıkmasına sebep olmuş, hatta bununla yetinmeyip düşmanın önüne geçerek yer göstermişti. Eğitim alanına yoğun bir asker sevkiyatı yapan oligarşik rejim, arazi arama tarama çalışmalarına başlamıştı. Eğitim grubunu korumak için hemen alandan uzaklaştırmak isteyen gerilla güçleri yeni arkadaşları parça parça yanlarına almış ve araziye yayılmışlardı. Berivan ve Mizgin arkadaşın içinde bulunduğu grup bir mağaraya sığınmıştı. Düşmanın mağarayı bulması sonucu çatışma çıkmış, bütün operasyon güçleri mağaranın çevresine kaydırılmıştı. Akşama kadar süren çatışma sonunda gerillaların teslim olmayacağını anlayan faşist Türk rejimi, mağarayı kimyasal silahlarla vurarak Berivan ve Mizgin arkadaşın içinde bulunduğu bir grup arkadaşın şehadetine sebep olmuştur.

Henüz hayatlarının baharında, ihanet sonucu şehit düşen Mizgin ve Berivan yoldaşlar mücademizde yanan meşale olacaktır. Anıları mücadelemize önderdir.

Mücadele arkadaşları

14 TEMMUZ ÖZGÜR KÜRDİSTAN DEMOKRATİK TÜRKİYE PROGRAMIDIR

KONGRA GEL BİLİM SANAT KOMİTESİ

Baştarafı sayfa 36'de

Bugün her zamankinden daha fazla Önderliğe karşı gerçek yoldaşlığı yerine getiren, PKK'nin ve Önderliğin çalışmalarına eylemleriyle en büyük katkıyı sunan 14 Temmuz'un yoldaşlık ve bağlılık ruhuna ve pratiğine ihtiyaç vardır. 14 Temmuz direnişçileri, eylemleriyle PKK militanlarını ve halkı mücadeleye çağırdılarsa, en zor koşullarda zaferin elde edilebileceğini ortaya koydularsa bugün de 14 Temmuz ruhuyla bu çağrının gereklerini yerine getirerek özgürlük hareketini tasfiye etme planlarını, örgüt ve eylem gücümüzle boşa çıkarmalıyız.

Bugün Kürdistan Devrimi'nin ve özgürlük hareketinin imkanları '82'den katbekat fazladır. Eğer dün Kemaller, Hayriler özgürlük hareketinin zaferine inandılarsa, bizim zafere ve özgürlüğe inanmak için 14 Temmuz şehitlerinden bin kat daha fazla gerekçemiz ve imkanlarımız vardır.

1982 yılında mücadele inancını zayıflatan, basit yaşam arayışlarına giren özgürlük militanlığı ruhunu ve yüreğini boşaltanlara karşı 14 Temmuz nasıl ki mücadeleye çağrı olduysa; bizler de inançsızlığa, iradesizliğe, özgürlüğe ve zafere umutsuzlukla yaklaşanlara 14 Temmuz ruhuyla karşı koyarak, özgürlük iradesinin, inancının ve mücadele azminin hamle yaptığı yeni bir süreç başlatmalıyız. 14 Temmuz'u anmak, 14 Temmuz direnişçilerine bağlı olmak, Onları bugünkü yaşamımız ve pratiğimizde gerçekleştirmekle olur.

1980'li yıllarda 'artık mücadele edemez, ülkeye dönüş yapılamaz, eylem gerçekleştirilemez' dayatmasına 14 Temmuz, "en zor koşul altında zafer kazanılabilir" karşılığını vererek Kürdistan'da özgürlük mücadelesinin önünü açmıştı.

Halkımız, yoldaşlarımız ve dostlarımız bilmelidir ki, Türkiye inkarcı politikadan vazgeçmemiştir. İnkarcılığını ve bunu yürütme biçimi olan özel savaşını yeni koşullara uydurmuştur. Kürt halkını zamana yayarak tüketme ve özgürlük hareketini tasfiye etme amacından vazgeçmemiştir. Göstermelik bazı adımlar dışında '80'deki inkarcı zihniyet sürmektedir. İki saatlik Kürtçe yayınla Kürtlere hakaret edilmektedir. DEP milletvekillerinin cezaevinden çıkarılmalarının bedeli olarak Özgürlük hareketine karşı tavır almaları dayatılmaktadır. Bunlar atılan demokratik adımlar değil Özgürlük hareketini tasfiye etme, Kürt inkarcılığını yeni koşullarda sürdürme hareketidir.

14 Temmuz ruhu bu zihniyete karşı Kürt halkının yaşam gücünü ortaya koymuştu. Bugün inkarcı rejim 'bu davadan vazgeçin' diyor. 'Pişman olun, gelin normal yaşama katılın' diyor. Bizleri Kürtsüz bir 'demokrasi' ve özgürlüksüz bir yaşama davet ediyor. Bu Diyarbakır Zindanı'nda kimliksiz, iradesiz ve özgürlüksüz bir biçimde yaşama davet etmenin yeni bir biçimidir. Özgürlük hareketi bunu kabul etmeyecektir. Dün olduğu gibi elinin tersiyle itecektir. Kürdistan halkı ve özgürlük militanları bugün de Kürdistan'da özgürlüğün, "en zor koşullarda mücadeleyi geliştirme" kanununa uyarak, meşru savunmayı geliştirip serhildanları yükselterek bu inkarcı politikaya gereken cevabı vermelidir.

Mehmet Hayri Durmuş ölüm orucuna başladığı gün *"altı kişiyle başardık"* demişti. Kemal Pir ölüm orucu içinde *"dün altıydık, bugün on altı olduk, yarın milyonlar olacağız"* diyerek geleceğe ve halka olan inancını ortaya koymuştu. 14 Temmuz'u andığımız bugün de Kemal Pir'in *"yarın milyonlar olacağız"* düşüne bağılılığın gereği milyonları ayağa kaldırarak serhildanı geliştirmek zindan şehitlerine ve tüm halk şehitlerine verilebilecek en büyük cevaptır.

Kürt halkının yaşam ölçüleri PKK ile birlikte yükselmiştir. Kürt halkının mücadele felsefesi ve ölçüleri PKK hareketiyle büyük bir irade ve özgüvene dönüşmüştür. 14 Temmuz hareketiyle özgür yaşam için ölümü göze alan evlatlar yetişmiştir. PKK ve Başkan Apo'nun mücadelesiyle sorumlu Kürt insanı yaratılmıştır. Sorumlu ve gerçek yurtsever Kürt insanının zirvesi olan Hayri Durmuş'un *"mezarıma borçlu yazın"* demesi bu gerçeğin ifadesidir. *"Yaşamı uğruna ölecek kadar seven ve mezarıma borçlu yazın"* diyen bir hareketin parçası olan bizlerin ve Kürdistan halkının, bugüne kadar yaratılan değerlerin tasfiye edilmesine müsaade etmeyerek aksine özgürlük ve demokrasinin temeli haline getireceği açıktır.

Özcesi 14 Temmuz ile birlikte özgürlük ve yaşam ölçüleri yükselmiştir. Artık halkımızı geri yaşama ve mücadelesizliğe mahkum etmek mümkün değildir. Kürt halkı 14 Temmuz direnişçilerine çok şey borçludur. Yeni yaşam ölçülerini, özgürlük ölçülerini, insanlık ölçülerini onlar yükseltmiştir. Bugün bizlere düşen görev, onların yükselttiği ölçüler temelinde özgürlük mücadelesine sahiplenmek, serhildanları geliştirerek onların özlemlerini gerçekleştirmektir.

Bugün toprağa düşen onlarca şehit yoldaşımız tasfiyeciliğe, kaçkınlığa, mülteciliğe ve kök kazımacılığa karşı koyan 14 Temmuz şehitlerinin oynadığı rolü oynayarak kök kazımacılığa ve her türlü tasfiyeciliğe göğüslerini siper etmektedirler.

Bu şehitlerimiz yürüttüğümüz mücadelenin en önünde yürüyen önderlerimiz ve yoldaşlarımızdır. Onların çağrısı meşru savunmayı geliştirmek, serhildanları Kürt halkının özgürlüğü ve demokrasisini kazanana kadar yükseltmektir. Bu temelde halkımız, dostlarımız ve özgürlük militanları bu çağrıya 14 Temmuz ruhuyla karşılık vermelidir.

– Yaşasın direniş ve mücadele çağrısı 14 Temmuz ruhu
– Yaşasın Başkan Apo
– Kahrolsun uluslararası komplocular ve her türden tasfiyecilik

13 Temmuz 2004

Başkan APO'nun "Bir halkı savunmak" kitabından

PKK'de yeniden yapılanma görevleri ve KOMA GEL dönemi

Baştarafı sayfa 18'de

Ama daha barışçıl, güzel, duyarlı, böylelikle yaşanmaya değer bir ömrün kadın özgürlüğüne, onu mümkün kılan gücüne dayanmadan yaşayacağına inanmıyorum. Tersine kadın köleliğine dayalı bir erkeksilik ta çocuk yaşlarımda olduğu gibi hala bana iğrenç geliyor. Bu iğrençliği onaylamam beklenmemelidir.

Gerisini aşk dediğimiz olgu belirleyebilir. Kadın kadro politikamıza aşkı dayattığım herhalde yavaş yavaş anlaşılıyor. Bu yaklaşım cinsiyet boyutunun ötesinde ciddi bir kültürel, siyasi, özgürlük ve eşitlik kavramıyla iç içe geliştirilmeye çalışılmıştır. Kadının kölelik kültüründen kurtulmasıyla, erkeğin egemenlik ağırlıklı kültüründen kurtulmayı içeren, siyasal alanda demokratik denge altında özgür ve eşit duruşla sağlanan bir aşk tanımını gerekli kılmaktadır. Yüzeysel, cinsel tutkulu egemen erkeklikle kadınsı kölelik arasında gelişen fahiş ilişkiyi reddeden bir yaklaşımdır. Genelde sınıflı uygarlığı, özelde kapitalist sistem altında yaşanılması çok güç kadın erkek arasında olması gereken tanrısallığı anlamayı gerektirmektedir. Tanrısallıktan kastımız, yirmi milyar yıllık (son bilimsel verilere göre) evrensel öykünün insanın duygusal ve analitik zekasında kendini fark eden, büyük heyecan veren anlamsallık gücüdür. Kendi farkına varan doğadır. Kadın erkekten daha fazla bu evrenselliğe yakın doğuştadır. Bilimsel veriler bunu gösteriyor. Kadın evrensel ve tanrısaldır derken bu anlamı kastediyorum. Zaman zaman sanatın, siyasetin, bilimin, devrimlerin dünyasında kendini hissettiren bu anlam kadın erkek ilişkilerine yansıdığında, ilişkinin tanrısallığından bahsedilebilir. Öyle olması gerekiyor. Dinler bunu fark etmekle beraber, erkek ağırlıklı ideolojik, toplumsal kimlikler olduğundan, kadını dışlamakla aslında iddia ettikleri tanrısallığa da büyük zarar vermişlerdir. Bizim çabamız bu tanrısallığı her iki cins arasında dengeli, demokratik, özgür ve eşitçi bir biçimde açığa çıkarmaktadır. Tanımı fazla açma yeri bu satırlar olmadığından kesiyorum.

Peki, günümüzdeki hakim ilişki türü bu tanımla uyuşuyor mu? Tersine elinde Roma baltası gibi öldürücü aletlerle ve daha ağırı sahtekar sevgili sözcükleriyle ilişki ve beden kadın katliamları yaşanmıyor mu? Erkeğin domuz tarzı gerçekleşmiyor mu? Günümüzün meşrulaştırılmaya çalışılan kadın erkek ilişkisi belki de köleliğin en maskeli iğrenç biçimlerinin başında gelmektedir.

PAJK çekirdeğinde 300 civarında tanrıça, melek, Afrit (peri, Afrodit'ten gelme) tanımına denk düşen kavramlaştırmalar bahsedilen anlamın ışığında değerlendirmek gerekir. Tanrıça kendi evrenselliğini bilince çıkaran, demokratik güç dengesinde yerine tam oturan, özgür ve eşitliği toplumsal ilişkilerinde yürüten kadını ifade etmektedir. Bu kadın karşısında erkeğin karılaştırmaya, üzerinde egemenlik kurmaya cesaret edemeyeceği, sadece saygı ve sevgisini izhar edebileceği, kadından zoraki sevgi, saygı, hele hele cinsiyetçi ilişki beklemeyeceği açıktır. Ancak kendini demokratik denge gücüyle birlikte eşit ve özgür kıldığında, karşısındaki benzer ölçü sahibi kadından sevgi ve saygı beklemesi gerektiği temel ahlaki ilkemiz olarak anlaşılmalıdır. Bu ahlaki ilkeye uyulduğunda, belki aşk dediğimiz olgu yaşanabilir. Bu da demokrasi, özgürlük ve eşitlik mücadelesinin kahramanlığıyla gelişebilecek bir olaydır. Başka tür her yaklaşım aşka ihanettir. Aşka ihanet edildiğinde ise yaratıcılık ve başarı gerçekleşemez. PKK saflarında gerçek bir aşk başarı ile kendini kanıtlayan bir kahramanlıkla mümkündür.

Peki, gerçekleşen birçok kadın erkekli kaçışa ne ad verebiliriz? Açıkça bitmiş Kürt kimliğinin kendini kanıtlaması olarak değerlendirebiliriz. Birçok arkadaşımızın 40-50 yaşlarında hem basit kölelik içeren ilişkileri yaşamamaları, hem aşk çizgisinde düşünce ve pratik sahibi olamamaları acıklı bir trajedidir. Hatta komedi ile trajedinin iç içeliğidir. Bazıları çıldırmış gibidir. Bazıları kadın erkek olarak bir araya geldiklerinde tatmin oluyorlar, bazıları rüyalarında... Bazıları da evlenmeyi bir siyasi konu olarak dayattılar. Bazıları güdülerine engel konulduğu için bütün devrimci görevlerine karşı objektif bir protestoyu sergilediler. Özcesi geçerli düzen beklentilerini dayattılar. Bu arkadaşları anlıyorum. Ama biz kadın ve erkekler olarak yaşamın en ateşli imtihanlarından geçerken, birbirimize eşitlik ve özgürlük sözü verdik. Bu sözün ancak özgür bir ülke ve demokratik bir toplumda gerçekleşebileceğine ant içtik. Andımıza ve kararlılığımıza bağlı olmak için tüm çabaları sergilediğimi inkar edemezsiniz.

Aşkın savaşını bu tanımlar içinde tavsiye edebilirim. Kadınların adaletine güvenmek gerekir. Erkekler genellikle kadın boş bırakıldığında her kötülüğe açık varlıklar haline gelebileceğinden kuşku duyarlar. Bu kuşkunun altında binyılların baskı ve zulmü olduğu açıktır. Benim kanılarım hakim erkekliğin bu yaklaşımının tersini savunur. Kadın doğasında adalet, özgürlük ve eşitlik çok yaygın yaşanan olgusal gelişmelerdir. Daha doğrusu, kadın toplumsallığının özü adalete, özgürlüğe ve eşitliğe dayalıdır. Yine son derece barışçıldır. Anlamlı yaşamın ancak bu temel kavramlarla gelişebileceğinin tamamen farkındadır. Güzellik kavramında da duyarlı ve üstündür. Seçimlerinde savaşla baskıyı, eşitsizliği dayatması yine doğasına, toplumsallaştırma tarzına terstir. Bütün bu hususların anlaşılabilmesi kadının özgür hareket imkanlarına bağlıdır. Ne kadar özgür hareket ederse, o denli güzel, adil, eşit tercihler geliştirebilecektir. Dolayısıyla toplumda güzellik, adalet, eşitlik kavramlarının yaşamsallaştırılması sıkı sıkıya kadının özgürleştirilmesinden geçmektedir.

Kendine güvenen bir erkekliğin kadının bu tarz özgürleşmesine engel değil, büyük özverili desteğini gerekli kıldığını bilmesi gerekir. Benim kadınım demek yerine, özgürleşmesi gereken kadın demeye öncelik vermesi gerekir. Bu durumda aşk olgusunun koşullarını belirlemek mümkündür. Öncelikle kadının seçim hakkını tam kullanabilmesi için özgürlükte ve eşitlikte erkekle denk güce erişmesi birinci koşuldur. Bunun için de toplumda demokratikleşmenin tam sağlanması diğer bir öncül koşuldur. İkincisi, erkeğin binlerce yıldır kadın aleyhine edindiği egemenlik ölçütlerini kendinde ve erkek egemen toplumda aşması, böylelikle kadınla denk güce ulaşmayı kabullenmesi gerekir. Açık ki, bu koşullar uğruna yürütülecek demokratik özgürlük ve eşitlik mücadelesi bireyi aşk olgusuna daha yakınlaştıracaktır. Bu da öncelikle verili düzen aşklarının inkarından geçmektedir.

Gerçek yiğitlik bu tanımlamalar içinde anlam bulabilir. Böylelerinin aşk ilgilerine, eğilimine saygı duyulur. Kendini ateşe atan yiğit kızlarımız ve erkeklerimiz bizim için aynı zamanda aşka ihanet etmeye karşı bir uyarıdır. Onlar ülkemiz ve halkımız için de aşkın kutsal kurallarına uymanın hem ilkeleri, hem uygulayıcıları, hem gerçek kahramanlarıdır. Bizler en azından bu kahramanlara karşı saygı gücümüzü gösterebilmeliyiz. Bu ölçülerin çok zor olduğunu biliyorum. Ama cayır cayır yanmaktan daha zor olan ne olabilir ki! Aşk en yaman savaştıran gerçeğimizdir. PAJK içinde bu yönlü olmak isteyenler çıkabilir. Ben bunun işaretlerini gördüğüm için bu değerlendirmeleri yapıyorum. En azından böylesi çıkışların, büyük yaşam sahibi olmak isteyenlerin önünde engel olmamalıyız. Kendilerini tartışsınlar, eğitsinler, lanetli tarihten özgürlük tarihine sıçrasınlar. Aşklı, sevgi ve saygılı yaşam kurallarını geliştirsinler. Her türlü örgütlenme ve pratiklerini kararlaştırsınlar. Kongrelerinden günlük toplantılarına kadar düzenlerini kursunlar. Gerçek bir aşk gücüne ulaşsınlar. Bundan daha değerli bir şey olabilir mi? Bu güce ulaşmış bir PAJK'ın çözemeyeceği bir sorun, yürütemeyeceği bir görev düşünülemez.

Belki içimizdekiler de dahil, birçok kimse Kürt ve Kürdistan gerçekliğinde bu tür aşk anlayışları yaşanmaz diyebilir. Ben bunun halk tarihimize yakışmadığını belirtmeliyim. Destan geleneklerimiz benim tanımlamalarıma uygun düşmektedir. Yanı başımızda Botan'da, Siphan ve Sincar dağlarında yaşanan Memê Alan, Mem u Zin, Derweşê Avdi destanları tanrısallığa oldukça yakındırlar.

Aşk destanlarının güncelleştirilmesi zor olabilir. Kaldı ki, ben ve şehit yoldaşlarımız aşk yolunun işçiliğini kahramanca yerine getirmişizdir. Eğer sözde canı aşk isteyenler hala bu çabaların değerlerini anlamamışlarsa, ya kör, ya fesat, ya da alçak ve haindirler. Aşk için bizden daha ne beklenebilir?

Devrimci görevlerde hiç başarıya koşmayacaksın, sonra canım ilişki istiyor diyeceksin! Bunun utanmazca yaklaşım olduğu açıktır. Kürdistan'da aşk Hollywood ve Yeşilçam filmlerinde yaşananlara benzemez. Bilgelik kadar zafer tanrı ve tanrıçalıklarını gerektirir. Kuşlar bile yabancı eli değmemiş yerlerde yuva yapar. Gırtlağına kadar işgal edilmiş yer ve yüreklerde aşk yuva yapabilir mi? Yanına sığınacağın her güç önce aşıklara bilmem ne yapacaktır. Benim yaşadığım deneyim şunu gösterdi: Devrimci görevlere ihanet etmeden, bir düzen kadınıyla yaşamaya çalışmak mümkün değildir. Saflarımızda basit evlilikler olabilir. Ben bunu kölece ve fiziki varlığını sürdürmek için ilişki olarak yorumlarım. Bu arkadaşlara hain dememenin şartı, devrimci görevlerde başarı performansını yakalamaktır. Yoksa devrimci görevleri ilişkisinin hizmetine koşturursa, gelişecek olan ihanettir. Kürt tarihi büyük oranda bu ilişki tarzıyla ihanete batmıştır. Diğer bir eleştiri, basit evlilik aşkın kaybı pahasına gerçekleşir. Ben hala aşkın savaşını vermekten yanayım. Bunun yaşı, sınırı olamaz. Vurguladığım gibi, kim ki aşkı cinsel tutkuya indirgerse, ona ihanet etmiş olacaktır. Bizim mücadele koşullarımızda aşk görevlerde başarı için şart olan umut, tutku, irade, anlayış gücü, güzellik arayışı, cesaret, fedakarlık ve barışta, savaşta onurlu bir sona kadar gerekli olan inançtır. Aşkın da savaşı olan yurtseverlik, özgürlük ve onurlu barış savaşımı PAJK gerçekliğinde başarı için gerekli olan gücü bulacak; özgürleşen kadında özgürleşen erkek yaratılacaktır.

14 TEMMUZ ÖZGÜR KÜRDİSTAN DEMOKRATİK TÜRKİYE PROGRAMIDIR

KONGRA GEL BİLİM SANAT KOMİTESİ

Kürdistan özgürlük mücadelesinin yenilmezliği bundan 22 yıl önce ilan edildi. Ölüm orucunda ortaya konulan irade ve mücadele tarzıyla eyleme geçildiğinde yenilmezliğin kesin olduğunu ortaya koydular. Hayri Durmuş, Kemal Pir, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek eylemleriyle, en zor koşullarda başarının nasıl elde edileceğini gözler önüne sererek Kürdistan Devrimi'nin tarzını ortaya çıkardılar. 14 Temmuz direnişi, Başkan Apo tarafından ortaya konulan Kürdistan devrimi tarzının, Kürdistan'ın bir maketi durumunda olan Diyarbakır Cezaevi'nde kanıtlanmasıdır. 14 Temmuz direnişçileri12 Eylül rejiminin Diyarbakır Zindanı'nda yenilmesini sağladılar. En önemlisi de Kürdistan'da başarının tarzını Kürt halkının ve PKK militanlığının eline vererek tarihsel bir rol oynadılar. Başkan Apo, "14 Temmuz, PKK'nin ruhu ve kazanmak isteyen militan ve halkın mücadele tarzıdır" demiştir.

12 Eylül askeri cuntası her şeyden önce Kürdistan toprağına serpilen ve yeşeren PKK tohumunun kökünü kazımayı hedefliyordu. PKK'nin Kürdistan'da ayaklandırdığı özgürlük düşüncesi ve vicdanını bastırmak istiyordu. PKK'nin Kürdistan'da geliştirdiği özgürlük hareketinin inkarcı rejimin sonunu getireceğini görmüştü. Bu nedenle her yol ve yöntemi deneyerek PKK'nin kökünü bir daha bu topraklarda yeşermeyecek şekilde kazımak istiyordu. Kürt halkı PKK'nin verdiği özgüven, irade ve mücadele azmini benimser ve harekete geçerse bunun 60 yıldır uyguladığı tüm politikaları sonuçsuz bırakacağını görüyordu. Bunun için PKK kadrolarının önemli bir bölümünün bulunduğu Diyarbakır Cezaevi'nde dünya kamuoyunu karşısına alma pahasına her türlü işkence yöntemi kullanılarak, özgürlük hareketi Diyarbakır Zindanı'nın duvarlarında boğulmalıydı. Diyarbakır Zindanı'ndaki işkence ve buna karşı direniş gerçeği Türk devletinin bu kök kazıma politikasının sonucu olarak ortaya çıktı.

İnkarcı rejim, PKK'nin önderlerine, kadrolarına, taraftar ve sempatizanlarına 'bu düşünceden vazgeçeceksiniz, Başkan Apo ve PKK'ye karşı çıkacaksınız' dayatması içine girmişti. Çirkin bir yaşamla, işkence altında bir yaşam ya da ölüm tercihi bırakılmıştı. Tutsaklara boyun eğdirerek özgürlüğün imkansız olduğu ispatlanmak isteniyordu. Özgürlük umudu, beton hücrelere gömülmeliydi.

Bu dayatma yalnız zindandaki tutsaklara değildi, tüm Kürdistan halkına karşı yapılan bir dayatmaydı. Kürdistan halkı ya yaşama direncini gösterecek ya da köleliği ve inkarcılığı bir yaşam biçimi olarak kabul ederek tarihten silinmeye razı olacaktı. Diyarbakır Cezaevi'nde gerçekleşen Kürt'ün varolma ya da yok olma mücadelesiydi. 14 Temmuz direnişçileri "özgür yaşamı, uğruna ölecek kadar seviyoruz" diyerek özgür yaşam için dünyanın en zor ölümlerinden olan bir direnişi gerçekleştirdiler. 14 Temmuz büyük ölüm orucuna karar verildiği gün PKK'nin kökünü kazımak isteyen Türk inkarcı rejimi yenilgiye uğratılmıştı. Çünkü 14 Temmuz'da ortaya konulan inanç, irade ve mücadele tarzı, Kürdistan gibi zor koşullarda zafer kazanmanın tarzıydı. Büyük ölüm orucunun başladığı gün, zafer kesinleşmişti. Direnişin her günü zafer coşkusunu yaşayan özgürlük savaşçılarının ve komutanlarının yürüyüşü biçiminde geçmişti. Kemal Pir yoldaşın dilinden gelen ifadeyle, "oh be özgürlük ne kadar güzelmiş" demektedirler.

Direnişin başladığı günlerde Kürdistan boydan boya bir Diyarbakır Zindanı haline getirilmişti. Kürdistan halkına nefes aldırılmıyor, baskılar altında neredeyse yaprak kımıldamıyordu. İnkarcı, sömürgeci rejim bu uygulamalar sonucu Kürt halkının umudunun tümden bitirilebileceğini ve Kürdistan'ın mezara gömüleceğini hayal ediyordu. Yeni bir isyanın bedelini pahalıya ödettiriyordu. Kürt halkı bir daha isyan etmeye bin pişman ettirilmek isteniyordu. Diyarbakır'da uygulanan işkence Kürdistan halkını bir daha ayağa kalkmayacak biçimde pişman ettirmenin uygulamasıdır. Kürt halkına, 'bakın en yiğitleriniz, en fazla iddiada bulunanlarınız pişman oldu, vazgeçti' mesajı verilecekti. Böylelikle isyanlara son noktayı koyacaklardı.

14 Temmuz direnişi Kürdistan halkına en zor koşullarda bile pişman olmayacak ve özgürlük umudu taşıyacak evlatlarının varolduğunu gösterdi. Kürdistan halkına "bu koşullarda direndikten sonra sizler de direnebilir ve özgürlüğü kazanabilirsiniz" mesajını gönderdi. Halkın iradesini kırma, özgüvenini yok etme çabaları bu direnişle boşa çıkarıldı. Kürt halkına yeniden özgüven, irade ve inanç kazandırıldı. Kürdistan halkı için gerekli ilaç da, çare de buydu. Böylelikle halkın ayağa kalkmasının önü sonuna kadar açılmıştır.

"14 Temmuz direnişi Kürdistan halkına en zor koşullarda bile pişman olmayacak ve özgürlük umudu taşıyacak evlatlarının varolduğunu gösterdi. Kürdistan halkına "bu koşullarda direndikten sonra sizler de direnebilir ve özgürlüğü kazanabilirsiniz" mesajını gönderdi. Halkın iradesini kırma, özgüvenini yok etme çabaları bu direnişle boşa çıkarıldı. Kürt halkına yeniden özgüven, irade ve inanç kazandırıldı. Kürdistan halkı için gerekli ilaç da, çare de buydu"

14 Temmuz Kürdistan Devrimi'nin tarzı olduğu kadar yoldaşlık ruhudur da

1982 yılı, yurtdışına geri çekilmiş PKK açısından da zor geçmekteydi. 12 Eylül cuntasının Kürdistan'da yarattığı terör, cezaevinde uyguladığı işkence ve baskı, dışarıya çıkmış kadrolar içinde de, iradesi zayıf kişiliklerde bir inanç ve umut kırılması yaratmıştı. Binlerce yıllık baskı altında iradesi kırılan, inancı ve umudu zayıflatılan Kürt insanının zaafları, zor koşullarda yeniden boy vermekteydi. 'Artık mücadele edilemez' diyorlardı. 'Çok uzun süre beklememiz gerekir, kısa sürede mücadeleyi düşünmek maceracılıktır, boşa ölmektir' diyerek umutsuzluk, inançsızlık virüsü yayıyorlardı. Kürdistan dışında mülteci yaşamayı dayatıyorlardı. Özgürlük militanlığına, halka söz vermiş dava adamlarına basit yaşam arayışları sunulmak isteniyordu. Mücadeleci militanlık ve örgüt özelliği yıpratılmaktaydı.

Başkan Apo'nun, 12 Eylül darbesinin yarattığı bu olumsuz etkileri giderme, kadronun moral düzeyini yükseltme çabalarına bu tür tasfiyeci eğilimle darbe vuruluyordu. PKK, örgütü yeniden toparlayıp mücadele etmeyi önüne koyarken kaçkınlık, mültecilik, tasfiyecilik, nihilizm; mücadeleyi ve ayağa kalkışı engellemek için örgütle savaş halindeydi. Zindanda, ülkede, PKK'nin özgürlük tohumlarının kökü kazınmak istenirken, yurtdışında da örgüt içinde PKK'nin ruhu bitirilmek isteniyordu.

14 Temmuz büyük ölüm orucu, PKK içinde de bu tür bir mücadelenin sürdüğü dönemde gerçekleşti. 14 Temmuz direnişçilerinin Önderlik gerçeği ile bütünleşerek, saldırı içinde olan tasfiyeciliğe, kaçkınlığa, mülteciliğe, nihilizme karşı savaşta yer alması anlamına geliyordu. Başkan Apo 14 Temmuz direnişçiliğini, "en büyük yoldaşlık tutumu, en zor dönemde Önderliğe ve partiye karşı görevleri yerine getirmenin militanlığı" olarak değerlendirmiştir. Bu direnişin, tasfiyeciliğe karşı verilen mücadelenin kazanılmasındaki yerini her zaman anmıştır.

14 Temmuz ile birlikte mültecilik, kaçkınlık, tasfiyecilik yenilgiye uğratılmıştı. 14 Temmuz bu yönüyle Kürdistan Devrimi'nin tarzı olduğu kadar yoldaşlık ruhudur da. Halk sevgisinin ve özgürlük hareketine bağlılığın en somut ifadesidir. Başkan Apo, PKK'nin direniş ruhunu Kemallerin ve Zilanların ruhu olarak ortaya koymuştur. PKK, 14 Temmuz ruhuyla her türlü tasfiyeciliğe, kaçkınlığa, çeteciliğe, nihilizme darbe vurarak, özgürlük mücadelesinde yeni bir hamle başlattı. 14 Temmuz ruhunun yarattığı etkiyle başlatılan çalışmalar 15 Ağustos direniş hamlesiyle sonuçlanmıştır.

Kürdistan Devrimi ve özgürlük hareketi, 14 Temmuz'un 22. yıldönümünde, '82'lerdekine benzer saldırılarla karşı karşıyadır. Bu açıdan 14 Temmuz'u anmak onu kişiliklerimizde ve mücadelemizin her alanında pratikleştirmek önemli hale gelmiştir.

Ortadoğu'da uluslararası güçler ve bölgesel güçler yoğun bir mücadele içine girmişlerdir. Kürdistan coğrafyası da böyle bir mücadelenin merkezindedir. Uluslararası ve bölgesel güçlerin politikaları Kürdistan'daki siyasal durumu yakından etkilemektedir. Ortadoğu'da dengeler er geç bu siyasal mücadele ve çekişmeler içinde yeniden kurulacaktır.

Kürdistan sorunu, Kürt halkının ulusal demokratik hakları, bu süreçte uluslararası ve bölgesel çıkarlara yeniden kurban mı edilecek, yoksa Kürdistan halkı Ortadoğu'nun yeni bir dengeye kavuştuğu süreçte ulusal demokratik haklarını elde ederek, özgürlüğüne mi kavuşacaktır? Kürdistan halkının önünde hem imkanların hem de tehlikelerin iç içe bulunduğu böyle bir mücadele dönemi bulunmaktadır.

Bu mücadele döneminde özgürlük hareketi ya bu mücadele içinde etkin bir biçimde yer alarak Kürt halkının özgürlüğünde önemli bir rol oynayacaktır ya da Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi yine uluslararası ve bölge güçlerinin insafına bırakılacaktır. Bu açıdan, özgürlük hareketimizin örgütsel, siyasal ve eylemsel mücadele içinde, siyasal gelişmelere yön verecek bir inisiyatif kullanması önem kazanmaktadır. Ancak uluslararası ve bölgesel güçlerle bunların etkisindeki işbirlikçi güçler, Ortadoğu'da yeni dengelere gidilirken Kürt özgürlük hareketinin etkisizleşmesi için hareketimizi tasfiyeyi amaçlamaktadırlar.

1999'da Önderliğin esaretiyle sonuçlanan komplonun tamamlanması hedeflenmektedir. Önderliğimiz ve hareketimiz ya fiziki olarak imha edilmek ya da Kürdistan ve Ortadoğu siyaseti üzerindeki etkisi tümden silinmek istenmektedir. Bu durum '82'lerde Türk devletinin kök kazıma hareketine benzemektedir. Dün yalnızca Türkiye açısından söz konusu olan kök kazıma, bugün başka güçler tarafından da gerçekleştirilmek istenmektedir.

Kök kazıma ve tasfiye hareketi birçok cepheden yürütülmektedir. Örgüt içinde, özgürlük militanlığını öldüren, mücadele azim ve iradesini kıran, mücadelede sonuç alınacağı inancını zayıflatan tasfiyeci eğilim, örgütü 14 Temmuz ruhundan ve Başkan Apo'nun çizgisinden koparmak istemektedir. Kaçan ve örgütten uzaklaşanlar bu eğilimi teşvik etmektedirler. Öte yandan dışarıdan birçok biçimde gelen ideolojik, politik saldırıların sonucu bazı kişiliklerde görülen nihilizm diyebileceğimiz hiçbir şeye inanmama, olmazın teorisini yapma, örgütü bir mücadele gücünden çıkarıp bir yığın haline getirmek isteyen ve kadrolarımız önüne mücadele gündemi dışında başka gündemler koyan, başka bir tasfiyeci eğilim de bulunmaktadır.

PKK'nin ve Başkan Apo'nun büyük mücadeleyle yarattığı bu değerleri tasfiye etme planına YNK de katılmış bulunmaktadır. Yine 25 yıl önce PKK'nin ideolojik mücadelesi karşısında kaybeden kişiler ve gruplar da 25 yıl öncesinin rövanşını almak için bu saldırı kampanyasının içinde yer almaktadırlar.

Türkiye'nin hem bölge güçleri hem ABD ile yaptığı pazarlıklar da özgürlük hareketinin tasfiyesi üzerine olmaktadır. Türkiye Kürt sorununu demokratik yöntemle çözme yerine bölge güçleri ve dış güçlerle ilişki içinde Türkiye'yi pazarlayarak özgürlük hareketinin kökünü kazıma mücadelesine girmiş bulunmaktadır. Türkiye, bölge güçleri ve dış güçlerle PKK üzerinde pazarlık içine girerken, Kuzey Kürdistan'da da bazı Kürt kesimlerini özgürlük hareketini tasfiyede bir uzantı olarak kullanma çabasındadır. Bu yönlü amaçlarına ulaşmak için özellikle DEHAP ve cezaevinden çıkan DEP milletvekilleri üzerinde yoğun bir psikolojik ve siyasi baskı uygulamaktadırlar.

Bütün bunların hepsi '82'de olduğu gibi Özgürlük hareketinin kökünü kazıma konsepti olarak devreye sokulmuştur. Bugün de tüm bu saldırıları boşa çıkartmak, Özgürlük hareketini zafere götürmek için gerekli olan 14 Temmuz direniş ruhu ve mücadele tarzdır. Halkımıza ve kadrolarımıza düşen en büyük görevlerden biri Önderliğimize karşı uygulanan tecrite, 14 Temmuz duyarlılığı ve sorumluluğuyla son vermek ve Önderlik şahsında Kürt özgürlük hareketi üzerinde yürütülen tasfiye planlarını boşa çıkarmaktır. Dün Kemaller, Akifler, Hayriler, Ali Çiçekler nasıl ki en zor dönemde büyük direnişe geçerek Önderliğin en büyük yoldaşları oldularsa, halkın en değerli evlatları olarak rollerini yerine getirdilerse bugün de tüm Kürdistan halkına ve özgürlük militanlarına böyle bir tarihi sorumluluk düşmektedir.

Devamı sayfa 35'te